

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

CRIME LORD SERIES

CRIME LORD'S
Captive

The poster features a man with dark hair and a beard, shirtless, looking over his shoulder. In the foreground, a woman with long blonde hair is blindfolded with a red cloth. The background shows a city skyline at night.

MIA KNIGHT

SUÇ LORDUNUN TUTSAĞI

SUÇ LORDU SERİSİ, KİTAP 1

OceanofPDF.com

DEDİKASYON

*Garip saatlerime, duygusal patlamalarıma katlanan ve beni yine de seven
köpeklerime.*

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1 Bölüm

2 Bölüm 3

Bölüm 4 Bölüm

5 Bölüm 6

Bölüm 7 Bölüm

8 Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Yazarın Notu

OceanofPDF.com

"GITMEK ZORUNDA MISIN?" Morgan erkek arkadaşına sordu.

Jonathan kollarını ona sararken sırttı. "Beni özleyecek misin?" "Evet."
Karnındaki korku yumağını bir türlü atamıyordu.

"İş için seyahat etmem gerekiyor," dedi sırtını okşarken. "Sen taşındığından beri hiçbir yere gitmedim ama daha fazla erteleyemem. Üç ay çok uzun bir süre."

"Biliyorum."

Kızın ağzına bir öpücük kondurdu. "Beni burada istemeni seviyorum ama gitmek zorundayım. Eğer Batı Yakası'na taşınırsak, bu kadar seyahat etmeme gerek kalmaz.
çok."

Morgan'ın midesi titredi. "Maine'i seviyorum." "O zaman burada kalacağız."

Eğildi ve ona derin bir öpücük verdi. O anı uzatmak için ceketini avuçladı. Seyahatini duyurana kadar ona ne kadar bağımlı olduğunu fark etmemişti. Erkek arkadaşının iş için seyahat etmesi gereken bir bilişim danışmanı olması onun şansıydı.

Geri çekildi, gözleri sıcacıktı. "En azından burada beni bekleyeceğini biliyorum."

Ona zayıf bir gülümseme verdi. "Evet, burada olacağım. Çabuk bana dön."

Dizüstü bilgisayar çantasını omuzladı ve küçük valizinin sapını yukarı çekti. Kapıyı açtı ve durup ona baktı. "İyi olacaksın, değil mi?"

Buna ihtiyacı yok, diye düşündü ve onu kendisi için endişelendirdiği için kendini suçlu hissetti. "Evet," dedi ve kendinden emin görünmeye çalıştı.

Daireden çıkmadan önce ona bir öpücük kondurdu. Kendini harekete geçmeye zorlamadan önce uzun bir süre kapalı kapıya baktı. Bir hafta tek başına hayatta kalabilirdi. İki yıldır yalnızdı Jonathan hayatına girmeden önce. Seyahat etmek onun için bir zorunluluktu, bu yüzden onun uzun süreli yokluklarıyla başa çıkmayı öğrenmek zorundaydı.

Morgan, penceresinin dışında dünya yavaş yavaş aydınlanmaya başlarken sabah rutinine devam etti. Uzun bal sarısı saçlarına Fransız usulü bir şekil verdi ve bir eliyle muhafazakâr siyah eteğini düzeltti. beyaz bluz. Aynada kendini inceledi ve görüntüsünden memnun kaldı. Yetkin ve sıkıcı görünüyordu ve dikkatleri üzerine çekmemek için elinden gelen her şeyi yapıyordu.

Telefonu çaldı ve işe gitme vaktinin geldiğini haber verdi. Çantasını aldı ve kapıdan çıkarken düzenli dairesine üstünkörü bir bakış attı. Otobüs durağına kadar iki blok yürüdü ve tam zamanında otobüsün kaldırırma yanaştığını gördü. Her zaman oturduğu koltuğa yerleşti ve otobüsteki yüzleri alışkanlıkla taradı.

Bankaya girdiğinde ve iş arkadaşları tarafından karşılandığında tedirginliğini üzerinden atmaya çalıştı. *Sadece başka bir gün*, diye kendini rahatlattı. Eşyalarını dinlenme odasına koydu ve günlük rutini olan masasını kurma ve parasını sayma işine başladı.

Olaysız bir gündü, bu da aşırı tepki verdiği konusunda onu rahatlattı. Huzursuz ve gergindi ama öğle tatilinde Jonathan'dan gelen bir telefon kendini daha iyi hissetmesini sağladı. Bir yıl önce çıkmaya başladıklarından beri ona çok bağlanmıştı. Jonathan'ın rahat kişiliği onun gergin kişiliği için bir merhemdi. Kendisini güvende ve emniyette hissetmesini sağlıyordu. Onun eve dönmesi için sabırsızlanıyordu.

Jonathan hayatına girmeden önce tam bir sinir harbiydi. Şimdi kendini biraz daha eski haline dönmüş hissediyordu.

Günün sonunda bankadan çıktı, güneş batarken hızlı adımlarla yürüyordu. Otobüs durağına tam zamanında ulaştı ve şoföre başıyla selam vererek basamakları atladı. Normal koltuğu çoktan kapılmıştı, o yüzden bir koltuğa yerleşti.

koridor koltuğuna oturdu ve gece çöktüğünden beri gergin olan sinirlerini yatıştırmaya çalıştı. Jonathan altı gün içinde dönecekti. Büyütülecek bir şey değildi.

Otobüsten atladı ve iki basamak tırmanarak binasına yaklaştı. dairesine varmadan önce uçuşlar. Komşularını sima olarak tanıyordu ama hiçbirinin ismini bilmiyordu ve bu da hoşuna gidiyordu. Kapısının kilidini açarken iki tarafa da baktı ve hızla içeri girdi. Dirseğiyle ana lamba düğmesine vurdu, anahtarlarını ve çantasını kapının yanındaki sehpa bıraktı ve dondu kaldı.

Mutfağındaki taburede bir adam oturuyordu. Bir adım geri atıp kapıya çarptığında, bağırarak için ağzı açıldı ama adam uyarmak için başını salladı. Bu küçük hareket çığlığın boğazında düğümlenmesine neden oldu. Midesinde büyüyen korkunç bir kıyamet duygusuyla siyah takım elbiseli adama baktı. Adamın acımasız siyah gözleri ve sol alnında bir yara izi vardı.

Blade, "Lyla, kapıdan uzaklaş," dedi.

Lyla. Bu ismi üç yıldır duymamıştı. Panik onu boğazından yakaladı. Geçmiş Jonathan'la paylaştığı dairede oturuyor olamazdı.

"Erkek arkadaşının uzakta olması iyi bir şey. Onu öldürmek için emir aldım," dedi Blade sakince.

İleri doğru iki kararsız adım attı. "Jonathan'ın bununla hiçbir ilgisi yok."

Blade başını yana eğdi. "Sence değil mi?"

"Üç yıldır yoktum," diye mırıldandı. Güvende olduğunu sanıyordu.

"Yine de buradayım." Cebinden bir telefon çıkardı. Parmağını ekranın üzerinde gezdirdi ve başını ona doğru salladı. "Gel Lyla, Gavin'e merhaba de."

Blade'in çevirmesini izlerken midesi bulanıyordu. Kaçmak ya da telefonu kapıp parçalara ayırmak arasında kaldı. İkisini de yapmadı. Onun yerine, kalbi kaburgalarına çarparak çaresizce izledi. Kaçmanın anlamsız olacağını bilse de kapı koluna uzandı.

Blade'in gözleri yarıklara dönüştü. "Yapma, Lyla."

Sesindeki tehdit kadının donup kalmasına neden oldu. Gavin'in kişisel koruması Blade'i çok iyi tanıyordu. Blade, Gavin'e gözünü kırpmadan sadıktı ve yasal ya da yasadışı her türlü görevi yerine getirirdi.

"Blade, lütfen," diye fısıldadı.

Elindeki telefona odaklanmadan önce ona okunamayan bir bakış attı.

"O burada. Gel Lyla, Gavin seninle konuşmak istiyor," dedi Blade hoş bir şekilde.

Blade telefonu ona doğru çevirdi. Gavin Pyre ekrandan ona baktı. Hiç değişmemişti. Belirgin göğsünü ortaya çıkaran derin V yakalı bir gömlek giymişti. Omuzlarına kadar uzanan siyah saçları ve çarpıcı kehribar gözleriyle dünya dışı bir yakışıklılığa sahipti. Çocuksu cazibesi onu kandırmak için kullanılmıştı.

herkesi onun tehlikeli olmadığına inandırmaya çalışıyordu. "Lyla."

Kızın adı adamın dilinden döküldü. Rüyalarına musallat olan o derin ses, kendini savunmak için bir adım geri atmasına neden oldu.

"Hatırladığımdan daha güzelsin," dedi usulca. Kadın başını çılgınca salladı. "Lütfen, yapma."

"Neden, Lyla?"

Ürperdi ve "Ne istiyorsun?" diye fısıldadı. Gavin, üç yıl sonra dostça bir sohbet için onu Maine'e kadar takip etmesi için Blade'i göndermezdi.

"Neden, Lyla?"

Cevap vermedi. Veremezdi. Üç yıl onun varlığının etkisini hiçbir şekilde azaltmamıştı. Mutfak tezgahına çarpana kadar hareket ettiğini fark etmedi.

Blade elinde telefonla onu takip etti. Gavin'le göz göze gelmemek için yüzünü yana çevirdi.

"Bana geri dön, Lyla."

"Hayır," diye yutkundu ve Gavin'in yüz ifadesinin sert çizgilerle yumuşadığına tanık olmak için tam zamanında ekrana baktı. Bu değişime şahit olduğunda dehşet tam anlamıyla dehşete dönüştü. Onun ne kadar acımasız olabileceğini biliyordu.

"Bunu ilginç bulabilirsin," dedi Gavin ekrandan kaybolurken soğukkanlılıkla.

Zihni gördüklerini anlamaya çalışırken, daha iyi görebilmek için iradesi dışında öne doğru eğildi. Sandalyeye bağlı bir adam oturuyordu. Yüzü o kadar şişmiş ve şekli bozulmuştu ki kimliğini tahmin etmesi mümkün değildi ama boynundaki kanlı haçı tanıdı. Baş dönerken denge için tezgâha tutundu.

"Babama ne yaptınız?" diye fısıldadı.

"Benden bir şeyler alıyor," dedi Gavin onun görüş alanına geri dönerken.

Belinden bir silah çıkardı ve babasının şakağına dayadı. Babası canlandı, iplere asıldı, gözleri çılgınca dönüyordu. Ağzındaki tıkaçtan babasının boğuk çığlıklarını dinlerken dünyasının yana doğru eğildiğini hissetti.

"Gavin, hayır!" diye bağırarak telefonu Blade'in elinden aldı, o da kolayca bıraktı. Telefonu titreyen ellerinin arasında tutarken düşünceleriyle tetiği çekmesini engellemeye çalıştı.

Gavin tek kaşını kaldırdı. "Onun yaşaması umurunda mı Lyla?"

"Param var," dedi ve elleri deli gibi titrerken telefonu sabit tutmaya çalıştı.

"Yarım milyonun mu var?"

Midesinin dibi göründü. "Yarım milyon mu?" Babası aptalın tekiydi. Banka hesabında beş binden fazla parası yoktu ve bunun nedeni Jonathan'ın kira ödemesine izin vermemesiydi. Belki kredi alabilirdi-

Gavin, "Baban bizden çalmanın sonuçlarını biliyor," dedi.

Herkes Pyre'lara bulaşılmaması gerektiğini bilirdi. Pyre adamları merhametli olmalarıyla bilinmezdi. Sert, acımasız ve hesapçıydılar.

"Onun için ne yapmak istiyorsun?" Gavin sordu.

Soğuk terler döktü. Onun ne söyleyeceğini biliyordu. "Her şeyi yaparım," diye fısıldadı.

"Blade seni bana getirecek," dedi.

"Gavin, yapamam-"

"Babanın yaşamasını mı istiyorsun?"

Konuşamıyordu, o yüzden başını salladı.

Silahını indirdi ve telefonunu tutan kişiye doğru yürüdü. Yüzü ekranı doldurdu. Nefesi kesildi. Adamın kişiliğinin gücü telefona ulaştı ve onu boğazından yakaladı.

"Beni birazcık bile özlemedin mi Lyla?"

Telefonu fırlatmak istedi. Sesi yumuşak ve baştan çıkarıcıydı, sanki ona şantaj yapmıyordu ve az önce babasının kafasına silah dayamamıştı! Kadın sessizce ona bakarken, adamın ifadesi karardı.

"Blade bana erkek arkadaşının şehir dışında olduğunu söyledi.

Kendini şanslı say, yoksa eve geldiğinde kanlı bir sürprizle karşılaşacaktın." Kız tepki veremedi ve devam etti: "Blade'le git. Ona sorun çıkarma. Bana gel Lyla, ben de babanın yaşamasına izin vereyim."

Ekran karardı ve bacakları tutmaz oldu. Mutfakta yere yığıldı, nefes nefese kalmıştı.

Blade sabırsızca, "Bunun için zamanımız yok," dedi ve onu ayağa kaldırdı. "Jet bekliyor, Gavin de öyle."

"J-jet?" diye hırıldadı, zihni dönüyordu.

"İhtiyacın olanı topla. On dakikanız var," dedi Blade sert bir şekilde.

Hayatı alt üst olmuştu ve adam ona on dakika mı veriyordu? Yatak odasına koştu ve kapıyı çarptı. Üç yıldır kaçıyordu. Üç yıl boyunca her adımını planlamış ama sonunda yakalanmıştı. Gavin, birkaç dakika içinde, küçük bir kızken kurduğu normal hayatı yerle bir etmişti.

Parçalar. Gavin'in, babasının yarım milyon çaldığı konusunda yalan söylediğine inanmak istiyordu ama o daha iyi biliyordu. Babasının kumar sorunu vardı ve Gavin boş tehditlerde bulunmazdı. Eğer ona gitmezse babasını öldürecek.

Blade yatak odasının kapısına vurdu. "Beş dakika."

Küfretmek, ağlamak ve öfkelenmek istiyordu ama böyle bir lüks için zamanı yoktu. Blade, Gavin'in isteklerini yerine getirmek için buradaydı ve bunu gerçekleştirmek için ne gerekiyorsa yapacaktı. Askılardan bir avuç dolusu kıyafet kaptı ve bir defter kâğıdı kapı yazmaya başlamadan önce onları bir spor çantasına tıktı. Jonathan'ı bir daha asla göremeyeceğini bilmek için kristal bir küreye ihtiyacı yoktu.

Jonathan,

Benim için yaptıklarını asla unutmayacağım. Sen inanılmaz bir adamsın. Bu şekilde ayrıldığım için üzgünüm. Umarım sana layık bir kadın bulursun.

Morgan

Kalem elinde titredi. Karaladığı isme bakakaldı. Üç yıldır Morgan'dı ama yeni bir kimlik saklanmak için yeterli olmamıştı. Jonathan'a Gavin Pyre'dan kaçtığını söylememişti. Morgan'ın, Sin City'nin suç lorduyla olan eski ilişkisini içermeyen kurgusal bir geçmişi vardı.

Blade, "Kapıyı aç yoksa kırarım," diye emretti.

Kapının kilidini açtı ve kapı çarparak açılıp Blade içeri girdiğinde darbe almaktan zor kurtuldu. Notu hemen gördü. Okudu, dudak büktü ve yatağın üzerine fırlattı.

"Gavin yerine ben geldiğim için şanslısın," dedi.
Adam çantasını alırken Lyla hiçbir şey söylemedi.
"Başka bir şey var mı?" diye sordu.
Çenesini kaldırdı. "Bu doğru mu? Babam yarım milyon mu çaldı?"
"Baban her zaman aptalın tekiydi," dedi ve onu ön kapıya doğru çekti.
Zaman kazanmak için ayaklarını sürüyerek ilerledi, dairenin güvenliğini ve kendisi için kurduğu hayatı terk etmekten korkuyordu.
"Ama yarım milyon?"
"O açgözlü bir pislik."
Gavin'in elinden kurtulmayı başardı ve ellerini ovuşturarak dairenin ortasında durdu. "Gavin benden ne istiyor?"
Onu soğuk bir şekilde inceledi. "Ne düşünüyorsun?"
Boğazı düğümlenmeye başladı. "Ondan kaçtığım için beni öldürecek mi?"
Sanki korkusu yersizmiş gibi homurdandı. "Eğer seni öldürmek isteseydi, bunu yapardım."
Bu onu rahatlatmadı. Belki de Gavin işi kendisi yapmak istiyordu.
"Neden şimdi? Neden bunca zaman sonra?"
"Bunu ona sormanız gerekecek." Dairenin kapısını açtı. "Hadi gidelim."
Kısa ömürlü sığınağı haline gelen apartman dairesine bakarken gözleri yaşlarla doldu. Üç ay boyunca, iyi bir adamla sonsuza dek mutlu olacağına inanmasına izin vermişti. Jonathan onun notunu öğrendiğinde ne düşünecekti? Geçmişinin Jonathan'a dokunmamasını sağlamanın tek yolu iz bırakmadan gitmekti. Jonathan, Gavin Pyre ile boy ölçüşemezdi.
Blade'i apartmandan çıkarken takip etti ve kaldırımında bekleyen bir taksi buldu. Blade kapıyı onun için açık tuttu. Durdu, bir çıkış yolu bulmak için beynini zorladı ama sonunda binmekten başka çaresi kalmamıştı. O ve Blade sessizce yan yana oturdu. Birbirlerine söyleyecek hiçbir şeyleri yoktu.

Blade ona yardımcı olacak hiçbir şey söylemedi. Çalkalanan midesini kontrol altında tutmaya odaklandı.

Taksi onları şık, siyah ve altın rengi bir Pyre jetinin beklediği özel bir uçak pistine bıraktı. Blade onu merdivenlerden yukarı çıkardı. Yüzü gülen bir uçuş görevlisi onları elleri için sıcak bezler ve şampanya ile karşıladı. En yakın koltuğa çökmeden önce bezi aldı ve gözlerini kapattı. Böyle bir lüksle çevrili olmak çoğu insanı heyecanlandırırdı ama o yaldızlı bir kafes olduğunu biliyordu. Göğsündeki ağır bir baskı normal bir nefes almasını zorlaştırıyordu. Uçakta kendisinden ve Blade'den başka yolcu yoktu. Uyuyormuş gibi davranmaya çalıştı ama bakışlarının etkisini hissettiğinden beri onu kandıramadığını biliyordu.

Las Vegas'a ve Gavin Pyre'a geri döneceği gerçeğini aklına yerleştirmeye çalıştı. Gavin'in yüzü gözünün önüne gelirken vücudu korkuyla karıncalandı. Soğuk, güzel, zalim. Bir zamanlar onu varlığının her zerresiyle sevmişti. Onun için her şeyi yapardı ama sonra Gavin kalbini paramparça etti. Kendini korumak onu kaçmaya zorladı.

Gözyaşlarını saklamak için yüzünü pencereye doğru çevirdi. Gavin ondan ne istiyordu? Neden onu kendisine dönmeye zorlamak için babasını kullanmıştı? Babasının borcunu nasıl ödeyecekti? Bu düşünce onu zihnini uyuşturan bir dehşetle doldurdu.

Lyla çölün ortasında bir şehir olan Las Vegas'ın ortaya çıkışını izledi. The Strip'te birkaç Pyre Kumarhanesi gördü, altın rengi kalın şeritli pırıl pırıl siyah kuleler. Emniyet kemerini bağla işaretine rağmen, Lyla koltuğundan fırladı ve kusmak için zar zor tualete yetişti. Uçuş görevlisi ona minyatür bir gargara şişesi uzattı ve o da memnuniyetle aldı. İki zencefilli biradan sonra bile midesi deniz tutmuş gibi sallanıyordu. Hiçbir şey yiyememişti.

Blade ona eğlenen bir bakış attı, korkusundan hoşlandığı belliydi. Artık burada olduklarına göre daha iyi bir ruh hali içindeydi. Chicago'daki beklenmedik bir fırtına onları geciktirmişti. Blade, hoşnutsuz olduğu her halinden belli olan Gavin'le birkaç kez sert bir konuşma yapmıştı. Kendisini neyin beklediğini bilmemenin yarattığı gerilim onu yiyip bitirirken, gecikmenin saatler yerine günler sürmüş olmasını diliyordu. Uyuyamamıştı ve şimdi yorgunluktan hasta olmuştu. Uçak inip taksi yaparken nefesinin altında dualar mırıldandı. Uçak durduğunda, kolçaktaki ölümcül tutuşunu gevşetmedi. Jetin kapısı açılırken nefesini tuttu. Gavin'in içeri dalmasını bekledi ama hiçbir şey olmadı. Blade sabırsızca emniyet kemerini çözdü ve onu öne doğru itti ve uçuş görevlisinin dehşet dolu bakışlarını görmezden geldi. Kabaca davrandığı için onun karnına dirsek atamayacak kadar yorgundu.

Merdivenlerden tökezleyerek indi ve etrafına bakındı ama Gavin hiçbir yerde bulamadı. Ilık rüzgara rağmen elleri nemliydi ve saçlarını bozulmuş Fransız kıvrımından çekip çıkarıyordu. Blade onu kendilerini bekleyen özel arabanın arka koltuğuna oturttu ve şoförle birlikte öne oturdu. Sağlam bölme yüzünden onları duyamıyordu, bu da onu geriyordu. Şimdi Ne?

Las Vegas o gittiğinden beri çok az değişmişti. Kasvetli çöl manzarası Maine'in kayalık sahil şeridinden, deniz fenerlerinden, ormanlarından ve göllerinden çok uzaktı. Şehirden çıkıp kıvıllı dağlarla çevrili bir malikâneye gittiler. Burası ona çocukluk evi kadar tanıdık geliyordu. Bir geçitten geçerken

İç avluya açılan elektronik kapıdan geçerken, arazide devriye gezen silahlı muhafızlara baktı. Araba yol kenarındaki fiskiyenin etrafında döndü ve durdu.

Blade kapısını açtı. Yüzüstü düşmek istemediği için onun elini tuttu. Neyse ki uyuşmuş bir halde merdivenlerden fuayeye doğru yürüdü ve durdu. Gavin'in malikânesinin tanıdık beyaz mermer zeminlerine ve açık kat planına baktı. Endişe verici derecede sessizdi.

"İşte," dedi Blade kısaca. "Bir şeyler yemek ister misin?"

Kadın başını sallayınca, adam koluna girdi ve onu yukarı çıkardı.

"Peki ya babam?" diye sordu.

"Gavin seninle onun hakkında konuşacak." "Hayatta olduğunu nereden bileceğim?"

Bir odanın kapısını açıp onu içeri iterken, "Yapamazsın," dedi. "Kapıyı dışarıdan kilitliyorum. Bir şeye ihtiyacın olursa komodinin üzerindeki telefonu kullan."

Ebeveyn yatak odasını incelerken gerginliği çılgılık atacak kadar yükseldi. Çarşafı, perdeleri ve krem rengi halıyı seçtiğinden beri hiç değişmemişti. O ve Gavin bu odada sevişerek sayısız saatler geçirmişlerdi.

"Onu başka bir odada bekleyebilir miyim?" Başka bir yerde. "Hayır."

Kapıyı kapattı ve anahtarı kilidin içinde çevirdi. Kapıyı denemeden önce onun adımlarının koridorda geri çekilmesini bekledi. Kilitliydi.

Kadın

sanki canlanıp onu bütünüyle yutacakmış gibi yatağa baktı. Bir zamanlar bu evde, bu odada yaşayan kız çok saftı, çok güveniyordu. Artık o kız değildi, artık değildi. Pencere kenarındaki koltuğa çekildi ve araziye baktı.

Gavin'in yerleşkesi herhangi bir medeniyet belirtisinden on dakika uzaktaydı. Paranoyaktı ve mahremiyetinden hoşlanıyordu. Göremese de, arka bahçede olimpik bir havuzu ve lüks arabaları barındıran devasa bir garajı olduğunu biliyordu. Bir saldırı durumunda malikaneden çıkmak için gizli bir yol ve Gavin'in New Mexico'daki güvenli evinin yerini biliyordu.

Gözlerinden yaşlar süzüldü. Yine Gavin'in dünyasındaydı. Şiddet, para ve seksle yüzen tehlikeli bir dünya. Bunun bir parçası olmak istemiyordu. Onu bu duruma soktuğu için babasına lanet olsun.

Kafese kapatılmış bir hayvan gibi odada volta atıyor, gömme dolabı, zengin banyoyu ve çılgılık atma isteği uyandıran tanıdık çevreyi inceliyordu. Tırnaklarını koluna geçirdi, bu durumdan uyanmak için kendini zorladı.

Kabus. Ondan ne istiyordu? Onun üç yıl önce ortadan kaybolmasını nasıl yorumladığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Onu bulmak için çaba göstereceğinden şüpheleniyordu ama şimdiye kadar vazgeçmiş olacağını varsayıyordu. Babasının zimmetine para geçirdiğini öğrendiğinde aramayı yenilemiş miydi? Cezalandırılmak için mi buradaydı?

Endişe ve yorgunluktan hasta olmuş bir halde pencere kenarındaki koltuğa yerleşti ve Gavin'in onu daha ne kadar bekleteceğini merak etti. Gizli kalmak için aldığı önlemleri biliyordu. Yeni bir kimlik oluşturmak için fahiş bir miktar ödemişti. Adının Morgan Lincoln olduğunu beyan eden bir doğum belgesi, sosyal güvenlik kartı ve ehliyeti vardı. Kimliği beş eyalette geçerliydi. Ülkeyi terk etmeden Nevada'dan mümkün olduğunca uzağa seyahat etti. Jonathan'a kadar düşük profilli işlerde çalıştı ve içine kapandı. Kendini onun samimiyetinden ve sıcaklığından nasıl koruyacağını bilmiyordu. Kısa bir süre için normal bir hayat yaşayabileceğine inandı. Şimdi cehenneme geri dönmüş, yargılanmayı bekliyordu. Şimdiye kadar, Jonathan bir şeylerin yanlış olduğunu biliyordu. Erken dönecek miydi? Onun isteyerek gittiğine inanır mıydı? Onun gibi iyi bir adamı kim terk eder ki?

Pencere kenarındaki koltuğa uzandı ve gözünden bir damla yaş süzülürken pencereden süzülen güneş ışığında uyukladı.

OceanofPDF.com

LYLA SICAK BIR GÖĞSE YASLANDI. Yüzünde alışılmadık derecede kasvetli bir ifade olan Jonathan'a baktı. Dairelerinde yataktaydılar. Güneş ışığı pencereden içeri süzülüyordu ama daire tuhaf bir şekilde sessizdi. Ayağa kalktı ve bir elini Jonathan'ın kısa kesilmiş saçlarında gezdirdi. Aklının bir köşesinde bir şey kıpırdandı ama ona odaklanabilmek için bunu bir kenara itti.

"Sorun ne?" diye sordu.

"Neden bana ondan bahsetmedin?" Jonathan sordu.

Elini geri çekti. Adamın kimi kastettiğinden hiç şüphesi yoktu. "Nasıl öğrendin?"

"O aradı. Seni geri istediğini söyledi."

Yataktan kalkmaya çalıştı ama Jonathan onu kollarının arasına aldı. Adam uzanıp onu yanına oturttuğunda adamın gücü karşısında şaşırdı. "Ona geri dönmek istiyor musun?" diye sordu nazikçe.

"Hayır!" diye fısıldadı, adamın gömleğini avuçlayarak. "Lütfen beni zorlama."

"Benimle kalmak ister misin?"

"Evet."

"O zaman bu işi çözeriz," dedi.

Ona inanmak için kendini zorlayarak bir parça rahatladı. "Yapabilir miyiz?"

"Bağlantılarım var," dedi ve kızın saçlarını yüzünden geriye doğru taradı. "Senin için her şeyi yaparım."

Kalbi kabardı. Jonathan, onun nazik şövalyesi. Onunla güvendeydi. Elleri göğsüne gitti. Ona ihtiyacı vardı. Çok üşüyordu. Onun sıcak tenini kendi teninde hissetmek için yanıp tutuşurken gömleğinin önünü yırttı ve düğmelerin yerde zıpladığını duydu.

"Lyla," diye söze başladı ama Lyla onun ağzını kendi ağzıyla kapattı.

Dokunulmaya ve rahatlatılmaya hiç bu kadar aç ve çaresiz olmamıştı. Giysilerini yırttı ve çıplak göğsünü onunkine yapıştırdı. Adam iç çamaşırını yırtarken bile bu temas karşısında inledi. Adamın parmakları içine girmeden bir an önce iç bacaklarında kumaşın çıtçıtını ve ardından serin havayı hissetti. Adamın saldırganlığı onu ateşlendirse de, bir şey ona tuhaf geldi,

Ama onları tüketen cehennemin ötesini düşünemiyordu. Korkunun tadını yok etmek için onun dudaklarından su içti. Parmakları kanalına girerek onu ihtiyaçtan sersemletti.

"Sana ihtiyacım var," dedi yüzünde öpücükler gezdirirken. "Gitmeme izin verme."

Birden onu altına kısırdı. Kalçalarını ayırdı ve sikinin başını kaygan dudaklarının üzerine bastırdı.

"Beni istiyor musun, Lyla?" diye homurdandı.

"Her şeyden çok," dedi, ona uzanarak, içinde ona ihtiyaç duyarak. Onu sahiplenmesine, onun olduğuna ve başkasının olmadığına inandırmasına ihtiyacı vardı.

"Lyla," diye inledi içine girmeden bir saniye önce.

Zevkin yakıcılığı içinden roket gibi geçti. O anın tadını çıkarmak için durakladı. Burada da bir şeyler farklıydı ama onunla bu kadar doluyken ve adamın ağzı onunkini yutarken düşünemiyordu. Adam baskın ve hayvansıydı, onu daha önce hiç almadığı gibi alıyordu. Zevk içinde patladı, korkuyu gölgede bıraktı ve yerini coşkuya bıraktı.

"Sen bana mı aitsin?" diye sordu.

Adam itişlerini hızlandırdıkça kadın başını geriye attı. Sanki onun çaresizliğini ve ihtiyacını hissedebiliyormuş gibi, her zamankinden daha derine iniyordu. Onun yerine Her zamanki kibarlığının yanında, sevişmelerinde onu çılgına çeviren bir şiddet vardı.

"Lyla, bana söz ver."

"Ne sözü?" Konsantre olmakta zorlanıyordu. Neden şimdi konuşmak istiyordu? Çok yakındı-

Hareket etmeyi bıraktı. "Beni bir daha terk etmeyeceğine söz ver."

"Seni hiç terk etmedim," dedi ve rahatlamak için çaresizce ona doğru sallandı. "Terk ettin," diye hırladı adam.

Nefesi boğazında düğümlenirken bir korku şeridi coşkusu yarıp geçti. Kadın itmeye çalıştı, ama adam onu sıkılmış dişlerinin arasından inleten ağır, kasıtlı itişlerle yerinde tuttu.

"Beni bir daha asla terk etmeyeceksin," diye buyurdu.

Tartışmak için ağzını açtı ama doruk noktası o kadar sert ve hızlı vurdu ki buna hazırlıklı değildi. Adam içine girerken tiz bir çığlık attı. Jonathan'ın yüzü deforme olmaya başladı. Yukarı uzanıp tırnaklarını Jonathan'ın sırtında gezdirirken bile sırtının çok geniş ve kaslı olduğunu fark etti. Kafa karışıklığı ve panik zihnini bulandırdı. Orgazm azalırken ve gerçeklik yüzüne çarparken öfkeyle gözlerini kırıştırdı.

Maine'deki dairesinde Jonathan'la birlikte değildi. Gavin'in evindeki ana süitindeydi ve Gavin onu beceriyordu. Gavin'in sert Adam kızın içine girerken nefesleri odayı doldurdu, doruğa yaklaşırken kehribar rengi bakışları kızınkilere saplandı. Yakındaki bir lambanın loş ışığında, adamın gri bir takım elbise giymiş olduğunu görebiliyordu, gömleğinin ön tarafı yırtılmıştı.

Pantolonunu çıkarmış.

"Hayır!" diye bağırdı ve kaçmaya çalıştı ama kesinlikle Jonathan'a ait olmayan sert bir bedenin altında sıkışmıştı.

"Seni çok özledim."

Adam yüzüne öpücükler kondururken, kadın adamın ağzından kaçmaya çalıştı. Adamın yüzü karardı ve kendini kabzasına kadar dikti.

"Sen benimsin," diye tısladı.

Ondan kaçmayı hayal ediyordu, ancak uyandığında onu kendisini becerirken bulacaktı.

Adam tek kelime etmeden onun üzerinde gezinirken kontrolsüzce titremeye başladı. Adamın kolonyasının tanıdık kokusu midesini bulandırdı.

"Bunu bana nasıl yaparsın?" diye fısıldadı ve sonra göğsüne vurarak "Bırak beni!" diye bağırdı.

"Lyla-"

"Hayır, bırak gideyim!"

Onu yüzüstü çevirdi ve tüm ağırlığını onun üzerine verdi. Nefes alabilmek için başını yana çevirdi ve tırnaklarını kokan buruşuk çarşaflara geçirdi. Öfkeli ve çaresiz bir şekilde yatağa vurdu ve onu üzerinden atmaya çalıştı ama başarılı olamadı.

"Yapma," diye ölümcül bir sesle uyardı.

"Bana tecavüz ettin!" diye haykırdı ve onu ısırmaya çalıştı.

"Beni istedin," dedi kulağına karşı ve onun titremesine neden oldu. "Seni yatağa yatırır yatırmaz bana uzandın. Gömleğimi yırttın ve bana ihtiyacın olduğunu söyledin."

"Rüya görüyordum, seni pislik!" *Onun* için ıslanmamıştı; rüyasında Jonathan'ı görüyordu. Bu yüzden vücudu tepki verdi, değil mi? Adamın siki tekrar bacaklarının arasına girdiğinde sertleşti.

"Uykunda bile dokunuşumu fark ediyorsun, bebeğim."

"Hayır!" Onu yerinden oynatmaya çalıştı ama adam onu kolayca kontrol etti. Böyle bir şey olamazdı. "Lütfen, Gavin."

Elleri tıpkı rüyada olduğu gibi onun üzerinde gezindi. "Seni tekrar böyle altımda görmeyi kaç kez hayal ettiğimi biliyor musun?"

"Bunu bana yapamazsın! Dur!" Adam onun içinde hareket ederken kadın hıçkırarak ağladı. "Sana istediğim her şeyi yapabilirim," dedi ve acıyla hafifçe fırçaladı

ıslak yanağına öpücükler kondurdu. "Sana sahibim, Lyla Dalton."

Adam onu becerirken yüzünü çarşafıya gömdü. Vücudu ona ihanet etti, onu karşıladı ve sikini kavradı. Adam onun saçlarına doğru inledi ve daha hızlı hareket etti.

"Bu sefer benden kaçamayacaksın," dedi, elleri vücudunu okşuyor, duyularını aşırı yüklüyordu.

Adam, güvenliğinin duyabileceğinden emin olduğu muzaffer bir haykırıyla boşalırken konuşmadan başını salladı. Adam yana yatar yatmaz yataktan yuvarlandı ve en-suite banyoya koştu.

"Lyla-" diye başladı ama Lyla kapıyı çarptı.

Duşa girdi ve sonuna kadar açtı. Onun dokunuşunu ve kokusunu silmeye çalışarak vücudunu şiddetle ovdu. Vücudu ona nasıl tepki verebiliyordu? Nasıl olmuştu da rüyası gerçekte kusursuz bir şekilde birleşmiş ve Gavin yerine Jonathan'la seks yaptığını düşünmüştü? Ağlarken ellerini yere yayarak yere yığıldı.

Gavin ondan ne istiyordu? Onu cezalandırmaya mı çalışıyordu? Eğer ona kendini kirli ve tecavüze uğramış hissettirmek istediye, bunu başarmıştı. Şok sonunda onu yakaladı ve kontrolsüzce hıçkırdı.

"Lyla."

Adam duş kapısını açtığında bir cereyan hissetti. Başka bir zaman olsa, dudaklarından kaçan iniltiden utanırdı ama umursamayacak kadar kendinden geçmişti. Bunca yıl sonra onu görmenin etkisi karnına inen bir yumruk gibiydi. Eğitimdeki o genç, kurnaz patron gitmişti. Saçları hatırladığından daha uzundu ve vücudunda Jonathan'ı ergenlik çağındaki bir çocuğa benzeten bir kas tabakası vardı. Kızın önünde çömeldi ve ıslak saçlarını yüzünden geriye doğru taradı.

"Ağlama," diye kabaca emretti.

Adamın koyu renk kirpiklerle çerçevelenmiş güzel gözlerine baktı ve onu yumruklamak için intihara meyilli bir istek duydu.

Gözleri kısıldı. "Yapma, bebeğim."

Bunca zaman sonra bile onu bu kadar iyi tanımasından nefret ediyordu. O kadar tahmin edilebilir miydi? Onu terk ettiğinden beri hiçbir şey öğrenmemiş miydi? Onunla nasıl başa çıkacağını bulmaya çalışırken zihni farklı yönlerle savruldu.

Onu korkutan zahmetsiz bir güç gösterisiyle kucağına aldı. Onu düşün içine yerleştirilmiş bir koltuğa oturttu ve ellerine şampuan fışkırttı. Kız daha kaçamadan şampuanı kafa derisine masaj yaparak yedirmeye başladı. En sevdiği şampuanın tanıdık kokusu onu yatıştırırken bile ürküttü. Adam onu yıkarken kırık bir oyuncak bebek gibi oturuyordu. Sanki bir hastanedeymiş gibi hissediyordu.

alternatif gerçeklik. Bu gerçek olamazdı. Burada Gavin'le birlikte olamazdı. Onunla seks yapmamıştı ve sanki buna hakkı varmış gibi onu yıkıyor olamazdı. Zihnine çekildi çünkü olanları sindirebilecek durumda değildi.

Gavin onunla birlikte duştan çıkmadan önce kendini temizledi. Onu yumuşak kaşmir bir bornozun içine soktu ve saçlarını havluyla silip tararken onu makyaj masasının önüne oturttu. Ne mutlu ki uyuşmuştu ve tek kelime etmedi. Adam kendisiyle ilgilenirken aynada onu inceledi. Aynadaki adam aşık olduğu adamdan çok farklıydı. O zamanlar kibirli ve çekiciydi ve bir insanın sahip olması gerekenden daha fazla güce sahipti. İçindeki karanlığı gizlemekte çok iyi olduğu için çoğu insan buna şahit olmamıştı. Şimdi ise, sanki bugünlerde maske takma zahmetine katlanmıyormuş gibi her şeyiyle ortadaydı. Ona bir hizmetçi kadar iyi bakıyor olmasına rağmen, içinden güç yayılıyor ve onun önünde hareketsiz ve sessiz kalmasını sağlıyordu.

Bir zamanlar onu tereddütsüz sevmişti ama aptallık etmişti. Bir yalanı yaşadığını fark etmesi dört yılını almıştı. Duyguları nostalji, öfke, korku ve ihanetten oluşan bir karmaşaydı. Ondandır nefret ediyordu ama küçük bir parçası hâlâ onun aşık olduğu çocuk olduğuna inanıyordu. Onu aynı anda hem sevip hem de ondan nasıl nefret edebilirdi?

Hatırladığından daha sert ve soğuk görünüyordu ve bu onu korkutuyordu. Çok tanıdıktı ama... değildi. Üç yıl içinde ne kadar değişmişti? Kendisine onun hiçbir zaman nazikten başka bir şey olmadığını hatırlatsa bile

ama bunun bir anda değişebileceğini biliyordu. Adam önüne çömelene kadar tekrar ağladığını fark etmemişti. Yüzünü avuçladı ve başparmağıyla gözyaşlarını sildi. Delici kehribar gözleri yüzünde gezindi.

"Ağlama," diye emretti.

"Nasıl duracağımı bilmiyorum," diye fısıldadı ve titremeye başladı.

Onu kollarına aldı ve yatak odasına götürdü. Panik onu sardı ve adam onu yatağa yatırırken çırpınmaya başladı.

"Seni bir daha sikmeyeceğim," dedi.

Onun sözünü dinledi ve yatağın bir tarafında top gibi kıvrıldı.

Korkunç bir sessizlik oldu ve sonra kollar onu büyük bir bedene doğru çekti. Sıkıntılı bir ses çıkardı ve kaçmaya çalıştı ama kolları ve bacakları yorgunluktan ve şoktan güçsüz düşmüştü. Adamın vücut ısını bornozun içinden hissedebiliyordu, bu da ona rüyasını ve nasıl yırtıldığını hatırlattı. "Jonathan'ın" gömleğini giydi, onun tenini kendi teninde hissetmek için yanıp tutuşuyordu. Gözleri yeri taradı ve halının üzerine dağılmış düğmelerde durdu. İnledi ve elleriyle yüzünü kapattı. Adamın onu sikmesine şaşmamalıydı. Bunu yapması için ona neredeyse yalvarmıştı. Suçluluk duygusu içini kemiriyordu. Jonathan'a açıktı ama Gavin onun bedeniyle sanki başka bir erkekle hiç birlikte olmamış gibi kolayca oynamıştı. Kendinden nefret ediyordu.

"Babamı görmek istiyorum," dedi. Onun hayatta olduğunu görmeden rahat edemeyecekti. Gavin, onu geri getirmek için babasını kullanacak ve yine de yarım milyonu zimmetine geçirdiği için onu öldürecek kadar kurnazdı.

"Yarın."

"Hayır." Onunla yüzleşmek için yuvarlandı. "Onu görmek istiyorum."

Ayağa kalkmadan önce uzun bir süre ona baktı. "O aşağıda."

Kalbi biraz hafifledi. Yataktan çıktı ve

Kaşmir bornoz, ona çok büyük geliyordu. Gavin bir kot pantolon ve siyah bir tişört giydi. Gavin beline bir silah yerleştirirken kadın yorum yapmadı.

"Gel," dedi ve kapıyı açtı.

Onun yanından geçerken nefesini tuttu. Ne zaman onun izinde durdu koridorun sonunda bir hareket gördü. Gavin onu ileriye doğru yönlendirirken utançtan yüzü kızardı. Gardiyanlar ifadesizdi, ama o patronlarının onu becerdiğini duyduklarını biliyordu. Zayıf gibi görünüyordu kadın olduğunu varsayıyorlardı. Bu dünyada kadınlar en yüksek fiyatı verene alınıp satılırdı. Ve hiçbiri Gavin'den daha güçlü değildi. Gavin onu merdivenlerden ağağı indirip evin kendisine yasak olan tek bölümü olan bodruma götürürken dilinde safra tadı vardı.

Bodruma inen basamaklardan ağağı inerken nemli avuçları demir parmaklık boyunca kaydı. Burası soğuktu ve kan kokusu çok baskındı. Bodrumda pencere yoktu, sadece uçsuz bucaksız beton vardı. Floresan ışıkları odanın ortasında sandalyeye bağlı bir figürü ortaya çıkardı. Etrafındaki zemine kan sıçramıştı ve hareket etmiyordu.

Babasına ulaşmak için Gavin'i iterek geçti. Titreyen ellerinin arasında babasının yüzünü kavradı. Yüzü şişmiş, rengi solmuş ve grotesk bir hal almıştı. Burnu kırılmıştı ve dudakları dişlerine arpılmaktan yırtılmıştı. Odaklanmamış, koyu kahverengi gözler açıldı.

"Baba?" dedi aceleyle ve "Gavin, z onu" diye bağırdı.

"z," dedi Gavin.

Blade elinde bir bıçakla ortaya çıktı ve ipleri kesti. Babası öne doğru eğildiğinde onu yakaladı ve tüm ağırlığını alarak kıının üzerine düştü.

Topallayan babasını kollarına alırken, "Doktora ihtiyaı var," dedi.

"Hayır."

Kollarını göğsünde kavuşturmuş olan Gavin'e baktı. "Hırsızlığın bedeli ölümdür. Yediği dayaktan sonra doğal yollarla iyileşmesi, bana olan borcunun küçük bir karşılığıdır." Gavin gözlerini ona dikti. "Bana yle bakma, Lyla. Bizim dünyamızın nasıl işlediğini biliyorsun."

"*Sizin dnyanız,*" diye tısladı.

"Ve sen geri döndün, yani bu *bizim* dünyamız."

"Borcumu ödemek için geri döndüm, burada kalıcı olarak kalmak için değil."

"Bana geri dönerek babanın hayatını kurtardın. Sanırım bir hayat için bir hayat demek doğru olur."

Korkudan donakaldı. "Hayat mı?" Onu öldürecek miydi? İşkence mi edecekti? Onu bir fahişeye mi çevireceksin?

"Lyla?" diye mırıldandı

babası. "Benim, baba."

Kan çanağı kahverengi gözler ona odaklandı. "Gitmemeliydin."

Adamın sesindeki zehir kızın içine işledi.

"Annenle beni başımızın çaresine bakmak zorunda bırakıp kaçtın, seni bencil kaltak..." diye söylenirken ağzından akan kan kızın tertemiz bornozunun üzerine damlıyordu.

Gavin onun yanında belirdi. Gavin hızlı ve acımasız bir hamleyle babasını kollarından yere düşürdü. Babasının kafası betona çarptı. Kız ona doğru gitmeye çalıştığında, Gavin onu kendine doğru çekti.

"Hâlâ nefes alıyor olmanın tek nedeni kızın, Pat," diye tersledi.

Babasının baygın olduğundan emindi. Uzuvlarının doğal olmayan açılarla bükülme şekli midesinin bulanmasına neden oldu. Gavin'le mücadele etti ama Gavin onu kolayca kontrol etti. Babası inledi. Tırnaklarını Gavin'in koluna geçirdi ama Gavin kımıldamadı.

"Eğer kalsaydı, senden borç para almak zorunda kalmazdım..." diye mırıldandı babası bir ağız dolusu kanın içinden.

"*Ödünç almak mı?*" Gavin tehlikeli bir sesle yankılandı.

"Her ay ona verdiğin harçlığın yarısını bize verirdi." Babasının sesi ağlamaklı bir hal almıştı. "Faturaları ödemekte zorlanıyorum."

"Her hafta kumarda ne kadar para kaybettiğini bilmediğimi mi sanıyorsun?"

Gavin'in öfkesi buz gibiydi ve hatırladığından daha da korkunçtu. Babasına çenesini kapatmasını söylemek istedi ama babası onu dinlemedi.

ona. Hiç yapmadı.

"Daha fazla para kazanabilirsem, senin için Lyla'yı bulması için kendi dedektifimi tutabileceğimi düşündüm ve-"

"Kapa çeneni," dedi Gavin ve babası sustu. "Önemsediğin tek kişi kendinsin. Lyla'yı hiç umursamadın. Onun varlığını sadece paraya ihtiyacın olduğunda hatırlıyorsun."

Gavin Lyla'yı arkasından itti. Tökezledi ve Blade onu sabitledi. Gavin çömeldi ve kocaman bir eliyle babasının yüzünü kavrayıp sıkı.

"Gavin, hayır!"

Blade, müdahale etmesini engellemek için bir kolunu onun beline doladı. Neredeyse nefes nefese kalacaktı. Gavin'in neler yapabileceğini biliyordu.

"Lyla'yla bir daha sakın böyle konuşma," dedi Gavin sakın ve eşit bir ses tonuyla. "Aptallığın onu bana geri getirmiş olsa bile, anlaşma olsun ya da olmasın sen."

Gavin, başını yana çevirip öksürerek kan kusan ve zaten lekeli olan zemine yayılan babasını serbest bıraktı. Gavin döndüğünde, kan onların üzerine düştüğünde yüz ifadesi karardı. Blade onu anında serbest bıraktı. Gavin onun elini tuttu ve babasının yanına gitmeye çalıştığında, onu omzuna aldı ve bodrumdaki dehşetten etkilenmemiş olan güzel evine, üst kata taşıdı. Ana odaya dönene kadar durmadı. Sarsıcı bir gümbürtüyle onu ayağa kaldırdı.

Lekeli bornozunu çıkarırken, "Baban pisliğin teki," dedi.

Ne kabul etti ne de karşı çıktı. Onu banyoya çekti, kollarını ılık suyla yıkadı ve başka bir kaşmir bornoz getirip onu içine sokmadan önce kendine baktı.

"Aç mısın?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. Bundan sonra nasıl yemek yiyebilirdi? Jonathan'ın Nazikçe ilgilenen babasının yıpratıcı tavrı yüzüne inen bir tokat gibiydi. Onun için hayatını feda etmesi bile babasında sıcak duygular uyandırmamıştı. Neden?

Onun yokluğunda babasının değişmesini mi bekliyordu? Mesafelerin kalpleri daha da yumuşatması gerekmiyor muydu? Bu onun için geçerli değildi. Bunca yıl sonra bile onun sevgisinden bir kırıntı bile kazanamamıştı. Babası bir yalancı, kumarbaz, hırsızdı... ve onun çöküşüydü.

Gavin aniden, "Yapacak işlerim var," dedi.

İyi, diye düşündü. Yalnız kalmaya ihtiyacı vardı.

"Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver." Komodinin üzerindeki cep telefonunu işaret etti. "Numaram hızlı arama 1'de."

Başıyla onayladı. Adam ona doğru hareket ettiğinde kadın kaskatı kesildi ama bu, adamın yüzünü kavrayıp hızlı bir öpücük vermesini engellemedi. Kadın tepki vermedi. Adam başparmağını alt dudağına sürttü ve yüzünü aradı. Ne arıyordu acaba?

"Keşke koşullar farklı olsaydı ve bana kendi başına dönseydin, ama döndüğüne sevindim," dedi.

Kız cevap vermedi. Kapıya doğru yürümeden önce ona bir öpücük daha verdi. Kapıyı açtı, durakladı ve arkasına baktı.

"Eski hayatından kimseyle temas kurmak yok," dedi, yüzü sertleşerek. "O iş artık bitti. Kimsenin incinmesini istemezsin, değil mi?"

Nasıl olur da koruyucusu ve sevgilisi olmaktan çıkıp onu tehdit etmeye başlar? Kadın ona ters ters baktı ama adam geri adım atmadı.

"Benim dünyama, benim kurallarıma geri döndün. İtaatsizlik edersen, bilirim. Beni anladın mı?"

Başını salladı.

"Yakında görüşürüz," dedi ve kapıyı arkasından kapattı.

Uzanmak istiyordu ama sevişmelerinin koktuğu bir yatakta uyumaya dayanamıyordu. Onu becererek Jonathan'la olan bağına geri dönülmez bir şekilde koparmıştı. Bunu bilerek mi yapmıştı? Tensel bağlarla onun üzerinde hak iddia ederek, onu eski hayatından ayırmış ve kendi hayatına geri getirmişti. Artık geri dönüş yoktu. Bunu iliklerinde hissedebiliyordu.

Tekrar pencere kenarındaki koltuğa uzandı ve ay ışığıyla aydınlanmış araziye baktı. Bacaklarının arasında rahatsız edici bir ağrı vardı. Elleriyle yüzünü kapadı ve kendinden nefret ederek inledi. Üç yıl sonra onu tiksinti ve küçümsemeyle karşılayan bir baba için özgürlüğünü feda ediyordu. Uzun ve titrek bir iç çekti. Maine'de yeni bir hayat kurarken bile, küçük bir parçası her zaman geri dönmenin kaçınılmaz olacağından korkmuştu. Ve işte buradaydı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

"LYLA."

Bir el saçlarını okşadı. Dokunuş o kadar nazikti ki gözlerini açmadan önce gülümsedi. Ama Gavin'e baktığında, yeni gerçekliği yerine oturdu. Gavin bir parmağını yanağında gezdirirken gülümseme dudaklarından kayboldu.

"Seni ikinci kez pencere kenarında buluyorum. Yatakla ilgili bir sorunun mu var?"

"Hayır," diye yalan söyledi ve ayağa kalkarak çözülen bornozunu düzeltti. Vücuduna Jonathan'dan daha aşina olmasına rağmen onun bakışları altında kızardı.

"Aç olmalısın. Getirdiğin kıyafetler eski ve yırtık pırtık olduğu için Blade onlardan kurtuldu. Eski kıyafetlerin hâlâ dolapta." Çift kapıyı işaret etti. "Giyin, mutfağa gel, biz de konuş."

Pencere kenarındaki koltuktan kaydı ve kaskatı kesilmiş kasları tepki verince yüzünü buruşturdu.

Dolaba gidip içeride kaybolurken hiçbir şey söylemedi.

onun araştıran gözlerinden kaçtı. Dolap aynen bıraktığı gibiydi. Bir duvar çirkin topuklu ayakkabılara ayrılmışken, diğer duvarlar tasarımcı markalı kıyafet raflarını barındırıyordu. Bu giysiler başka birine aitti -dünyayı umursamayan birine. O zamanlar, bir saniye bile düşünmemişti.

Gavin'in parasını kullanmak ya da onun yüceltilmiş bir kol şekeri olduğunu umursamak. Bu sanki bir ömür önceydi. Ellerini modaya uygun, keskin giysilerin üzerinde gezdirdi ve dolabı parçalama dürtüsüyle savaştı. Ne anlamı olabilirdi ki? Bu onun koşullarını değiştirmeyecekti ve Gavin'in onun için ne gibi planları olduğunu öğrenmesi gerekiyordu. Dün gece, bir hayat için bir hayat demişti. Sonsuza kadar demek istememişti herhalde?

En muhafazakâr kıyafetlerden birini seçti; iki yanında yüksek yırtmaçları olan uzun, dar siyah bir etek ve elektrik mavisi bir bluz. Bir çift bantlı siyah topuklu ayakkabı seçmeden önce ayakkabı duvarına üstünkörü bir göz attı. Dolaptan çıktığında Gavin gitmişti. Derin bir nefes aldı ve fazladan bir diş fırçası aramak için banyoya girdi ve durakladı. Dün gece tezgahı inceleyemeyecek kadar perişan haldeydi.

Şimdi, tıpkı dolapta olduğu gibi, diğer hayatındaki parfümlerinin, losyonlarının ve makyaj malzemelerinin de burada olduğunu gördü. Aynada kendine baktı.

Solgundu ve açık mavi gözleri yorgunluktan kan çanağına dönmüştü. Lyla parlak ve açık kıyafetlerin içinde kendini hiç de kendisi gibi hissetmiyordu. Üç yıl boyunca ortama uyum sağlamaya çalışmıştı ama şimdi kendini pek çok açıdan açıkta hissediyordu. Makyaj malzemelerine uzandı ve ışıltılı göz farları, dudak parlaticıları, takma kirpikler ve eğlenceli ruj renkleri arasında gezindi. Bir zamanlar sahip olduğu uçarı hayatı hatırlatan daha fazla şey. Rimel, dudak nemlendiricisi ve losyonla yetindi.

Yatak odasından çıktığında kapının dışında nöbetçiler görmeyi bekliyordu ama koridorun boş olması onu şaşırttı. Bu durum tüylerini diken diken etti. Gavin onların tanık olmasını istemediği bir şey mi yapmayı planlıyordu? Bir an için kaçmayı düşündü. Kasları gerildi ve kalp atışları hızlandı. Ön kapı çok yakındı... Sağduyu, ayak seslerini duymadan ve Gavin ortaya çıkmadan bir an önce kendini yeniden gösterdi.

"İşte buradasın. Gel, kahvaltı hazır," dedi.

Lyla aşağı inmeden önce derin bir nefes aldı, topukları her adımda tıkırdıyordu. Gavin'in gözleri onun üzerinde gezindi ve memnun

görünüyordu. Lyla

yanından geçerken gözlerini kaçırdı. Mutfaktaki mermer adayı çeşitli kahvaltılıklar dolduruyordu. Son olaylara rağmen açlıktan ölüyordu. Taze kesilmiş ileklerle bir kase yulaf ezmesi, krem peynir sürülmüş bir simit ve bir tabak sosis hazırladı. Yemeğini masaya taşıdı ve adam yanına oturduğunda onu görmezden geldi. Onun bakışlarının kendisini sinirlendirmesine izin vermedi. Adam yemedi, bu da ya yemeğin zehirli olduğu ya da daha önce yediği anlamına geliyordu.

Bitirdiğinde "Daha fazla yemek ister misin?" diye sordu.

Kız başını salladı.

"Bana bak."

İtaat etmeden önce dişlerini sıktı. Bugün siyah takım elbise ceketinin altına kravatsız, ilk iki düğmesi açık mavi bir gömlek giymişti. Özenle şekillendirilmiş saçları çekici yüzünü erveliyordu ve yeni tıraş olmuştu.

"Annemi görmek ister misin?" diye sordu. "Onu görmeme izin verir misin?" Bu bir numara mıydı?

"Tabii ki."

Onun gözlerini aradı.

"Neden?" "Burada mutlu olmanı istiyorum." "Ne?"

"Neden bu kadar şaşır mış görünüyorsun?"

Ellerini masanın üzerinde kavuşturdu ve kendini destekledi. Bu, geleceğinin neye benzediğini öğreneceği gerçek andı. Onun gözlerine baktı ve "Burada ne işim var Gavin?" diye sordu.

Kaşlarını attı. "Seni burada istiyorum."

"Ne kadar süreyle?" diye sordu, kalbi göğsünden fırlayacak mış gibi atıyordu.

Cevap vermedi ve damarlarında kaygı dolařtıķ avuçları nemlendi. Onu, avını harekete geçmesi için cesaretlendiren bir kurt gibi izliyordu. Yanlış bir adım atarsa onu yiyecekti.

"Elimde ne kadar para varsa size verebilir ve ödemeleri yapabilirim" dedi.

"Senin parana ihtiyacım yok."

"O zaman neden?"

Adam uzanıp çenesini avucunun içine aldığıında, kadın kendini geri çekme dürtüsüne direndi. Son derece savunmasızdı ve onun merhametine kalmıştı. İçini dolduran ve saldırma isteğı uyandıran çaresizlik hissinden nefret ediyordu.

"İstediğim her şeyi satın alabilir, rüşvet verebilir ya da çalabilirim," dedi.

Bu doğrudu. Sahip olduğu gücü bilmek onu hareketsiz ve sessiz tutuyordu.

"Baban hak etmediğı bir miktar parayı çaldı ve har vurup harman savurdu. Eğer kazansaydı, ona faiz işletirdim."

Bu da babasının hırsızlık yaptığını bildiğı ve babasının ihanetini kendi yararına kullanma fırsatı bulana kadar devam etmesine izin verdiği anlamına geliyordu.

"Sonunda, babanın aptallığı ve açgözlülüğü benim lehime çalıştı. Kendi isteğınle gelmeni istedim-"

"Ben yapmadım," diye tersledi ve adam elini daha da sıktı.

"Seni gece gündüz izletecek insan gücüne sahibim ama bundan daha fazla güvenceye ihtiyacım var." Sadece birkaç santim kalana kadar öne eğildi. "Ve ilk seferinde benden nasıl kaçtığını henüz keşfedemedim. Beni aydınlatmak ister misin?"

"Hayır." Bunu mezara götürecekti.

"Önemli değil," dedi adam umursamıyormuş gibi, ama kadın daha iyi biliyordu. "Değersiz babana olan sevgin, dediğimi dediğim zaman yapacağın konusunda bana ihtiyacım olan güvenceyi veriyor. Öyle değil mi bebeğim?" Başparmağı kızın alt dudağını okşadı.

Isırmak istedi ama onun ifadesini incelemekle meşguldü. "Peki babamın borcunu nasıl ödeyeceğim?"

"Sana söylemişim."

Öyle mi? Kadın kaşlarını çatı ve adamın gözleri parladı. "Sahip olduğumuz şeyi istiyorum."

Sarsılarak adamın elinden kurtuldu ve ayağa fırladı. Sandalyenin arkasına yapıştı ve bağırmamak için kendini zor tuttu. "Neyimiz vardı, Gavin?"

"Birlikte harika bir hayat."

Onu tokatlamak istedi. "Seni anlamıyorum! Sana oral seks yapmak için yalvaran kadınlar var. Onlardan alamadığın neyi benden istiyorsun?"

"Senin gibi kimse yok."

Saçlarını yolmak istedi. Sandalyeyi bıraktı ve yürümeye başladı.

Mutfakta volta atarken ellerini sallıyordu. "Yüzlerce var, hayır, Benim gibi *binlerce* kadın."

Adam hiçbir şey söylemedi ve kadın gururunun onu düşüncesizce davranmaya itip itmediğini merak etti. Onu gerçekten istemiyordu. Ona düşkün, itaatkâr bir kadın istiyordu. Bu o değildi, artık değildi.

"*Seni* istiyorum, Lyla."

Başını iki yana salladı. "Bana *sahiptin*, Gavin. Senin için yeterli değildim." Kanının kaynamaya başladığı sırada ona tatlı bir gülümseme verdi. "Yoksa kulüpte seks partisi yaptığınızı mı hayal ettim?"

"Sana bunun bir hata olduğunu söylemiştim."

"Ve ben fark etmeden önce düzinelerce *hata* vardı!" diye bağırdı ve soğukkanlılığını yeniden kazanmak için ondan uzaklaştı. Bunca zaman sonra nasıl bu kadar kızgın olabilirdi? Her şeyi geride bıraktığını sanıyordu ama onu kanlı canlı görmek ve sahip oldukları şeyi istediğini söylemesi göğsünün yanmasına neden oldu.

"O iş bitti."

"Evet, öyle," diye kabul etti ve umutsuzca öfkesini dizginlemeye çalıştı. Neden bu konuşmayı yapıyorlardı ki? Oh, evet, çünkü o Her şey üç yıl önce çocukken olduğu gibi geri dönecek. saf aptal. "Ben aynı kişi değilim, Gavin. Ne elde edeceğini düşünüyorsan

benden... Yapamam. Bir ay içinde eski haline döneceksin. Belki babamın borcunu başka bir şekilde ödeyebilirim. Belki ben-"

"Hayır."

Adam ayağa kalkarken döndü ve onun amansız yüz ifadesini görünce sustu.

"Seni hafife almışım," diye onayladı masanın etrafında dönüp aralarındaki mesafeyi bilinçli adımlarla kapatırken. "Değişmek istemedim. Bunu kabul ediyorum. Hayatımın bir bölümünde senin olman hoşuma gidiyordu.

diğerinde de kızlar. Her şeyim vardı ve sonra Min, Blade'e sormadan seni kulübe alınca her şeyi berbat etti."

"İki kadın tarafından emilirken Min'in Blade'i kontrol etmesi biraz zor oldu," dedi ve ona ters ters baktı. "Min'i vurduğuna inanamıyorum. Bu onun suçu değildi!"

Sanki önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkti ve onun için önemli değildi. Acımasız yeraltı dünyasında büyümüştü. Ergenliğe girmeden önce dövüşmeyi, sevişmeyi ve anlaşma yapmayı öğrenmişti. Bir elini kızın ensesine doladı ve onu kendine yapıştırdı.

"Düşmanlarımdan biri tarafından kaçırıldığını sandım. Öldürüldüğünü sandım." Gözleri sertleşti. "Nasıl yapabildin, Lyla?"

"Dışarı çıkmak istedim." Adamın enerjisi etraflarındaki havada titreşmeye başladığında kadının kalp atışları hızlandı.

"Düşmanlarımdan seni öldürmeden önce sana yaptıklarını düşünerek işkence çekiyordum. Üç yıl boyunca pişmanlık duydum ve sonra dedektifim seni

Maine'de farklı bir isimle, banka memuru olarak çalışıyor." Gözleri kızın yüzünü taradı. "Ve başka bir adamla yaşıyorsun... lanet bir inekle. Başka bir adamın sana dokunmasına, seninle sevişmesine izin mi verdin? Bunu bana nasıl yapabildin?"

"Beni aldattıktan sonra sadık olmamı mı bekliyorsun?"

Gözleri öfkeyle parladı. Onu ayaklarından kaldırdı ve bir bez bebek gibi salladı.

"Onda olup da bende olmayan ne var, Lyla? Beni yılda elli bin kazanan bir adam için mi terk ediyorsun? Kimin canına okuyabilirim ki?"

Kadın kurtulmak için mücadele etti ama adam fark etmemiş gibiydi. Gözleri öfkeyle parlıyordu ve elleri kemikleri ezmeye ramak kalmıştı.

"Hayatın bana ait. Başka hiçbir erkeğin sana dokunmasına izin yok." Gavin'in avuçlarında titriyordu. "Gavin, beni incitiyorsun."

"Ve sen beni incittin!" diye bağırdı ve onu kendisinden uzaklaştırdı.

Sendeleyerek geri döndü ve arka bahçeye açılan cam kapıya, çerçevesini eğip titretecek kadar sert bir şekilde çarptı. Bir yaprak gibi titredi. Gavin'in neler yapabileceğini biliyordu. Onu terk etmeden önceki gece, çıplak elleriyle bir adamı öldürdüğüne tanık olmuştu. O cilalı cilasının altında bir vahşiydi.

Hırıltılı nefes alışları mutfağı doldurdu. Başını eğdi ve onun peşinden gelmesini, işini bitirmesini bekledi.

"Beni zorlama, Lyla. Sana çok kızgıyım. Bana bak."

Başını kaldıramayacak kadar korkuyordu. Birdenbire tam önünde durdu ve bir kez daha elini uzattı. Adamın eli boğazına dolandığında kadın çığlık attı. İki eliyle adamın bileğine sarıldı ve kaçmak için mücadele etti.

"Sana bir şey yapmanı söylediğimde yapacaksın!" diye bağırdı yüzüne. Onun görüntüsüne karşı gözlerini kapattı. "Beni terk etme, Lyla. Beni anlıyor musun?"

Konuşamadığı için başını salladı.

"Gözlerini aç."

İtaat etmediğinde, eli uyarırcasına sıkıldı. Kızın gözleri açıldı.

"Bana anladığımı söyle."

Adamın eli hava akışını kesmekle tehdit ederken, "Anlıyorum," diye fısıldadı.

"Beni terk etmeyeceğini söyle."

Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü. "Seni bırakmayacağım."

Alt dudağını dişlerinin arasına aldı. Kadın inledi ve yüzünü çevirmeye çalıştı ama adam baskıyı artırdı ve ısırdı. Kan tadı aldı ve yüzünden daha fazla gözyaşı süzüldü. Adam onu bıraktığında çenesinden aşağı bir damla kan süzüldü. Adam sanki ondan nefret ediyormuş ve bu zahmete değip değmeyeceğini tartışıyormuş gibi ona baktı. Kadın nefesini tuttu.

"Sen bana aitsin," dedi duygusuzca, sanki sahiplik iddia ettiği bir nesneymiş gibi. "Beni bir daha terk etmeye kalkarsan, seni avlarım ve sevdiğin herkesi katlederken sana izletirim. Sonra da ödeteceğim."

Dehşetini gizleyemiyordu. Birlikte oldukları dört yıl boyunca Gavin ona hiç öfkeyle dokunmamıştı. Ona karşı çok nazik, çok şefkatliydi. Diğer herkese karşı bir canavardı ama onun yanında her zaman dizginlerdi. Şimdi her şey ortadaydı ve bu onu titretiyordu.

"Senin yerin benim yanımda. Beni dinleyecek ve kurallarına uyacaksın. Geçen sefer sahip olduğun özgürlüğe sahip değilsin. Her şey için beni kontrol edeceksin. Anladın mı?" Kızın yavaşça başını sallaması üzerine geri çekildi. "Git."

Yukarı çıkıp yüzünü düzelt. Sonra seni anneni görmeye götüreceğim."

Hızla harekete geçti ve mutfaktan sallantılı bacaklarla çıkarken onun etrafında geniş bir daire çizdi. Üst kata doğru yürüdü ve bir ayağını diğerinin önüne attı. Yatak odalarına ulaştığında kapıyı kapattı ve uzun bir süre orada durdu, aklı bir karış havada. Eğer kalırsa, adam onu öldürecek. Ama onu bulamayacağı, kaçabileceği hiçbir yer yoktu. Düşmanlarının onu öldürdüğünden şüphelenmesine rağmen, aramayı durdurmamıştı. Mutfakta söylediği her sözde ciddiye alıyordu. Tekrar kaçarsa ailesini öldürecek. Boş tehditler savurmuyordu.

Banyoya girdi ve yüzüne bulaşmış kan ve rimele baktı. Şişmiş dudağı hâlâ çenesinden aşağı düzenli bir şekilde kan sızdırıyordu. Adamın onu tuttuğu kolları ve boynu ağrıyordu.

morluklarla kararmaya başladı. Titreyen elleriyle bir bezi ıslattı ve yüzünü sildi.

Yatak odasının kapısı çarparak açıldı. Birkaç dakika sonra Gavin banyo kapısında belirdi. Kapı pervazına yaslandı ve düşünceli gözlerle onu izledi. Kadın elindeki bezi titreyen ellerinin arasına aldı ve daha fazla cezalandırılmayı bekledi.

"Kendini öldürürsen, ailenin ölmüş olmayı dilemesini sağlarım, anladın mı?" diye sordu.

Sarsıntılı bir şekilde başını salladı. "Acele et," diye tersledi.

Tekrar başını salladı ve rimelini silmeyi bitirdi. Harap olmuş dudağını gizleme şansı yoktu ve onu başka nelerin beklediği hakkında hiçbir fikri yoktu. Yeniden rimel sürmeye zahmet etmedi. Başını eğerek döndü. Adam onun elini kavradı ve kadın kahvaltısını bastırmak için zorlukla yutkundu. Adam, henüz dokunmadığı cep telefonunu kaptı ve kızın eline tutuşturdu.

"Bunu her zaman yanınızda bulundurun," dedi.

Onu aşağı indirdi ve evden dışarı çıkardı. En az on beş adamı onları bekliyordu. Adamlar merdivenlerde ve arabanın ortasındaki büyük fiskiyenin etrafında uzanmışlardı. Gavin gümüş rengi BMW'sinin yolcu kapısını açtığı anda şişmiş dudağını gizlemek için başını eğdi. Kemerini bağladı, telefonu ellerinin arasına aldı ve gözlerini önüne dikti. Gavin sürücü koltuğuna oturmadan önce Blade ile birkaç dakika konuştu. Daha fazla nefes alabilmek için yolcu kapısına yaslandı. Küçük alan ona klostrofobik hissettiriyordu. Gavin, yaklaştığında açılan otomatik kapılara doğru arazisinden hızla uzaklaştı. İkisi de tek kelime etmedi. Bir saniye daha dayanamayınca camını indirdi ve pahalı arabanın içinde kusmamak için derin bir nefes aldı. Gavin otoyolda ilerlerken itiraz etmedi.

Strip gündüzleri geceleri olduğu kadar çekici görünmüyordu. Strip, Gavin'in oyun alanıydı. Oradan ve ondan mümkün olduğunca uzak kalmak istiyordu. Bunun uyanacağı bir kâbus olduğuna inanmak istiyordu. Arabayı kendi isteğıyle ailesinin evine doğru sürdüğünde, eli kapı koluna uzandı. Araç durmadan önce dışarı çıkmıştı.

Ön kapıya doğru koştu ve kapıyı çalmak için yumruğunu kaldırdı, ama kapı ondan önce açıldı. Annesi kapının eşiğinde duruyordu. Öne doğru sıçradı ve yüzünü göremeden annesine sarıldı.

"Evdesin," diye fısıldadı annem saçlarına.

Annesi sarımsak ve susam yağı kokuyordu. Acı tatlı anıları canlandırdı. Lyla ona sıkıca sarıldı, her şeyin basit olduğu zamanlarda yeniden çocuk olmayı diledi.

"Bayan Dalton."

Gavin'in sesi histerisini bastırdı. Annesinin kollarında kaskatı kesildi. Onu daha fazla cezalandırmak için annesini dövecek ya da tokatlayacak mıydı?

"Gavin, kızımı eve getirdiğın için teşekkür ederim," dedi annem, sesi duygusallıktan boğulmuştu.

"Sorun değil," dedi. "Kocanız nasıl?"

Demek babası buradaydı ve annesi tarafından bakılıyordu. Bu iyi bir haberdi ama babasının sağlığını sormaya nasıl cüret ederdi? onun durumundan sorumlu muydu? Çığlık atmak istedi.

"Dikişlerini bir dakika önce bitirdim," dedi annem memnuniyetle ve Lyla'nın sırtını yeni doğmuş bir bebek gibi sıvazladı.

"Lyla'yı yeniden bağ kurmak için getirdim. Ben işe giderken onu burada bırakmamın bir sakıncası var mı?" diye sordu.

"Tabii ki hayır! Bebeğimi geri aldığım için mutluyum." "Güzel. Gitmeden önce onunla konuşmam gerek."

"Elbette," dedi annem ve elini gevşetti ama Lyla bırakmadı. "Lyla? Gavin'in biraz konuşmaya ihtiyacı var."

Bir an için bile olsa annesiyle temasını kaybetmek istemiyordu. Büyük bir el sırtının küçük kısmına dokundu ve kaskatı kesildi. Boğazını saran o eldeki gücü hatırlayarak annesini bıraktı ve Gavin'le yüzleşmek için döndü.

"Bizi yalnız bırakın," dedi annesine bakmadan.

"Ben mutfakta olacağım," dedi annesi.

Ayak sesleri azaldı ve ailesinin mütevazı evinin girişinde Gavin'le yüz yüze geldi.

"Anneme dokunamazsın," dedi. Duygusal ve fiziksel olarak bu kadar hırpalanmışken bu meydan okuma patlamasının nereden geldiğinden emin değildi ama bildiği bir şey vardı. O adam annesine elini sürmeden ölürdü.

"Anneni incitmek için bir neden yok," dedi. Ama *onu incitmek* için bir neden var mıydı?

"İşe gitmem gerekiyor."

Başını salladı. Güzel. Düşünmek için ondan uzakta zamana ihtiyacı vardı.

"Blade diğer birkaç muhafızla birlikte dışarıda olacak. Buradan ayrılmanıza izin yok. Seni almak için geri döneceğim."

Tekrar başını salladı ve bir adım geri attı. O uzaklaşmadan, adam kolunu zaten morarmış olan aynı yerden yakaladı. Kız acı içinde tısladı. Adam hemen tutuşunu dirseğine çevirdi. Kızın rengi solmuş tenine baktı ve başparmağını üzerinde gezdirdi.

"Seni incitmek istememiştım," dedi sessizce.

Çenesini kavradı ve yüzünü kaldırdı. Altın rengi gözleri çelişkili duygularla dolup taşıyordu. Mutfakta ona saldıran manyak görünürde yoktu. Eğer kendisi şahit olmasaydı, o da bunun bir halüsinasyon olduğunu düşündü. Şu anda havalı bir iş adamıydı ve tüm duygularını kontrol altında tutuyor gibi görünüyordu.

"Bana kendimi..." Başını iki yana salladı. "*Her şeyi*. Beni delirtiyorsun."

Kadın uzaklaşmaya çalıştı ama adam elini daha da sıktı.

"Uslu bir kız ol," dedi ve onu serbest bırakmadan önce alnından öptü.

Onun gidişini izlemeye zahmet etmedi. Topuklarının üzerinde döndü ve mutfağa doğru yürüdü. Annesi ocağın başında durmuş, tencerede bir şeyler karıştırıyordu. Beyaz bir kapri ve özenle koruduğu fiziğini gösteren dar bir gömlek giymişti. Lyla annesinin aynadaki görüntüsüydü. Babasından hiçbir iz yoktu onda.

Annem döndü. Lyla'ya iyice baktıktan sonra tahta kaşığı düşürdü ve kaşık fayansların üzerinde kaymaya başladı.

"Lyla, ne oldu?"

Safra yükseldi ve bu sefer onu durduramadı. En yakın banyoya koştu ve orada kustu. Annesi saçlarını tuttu ve midesinde hiçbir şey kalmayana kadar öğürürken yatıştırıcı bir şekilde mırıldandı. Annesi sıcak bir bezle yüzünü sildi ve tekrar kanamaya başlayan dudağını temizledi.

Annem dolaptan fazladan bir diş fırçası çıkarırken, "Dişlerini fırçala," diye emretti ve Lyla da fırçaladı.

Annesi onu mutfağa geri götürdü ve onlar için nane çayı yaptı. Annesi onun karşısına oturdu ve nemli elinin üst kısmına dokundu.

"Bana her şeyi anlat," dedi annem.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

LYLA titreyen ellerini sıcak bardağın etrafına sardı. Elini kaldıramayacak kadar titriyordu ama rahatlatıcı kokusu ve sıcaklığı için minnettardı. Annesinin parlak mavi gözlerini çerçeveleyen şık bir bob şeklinde kesilmiş platin sarısı saçlarını inceledi. Las Vegas'ta yaşarken, Gavin'in yanına taşındıktan sonra annesini nadiren ziyaret etmişti. Hazırlanmakla ya da parti yapmakla çok meşguldü.

"Özür dilerim," diye fısıldadı

Lyla. "Ne için?"

"Gitmemeliydim."

Annem nazıkçe, "Neden bana bunu neden yaptığını söylemiyorsun?" diye sordu.

Fincanı ellerinin arasında döndürdü. "Carmen ve ben Malibu'ya gittik, bir kız gezisi, ama Gavin'i kaçırdım ve ona sürpriz yapmak için erken döndüm. Onu bir kulüpte grup seks yaparken yakaladım."

Annesi hiç şaşırma belirtisi göstermedi. Gavin bir Pyre'dı ve ne de olsa burası Günah Şehri'ydi. Las Vegas halkı New Yorklular kadar bıkkındı.

"Ona bağırdım, olay çıkardım. Kendimi kaybettim." Belli belirsiz bir şey hatırlıyordu.

bardak kırmak ve bir fahişenin yüzüne vurmakla suçlanıyor. "Eve gittim ve beni orada karşıladı. Özür diledi ve bunun bir daha asla olmayacağını söyledi. Ona inanmak istedim ama bunun beni ilk aldatışı olup olmadığını sordum. Değildi." Sonunda çayını yudumlayacak kadar kendine geldi. Çay kuru boğazını kapladı ve içini ısıttı. "O hafta bana

Bana yeni bir araba, mücevherler, daha fazla kıyafet. Bana bir seyahate çıkacağımızı söyledi, sadece ikimiz."

Annesi tek kelime etmeden onu dinledi. Yüzünde kınama ya da öfke yoktu, sadece sakın bir beklenti vardı. Bu anıları derinlere gömmüş ve onlar hakkında düşünmeyi reddetmişti ama artık onlardan kaçış yoktu.

"Bir gece Gavin yatmadan önce bir şey yapması gerektiğini söyledi. Şüphelendim ve bir korumayı atlatıp onu bodruma kadar takip ettim. Korumalarından biri sandalyeye bağlıydı. Gavin onu feci şekilde dövdü ve uyanık kalmasını sağlamak için ona bir şey enjekte etti. Gardiyan polisler bilgi vermişti. Gavin onu sorguladı ve sonra adamlarının önünde kendi elleriyle döverek öldürdü. Ertesi gün oradan ayrıldım."

Kendini hasta hissediyordu, bu yüzden ağzındaki berbat tadı yok edeceğini umarak çayın geri kalanını içti. Gavin'in bir adamı sistematik olarak parçaladığına tanık olmuştu. O olaydan sonra bir hafta boyunca yemek yiyememişti.

"Yeni bir kimlik edindim ve çok taşındım, radarın altında kaldım. Maine'de harika bir adamla tanıştım."

Sesi kesildiğinde annesi uzandı ve elini sıktı. "Daha yeni birlikte yaşamaya başladık. Bana karşı o kadar iyi ki... Evime geri döndüm. Blade de oradaydı. Bana babamın canlı videosunu gösterdi. Yarım milyon çaldığını söylediler. Gavin bana babamın borcunun bedelini ödeyeceğimi söyledi. Dün geldim."

Lyla masada oturup boşluğa bakarken annem ayağa kalktı. Gavin'in karanlık işlere bulaştığını her zaman biliyordu. Babasının Strip'in içinde ve dışında kumarhaneleri, otelleri ve kulüpleri vardı. Gavin'in işinin bir kısmı yasaldı, diğer kısmı ise değildi. O korumanın yavaş ve acı dolu ölümünü izleyene kadar bunu görmezden gelmişti. O gece gözlerini Gavin'den alamadı. Onu kızgın görmüştü ama adamı dövmeye devam ederkenki soğukkanlı ve duygusuz tavrı içini ürpertmişti. Sesini hiç yükseltmemiş, kontrolünü hiç kaybetmemişti. O gece ceza verme şekli onu

bu şekilde daha fazla yaşayamayacağını fark etti. Eğer Gavin'i bu kadar kızdırırsa, onun da kendisine aynı şeyi yapacağını aklından çıkaramıyordu. Bu sabah mutfaktaki davranışları en kötü korkularını doğruluyordu.

"Al." Annem onun önüne bir sandviç koydu. "Sadece fıstık ezmesi var. En sevdiğin." Lyla dokunmak için hiçbir hareket yapmayınca, "Daha iyi hissedeceksin," dedi.

Annesini memnun etmek isteyerek bir ısırık aldı.

"Babanı Pyres'ten çalma konusunda uyarmıştım." Annem tezgâha yaslandı ve kollarını kendine doladı. "Onlardan çaldığından şüpheleniyordum. Onu yakaladıklarında hayatının tehlikeye gireceğini biliyordum ama durmadı. Kumar bağımlısı, hep öyleydi, hep öyle olacak. Gavin'in adamları ortaya çıktığında bunun ne anlama geldiğini biliyordum." Gözlerinde yaşlar parlıyordu. "Onu bir daha görebileceğimi hiç düşünmemiştim ve şimdi ikiniz de buradasınız."

Annesinin sulu gülümsemesine karşılık vermeye çalıştı ama yapamadı.

"Burada olmak istemediğini biliyorum ama babanın hayatını kurtarmak için eve dönmene sevindim."

Annesi babasını her şeyin ötesinde seviyordu. Tıpkı Lyla'nın bir zamanlar Gavin'i sevdiği gibi. Babası sayılarla arası çok iyiydi ve kumardan asla uzak duramamıştı. Şansı yaver gider ve annesini hediyelere boğardı, sonra kötü bir seriye başlar ve her şey cehenneme dönerdi. Babası, o on yedi yaşındayken Pyre Kumarhaneleri'nde muhasebeci olana kadar bağımlılığı yüzünden bir işte çalışmakta zorlanmıştı. Bir gün babasını iş yerinde ziyaret etti ve Pyre'nin CEO'su Manny Pyre ile tanıştı. Kumarhaneler ve Gavin'in babası. Manny ile arasında anında bir bağ oluştuğunu hissetti.

Babasının uyarılarına rağmen yaz boyunca Manny'ye uğradı ve küçük idari işlerde yardımcı oldu. Son senesinde Manny onu kişisel asistan olarak işe aldı. Okulda olmadığı zamanlarda onun her hareketini izledi. Manny onu Gavin'le tanıştırdı ve gerisi tarih oldu.

Gavin'in kendisinden sekiz yaş büyük olmasına rağmen

babasının hoşnutsuzluğuna rağmen. İşle ilgili bir şeylerin yolunda gitmediğini anlaması bir yılını aldı. Gavin bu konuda hiç konuşmadı ama o aptal değildi. Gavin onu malikânesine taşıdı ve o da Pyre Kumarhaneleri'ndeki işinden ayrılarak bekâr bir kadın oldu. Annesine bir parça

Babası kötü bir dönem geçirdiğinde Gavin'in ona verdiği harçlık. Hayat güzeldi... Ta ki güzel olmayana kadar.

Hikâyesinin karanlık kısımlarına henüz değinmemiş olan annesine baktı. Hiç konuşulmamış olsa da Pyre servetinin kirli bir tarafı olduğunu biliyorlardı. Konuşulmayan bir kural olarak, bu asla tartışılmazdı.

"Gavin beni öldürecek." Kelimeler kafasında somutlaşmadan önce ağzından fırladı.

Annesi umursamaz bir el salladı. "Yapmayacak."

Annesine baktı ve yaralarını işaret etti.

"Ne yaptın sen?" Annem sesinde bir suçlama tonu ile sordu.

Ayağa fırladı ve fincanın masadan düşüp yere çarptığında paramparça olduğunu fark etmedi. "Ne *yaptım ben?*"

"Gavin seni seviyor," dedi annem teselli edici bir ses tonuyla. "Onu mantıksız bir şekilde kızdırmadığın sürece sana zarar vermezdi."

"Yani böyle görünmem benim suçum mu?" diye sordu. Annesi her zaman babasını savunurdu ve şimdi de babasının neredeyse komaya girmesinden sorumlu olan Gavin'i savunuyor gibi görünüyordu. "Beni aldattığını ve çıplak elleriyle bir adamı öldürdüğünü söylediğimi duymadın mı?"

"O bir Pyre," dedi annem, sanki bu Gavin'in günahlarını yok sayıyormuş gibi. "Seni hâlâ önemseydiği için minnettar olmalısın. Hepimizin iyiliği için onu mutlu etmelisin, Lyla."

"Minnettar olmalıyım," diye aptalca tekrarladı. Gavin'in üç yıl önce onu terk ettiği için bu kadar öfkelenmesine ve onu cezalandırmak istemesine minnettar mı olmalıydı? Dünyası başına yıkılıyordu ve annesi mecazi anlamda

Ellerini sevinçle ırdı. Eve dönüş ve güvenlik hissi kayboldu ve ihanetin iğrenç tadı ağızını doldurdu.

"Nasıl kaçtığından bahsetmedin," dedi annem ocaktaki tencereyi karıştırırken rahatça.

İçgüdüleri harekete geçtiğinde buz kesti. Annesi Gavin'e kaçmasına kimin yardım ettiğini söyleyecekti. Gavin'in onları öldreceğinden hiç şüphesi yoktu.

"Pyres aracılığıyla kendi bağlantılarım var," dedi hafifçe ve ayağı kalktı. "Dinlenmek istiyorum."

"Tabii ki tatlım. İzin ver-"

"Hayır anne, ben hallederim," dedi ve st kata kaçtı. Eski yatak odasına gitti ve hiç dokunulmamış buldu. Oda kf kokuyordu ama umurunda değildi. Yatağı yığıldı ve birkaç kapı öteden babasının acı içinde bağırdığını duydu. Elleriyle kulaklarını kapadı, yüzünü yastığına gömdü ve çığlık attı.

Uyuyakalmış olmalıydı çünkü uyandığında biri ortasına oturmuştu. Nefes nefese kalıp uykudan korkuyla uyanıklığa geçerken, bu kişi onu omuzlarından tutmuş ve bir yığın küfür savurarak sarsmaya başlamıştı. Başı ileri geri sallanırken gözlerini açtı ve saldırgana odaklanmaya çalıştı. Elini uzatıp ve çıplak, ipeksi bir tenle karşılaştı. Kişi onu sallamayı bıraktı ve hassas karnının üzerinde zıpladı. Sonunda üstündeki ince kadını tanıdı ve sevinçli bir çığlık atmaktan kendini alamadı. Kollarını kuzenine doladı ve ona sıkıca sarıldı.

"Sürtük, şehre geri döndün ve beni aramayı unuttun mu? Ne oluyor lan?" Carmen gözyaşlarıyla kalınlaşmış bir sesle talep etti.

"Dn döndüm," dedi, sesi Carmen'in ameliyatla geliştirilmiş göğsü tarafından boğuklaştırılmıştı.

Carmen onu serbest bıraktı ve kalçalarının üzerine oturdu. Carmen bir ateş giyyordu

Motor kırmızısı elbisesi kışını zar zor örtüyordu ve yanlarında büyük kesikler vardı. Sarı saçlarında ince fuşya çizgileri vardı ve yüzü hava ile fırçalanmış gibi görünüyordu, o kadar mükemmeldi ki. Carmen'in gözleri morarmış boğazına, kollarına ve kabuk bağlamış dudağına bakarken parladı.

"Sana ne oldu böyle? Sana kim zarar verdi?" Carmen yataktan fırladı ve kızlık organlarını örtmek için elbisesini fırçalama zahmetine katlanmadı.

Carmen kalkışa hazır bir süper kahraman gibi bacaklarını iki yana açtı, altın yaldızlı fahişe topukları ışıpta parlıyordu. "Vinny'ye söyleyeceğim. Bunu sana kim yaptıysa öldürecek."

"Vinny patronunu mu öldürecek?" diye sordu alaycı bir tavırla ve şişmiş dudağına hafifçe dokundu.

Carmen'in gözleri komik bir şekilde büyüdü. "Bunu sana Gavin mi yaptı?" "Evet."

"Ama Gavin seni seviyor. Yıllardır seni arıyor-" "Ve beni eşek sudan gelinceye kadar dövecek kadar kızgın" dedi ve bir elini hassas boğazına götürdü.

Carmen öfkeyle kızardı. "Ne oluyor lan? Sana başka ne yaptı? Onu kendim öldüreceğim!"

Carmen'in aşırı korumacılığı içinde bir şeyleri gevşetmişti. Diğerlerinin aksine Carmen, Gavin'den korkmuyordu ve sınırsız ve tutkuluydu. Kocasını Vinny, Gavin'in kuzeniydi. Gençken Pyre erkekleriyle çift olarak çıkmışlardı. Yıllar önceymiş gibi geliyordu. Carmen ondan iki yaş büyüktü ve Las Vegas'ın yerlisiydi. Ailesi Kaliforniya'dan taşındığında Carmen ona ipleri göstermişti. sekiz yaşındaydı. O zamandan beri birbirlerinden hiç ayrılmamışlardı. Pyre ailesinin ikinci nesil infazcısı olan Carmen'in babası, zor bir duruma düşüklerinde Lyla'nın babasının Pyre Kumarhanesi'nde muhasebe işi bulmasına yardım etmişti.

"Seni özledim," dedi basitçe.

Carmen'in gözleri yaşlarla doldu ve kendini Lyla'ya doğru fırlatarak onu yere serdi.

"Ben buradayım. Her şey yoluna girecek. Söz veriyorum," diye fısıldadı Carmen. Onu kucakladı. "Korkuyorum."

Carmen bir ses çıkardı ve bir annenin küçük bir çocuğu rahatlatmak için yaptığı gibi saçlarını geriye doğru taradı. Derin, ürpertici bir nefes aldı ve Carmen'in pamuk şekeri kokusunu içine çekti.

"Seni nasıl bulduğunu biliyor musun?" Carmen sessiz bir fısıltıyla sordu.

Başını iki yana salladı. Carmen geri çekildi ve yüzünü ellerinin arasına aldı.

"Bunu atlatacağız."

Carmen'in hararetli güvencesine katılmıyordu. Sanki paramparça olacakmış gibi hissediyordu. Buradan başka bir yerde olmak istiyordu. Kendini güvensiz, korkmuş ve çaresiz hissediyordu. Kaçacak, saklanacak hiçbir yeri ve ona yardım edecek kimsesi yoktu. Kimse Pyre ailesine bulaşamazdı. Onları mahvettiniz; onlar da sizi mahvetti. Onlara her ne yaptıysanız, on katıyla geri ödediler. Onlar Las Vegas'ın suç lordlarıydı. Pyre'lar hayal edebileceğiniz her günahkâr arzuda pay sahibiydi ve her şeyi gerçekleştirecek insan gücüne ve paraya sahipti. Ateşle oynadığını neden fark etmemişti?

Carmen yatakta onun yanına oturdu ve elini sıktı. "Bana her şeyi anlat."

Ona nasıl yeni bir kimlik yarattığını, başını nasıl eğdiğini ve Jonathan'ı anlattı.

"Gavin birlikte yaşadığın adamı biliyor mu?" Carmen kuşkuyla sordu. Onun başını sallaması üzerine, "Ve o hâlâ hayatta mı?" diye sordu.

Kızın korku dolu bakışları karşısında Carmen, Gavin'in Jonathan'ı kızdırmadığı sürece onu rahatsız etmeyeceği konusunda onu hemen rahatlatmıştı. Yüzüne biraz renk geldi ve Carmen'e babasının borcundan bahsetti.

Carmen, "Baban her zaman aptalın tekiydi," dedi.

Titrek bir sesle, bu sabah mutfakta neler olduğunu anlatarak hikâyesini bitirdi. Carmen'in bebek mavisi gözleri kutsal bir ateşle yanıyordu.

"Sana böyle davranamaz!"

"Ne isterse yapabilir," dedi kadın ürpererek. "Bu yalanı kabul etme."

"Ne demek istiyorsun?"

"Kızım, ona bir kere sahip oldun."

"Evet, ben ve diğer yüz kız."

Carmen iğrenmiş bir ses çıkardı. "Ne demek istediğimi biliyorsun. Gavin birileriyle yatmış olabilir ama hiçbir erkek bir şeyler hissetmediği sürece üç yıl boyunca eski sevgilisini aramaz."

"Ya da Teksas büyüklüğünde bir ego," diye karşı çıktı.

Carmen uzun, sivri akrilik tırnaklarını birbirine vurdu. "Ben buna inanmıyorum. Hâlâ seni sevdiğini düşünüyorum."

"*Aşk mı?*" dedi, morluklarını göstererek. "Beni sevdiğini hiç söylememesi bir yana, babamın ağzını burnunu kırdı ve ona geri dönmem için bana şantaj yaptı. Bu berbat bir şey Carmen. Bu lanet olası bir aşk romanı."

"Senin gücün var."

"Güç mü? Kafan mı güzel?"

"O seni istiyor. Eğer Gavin seni öldürmek isteseydi, öldürürdü. Eğer sana bedel ödetmek isteseydi, seni evine getirmez, beslemez ve sonra seni annenin evine götüreceğim. Anladın mı?"

"Gavin'in bunu neden yaptığını kim bilebilir? Aklını kaçırıyor."

"Manny iki yıl önce dizginleri ona verdi. Gavin hiçbir şeyi kabul etmez. Manny'den daha sert ve on kat daha acımasız. Vinny sen gittikten sonra daha da kötüleştiğini söylüyor."

Lyla ayağa kalktı ve küçük yatak odasında volta attı. "Neden? Gavin'in seçebileceği milyonlarca kız var. Ben özel bir şey değilim."

Carmen mırıldandı ve parmağını salladı. "Kızım, senden başka herkes görüyor." "Neyi görüyor?"

Carmen ellerini Lyla'nın omuzlarına koydu ve onu küçük bir sarsıntıya uğrattı. "Çok güzelsin."

"Daha başka kızlar da var-"

"Sadıksın ve her şeyinle seviyorsun. Güçlüsün.

Kimsenin yardımını olmadan kendi başınıza başarabilecek kadar güçlüsünüz. Muhtemelen Gavin'i en çok kızdıran da bu olmuştur." Carmen aniden kükredi ve ellerini birbirine vurdu. "Burada senin kaçırıldığını ya da yalvararak geri döneceğini düşündü. Onun yerine, üç yıl sonra seni Maine'de başka bir adamla buldu. Bana bunun komik olmadığını söyle."

"Neden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok."

"Biliyorum ve bu kadarı yeterli," dedi Carmen sert bir sesle. "Bunu kendi yararına kullanabilirsin."

Umut damlalarının üzerinde tepinmeye çalıştı. "Carmen-

" "Beni dinle," diye tersledi Carmen. "Ben daha yaşlı ve akıllıyım."

Derin bir nefes aldı. Her şeyi denemeye hazırdı. "Pekâlâ. Ne yapmalıyım?"

"Onu delirtiyorsun."

"Gavin deli."

"Yani, *senin* için çıldırmasını sağla."

"Ama benim için çıldırmasını istemiyorum. Varlığımı unutmasını ve gitmeme izin vermesini istiyorum."

Carmen yıkılmış görünüyordu. "Ama daha yeni döndün."

"Carmen, bir sebepten dolayı ayrıldım." Çünkü eski sevgilisi seri bir aldatici ve olası bir seri katildi.

"Biliyorum ama ya Gavin değiştiyse? Kalmayı düşünür müsün?"

"Nasıl oldu da onu öldürmekle tehdit etmekten Onunla mı kalacaksın?"

"Gitmeni istemiyorum." Carmen'in sesi huysuz bir çocuk gibiydi.
"Seni özledim, sürtük."

"Ben de seni özledim ama ben bir tutsağım, *merhaba*."

"Sadece kendine izin verirsen tutsak olursun. Esir edeni esir et," dedi
Carmen abartılı bir göz kırpmayla.

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Anne, Tanrı sana ne verdiyse onu kullan." Carmen bir elini
bacaklarının arasında gezdirdi, göğüslerini avuçladı ve kışını tokatladı. "Bir
striptizci gibi görünüyorsun ve üç yıl boyunca onun radarından uzak
duracak zekâyâ sahipsin. Bunu kendi yararına kullan! Gavin'i kölen yap."

"Benden nefret ediyor, Carmen."

"Hepsi nefret olamaz. Sen gittiğinden beri eskisi gibi değil. Onu
yatağa yatırmaya çalışın ve neler olacağını görün."

Elleri yumruk şeklinde sıkılmıştı. "Yaptım."

Carmen'in gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. "Onu becerdin
mi?" "Bana tecavüz etti."

"*Sana tecavüz mü etti?*"

"Bir seks rüyası görüyordum ve uyandığımda o içimdeydi."

"Seks rüyası mı? Jonathan hakkında mı? *Seksi* bir IT danışmanı
falan mı?" "Tatlı biri."

Carmen ikna olmuş görünmüyordu. "Onu seviyor
musun?" O ve Jonathan bunu hiç konuşmamışlardı
ama "Evet."

Carmen yaklaştı ve onu şüpheyle inceledi. "*Onu sevmek, onu sevmek*
gibi mi?"

"Evet," dedi meydan okurcasına.

Carmen ona kasvetli bir bakış attı. "Lyla, bu sefer kaçış yok. Gavin'le
çıkmaya başladığın andan itibaren Pyre'ın malı oldun."

"O yıllar önceydi!"

"Fark etmez. Belli ki Gavin bu sefer yerinde kalmanı sağlamak için
elinden gelen her şeyi yapacak. Onun gibi adamlar iyi bir kadını
bırakmazlar.

kadın."

Sabırsız bir ses çıkardı. Gavin gibi erkekler... Belki Gavin'in başka birine bağlanmasını sağlayabilir ve babasının borcunu onun seks kölesi olmaktan başka bir şekilde ödeyebilirdi... ya da ondan istediği her neyse. Görünmez duvarlar yaklaşıyordu. Kaçma dürtüsü zihninde ısrarlı bir davul ritmiydi.

Biri yatak odasının kapısını çaldığında yerinden sıçradı. Annesi elinde Gavin'in ona verdiği cep telefonuyla çıkageldi.

"Gavin arıyor. Seninle konuşmak istiyor," dedi annem.

Kalp atışları hızlandı. Telefonda kaçmanın bir yolunu bulamadan Carmen telefonu annesinin elinden kaptı.

"Gavin, kuzenime ne yaptın sen?" Carmen talep etti.

Carmen'in hayatından endişe ederek harekete geçti ve telefonu elinden almaya çalıştı. Carmen onu itti ve konuşmaya devam etti.

"Bana bu saçmalıkları anlatma, Gavin. Manny onu böyle görürse inek olur. Beni ilgilendirmez de ne demek? Tabii ki ilgilendirir! O benim kuzenim." Carmen, Gavin'in cevabını dinlerken topuğunu hızla yere vurdu. "Hayır, onu dışarı çıkarıyorum."

Carmen telefonu kulağından çekti. Hepsi Gavin'in bağırışlarını duyabiliyordu. Annesi ellerini ovuştururken Carmen başını çılgınca salladı.

"Carmen Pyre," dedi annem ve telefonu ondan almaya çalıştı. Carmen bir parmağını kaldırıp annesine tehditkâr bir bakış attı. Carmen elini telefonun üzerine koydu ve "Onu geri kazanması gerekiyor," diye mırıldandı.

Öğürür gibi bir ses çıkardı.

Carmen telefonu tekrar kulağına götürdü. "Bazı işlerin yapılması gerekiyor. Saç, tırnak, her şey. Kız kıza bir gün geçireceğiz. Sonra onu görebilirsin." Carmen bir süre dinledi ve gözleri Lyla'ya kaydı. "Peki, tamam. Al bakalım."

Carmen telefonu uzattı. Carmen'in nasıl bir cehennem yarattığından ve bunun bedelini daha sonra nasıl ödeyeceğinden korkarak telefonu aldı.

"Alo?"

"Lyla?" diye ısırdı.

Onun sesine ve bu sabahın anılarına karşı gözlerini kapattı. Aşık olduğu adam o değildi. Etrafında olmak isteyeceği bir adam değildi, asla. Kendine bakmayı, sahip oldukları için çalışmayı öğrenmişti. Şimdi ise bir mala, efendisini memnun etmediği takdirde cezalandırılacak bir çocuğa dönüşmüştü. Çaresiz bir öfkeyle titredi.

"Evet?"

Bir duraksama ve ardından, "Vinny'nin Carmen'e döndüğünü söyleyeceğini tahmin etmeliydim. Onunla gitmek ister misin?"

"Evet." Bu evden ve Gavin'in bastığı toprağa tapan annesinden uzaklaşması gerekiyordu. Kimse cesaret edemezken Carmen onun için ayağa kalkmıştı. Mümkün olduğunca kuzeninin yanında kalacaktı.

"Blade seni gölgeleyecek," dedi.

Kadın hiçbir şey söylemedi.

"İşten sonra senin için geleceğim."

Yine cevap vermedi. Söyleyecek ne vardı ki? Kararları o veriyordu ve o da kendisine söyleneni yapıyordu. Onun istediği de buydu, değil mi? Giydirmek, becermek ve kontrol etmek için itaatkâr bir bebek.

"Lyla?"

"Evet?"

Küfretti ve telefonu kapattı. Bunun ne anlama geldiğinden emin değildi ve umurunda da değildi. "Hadi gidelim," dedi Carmen'e, o da alkışladı.

"Lyla," diye başladı annem.

Yanından geçerken onu yanağından öptü. "Sonra görüşürüz anne."

Evden olabildiğince hızlı çıktı ve güneşe çıktığında kendini daha iyi hissetti. Gavin'in sesinin üzerindeki etkisini silmek için bir an durakladı ve Blade'in SUV'un sürücü koltuğunda gitmeye hazır olduğunu gördü.

Gavin gezintileri hakkında güvenliği bilgilendirmekle vakit kaybetmemiştir. Carmen pembe bir güneş gözlüğü taktı ve üstü açık altın rengi bir arabaya atladı. Bu gülünç araba karşısında dudakları büküldü. Elbette Carmen'in altın rengi bir arabası olacaktı. Kemerini bağladı ve Carmen pervasız bir şeytan gibi sürerken can havliyle arabaya tutundu.

"Döndüğün için ne kadar mutlu olduğumu bilemezsin," diye bağırdı Carmen rüzgârın ve trafiğin sesini bastırarak. "Yani, geri dönmek istemediğini biliyorum.

Burada ol. İş yapma şekillerini hiç sevmedin ve Gavin'in en kötüsünü görmeyen berbat bir şey ama durum bu. Burası evin ve eğer istersen, burada tekrar mutlu olabileceğini biliyorum. Gavin'i öğrenmeden önce öyleydin. Diğer kızlar. Bunun bir daha olmamasını sağlayacak güce sahipsiniz."

Burada hiç mutlu olmuş muydu? O zamandan beri hatırlamak zordu. ayrılmasına neden olan olaylar iyi şeyleri gölgede bıraktı. Las Vegas'ta Gavin'le yeniden bir hayat kurmayı düşünmek istemiyordu. O istedi bunun lanet bir hata olduğuna ve geçip gideceğine inanıyordu. O ayarlanmış olacaktı özgür ve sonra... Sonra ne olacaktı? Kendini yeniden keşfedecekti. Maine'e, Jonathan'a geri dönemezdi. Bundan sonra olmazdı. Gavin'i becermek onu bir fahişe gibi hissettiriyordu. Orgazm olması tecavüz müydü? Vücudu Gavin'i sanki aradan hiç zaman geçmemiş gibi karşıladı. Görünüşe göre, vücudu artık Jonathan'a ait olduklarını fark etti. Yani, eskiden Jonathan'a aitti-

"Beni dinliyor musun?" Carmen bağırdı ve bir Ferrari'ye arkadan çarpmaktan kıl payı kurtuldu. Sürücü korna çaldığında Carmen ona ters ters baktı ve yeni hayatı hakkında nutuk atmaya devam etti. "Vinny bana tapıyor ve bunu herkes biliyor. Onu sürekli zinde tutuyorum; ne demek istediğimi anlıyor musun? O yeraltı dünyasının bir parçası ama biz mutluyuz kızım."

"Ama ben Gavin'i *istemiyorum!*" diye bağırdı.

"Onu bir kez istedin ve bazı şeyleri görmezden gelebilirsen, sağlam bir adam olurdu. Sana bakar ve seni korurdu. O

onu bir kez terk ettiğin için seni hafife almazdı."

Carmen tekerleklerini bir salonun önüne gıcırtyla park etti. Kolunu Lyla'nın koluna doladı ve Blade'in peşinden içeri girdiler. Salonda hip-hop müziği şaşırtıcı derecede yüksek sesle çalıyordu. Kuaförler o güne kadar gördüğü en çılgın perukları ve saç modellerini takıyordu. İri yarı bir kadın daracık bir

elbisesi ve topuklu ayakkabılarıyla onlara doğru koştu. Carmen onu öne doğru itmeden önce Carmen'le havadan öpüştiler.

"Bu kuzenim Lyla. Gavin'le birlikte," dedi Carmen.

Kuaförün gözleri büyüdü. "Hadi canım?"

Carmen ciddiyetle, "Hadi canım," dedi. "Çalışmaya ihtiyacı var. Saçını kesmeyin ve boya sürmeyin yoksa kellemi alır." Carmen, Blade'i ve girişteki diğer iki korumayı işaret etti. "Onun korumaları. Her zaman onların gözetiminde olmalı."

"Sorun değil," dedi kuaför. "Seni en iyilerimden birine vereceğim. Keenan!"

Zebra taytlı ve sarkık atletli, kaslı, siyah bir adam asık bir surat ifadesiyle onlara doğru yürüdü.

"Keenan, Gavin Pyre ile birlikte ve işe ihtiyacı var."

Keenan sanki kendisine bir milyon dolar teklif edilmiş gibi parladı. Onu dudaklarından öptü ve bir kolunu ona doladı. "*Kızım!*"

Blade girişten, "Öpüşmek yok," diye bağırdı ve salondaki gürültü biraz azaldı.

Keenan Blade'e bir öpücük verdi. "Tamamdır, koca oğlan." Keenan'ın patronu, "Kes, boya yok," diye emretti.

"Tamamdır. Gel bebeğim ve Keenan'a her şeyi anlat." Onu salonun özel bir köşesine götürdü. "Hadi şu muhteşem saçla bir bakım yapalım. Gavin seni sert bir müşteriden kurtardı mı?"

"Müşteri mi?" diye yankılandı boş bir sesle.

"Sen eskortsun, değil mi? Gavin seni içeri mi aldı?" Keenan boynunu, dudağını ve kollarını işaret etti. "Onun için mi çalışıyordun ve bir müşteri

el?"

Görünüşe göre salon Pyre'lara hizmet veriyordu ve onların nasıl para kazandıklarıyla ilgilenmiyordu. Las Vegas'ın seçkinleri eller kirli. Eskortlar, uyuşturucu satıcıları, dolandırıcılar, striptizciler ve yüksek bahisçiler bu şehirde zirveye çıkanlardı.

Keenan'ın vardığı sonuç hakkında ne düşüneceğinden emin değildi. Eskort gibi mi görünüyordu? Gavin çok fazla kız mı alıyordu? Dün gece prezervatif takmadığını fark ettiğinde midesi sıkıştı. Ona cinsel yolla bulaşan hastalık bulaştırabilirdi. Tanrıya şükür, RIA'sı vardı. İlkini ergenlik çağında, Gavin'le ilk kez seks yapmadan önce almıştı. Gavin'den sonra bir sürtük olmalıydı, böylece şimdi ona karşı bağışıklığı olacaktı. En azından kısa bir süreliğine de olsa Jonathan'ın olmuştu.

"Hayır, ben eskort değilim," dedi.

"Gerçekten mi? Striptizci mi?"

Onun aşağılayıcı olmaya çalışmadığını biliyordu. "Hayır. Gavin'i lise yıllarımdan beri tanırım."

Keenan bayılacak gibi görünüyordu. "*Hayır*. Siz lise aşıkları mısınız?"

Sevgililer mi? Gavin'le ne olduklarını nasıl açıklayacağını bilmiyordu ve açıklamak zorunda kalmayınca rahatladı. Keenan zihninde bir Romeo ve Juliet masalı döndürdü. Kendi sonuçlarını çıkardı ve kız onu düzeltmedi. Keşke gerçekliğin ne kadar karanlık ve çarpık olduğunu bilseydi.

Sadece birkaç cümleyle Keenan'ın bir dizi konu hakkında heyecanla konuşmasını sağladı, en sevmediğı konu ise Keenan'ın büyük bir aşk beslediğı Gavin'di. Keenan, Gavin'in gece kulüpleri ve striptiz barları hakkında konuşuyordu. Gavin'i kendisini aldatırken bulduğı geceye dair anıları canlandı. Bunca zaman sonra bile midesini bulandırıyor. Neden Gavin onu

Geri mi? Onu istemiyordu, gerçekten. Onun için bu kadar önemli olsaydı, onu aldatmazdı. Kulüpte onunla yüzleştikten sonra gerçekten pişman görünüyordu. Kadınların onun için bir şey ifade etmediğini söyledi.

ve bunu bir daha yapmayacağını söyledi. Bodrum katında gardiyanı öldürdüğüne tanık olduğunda ona ikinci bir şans verip vermeyeceğine henüz karar vermemişti. Bu onun kırılma noktasıydı. Gavin onu unutmali ve hayatına devam etmeliydi. Aradan geçen her yıl, Gavin'den kurtulduğuna daha da emin oluyordu ama yine de buradaydı.

Keenan birçok sevgilisi ve onların striptizcilerden doktorlara kadar değişen meslekleri hakkında gevezelik etti ve sözünü keserek, "Saçına bayıldım. Bunun doğal rengin olduğuna inanamıyorum. Bal güneşi."

Tarif karşısında gülümsedi. Keenan saçlarına fön çekerek parlak dalgalar halinde etrafına dökülmesini sağladı. Kendini bir milyon dolar gibi hissettiğini inkâr edemezdi. Başkalarının kendisiyle ilgilenmesine izin vermek iyi hissettiriyordu.

Keenan'a havalı öpücükler verdi ve ağdaya geçti. Carmen'i çıplak olarak ağdaladılar (zaten fazla tüyü olmadığı için sorun olmadı) ve sonra tırnaklarına başladılar. Carmen akrilik tırnakları için kırmızı bir cila seçti. Carmen dinlerken herkesle sohbet etti ama sohbe pek bir şey katmadı. Herkes arkadaş canlısıydı ve ona Maine'de olmadığını hatırlatan baştan çıkarıcı bir şekilde giyinmişlerdi. Birkaç gün önce olsa bir eskortla karıştırılmazdı. Üstü ve eteği onu rahibe gibi gösteriyordu. salon çalışanlarına kıyasla.

İçinde bulunduğu durum hakkında ne hissedeceğini bilemiyordu ve duyguları karmakarışıktı. Her an Gavin'in kapıyı kırıp içeri girmesini ve herkesin önünde onu fena halde dövmesini bekliyordu. Bu sabah yüzündeki nefret ifadesi aklından çıkmıyordu. Ona bir şey yapmaya karar verse bile, işin içinde bir Pyre varken kimse müdahale edemezdi.

İşlerini bitirdiklerinde Carmen'le birlikte salon çalışanlarını öptüler ve Carmen ödeme yapmak için masanın yanında bekledi.

"Halledildi," dedi Keenan ve çıkarken kıcına bir şaplak attı.

Blade bir şey söylemek ister gibi göründü ama Keenan ona kirpiklerini kırptırınca vazgeçti. Carmen üstü açık arabasının üstünü kapattı, böylece saç stilleri değişmemiş olacaktı.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu.

"Benim evimde. Aşçımıza harika bir şeyler yapmasını söyledim." "Peki ya Gavin?"

Carmen umursamaz bir tavırla, "Gelmek isterse gelir," dedi. "Bu arada harika görünüyorsun."

"Daha iyi hissediyorum."

"Harika. Şimdi akşam yemeği için giyinip kuşanacağız ve hayatında ne yapacağına karar vereceğiz."

OceanofPDF.com

BİR SAAT SONRA, Carmen Lyla'nın makyajına son rötuşları yaptı ve geri çekildi. Lyla muhafazakâr banka memuru Morgan Lincoln gibi görünmüyordu. Üç yıl önce ölen Lyla Dalton'ın daha sofistike bir versiyonuna benziyordu. Carmen ona ağır bir göz kalemi, takma kirpikler, ruj ve gözlerinin altındaki koyu halkaları yok edecek kadar kapatıcı sürmüştü. Carmen mükemmel bir iş çıkarmıştı. İyice dinlenmiş ve ıslıl ıslıl görünüyordu. Rujun koyu tonu ısırılmış dudağının kötü yanlarını gizlemiş, yüksek yakalı siyah uzun kollu elbisesi de kollarındaki ve boğazındaki morlukları örtmüştü. Carmen her şeyi babasının borcunun yarısını ödeyebilecek elmas bir bilezikle tamamlamıştı. Carmen'in evinde yemek yemelerine rağmen, kaliteli bir yemek için giyinmişlerdi. Carmen'in inancı Her zaman en iyi şekilde görünüyor ve tabii ki aksesuarlar.

Carmen beş santimlik topuklu ayakkabılarıyla dans ederken, "İşte benim kalp kırıcı kuzenim," dedi. "Gavin pantolonuna boşalacak."

"Onun beni istemesini istemiyorum," diye itiraz etti.

"Gavin'i hizaya sokacaksın. Bize erkek yiyciler demelerinin bir nedeni var. Erkekler bizden korkar."

Carmen, Lyla'ya doğru dönüp kasıla kasıla yürümeden önce bacaklarını ve patlıcan rengi elbisesinin uygunsuz yüksek yırtmacını göstererek aynada poz verdi,

Dudaklarını büzdü ve gözlerini ağırlaştırdı. Carmen onun yanağına nazik bir öpücük kondurdu ve kucağına tünedi.

"Seni çaresizce istemesini sağlamalısın," dedi Carmen gırtlaktan gelen bir fısıltıyla ve tüyleri diken diken oldu. "Kendini ulaşılmaz kılmalısın. Senin aşkın ve şefkatin için çalışmasını istiyorsun. Korku göstermeyin yoksa size saygı duymaz."

"O aynı adam değil," dedi ve sonra kendini düzeltti. "Ya da belki ben onu hiç tanımadım."

"O içeride, Lyla. İyi yanları yok olmadı, sadece gömüldü. Bunu onun içinden çıkarabilirsin."

"Nasıl?" Gavin'in ilgisini ya da arzusunu istemiyordu ama onunla uğraşmak zorundaysa, onu sakın tutmak ve öfke nöbetlerine kapılmamasını sağlamak istiyordu.

Carmen ayağa kalkıp onun elini tutarken, "En iyi kısmı da bu," dedi. "Sen sadece kendin ol."

"Kendim mi?" Artık kim olduğunu bilmiyordu. Kol süslemesinden, ürkek bir banka memuruna dönüşmüştü. Görünmez olmak hayattaki amacı haline gelmişti ve şimdi... Kimdi o? Hayatta kalmak için savaşıyor çaresiz bir kadın. Elmaslar içinde olması ve hayatında bir gün bile çalışmamış gibi görünmesi önemli değildi. Eğer biri yeterince derine bakarsa korkusunu görebilirdi. Geleceği, rolünü ne kadar iyi oynayabileceğine bağlıydı. Belki de Keenan haklıydı. Görünüşü ve giyimiyle üst düzey bir eskorta benziyordu. Eskort rolünü oynayabilir miydi? Daha önce de rolü buydu. Hayatının en iyi performansını sergilemekten başka çaresi yoktu.

"Seksi bir göt parçası olsan da Gavin seni *sen olduğun* için sevdi. Sen gittiğinden beri herhangi birini seçebilirdi, ama sana yemin ederim, onu tek bir kadınla görmedim."

Carmen'in Gavin'i yüz kadınla görmesinin umurunda olmadığını söyleyemedi kapı çalındı. Bir hizmetçi çökmüş gözlerle içeri girdi.

"Bir misafir, Bayan Pyre."

"Teşekkür ederim. Biz hazırız," dedi Carmen.

"Gavin?" diye sordu sert dudaklarının arasından hizmetçi gittiğinde. "Muhtemelen. Hazır mısın?"

Yansımasına baktı ve Morgan Lincoln'e veda etti. Jonathan'ı ve Morgan Lincoln'ı düşündükçe gözleri acı ve özlemle parlıyordu.

basit bir hayatı geride bıraktı. Jonathan onu birinci sınıf bir fahişe gibi giyinmiş görürse ne düşünürdü? Kendinden nefret etmeyi bir kenara itti. Bununla daha sonra, yuvarlanacak zamanı olduğunda ilgilenecekti. Şu anda yapması gereken bir iş vardı.

Kavisli merdivenlerden aşağı indiler. Carmen evini cesur renklerle dekore etmiş ve tablolar, heykeller ve nadir antikalar gibi güzel sanatlarla doldurmuştu. Carmen onu arka bahçeye götürdü. güzel bir sonsuzluk havuzu ve beyaz ışıklarla süslenmiş bir çardağın altında büyük bir yemek masası. Masadan bir adam kalktı. Carmen ve Lyla adımlarının ortasında durakladılar.

Gavin'in babası Manny Pyre, Wall Street'te giyilse yadırganmayacak, özel dikim siyah bir takım elbise giymişti. Gömleğinin üstteki üç düğmesi açıktı ve bu da ona hovarda bir hava veriyordu. Omuz hizasındaki beyaz saçları ensesinde kaygan bir at kuyruğu şeklinde taranmıştı. Parmaklarında ve boynunun etrafında altın parlıyordu. Yetmiş yaşında bile yakışıklıydı. Buna rağmen Biraz kilo vermesine rağmen Manny hâlâ çok daha genç bir adamın fiziğine sahipti.

Kalbi hızla çarpmaya başladı. Annesini ve Carmen'i gördüğüne sevinmiş olsa da, Manny'yi göreceği için daha da heyecanlanmış ve dehşete düşmüştü. Gavin ondan bekçi kadın olmasını istemeden önce tam bir yıl boyunca Manny için çalışmıştı. Manny onun hiç sahip olmadığı babasıydı ama oğlunu terk etmesi konusunda ne düşünüyordu? O da Gavin gibi değişmiş miydi? Ondan nefret mi ediyordu? Ona koşma isteğini bastırırken sertçe yutkundu.

"Manny Amca," dedi Carmen ve öne atıldı. "Geleceğinizi bilmiyordum!"

Manny gözlerini Lyla'dan ayırmadan, "Vinny bana kızımın eve geldiğini söyledi," dedi.

Duyguları boğazını tıkayınca sertçe yutkundu. En başından beri birbirlerine uymuşlardı. Gavin'le ilk randevularına çıktıklarında Manny ona kızım demişti. O zamanlar, Manny'nin ısrarcılığının Gavin'i soğutacağından endişelenmişti. Onu şaşırtacak şekilde, Gavin babasının müdahalelerinden rahatsız olmuş gibi görünmüyordu ve babasının istekleri doğrultusunda hareket ediyordu. Gavin'in kendisini aldattığını öğrendikten sonra, Gavin'in onunla sadece babasını memnun etmek için mi çıktığını merak etti.

"Bir içki, amca?" Carmen sordu, sesi alışılmadık derecede gergindi. "Hayır, böyle iyiyim."

Carmen, "Ben gidip aşçıya yemeği sorayım," dedi ve onları arka bahçede yalnız bıraktı.

Manny'ye baktı, her yönüyle babası olarak gördüğü adama.

"Benim için bir karşılanman yok mu bebeğim?" Manny sordu.

Bu takma ad Manny'den geliyordu ve bunu duyunca aralarında her şeyin yolunda olduğunu anladı. Ayaklarının hareket ettiğinin farkında değildi ama yaşlı adamı devirmemek için çarpmadan bir an önce geri çekilmeyi başardı. Kollarını ona doladı, yüzünü onun göğsüne gömdü ve kendini onun misk kokusunda kaybetti. Bu koku onu nostalji ve acı tatlı anılarla doldurdu. Manny en başından beri onda kimsenin göremediği bir şey görmüş ve öğrenme aşkını beslemek için zaman ayırmıştı. Gavin'in bodrumda öldüresiye dövdüğü adamın vurulması emrini Manny'nin verdiği gerçeğini aklına yerleştirmeye çalıştı.

Manny geri çekildi ve kızın yüzünü büyük bir pençeyle kavradı. "Seni görmeme izin ver."

Gülümsemeye çalıştı ama başaramadı. Manny onu incelerken gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. Başparmağı alt dudağına dokundu. Kadın irkildi ve adam yüzünü ışığa doğru çevirdi. Makyajın onu yanıltmadığını biliyordu.

"Lyla, ne oldu?" diye nazikçe sordu ama Lyla havada bir tehlike sezmişti.

"Yok bir şey," dedi ve geri çekilmeye çalıştı.

Onu yerinde tutmak için kollarını kavradı. Acı dolu çılgınlığını bastıramadı ve hemen geri çekildi. Uzaklaşmaya çalıştı ama Manny bileğini kelepçeledi ve Pyres'i gerçekten tanımadığını zorla hatırlatarak dondu kaldı. Manny, onu bir polis kadar etkili bir şekilde yere yatırdı. TSA ajanı. Adam diğer kolundaki ve boynundaki morlukları tespit ettiğinde irkilmesine engel olamadı. Kollarını düzeltti ve elbisesinin yüksek yakasının esnek malzemesini çekiştirmeden önce siyah ve mavi izleri inceledi. Adamın elleri çekilince kız bir adım geri çekildi, ondan ne bekleyeceğini bilemiyordu.

"Kim yaptı bunu?" diye tısladı.

Ağzı sessizce açılıp kapandı. "Manny, ben-" "Bana yalan söyleme, Lyla."

Bir an için uyarıya rağmen yalan söyleyip söylememeyi düşündü ama Manny'nin bakışları oğlununkilerle aynıydı. O bir insan yalan dedektörüydü. Manny onu kendi ailesinden daha iyi tanıyordu. Şüphesiz, onun buraya kendi isteğiyle gelmediğini biliyordu... "Gavin."

Manny sanki onu vurmuş gibi sarsıldı. Yüzündeki kuşkulu ifade, kızın buz gibi bir korkuyla kızarmasına neden oldu. Ona inanmıyor muydu? Kahretsin, yalan söylemeliydi. Bunu düzeltmenin bir yolunu düşünmeye çalışırken yatıştırıcı elleriyle uzandı.

"Önemli bir şey değildi. Acımıyor. Ben iyiyim. Çarptım-" diye geveledi.

Bir elini havaya doğru savurdu ve kadın durdu. Yüzü çirkin bir hal aldı ve kadın titremeye başladı. Manny kızdığına, kafalar yuvarlanırdı. Gerçekten. Kız, Manny'nin öfkesinin kendisine bunu söylemeye cüret ettiği için mi

Böyle bir şey ya da Gavin'de. Her iki durumda da bu işin sonu iyi bitmeyecekti. Ona ya da oğluna inanmak arasında bir seçim yapmak zorunda kalırsa, Manny'nin kimi seçeceğinden hiç şüphesi yoktu. Yine uçurumun kenarındaydı, hayatı tehlikedeydi. Dehşetten başı dönüyordu.

"Neden buradasın?" diye sordu, duygudan yoksun bir sesle.

Kalbi paramparça oldu. Ani soğuktan korunmak için kollarını kendine doladı. Boyalı ayak parmaklarına bakarak fısıldadı: "Babam zimmetine para geçirdi. Borcunu ödemek için buradayım."

"Nasıl?" diye

ısırdı.

"Bilmiyorum."

"Seni dövüyor
mu?"

"Hayır."

"Sakın bana yalan söylemeye kalkma."

Bir adım daha geri çekildi. Manny ona karşı daha önce hiç böyle bir ses tonu kullanmamıştı. Bu kadar kısa sürede nasıl bu kadar çok şey değişebilmişti? Gavin ve Manny'yi nasıl ailesi olarak görebilmişti? Onlar da

hiç düşünmeden onu öldürdü. O aslanın inindeki bir kuzuydu. İnlerine girdiğinde onu asla serbest bırakmayacaklardı. Çok şey biliyordu.

Arka bahçeye açılan açık kapıdan sesler yankılandı. Göz ucuyla Gavin, Carmen ve Vinny'nin evden çıktıklarını ve Manny'yle yüzleri gözyaşlarıyla kaplı bir şekilde karşı karşıya geldiklerini görünce durduklarını gördü.

"Manny Amca, ne-?" Carmen başladı ve Lyla'ya doğru koşacaktı ama kocası onu geri çekti.

Kendini hiç bu kadar yalnız hissetmemişti. Bir zamanlar ailesi olarak gördüğü insanlarla çevriliyken, onlardan biri tarafından dövülme ya da öldürülme ihtimali vardı. Kendi içine kapandı ve ortadan kaybolabilmeyi diledi. Bu cehennem ne zaman bitecekti?

"Baba?" Gavin sordu.

"Lyla'nın döndüğünü görüyorum," dedi Manny sessizce.

Gavin cevap vermedi. Manny, Lyla ile arasındaki mesafeyi kapattı. Gardiyanın acımasız dayacağının anıları zihninde canlandı ve korku dolu bir iniltiyi bastırdı. Manny takım elbisesinden bir silah çıkarıp ona doğrulttuğunda, Lyla ona önce şokla, sonra da uyuşmuş bir yenilgiyle baktı. Biyolojik babası onu hor görüyordu. Annesinin sadakati babasınaydı.

Kumar bağımlılığına rağmen. Kimsenin ilk tercihi değildi. Tek kullanımlıktı, değiştirilebilirdi, bir piyundu. Gözlerini kapattı. Manny'nin tetiği çekmesini izleyemezdi. Çabuk olmasını umuyordu. Kulakları çınladığı için etrafındaki kargaşayı duymadı ama bir silah sesi duydu ve bir çığlıkla dizlerinin üzerine düştü. Yere sertçe vurdu ve acıyı bekledi ama acı gelmedi. Ölmüş müydü?

Gözlerini açtı. Gavin birkaç metre ötede, silahını kendisine doğrultmuş olan babasına bağıırıyordu. Vinny, Carmen'i kollarının arasına almış ona ulaşmak için onunla savaştı.

"Bu ne lan? Delirdin mi sen?" Gavin bağırdı.

"İstedığın bu değil mi?" Manny sordu. "Onun korkmasını ve dizlerinin üzerine çökmesini istiyorsun, değil mi? Seni terk ettiği için onu cezalandırmak mı istiyorsun?"

Manny silahı tekrar ona doğrulttuğunda, kadın kollarını ortasına dolayıp başını eğdi. Bunu neden uzatıyordu? Manny kendi hastalıklı zevki için mi onunla oynuyordu?

Manny, Gavin'e çek defterini nasıl dengeleyeceğini gösterir gibi, "Nefret ettiğin birine böyle davranırsın," diye talimat verdi.

"Ondan nefret
etmiyorum."

"Gerçekten mi?"

Manny güçlükle diz çöktü ve Carmen'in yüzünü kaldırdı. Koluyla rujunu kabaca sildi ve Carmen'in elbisesini yırtarak morarmış kollarını ve boynunu gösterdi. Carmen ondan uzaklaşmaya çalıştı ama Manny'nin eli onu uyarırcasına sıkılaştı.

"O neden burada?" Manny tısladı.

"Babasının borcunu ödemek için burada." "Nasıl?"

"Henüz karar vermedim."

"Beni hayal kırıklığına uğrattın, evlat." Keskin bir sessizlik oldu.

"Kızıma böyle mi davranıyorsun?" diye sordu usulca.

Gavin çarpılmış gibi görünüyordu. Solgunlaştı ve gözleri babasıyla onun arasında gidip geldi.

"Sevdiğim birine böyle mi davranıyorsun?" Manny kükredi.

Dehşet içinde inledi. Manny silahı bıraktı ve onun ürkmüş çığlığını duymazdan geldi. Onu kollarının arasına aldı ve nazikçe yüzünü öpüyor.

"Özür dilerim, bebeğim. Çok özür dilerim. Sana zarar vermeyeceğim," dedi ve ayağa kalktı.

Tamamen şaşkın bir halde Manny'ye baktı. Bayılmak üzereydi. Kalbi göğsünde hızlı bir tempoyla atıyordu. Manny yavaşça kalkmasına yardım etti. Ona doğru sarktığı anda, bir kolunu beline doladı.

"Sana değerli bir şey verdim ve sen onu kırdın," dedi Manny oğluna. "Önemsemediğin ve değer vermediğin şeyi kaybedersin. Ben annen için ölürüm, onunla bir gün daha geçirmek için her şeyimi veririm, sen Lyla'ya *böyle* mi davranıyorsun?"

"Baba-" Gavin başladı ve ona doğru uzandı.

Manny, sanki Gavin bir erkek değil de bir çocukmuş gibi onun elini geri çekti çıplak elleriyle öldürme yeteneğine sahipti. Carmen duyulabilir bir nefes çekti.

Manny oğluna ters ters baktı. "Hâlâ öğrenmen gereken çok şey var. Lyla konusunda sana güvenmiştim ama o senden kaçtı. Şimdi onu aldığına göre çürükler var. Bir kadını elde tutmanın yolu onu istismar etmek değildir. Onu o kadar çok sevmektir ki, sensiz olmayı hayal bile edemez." Sessizlik uzadı ve sonra Manny, "Ricardo!" diye bağırdı.

Hulk'un İspanyol versiyonu ortaya çıktı. Manny'nin koruması ve doğruca ona gitti. Onu nazik bir gülümsemeyle karşıladı

ve titreyen bedenini kaldırdı.

"Onu eve götürüyoruz," dedi Manny.

Ricardo onu Carmen'in evinden çıkarıp Rolls Royce'a bindirirken bir şey söyleyemeyecek kadar sarsılmıştı. Manny de onunla birlikte arkaya bindi. Arkasını döndü ve kendini kapıya yapıştırdı, durumunun kötüden dehşete dönüşüp dönüşmediğini merak ediyordu. Manny onu kendine doğru çekti ve göğsüne yasladı. Kontrolsüzce titredi ve terden sırılsıklam olmuş saçlarını okşadığında inledi.

"Seni korkuttuğum için özür dilerim. Sana zarar vermeyeceğime söz veriyorum. Ona göstermek zorundaydım, fark etmesini sağlamak için. Artık bir önemi yok. Her şey bitti," dedi Manny.

"Neredeyse vuruluyordun..."

Araba Carmen'in evinin önünden çekildi. Dışarı fırlayıp çılgınca bir koşu yapmak istedi ama sinirleri bozulmuştu. Mahvolmuştu. Çok kısa zamanda çok şey olmuştu. Döndüğü her yerde kapılar yüzüne kapanıyor ve korku peşini bırakmıyordu. Las Vegas'a geldiğinden beri belirsizlik, korku ve dehşetle dolu bir hız trenine binmişti. Gavin tanınmayacak kadar değişmişti ve görünüşe göre Manny de öyle. Bu adamları, iş yapma biçimlerini görmezden gelecek kadar seviyordu. Onlar için ölebilirdi, istedikleri her şeyi yapabilirdi ve şimdi onların arasında bir eşya gibi savruluyordu.

başiboş bir köpek yavrusu. Maine'i, şehrin anonimliğini ve Jonathan'ı diledi. Görünürde çıkışı olmayan bir tavşan deliğinden aşağı yuvarlanıyormuş gibi hissediyordu.

Uyuyakalmış olmalıydı. Kendine geldiğinde Ricardo'nun kollarına sarılmıştı ve Manny'nin malikânesini bir an için görebildi. Görüş alanında olmamasına rağmen, Manny'nin her yöne koşuşturan personele emirler yağdırdığını duydu. Ricardo onu cennet gibi bir yatağın kenarına bıraktı ve eski moda hizmetçi üniforması giyen genç bir kadın eğildi.

"Benim adım Juanita. Efendi yıkanmanı istiyor."

Lyla boş gözlerle ona baktı. Konsantre olmakta zorlanıyordu.

"Biraz... üzgün olabileceğini söylüyor. Şokta olduğunu düşünüyor." Juanita nazik bir sesle onun banyoya girmesine yardım etti ve küvetin kenarına oturtup küveti doldurmaya başladı.

"Küvetleri severim," dedi. Nedense bunu yüksek sesle söyleyecek kadar önemli görünüyordu.

Juanita ona cesaret verici bir bakış attı. "Bu çok iyi. Islanmalı ve rahatlamalısın."

Homurdandı. Hayatı bu kadar hızlı dönerken kendini tutamayıp rahatlamak mı? Juanita onun harap olmuş elbisesini ve taktığını unuttuğu pahalı elmas bileziğini çıkarmasına yardım ederken sürekli olarak akılsızca konuşmaya devam etti. Kendinden utanacak ya da endişelenecek enerjisi yoktu. Son iki gün içinde şantaja uğramış, psikopat eski sevgilisi tarafından becerilmiş, ısırılmış, tehdit edilmiş, bir kuaförde şımartılmış ve üvey babasının silahının namlusuna bakmıştı. Artık *işi bitmişti*.

Yatak odasından sesler geldi ve Juanita bununla ilgilenmek için gizlice çıktı. Bir dakika sonra yüzünde üzgün bir ifadeyle geri döndü. "Efendi çok endişeli."

Manny endişeli miydi? Ona silah çektiğinde endişeli görünmüyordu. Cidden, *Pyre*'ların yanında kendini nasıl güvende hissetmişti ki? Beyni yıkanmış olmalıydı. *Pyre* ailesi tehlikeliydi, öngörülemezdi ve kendi kuralları vardı. *Manny* ona silah doğrultmuş ve onu öldürmekle tehdit etmişti. Neden? Sebebini anlamaya çalıştı ama şu anda hiçbir şeyi algılayamıyordu. Bırakın anlamayı, yıkanacak enerjisi bile yoktu. *Pyre* zihninin nasıl çalıştığını. Zihni tatile çıkarken Juanita devraldı. *Carmen*'in makyajını temizlemek çok çaba gerektirdi ama başardılar. Juanita ona güzel bir gecelik hazırlamıştı. Kimin geceliği? Bu muydu? *Manny*'nin kız arkadaşı var mıydı? Bu soru nedense önemli görünüyordu.

Juanita aç olup olmadığını sordu ama o başını salladı. Hayatının tehdit altında olması, öngörülebilir bir gelecek için iştahını kapatmıştı. Juanita onu

Manny'nin misafir odasına girdi, bir milyon yıl önce Gavin'le birlikte kullandığı odaya. Oda zevkli bir krem ve altın rengiyle dekore edilmişti. Juanita gittikten sonra yatağın kenarına oturdu.

Bir dakika bile geçmeden kapı açıldı ve Manny ekose pijamaları ve ev terlikleriyle orada durdu. Kapıyı kapattı ve yavaşça yaklaştı. Kadın onu mesafeli bir dikkatle izledi. Şimdi ne olacaktı? Onunla ilgilendikten ve kendini güvende hissetmesini sağladıktan sonra, alçakça bir şey yapıp ona tekrar sırtını mı dönecekti? Pyre'ın şu ana kadarki yöntemi bu gibi görünüyordu.

Manny onun yanına oturdu ve elini avucunun içine aldı. Teni karıncalandı ama geri çekilmedi.

"Çok özür dilerim," dedi Manny ve sesi gergin çıkmıştı. "Çok kızgındım."

Yok artık, diye düşündü. Öfke problemi olan insanlar bariz nedenlerden dolayı silah taşımamalıydı. Manny başparmağıyla kızın sırtını okşadı.

Ona güvenmiş olsaydı rahatlatıcı olabilecek bir hareketle parmak eklemlerini sıktı. "Karımı seviyorum," dedi.

Yirmi yıl önce ölmüş olması önemli değildi. O duydu sesinde acı vardı. Onun her gün yasını tuttuğundan hiç şüphesi yoktu. Adam onun elini şaşırtıcı bir güçle sıktı.

"Birlikte çok az zaman geçirmiş olmamıza rağmen bana Gavin'i ve ömür boyu unutamayacağım anıları verdi. Hiç kimse onunla boy ölçüşemez ve ben iyiyim.

Bununla birlikte. Ilık bir taklit yerine gerçeğine sahip olmayı tercih ederim. Aşk hissedebileceğimiz en karmaşık ve ödüllendirici duygudur. Aşk hiç yaşayamayan ya da karşılık bulamayan zavallı piçler için üzüliyorum."

Saçlarını yüzünden geriye doğru taradı. Onun kendisine bakmasını istediğini biliyordu, bu yüzden zihinsel olarak kendini destekledi ve başını çevirdi. Adamın gözleri artık akkor halindeki öfkeyle dolu değildi. Kederli ve yalvaran gözlerdi. Bu, kalbinin acıyla sıkışmasına neden oldu çünkü onu seviyordu ve yüzünde bu ifadeyi görmekten nefret ediyordu.

"Lyla." Adını bir dua gibi söyledi ve elini öptü. "Çok özür dilerim. Seni asla incitmeyeceğimi bilmeni istiyorum. Seni kendi oğlum kadar seviyorum ve ikinizin de mutlu olmasını istiyorum. Keşke birbirinizle mutlu olabilseniz. İkiniz için de hayalim hep buydu."

Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü. Başını salladı ama hiçbir şey söylemedi. Adam onun elini bir kez daha öptü ve kendi elinin arasına sıkıştırdı.

"Hayatıma onsuz devam edebileceğimden emin olmadığım bir zamanda girdin."

Bu onun uyuşmuş sisini delip geçti. Kaşlarını çatı.

"Gavin'in işi devralacak kadar bilgili olduğunu düşündüm. Pervasızdı ama hatalarından ders çıkaracağını düşündüm. Hafta sonu bazı ufak tefek işleri halletmek için ofise gittim ve sen de ofisime göz attın." Ağzı buruştu. "Babanın işini bitirmesini bekliyordun ve bir konuda yardıma ihtiyacım olup olmadığını sordun. Kimse cesaret edemedi ve işte sen, bir kız çocuğu, ofisime geldin ve sanki büyük kötü adam yerine Noel Baba'yımışım gibi bir sandalyeye oturdun. kurt."

O anın hayatının akışını değiştirdiğini düşünmek garipti. Eğer içine kapanık biri olsaydı, Pyres'e asla bulaşmazdı ve şu anda burada olmazdı.

"Seninle tanışır tanışmaz özel olduğunu anladım."

Sözleri Carmen'inkilerin bir yankısıydı. Onu bu kadar özel kılan neydi? Kendisi de dahil olmak üzere hiç kimse onun olduğu yerde olmak istemezdi.

Şimdi. Eğer özel biriyse, neden vücudunda çürükler vardı? Eğer özel biriyse, neden diğer insanlar onun hayatını belirliyordu? Eğer özel biriyse, neden bu kadar korkuyordu?

Sanki onun iç sıkıntısını hissetmiş gibi elini ters çevirdi ve avucuna bir öpücük kondurdu.

"Sen özelsin," diye tekrarlardı ve onun gözlerini aradı. "Baban sana bir numara yaptı, o değersiz pislik. Hayatında yaptığı tek iyi şey

seni bu dünyaya getirmekti. Eğer bu kadar bencil olmasaydı, bunun farkına varırdı. Annen de pek iyi değil, o mankafa."

Adam başını salladı. Kız, adamın anında kontrol altına aldığı bir öfke titreşimi gördü.

"Ofisime geldiğin gün hayatımı değiştirdin," dedi ciddiyetle. "Senin Pat'in kızı olduğuna, onun bu kadar güzel ve saf bir şey yaratmayı başardığına inanamadım. Sende karımdan çok şey var; aslında onun bir reenkarnasyonu olduğundan şüphelenmiştim."

Ona baktı. Reenkarnasyon hakkında ne hissettiğinden emin değildi ama ona çekildiğini, hatta zorlandığını hatırlıyordu. Tanıştıkları anda, sanki birbirlerini tüm hayatları boyunca tanıyorlarmış gibi hissetmişti. Manny, ailesinin yanında hiç sahip olmadığı güvenli bir sığınak gibiydi.

Ona bakarken, umut, yalnızlık ve anlayış için bir yalvarış gördü. İçinde bir şeyler kıpırdadı. Öne doğru eğildi ve alnını onunkine dayadı. Gözyaşları sessizce döküldü. Kollarını ona doladı ve kederinden bir an olsun uzaklaşmasını sağlamaya çalıştı.

"Sana birçok kez söylemek istedim ama ne düşüneceğini bilmiyordum. Şimdi sana söylemek zorundayım ya da seni Gavin gibi kaybedeceğim ve buna izin veremem. Seni seviyorum bebeğim," diye fısıldadı.

Sözleri gerçek ve duygu dolu bir şekilde yankılandı. Kalbi ikiye bölündü. Onunla birlikte yas tuttu - onun kaybettikleri ve kendisinin hiç yaşamadığı şeyler için. O hareket etmeden önce ne kadar süre öyle kaldıklarından, birbirlerini kucaklayıp teselli ettiklerinden emin değildi. Sırtını duvara dayayıp oturdu.

ve onu aşağı çekti, böylece başı onun kalçasına yaslandı. Eli saçlarının arasında gezindi. O ana kadar hiç bu kadar sevildiğini ve değer verildiğini hissetmemişti. Adamın dokunuşunda cinsel bir şey yoktu; bu, insani bir temas ihtiyacıydı.

"Seninle tanışmak bana yeniden hayat ve umut verdi, sadece kendim için değil Gavin için de." Kız sertleştiğinde, adam mırıldanır gibi bir ses çıkardı ve kız tekrar gevşeyene kadar saçlarını ve yüzünü okşadı. "Gavin ve ben bu kadar

Benzer şekilde, sende benim yaptığım şeyi fark edeceğini biliyordum ve haklıydım. Hiç kimseye sana bağlandığı gibi bağlanmamıştı. Yanında başka kadınlar olduğunu biliyordum. Seni karısı yaptıktan sonra onlardan kurtulacağını biliyordum, ama sürekli erteledi ve sonra çok geç oldu. Aldattığını öğrendikten sonra seni bir kez gördüm. Işığın gitmişti. Gavin üzerinde derin bir etkisi oldu. Fikrini değiştirebileceğini düşünmüştüm ama o değiştiremeden sen gittin."

Sessiz gözyaşları gözlerinin kenarlarından akarak pijamaları tarafından emildi. Ayrılmak kolay bir karar olmamıştı.

"İki hafta içinde nerede olduğunu biliyordum."

Sarsıldı ve kocaman gözlerle ona baktı. Adam burnunu çekti ve işaret parmağını ona doğru salladı.

"Gavin'in hâlâ öğrenmesi gereken çok şey var ama benim bağlantılarım var." "Biliyordun ve ona söylemedin mi?"

"Gavin sıçtı batırdı. İsteddiğin şeyi yapmak için zamanı hak ettiğini düşündüm. Başlangıçta haftada en az bir kez seni kontrol eden bir adamım vardı.

Bir kez yerleştikten sonra, ayda bir kez. Bir keresinde, Gavin'in müfettişi nerede olduğunuzu keşfetmeye çok yaklaştı, ben de onu yanlış bilgilerle raydan çıkardım. Çok eğlenceliydi."

Zayıfça güldü. Yaşadığı cehennemden sonra nasıl komik bir şey bulabilirdi ki? Ama mucizelerin mucizesi, öyleydi. Ayrıca kendini sakın ve güvende hissediyordu; Pyre'lardan uzakta olmadığı sürece hissetmemesi gereken iki şey. "Bunu neden yaptın?"

"Çünkü kendi hayatını yaşamayı hak ediyorsun. Memnundun ve Gavin sıçıp batırdı. Bazen sadece bir şansın olur. Onun bu dersi öğrenmesini istedim."

Tereddüt etti ve sonra olabildiğince nazik bir şekilde sordu: "Gitmeme izin verecek misin?"

"Hayır."

Hayal kırıklığı alevlenirken gözlerini kapattı. Ondan uzaklaşmak için bir hareket yaptı ama adamın nazik ama sert eli onu yerinde tuttu.

"Sana nedenini söyleyeyim."

Başıyla onayladı ve bekledi.

"Sen gittiğinde Gavin değişti. Acımasız ve merhametsiz biri oldu. Bu yüzden müfettiş bu kez senin yerini tespit ettiğinde müdahale etmedim. Gavin'in sana ihtiyacı var."

"Manny, yapamam-" diye kırık dökük başladı.

"Sen uzakta olduğun sürece, o daha da uzaklaştı. Başka birini bulabileceğini düşünmüştüm ama bulamadı ve seni aramaktan hiç vazgeçmedi. Seni hizada tutmak için babanı kullandığını biliyorum. Ben de olsam aynı şeyi yapardım."

Kız tiksintiyle dilini çıkardığında gülümsedi.

"Beklemediğim şey, hayal kırıklığını ve öfkesini senden çıkarmasıydı. Seni kalmaya ikna edebilmek için nazikçe kur yapacağını düşünmüştüm." Gülümsemesi soldu. "Ne yapacağını bilseydim, seni bulmasına asla izin vermezdim."

"Şimdi ne olacak?"

"Şimdi ne kadar aptal olduğunu görüyoruz. Seni tehdit ettim." Saçlarını okşamak için durakladı ve devam etmeden önce onu rahatlatmak için alnına bir öpücük kondurdu. "Seni ondan ne kadar çabuk alabileceğini görmesini istedim. Sen gideli üç yıl oldu. Üzerinde yürüdüğü toprağı öpüyor olmalıydı, seni korkutuyor ya da incitmiyor değil. Karanlığı yenmek için hayatında ışığa ihtiyacı olduğunu bildiğim için seni ona verdim. Onu insanlaştırıyorsun, ama eğer çok ileri gittiyse, seni onun bakımına vermeyeceğim. Seni oradan çıkaracağım."

Rahatlamaktan başı dönüyordu. "Söz veriyor musun?"

Yüzünde acı dolu bir ifade vardı. "Evet. Her ne kadar beni mutlu ettiğin için kalmanı istesem de, bunu hak ettiğini biliyorum. özgürlük."

"Ama henüz değil," dedi alaycı bir tavırla.

Onun burnuna vurdu. "Hayır. Gavin'e son bir şans vereceğiz."

"Ya başarısız olursa?"

"O zaman kendi oğlumu öldürmek zorunda kalabilirim."

OceanofPDF.com

Ertesi gün kendini neredeyse normal hissetti. Aşağıya indi ve Manny'nin öğle yemeği yediği havuza yönlendirildi. Manny, kıza onun arkadaşlığından neden bu kadar hoşlandığını hatırlatan sürekli bir sohbet akışını sürdürüyordu. Onunla konuşurken ellerini tuttu. Ona özenle davranıyordu.

dün geceki dehşeti sildi. Karşılaştığı acımasız adamdan geriye hiçbir iz kalmamıştı. Zaman zaman Manny'nin elindeki silah gözünün önüne geliyor, sonra da yıllar önce ofisine girdiğinde intihar etmeyi düşündüğünü itiraf ettiğini hatırlıyordu. Kader. Bunu zihninin gerisine itti ve anın tadını çıkardı.

Ayrılmadan önce işin suç kısmıyla ilgili pek de hassas olmayan araştırmaları konusunda onunla dalga geçti. Onlar gülmeden önce kız ona alaycı bir bakış attı. Göz ucuyla bir hareket gördü ve Gavin'in yakınlarda durup onları izlediğini gördü. Gülümsemesi kayboldu. Gavin onu sıkıca tutmasaydı Manny'den uzaklaşacaktı.

"Oğlum," diye onayladı ses tonunda bir ürpertiyle.

Gavin ilerledi ve birkaç adım ötede durdu. "Seninle konuşmak istiyorum."

Kızın elleri Manny'ninkileri kavrarken, Manny kızın parmak eklemlerini öptü ve ayağa kalktı. Baba ve oğul evin içinde kayboldular. Kadın havuzun etrafında volta atıyor, ellerini birbirine doluyordu. Manny'ye inanıyordu. Manny'ye inanıyordu.

Oğlunun ona iyi davranmayacağından şüpheleniyorsa Gavin'in etrafında dolanıyordu ama Gavin usta bir manipülatördü ve müdahalesi yüzünden babasına kızgın olmalıydı.

Ya da belki Gavin ondan kurtulmak istiyordu ve o da beklenenden daha erken özgür kalacaktı.

"Lyla."

Döndüğünde Gavin'in kendisinden bir metre kadar uzakta olduğunu gördü. Refleks olarak bir adım geri atmaktan ya da içgüdüsel olarak yardım için etrafına bakmaktan kendini alıkoyamadı. Yalnız olduklarını görmek onu mutlu etmemişti. Manny neredeydi?

"Lyla."

Adam bir adım ileri atınca kadın bir adım daha geri attı. Elleri iki yanında seğirdi. Onu boğmak mı istiyordu? Kalbi hızla çarpmaya başladı.

"Özür dilerim," dedi.

Gözlerini kırıştırdı, onu doğru duymadığından emindi. "Affedersiniz?"

Çenesinde bir kas sıkıştı. "Sana elimi sürdüğüm için özür dilerim."

"Oh," dedi, nasıl cevap vermesi gerektiğinden emin değildi. "Ben iyiyim."

Bir elini dağınık ve düzensiz saçlarında gezdirdi. Kadın onu taradı ve gözlerinin kan çanağına döndüğünü ve bitkin görüldüğünü fark etti. Dün ona karşı sergilediği öfke ve nefret yoktu ve daha insani görünüyordu.

"Babamın dün gece yaptığı şey..." Başını iki yana salladı ve yoğun bir bakışla onu süzdü. "Nasıl açıklama yapacağını biliyor."

"Evet, öyle," diye kabul etti. "Burada olmak istiyor musun?" "Evet," dedi aceleyle.

Verdiği cevaptan memnun görünmüyordu ama zorlamadı. Ellerini arkasında kavuşturdu ve derin bir nefes aldı. "Bana güvenmen için sana hiçbir sebep vermediğimi biliyorum ama seni geri getirmemin sebebi ilişkimizi yeniden kurmaktır."

Bu yüzden üç yıl önce biten bir ilişkiye zorlamak için ona şantaj yaptı. Cidden, Gavin Pyre'ı kim anlayabilir ki? "Ve eğer ben

eski ilişkimize geri dönmek ister misin?"

İfadesi sertleşti ve söylemek istediği her şeyi geri püskürttüğünü gördü. Vücudu gerginlikten kaskatı kesilmişti. "Bana bir şans vermeni istiyorum."

"Neden?"

"Neden?" diye yankılandı tehlikeli bir sesle.

"Evet. Neden?" Gavin'in kendisine dokunamayacağından ve Manny'nin evinden kaçıramayacağından emin bir şekilde ellerini havaya kaldırdı. Gavin onun normal bir hayata dönmesini engelleyen tek engeldi. Onun neden kendisine bu kadar takıntılı olduğunu anlamak istiyordu. Kendisine daha uygun birini bulamaması için hiçbir neden yoktu. O yakışıklı, zengin ve istediğinde çekici olabiliyordu. Şüphesiz Las Vegas'ta ona ihtiyacı olanı verebilecek bir kadın vardı. "Ben hiç kimseyim. Ben gittiğimden beri tanıştığınız biri olmalı... hatta daha önce?"

Bir sürü kadınla birlikte olmuştu. Gizlemeye çalışsa da öfkesinin yükseldiğini hissedebiliyordu. Neden?

"Sen hiç kimse değilsin. Babam seni hiç sahip olmadığı kızı gibi seviyor. Onu mutlu ediyorsun," dedi Gavin.

"Bu yüzden mi benimle bir ilişki içinde olman gerektiğini düşünüyorsun? Onun yüzünden

mi?" "Hayır."

Adam ayrıntı vermeyince kadın kaşlarını kaldırdı.

"Sadece, *hayır* mı?" "Evet."

Başını iki yana salladı. "Seni anlamıyorum."

"Aynı şekilde." Adam ona sanki bir yapbozmuş gibi baktı. "Seninle vakit geçirmek istiyorum. Benimle yemeğe gel."

"Hayır."

Gözleri kısıldı. "Hayır mı?"

"Evet. Cevabım hayır," dedi kararlılıkla ve adam gerildiğinde kaçırmaya hazırlandı.

"Ya Carmen gelirse?"

Manny'nin havuzdaki şezlongdan onu izlediğini görünce duraksadı. Onunla yemeğe çıkmak istemiyordu ama hayatını geri istiyordu, bu da Gavin'le zaman geçirmek ve Manny'ye birbirleri için yaratılmadıklarını göstermek anlamına geliyordu. Gavin onun için değişmeyecekti. Nazik ya da düşünceli olmak için fazla ileri gitmişti ve Manny, Gavin'in kendini imha etmeyi bekleyen bir el bombası olduğunu ne kadar çabuk görürse, onu o kadar çabuk yoluna gönderecekti.

"Nerede?" diye sordu.

"Kulübümde, Lux."

"Peki Carmen gelecek mi?" diye sordu, bir tanığı olduğunu bilmek istiyordu.

"Ve Vinny. Babam Ricardo'yu da göndereceğini söyledi."

Ricardo'nun her şeyi Manny'ye rapor edeceğini bilen Lyla rahatladı. "Tamam."

Gavin biraz şüpheli görünüyordu ama üstelemedi. Manny ile yaptığı anlaşmayı bilmiyordu. Eğer kontrol eksikliğinin ona yardım edeceğini bilseydi

İkinci kez ayrılırsa, belki de onu böyle öfkелendirdiğinde onunla yüzleşmeye o kadar hevesli olmazdı. Gavin gibi birini oyalamanın tehlikeli olduğunu biliyordu. Gavin istediğini almak üzere yetiştirilmişti ve onun direnişi ona öğretilen her şeye aykırıydı. Bu gecenin onu Vegas'ı geride bırakmaya bir adım daha yaklaştıracığından emindi.

"O zaman bu gece görüşürüz," dedi.

"Evet."

"Sana giyecek bir şey gönderebilir miyim?"

Tereddüt etti ve sonra omuz silkti çünkü Manny'nin evinde hiçbir şeyi yoktu ve Carmen'in elbisesi mahvolmuştu. "Tamam."

Başını salladı ve öne doğru bir adım attı ama kadın sertleşince durdu. Kehribar rengi gözleri okunamaz hale gelmeden önce bir duyguyla titreşti.

"Sizi incittiğim için gerçekten pişmanım. Niyetim asla bu değildi. İstiyorum ki Bu iş için. Asla borçla ilgili değildi; sadece seni buraya savaşımadan getirmenin bir yoluydu. Kabul etmeyebilirsin ama burası senin evin Lyla.

Burası

Her zaman öyle olacak."

Bunu inkâr etmedi çünkü kısmen doğruydu.

"Seni bir daha incitmeyeceğim; söz veriyorum."

Ona inanmak istiyordu ama mutfak olayı zihninde çok tazeydi.

"Başka kadınlarla birlikte olarak seni incittim. Sen de beni terk ederek incittin. Ödeştik."

Ödeşmemişlerdi ama onunla tartışmayacaktı. Sadece gitmesini istiyordu.

"Bu gece görüşürüz, bebeğim."

Bununla birlikte, adam gitti. Uyuyormuş gibi davranan Manny'ye doğru yürümeden önce onun gidişini izledi. O da aynısını yapmaya karar verdi.

Saat dörtte Carmen geldi. Her zamanki gibi harika görünüyordu ama mükemmel makyajı bile endişesini gizleyemiyordu. Lyla ona doğru koştu ve sıkıca sarıldı.

"Ben iyiyim," dedi hemen.

"Gerçekten öyle misin?" Carmen sordu. "Evet."

"Lanet olsun, dün gece neredeyse hiç uyumadım." Carmen masasında telefonla konuşan Manny'ye el salladı.

Carmen'i üst kata çıkardı ve yatak odasının kapısını kapattı. "Gavin bir elbise gönderdi." Yüksek yakalı ve beyaz kılıf elbiseyi işaret etti. kolları dirseklerinde bitiyordu. Elbisenin sırtı açıktı ve tüm kulüp kıyafetlerinin ihtiyaç duyduğu şehvetli etkiyi yaratıyordu. Elbisenin içinde ağırbaşlı görünüyordu.

önden ve arkadan skandal. Tam oturmuştu, bu da onu şaşırtmamıştı. Bir saat önce gümüş stilettolar ve elmas bir kolyeyle birlikte gelmişti. Bir nostalji acısı hissettiğini inkâr edemezdi ama aptal da değildi.

Gavin'in onu geri kazanmayı başaramadığından emin olmak onun hedefiydi. Ne kadar çabuk başarısız olursa, ölümün her köşede pusuya yatmadığı normal bir hayata o kadar çabuk dönebilirdi.

Lyla ona Manny'yle olanları parça parça anlatırken Carmen makyajını yapmaya başladı. Carmen'e Manny'nin karısından ya da reenkarnasyon kısmından bahsetmedi çünkü bunlar çok kişiseldi ve Carmen anlamayabilirdi. Ama Gavin'le uzlaşamazlarsa Manny'nin onu bırakmayı kabul ettiğini açıkladı.

"Ve Gavin, Manny ile yaptığınız bu anlaşmayı bilmiyor mu?" Carmen hayretle sordu.

"Buna ihtiyacı yok."

Carmen dudaklarını büzdü. "Kızım, onu dün gece görmeliydin. Enkaz gibiydi."

Homurdandı. "Kim enkaz gibiydi biliyor musun? *Ben!*"

Carmen elini salladı. "Biliyorum ama Manny silahı sana doğrulttuğunda Gavin öne doğru koştu. Manny Gavin'e bir uyarı ateşi açtı. Onu hiç böyle görmemiştim. Panikledi. Göstermiyor olabilir ama ona karşı derin hisleri var-"

"Hadi işimizi bitirelim. Acıktım," dedi. Artık hayatı üzerinde bir nebze de olsa kontrol sahibi olduğu için kendini daha çok kendisi gibi hissediyordu. Kendine ait bir ve tamamlayana kadar durmayacaktı. Gavin onun geleceğinin bir parçası değildi.

Carmen ona yargılayıcı bir bakış attı ama konuyu kapattı. Hazırlanıp aşağıya indiklerinde neredeyse eski günlerdeki gibi hissediyorlardı.

Manny

hayranlıkla izlediler ve ellerini öptüler. Ricardo'nun direksiyonda olduğu Rolls Royce'a bindiler. Tüm renkli ihtişamıyla The Strip'e yaklaşırlarken sinirlerini yatıştırmaya çalıştı. Kısa süre içinde her şey değişmişti.

gitmişti. Yeni oteller eskilerinin yerini aldı, ancak sokaklardaki insanların hiper, manik enerjisi değişmedi. İnsanlar burada istedikleri kişi olabiliyorlardı. Oyuncu, bekar, yüksek bahisli ya da gözüpek gibi davranabilirlerdi. Sloganın dediği gibi, "Vegas'ta olan Vegas'ta kalır." Keşke insanlar bunu bu kadar ciddiye almasaydı.

Pyre Gazinosu'na yanaştılar. Kendisine yardım etmek için arabanın içine uzanan eli tuttu ve sert bir bedene doğru çekilene kadar kime ait olduğunu fark etmedi.

"Harika görünüyorsun," dedi Gavin ve ellerini birbirine dolamadan önce ona hızlı bir öpücük verdi.

Deneyisel bir çekiş yaptı ve hiçbir yere varamadı.

"Lyla!"

Kardeşi gibi gördüğü Vinny'den iki yanağına birer öpücük aldı. Eşit huyluydu, bu da onu hem Gavin hem de Carmen için iyi bir ortak yapıyordu. Gavin gibi uzun boylu, esmer ve yakışıklıydı ama rahat gülümsemesi gerçektir. Vinny'ye sarılmak için Gavin'den uzaklaşmaya çalıştı ama Gavin gitmesine izin vermedi. Büyük bir grup çalışan endişeyle etrafta dolanıyordu, muhtemelen CEO ve COO'nun yardım etmek için ortaya çıkmasından dolayı kafaları karışmıştı.

Birini arabadan çıkarmak.

"Seni özledim," dedi gerçek bir pişmanlıkla ve Gavin'in gerildiğini hissetti onun yanında. Onun sorunu neydi? Her zaman çabuk öfkelenirdi, ama şimdi tetiğe basmıştı. Ricardo'nun onu izlediğinden emin olmak için etrafına bakındı ve izlediğini gördü.

Vinny, "Hadi yemek yiyelim," dedi ve içeri girmeden önce Carmen'i öptü.

Kumarhane insanlarla dolup taşıyordu. Tanıdık kokular ve sesler ona daha basit bir zamanı hatırlatıyordu. Manny onu asistanı olarak işe aldığı anda, bunun bir parçası olduğunu bilerek kumarhanede büyük bir gururla yürümüşü. Kalabalığa baktı ve yüksek bahis oynayanları, servet avcılarını, turistleri ve reşit olmayan gençleri seçti. Kulübe yaklaştıklarında müzik sesini duydu.

ve içeri girmek için bekleyen kalabalığı gördüler. Yaklaştıklarında altın ipler bir kenara atıldı ve çılgınlığa doğru kaydılar.

Lux, devasa bir dans pistine ve kalabalığı ağırlamak için birden fazla bara sahip yeni bir kulüptü. Bir amfiteyatro gibi inşa edilen kulüpte herkesin olup biten her şeyi görebilmesi için beş kat bulunuyordu. Stratejik olarak yerleştirilmiş platformlar, altın spot ışıkları altında kıvranan profesyonel dansçıları vurguluyordu.

Gavin sürünün arasından bir yol açtı. Kargaşaya rağmen, işçiler onları ikinci kattaki büyük bir kabine yönlendirmiş gibi görünüyordu. Carmen içeri girdi ve Gavin'in yanına, Carmen'i ona bastırarak kadar yakın oturması onu şaşırttı. Ricardo kabinin içine kayarken Vinny de Carmen'i kucağına alarak kabinin ucuna oturdu. Küçük deri etekler, üstler ve her adımda parlayan fahişe topuklu ayakkabılar giyen işçiler, zarif bir şekilde hazırlanmış tepsiler getiriyordu mezeler ve çılgın görünümlü içkiler.

Gavin'e ne içtiğini ya da ne yediğini sormak istedi ama onunla sohbet etmek istemiyordu. Birbirlerine değmemeleri için kabinde biraz daha ilerledi. İnsanların çokluğu şaşırtıcıydı. Bu Bir kulüpte yılbaşı gecesine gibi. Dört içki içtikten ve iki tabak yemeği temizledikten sonra kendini kızarmış ve huzursuz hissediyordu. Gavin'le konuşmak için sürekli bir işçi ve VIP geçidi duruyordu. Orada büyük bir saygı vardı. Birkaç telefon görüşmesine ve hatta e-postalara cevap verdi. Meşgul bir adamdı, her zaman da öyleydi. Peki ofiste olması gerekirken neden onlarla birlikte bir kulübün ortasında oturuyordu?

Dans pistine bakarken, kalabalığın kenarlarında yürüyen bir adama odaklandı. Etkilemek için giyinmemişti. Kot pantolon, beyaz bir gömlek ve spor ayakkabı giymişti. Dikkatini çekmeye çalışan kadınları görmezden geliyordu. Uzaktan bile adamın seksi olduğunu görebiliyordu. *Gerçekten seksi*. Uzun boyluydu, harika bir vücudu vardı ve hareketlerindeki bir şey ona Gavin'i hatırlatıyordu. Adam yaklaştıkça, gözlerinin Gavin'in gözlerine benzediğini gördü.

Zeytin tonlarındaki teninde turkuaz rengi göze çarpıyordu. Kısa kesilmiş saçları vardı ve sinekkaydı tıraş olmuştu. Adam yoluna devam ederken

kadın doğruldu.

onlara doğru. Gavin'in güvenliği onu kabinlerine ulaşmadan durdurdu.

Vinny, yabancı saldırmadan bir an önce Gavin'e endişeyle baktı. İki koruma dizlerinin üzerine çöktü. Ricardo ve Vinny silahlarını çekti ve daha fazla güvenlik görevlisi ileri atıldı ama Gavin elini kaldırıncı herkes durdu. Adam, Gavin'in iyiliğini önemsiyor olsaydı onu korkutacak bir saldırganlıkla yaklaştı. Adam Gavin'in önünde durduğunda, gömleğinin yakasının sanki buraya koşarak gelmiş gibi terden sırılsıklam olduğunu gördü. Adam o kadar gergindi ki, kadın kabinin içine doğru olabildiğince uzaklaştı.

"İsimleri istiyorum," dedi adam, gözleri Gavin'in üzerindeydi. "Burada ne işin var Eli?"

Eli Gavin'e doğru eğildi, çenesinde bir kas sıkıştı. "*Biliyorsun.*"

Eli'nin gözleri ona kaydı ve kalbi hızla çarpmaya başladı. Eli pamuk ipliğine bağlıydı. Gözlerinde küçümseme vardı ama aynı zamanda öyle güçlü bir öfke vardı ki, Gavin karşısında olmasaydı deli gibi kaçardı. Gavin kımıldadı ve Eli'in dikkati tekrar ona döndü.

Gavin, "Bana böyle herkesin içinde yaklaşmak yerine bir görüşme ayarlamalıydınız," dedi.

"Annem hastanede komada. Bir *buluşma* ayarlamayı bekleyeceğimi mi sanıyorsun?" Azgın duygularını dizginlemeye çalışırken boynundaki tendonlar ortaya çıktı. "İsimleri istiyorum, Gavin. Hem de hemen istiyorum."

"Ve bunu annene kimin yaptığını bildiğimi mi düşünüyorsun?" Gavin onu sinirlendiren bir sesle sordu.

Eli'in gerginliği arttı. "Bunu ona kimin yaptığını bilmediğini mi söylüyorsun?"

"Ben vur demedim."

"Ama kimin yaptığını biliyorsun," dedi Eli, nefesini kontrol etmeye çalışırken göğsü kabarıyordu. "Bana isimlerini ver. Şimdi."

"Ben hallederim."

Eli başını yana eğdi. "Beni duymadın mı Pyre? Annemi öldürmeye çalıştılar. O bunun bir parçası değil. Bunun ona dokunmaması gerekiyordu."

Cildi tüylerim diken diken oldu.

"Ben hallederim."

"Hayır, yapacağım."

"Yapamazsın. Sen bir polissin," dedi Gavin.

"Ve bu senin gözetimindeyken gerçekleştiğinde bunu sana bırakacağımı mı sanıyorsun?" Eli tısladı.

Gavin ayağa kalktı. Kalbi neredeyse göğsünden fırlayacaktı. Gavin'in silahlı, tehlikeli ve hiç düşünmeden birinin kafasını uçurabilecek kapasitede olduğunu biliyordu. Vinny, Carmen'i kabine kaydırıp ve aralarına girdi.

Vinny sempatik bir ifadeyle elini Eli'nın göğsüne koydu. "Eli, bırak Gavin halletsin."

Eli Vinny'yi görmezden geldi ve gözlerini Gavin'den ayırmadı. "Sen söylemeden hiçbir şey olmaz."

Gavin, "Ben düşük seviyeli haydutlarla uğraşmam," dedi.

"Her lanet olası suç radarınızda olmalı. Bu kabul edilemez, Pyre," diye tısladı Eli.

"Bana işimi nasıl yürüteceğimi söyleme," dedi Gavin, sesi tehditle kalınlaşmıştı. "Biz uzun yıllardır ortağız. Nasıl çalıştığımı biliyorsun; ben de senin nasıl çalıştığını biliyorum. Bu gece seni burada gören olursa, mahkemede vereceğin ifade geçerli olmayabilir. Her şeyini ortaya koyuyorsun."

Eli dişlerini sıkarak, "Umurumda değil," dedi. "Bana isimleri ver, Gavin."

"Büyük, Frak," dedi Gavin.

Eli bir parça gevşedi. Gavin'den uzaklaştı ve tekrar Lyla'ya baktı. Lyla onun yüz ifadesini okuyamadı.

"İşimiz bitti," dedi Eli ve uzaklaştı.

Gavin'in güvenliği Eli'in yolundan çekildi. Gavin oturdu ve sanki sıra dışı bir şey olmamış gibi sakince bir yudum su içti. Eli'nin gözlerindeki bakış onu rahatsız etti. Polis olsun ya da olmasın o adamları öldürecekti.

Başka ne

Eli'in karıştığı anlaşmalar var mıydı? Olaydan hiç etkilenmemiş olan Carmen'e baktı.

"Hadi dans edelim!" Carmen müziğin ritmiyle bağırdı.

Başını salladı. Burada oturup Gavin'in işlerini dinlemek istemiyordu. Yolunu kesen ve Carmen'in önerisinden tamamen habersiz olan Gavin'e baktı... ya da kendisine. Bu gece gelmesini babasının içini rahatlatmak ve onu morartmasını telafi etmek için mi istemişti? Bu sadece, onu Las Vegas'a geri getirmesinin gururuyla ve Manny'nin ona duyduğu sevgiyle ilgili olduğu şüphesini güçlendirdi. Gavin *onu* istemiyordu. Onu parmaklarının arasından kayıp giden bir mülk olarak görüyordu. Gavin babasına dünyadaki herkesten daha çok saygı duyuyor ve onu seviyordu. Babasını memnun etmek için onunla bile çıkmıştı. Manny'yi mutlu etmek için ne kadar ileri gidebilirdi? Aldatıcı bir şekilde ilgisiz bir ifade takınan Ricardo'ya baktı. Ne demek istediğini kanıtlama zamanı gelmişti.

"Çıkarın beni," dedi ve Gavin onu görmezden gelince, dikkatini çekmek için elini onun koluna koydu.

Başını ona doğru çevirdi. Bakışlarının yoğunluğu onu ürküttü. "Dans etmeye gidiyorum," dedi. Adam ona şaşkın bir bakış attığında ona doğru eğilmek zorunda kaldı. "Carmen'le dans etmek istiyorum!"

Hemen hareket etmedi. Ayağa kalkmadan önce dans pistini ve etrafındaki masaları taradı. Çıkmasına yardım etmek için elini uzattı. Yakındaki bir masada oturan ve Gavin'in eski dünya cazibesini sergilemesini kıskanan kadınların homurdanmalarını duydu. Elbette elbisesi çürüklerini örtüyordu. Keşke bu kadınlar o muhteşem dış görünüşün altında bir katilin beklediğini bilselerdi. Carmen'le kollarını birleştirdiklerinde, Gavin onu durdurmak için kalçasından kavradı.

"Gözümün önünde kal," dedi, dudakları kulağını okşarken.

Carmen'le birlikte dans pistine doğru yürürken tek kelime etmeden, onun hakkındaki düşüncelerini bir kenara iterek uzaklaştı. Tabii ki Carmen pistin ortasına gelene kadar durmadı. İnsanlar etrafını sardığında paniğe kapıldı ama Carmen onu sardı ve sıktı.

"Hisset, Lyla!" diye bağırdı. "Düşünmeyi bırak ve *dans et!* Eskiden bunu hep yapardık, hatırladın mı?"

Gözlerini kapadı ve kendini hareket etmeye zorladı. Carmen'le birlikte her gece partilere ve kulüplere giderlerdi ama bu sanki bir ömür önceymiş gibi geliyordu. Bir zamanlar sahip olduğu umursamazlıkla nasıl hareket edeceğini bilmiyordu.

Carmen ona arkadan sarıldı ve ritme ayak uydurdu. Carmen'in kalçaları muhtemelen Vinny'yi çılgına çeviren saçma şeyler yaparken gülümsedi. Carmen'i seviyor ve onun çılgınlıklarını özlüyordu. Carmen onun iyiliğini düşünüyordu ve onu Las Vegas'tan çıkarmak için hayatını tehlikeye atmıştı.

dünyada yolunu çizmek için büyük miktarda para.

Gözlerini açtı. Yanıp sönen ışıkların ve insan denizinin arasından Gavin'i seçmesi bir dakika sürdü. Ayakta duruyordu, kabine rahatça yaslanmış, telefonuyla konuşuyordu. Bir derginin kapağında yer alabilecek kadar iyi görünüyordu. Zahmetsizce erkeksi ve muhteşemdi. Hiçbir kadın ona ikinci kez bakmadan geçemezdi. Dürtüyle etrafına bakındı. İki adamın uğruna kavga ettiği bir kadının kolunu yakaladı. Kadın yeterince istekli bir şekilde boşaldı ve kendini erkeklerin ellerini kasıklarında gezdirmelerine neden olan ateşli bir kız sandviçinin içinde buldu.

"Heteroseksüel misin?" Lyla sordu.

Muhteşem esmer saçlarını savurdu ve kendini Lyla'nın önüne sürttü. Hiçbir fırsatı kaçırmayan Carmen, kadının sahte göğüslerini avuçladı ve başıyla onayladı.

"Doktorunuz kim?" Carmen bağırdı.

Kuzenine dirsek attı ve esmer kıza doğru eğildi. "Şu adamı görüyor musun?" Telefonla konuşurken volta atan Gavin'i işaret etti.

"Vay anasını," diye nefes aldı kadın.

"Çok fazla çalışıyor," dedi Lyla suratını asarak. "Dikkatini çekebileceğini, dikkatini dağıtabileceğini mi düşünüyorsun?"

Esmer kadın kaşlarını çatarak Lyla'ya dönmeden önce dudaklarını yaladı. "Sen onun karısı mısın?"

"Hayır. Hâlâ hilekâr olduğunu kanıtlamaya çalışıyor."

"Bana iki kez sormana gerek yok," dedi esmer kadın ve dans pistinden ayrılmadan önce Lyla'yı dudaklarından öptü.

Bazı adamlar onun peşinden koştu ama bomba onlara ikinci bir bakış bile atmadı. Hedefine odaklanmıştı.

"Ne halt ediyorsun, Lyla?" Carmen talep etti.

"O hâlâ bir hilekâr," dedi ve Carmen'in omzunun üzerinden gösteriyi izleyebilmek için kuzeniyle yer değiştirdi. "Her zaman öyle olacak. Ricardo'nun Manny'ye birbirimiz için yaratılmadığımızı söylemesini istiyorum."

O ve Carmen çarpışan ve gıcırdayan bedenlerin ortasında birlikte hareket ettiler ve esmerin yavaşça Gavin'e doğru ilerlemesini izlediler. Kahretsin, esmer kız çok iyiydi. Gavin'in yanındaki kabinin önündeki parmaklığa yaslandı, Gavin'in ilgisini çekecek olsa başını çevirmek zorunda kalacağı kadar uzağa.

"Bırak şu lanet telefonu!" diye bağırdı.

"İlgilenmiyor, Lyla!" Carmen neşeyle bağırdı. "Çok ince davranıyor... oh!"

Gavin sonunda esmer kızı gördü ve aşağı yukarı baktı. Telefonu kapattı ve dans pistine baktı. Carmen'i ters yöne doğru döndürdü. Arkasına baktığında, Gavin ve esmer konuşuyorlardı. Keskin bir şey midesini yararken bile, acımasızca tatmin olmuştu. Ricardo Manny'ye rapor verecekti. Bu kolaydı.

Ayakları ağrıyana ve elbisesi vücutların baskısından terden sırılsıklam olana kadar dans etti.

"İçki?" diye bağırdı Carmen'e. Carmen başıyla onayladı.

Bara doğru ilerledi ve kendini bir adamla göğüs göğüse buldu. gömleksiz barmen. Adam ona sırtıttı ve göğsündeki kasları dans ettirdi.

"Senin için ne getirebilirim güzelim?" diye sordu bembeyaz bir gülümsemeyle. İlginç görünen bazı içecekleri işaret etti. "Bunları deneyeceğiz!"

İçecekleri hazırlayana kadar fark etmemişti. hiç parası yoktu. Carmen'in dikkatini çekip çekemeyeceğini görmek için döndü ama bu imkânsızdı.

"Bunu senin için alabilirim."

Yanındaki adama baktı. Garip, köşeli yüz hatları vardı. Onunla aynı boydaydı ve son derece dar omuzları vardı. Pantolonunun içine soktuğu gömlek dikkatleri ince beline çekiyordu.

"Hayır, sorun değil," dedi huzursuzca.

"Israr ediyorum."

Kadın bir şey söyleyemeden, adam barmene elli dolarlık bir banknot uzattı. Barmen onu görmezden geldi ve iki az giyimli kadının içki siparişlerini aldı. Yanındaki adam kızardı ve kadın bir sempati titreşimi hissetti.

"Teşekkürler," dedi. "Adın ne senin?"

Adam şaşkınlığını gizleyemedi. "Steven."

Elini uzattı. "Ben Lyla."

Avuç içleri terden sırlıslıkla olduğu için yüzünü buruşturduğunu saklamaya çalıştı. Elini hızla geri çekti, pantolonuna sildi ve sonra elini tekrar kavrayarak güçlü ve garip bir şekilde sıktı. Kadın kahkahalara boğulmadan önce bir süre ona baktı. Adam sıvışmaya çalıştığında elini koluna koydu.

"Sorun değil," dedi ona acıyarak.

"Kadınlarla nasıl konuşulacağını bilmiyorum," diye mırıldandı. "Ben de bilmiyorum," dedi kız, soğukkanlılıkla.

Steven'in ince dudakları gülümsemek ister gibi kıpırdadı ama pek pratiği yoktu. Konuşmak için ağzını açtı ama ona ukala bir sırıtış atan başka bir adam tarafından kabaca dirseklerek yolundan çekildi. Yeni gelen adam zayıftı, kaslıydı ve kulüpteki çoğu erkek gibi ince pamuklu yerine düğmeli bir gömlek giymişti. Çekiciydi ve doğrudan kızın gözlerinin içine bakıyordu.

"Buyurun," dedi barmen, iki dumanı tüten içkiyi masaya koydu.
Bar.

Steven parasını uzatmadan, yeni gelen adam bir tane uzattı.
bakışlarını ondan ayırmadan barmene yüz dolarlık bir banknot uzattı.

Kaşlarını kaldırdı. "Kulübün adının Lux olduğunu biliyorum ama sanırım içkilerime çok fazla para ödüyorsunuz."

Omuz silktilti. "Para önemli değil ve bütün gece size içki ısmarlayacağımı umuyorum. Ben Rafael."

"Oh, gerçekten mi?" Alkol ve çevre ona güven veriyordu.

Rafael ona göz kırptı. "Evet. Çok güzelsin. Kardeşim seni rahatsız mı ediyor?"

"Kardeşin mi?" diye sordu anlamadan, Steven kendisinden çok daha iri olan adamın yanında durmak için yana doğru adım atmadan önce.

Görünüş ya da yapı olarak aralarında hiçbir benzerlik yoktu.

"Steven insanları tedirgin ediyor," dedi ağabey boş bir ifade takınan Steven'a umursamaz bir el sallayarak. "Topuklu ayakkabı ya da vatka giymediği için onu bir çocuk sanmış olabilirsiniz."

"Um, hayır," dedi ve kardeşinin iğnelemelerine tepki vermeyen Steven'a bir bakış fırlattı. Transseksüel miydi?

"Adın ne?" diye sordu çekici erkek kardeş.

"Lyla," dedi elini uzatmadan. "Lyla, çok güzelsin."

"Sen de o kadar kötü değilsin," dedi.

Rafael sinsice sırıttı. "Denerim. Burada biriyle misin?"

Bu onu tatsız bir sarsıntıyla gerçekliğe geri döndürdü. "Evet."

"Yazık," dedi ve sonunda gözlerinin onun üzerinde dolaşmasına izin verdi. "Müsait olduğunda beni arar mısın?"

Adam telefonunu almak için cebine uzandığında, kadın başını salladı. "Telefonum yok ve gitmem gerekiyor."

"Telefonun yok mu?"

İçecekleri alırken omuz silkti. "Dürüst gerçek bu." Carmen'in tuvalete doğru gittiğini gördü ve Rafael'e gülümsedi. "İçecekler için teşekkür ederim."

"Her zaman," dedi Rafael.

Banyoda, beyaz elbisesinin neredeyse içinin görüldüğünü fark edince utandı. Bir an sonra omuz silkti. Bu kadınların çoğundan daha fazla örtünmüştü ve *burası* Vegas'tı. Dans pistinde sayısız insan kışına dokunmuştu, o yüzden vücudunu görmeleri kimin umurundaydı? İçkisini yudumluyordu ki, Gavin'e gönderdiği esmer kadın koşarak banyoya girdi ve ciyakladı.

"O çok *iyi biri*!" dedi Lyla'ya doğru koşarken. "Bana bir iş teklif etti." İçkisi boğazında kaldı. "Ne?"

"Güzel bir yüzüm ve vücudum olduğunu söyledi. Bir işim olup olmadığını ve restoranlarından birinde hostes olmak isteyip istemediğimi sordu. Bana onun Gavin *Pyre* olduğunu söylemedin. Oh. Aman Tanrım. Tanrım."

"Bekle, sana asılmadı mı?" diye sordu.

Esmer kadın tek omzunu silkti. "Güzel olduğumu söyledi ama daha çok beni ölçüp biçiyor gibiydi. Referansım olup olmadığını sordu ve bana bir restoran müdürünün numarasını verdi. Yarın bir görüşmem var!" Esmer kızın şaşkın ifadesi karşısında, "Belki de artık aldatan biri değildir. Neden öyle olmasını isteyesin ki? Harika birine benziyor."

Hayır, hayır, *hayır*! Kahkahalarla gülmekte olan Carmen'e ters ters baktı. İçkisini yudumladı ve yoluna devam etmeden önce esmere şans diledi

iki köpüklü içki daha sipariş etmek için bara geri döndü. Rafael ve Steven hiçbir yerde bulunamadı.

"Sarhoş olmaya mı çalışıyorsun?" Carmen aynı içkileri yudumlarken yargılamadan sordu. Lyla yarın ne acı çekerse çeksın, bunu onunla birlikte yaşamının kendi görevi olduğuna inanıyordu.

"Gavin için daha fazla kadın arıyorum," dedi dikkati dağılmış bir şekilde kalabalığı tararken. "Belki esmer istemiyordur. Belki Asyalı bir piliç istiyordur. O gün onu siyah bir kızla gördüm..." Görüntüleri kovmak için başını salladı. "Burnunu kırmadan önce çok güzeldi. *Her neyse...*"

Carmen onun arkasından odaya doğru giderken nefesinin altından mırıldandı. dans pisti. Lyla, Gavin'in geri çeviremeyeceği bir avuç kadın seçti ve her kadın onun kontrolünü test etmeye fazlasıyla istekliydi. Bazıları agresifken, bazıları da elde edilmesi zoru oynuyordu. Kesin olan bir şey vardı. Her biri bir süreliğine Gavin'in dikkatini çekti ama hiçbiri onun yanında kalmadı. Bazıları ona geri dönerek Gavin'in kendilerine iş teklif ettiğini bildirdi ya da eski sevgililerinden intikam almaya çalışıp çalışmadıklarını sordu.

"Ne oluyor be? O Vegas'taki işlerin Noel Babası mı?" diye homurdandı. Carmen histerik bir şekilde güldü. Lyla, Hint kökenli egzotik bir kadınla konuşurken bir el beline dolandı. Bunu yapmasına gerek yoktu.

kim olduğunu bilmek için bak.

"Kadınlardan çok iyi anlıyorsun," dedi Gavin onun kulağına, "ama geçit törenin iş yapmamı engelliyor."

Gavin'in göğüs dekoltesini daha iyi görebilmesi için elbisesinin yakasını aşağı doğru çeken Hintli kadına döndü. Gavin'in kollarında dönerken Gavin'in onu dans pistinden çıkarmadan önce kadına göz kırptığını gördü. Gavin kendi kabinlerine geri dönmedi; onu barın arkasına, mutfığa açılan küçük bir koridora götürdü. Onu duvara yasladı ve gözlerini ona dikti.

"Ne yapmaya çalışıyorsun?"

"Oynamak mı?" Suçüstü yakalanmış olmasına rağmen ona şaşkın bir ifade verecek kadar sarhoştı.

"Artık üçlü seksle ilgileniyor musun?"

Sorusu onu anında ayılttı. Rol yapmayı bıraktı. "Üçlü seks yapmıyorum."

"O zaman neden bana bütün bu kadınları gönderiyorsun?" "Birini seçebilesin diye."

"Ne için?"

"*Kendin için!*"

"Sen varsın."

Kadın ona baktı, onun kalın kafalılığı karşısında hayrete düşmüştü. "Bana sahip *değilsin*, ahmak!"

İçindeki yırtıcı hayvan yükseldi ve gözlerine yansıdı. "Sana tekrar sahip olacağım, Lyla."

"Bana asla sahip olamayacaksın," dedi, sistemindeki içkiler onu umursamaz hale getirmişti ve kendini Gavin Pyre ile karşı karşıya getirmenin sonuçlarını umursamıyordu. "Beni incittin!" Elini hızla çarpan kalbine ve sonra da boynundaki morluklara vurdu. "Sana güvenmiyorum ve asla güvenmeyeceğim."

Gavin hiçbir şey söylemedi. Yüzü ifadesizdi.

"Tatlı bir adamla normal bir hayat istiyorum," dedi umutsuzca, öfkesi içinden geçtiği gibi aniden kayboldu. Yalvarırcasına ona baktı. "Senin için başka biri olmalı. Bu kadınlar seni istiyor, senin için her şeyi yaparlar-"

"Onları istemiyorum."

Yumruğuyla onun göğsüne vurdu. "Seni terk ettiğim için, sensiz mutlu olduğum için kızgınsın-"

Yüzünü kavradı ve dudakları santimetrelerce ayrılacak şekilde eğildi. "Bensiz mutlu değildin."

"Ne?"

"Bensiz mutlu değildin," diye kesin bir ifadeyle belirtti. "Bensiz mutlu olamazsın."

"Öyleydim!" diye ısrar etti ve onu itti.

Onu kaldırdı, böylece göz hizasına geldiler. Servis elemanları döner mutfak kapısından hızla girip çıkıyordu ama kimse onlara aldırılmıyordu ve kulübü bu kadar başarılı kılan perde arkasındaki kargaşayı fark edemeyecek kadar birbirlerine kilitlenmişlerdi. Adamın parmağı önce kızın yanağının kıvrımlarında, sonra da boğazında gezindi. Kızın nefesi kesildiğinde, adamın gözleri zaferle parladı.

"Eğer birlikte yaşadığın o sıkıcı herife aşık olsaydın, bana cevap vermezdin." Ona doğru bastırarak tamamen tahrik olduğunu belli etti.

"Güvenli, sıkıcı bir hayat yaşıyordun bebeğim. Bunu özledin, beni özledin."

"Hayır, ben-" Adam ona karşı sallanırken kadın bir iniltiyi bastırdı. "Kes şunu!"

"Benim için sırlıslık oldun, değil mi? Tıpkı uykundaki gibi. Beni istiyorsun, *bana* ihtiyacın var, Lyla. Sana dokunduğum an, vücudun karşılık veriyor. O hala benim."

Şaşırmıştı. Bu nasıl bu kadar kötü geri tepmişti? Onun planı Gavin'i suçlayan adam, durumu tersine çevirip ona ne kadar hassas olduğunu gösterince, Gavin parçalandı. Ne oluyor lan? "Bırakın beni."

"Hayır."

Adam, siki bacaklarının arasında dururken onu duvara yaslamaktan memnun görünüyordu. Kadın kıpırdandı ve adamın yarağındaki şişkinlik Pantolonu klitorisine bastırdı. Dişlerinin arasından tısladı ve adamın omzuna vurdu.

"Geri *çekil*, Gavin!"

"Yani, bana daha fazla kadın gönderebilir misin? Ben burada memnunum," dedi ve onun kışını sıkı.

Kadın kıpırdandı ve ikisi de inledi. Onu neden tuttuğunu ve neden tutmadığını hatırlamak kabul etmek istediğinden daha fazla çaba gerektirdi. İçinde kaynayan şehvetin tadını çıkarıyordu. "Bunu Manny için yapıyorsun!"

"Babam için kendimi mi sertleştiriyorum?"

"Bana ukalalık yapma, Gavin! Sen aşırı seksisin. Bunu ikimiz de biliyoruz. Bir kadına nasıl bağlanacağını bilmiyorsun. Beni aldattın.

Birlikte olduğumuz süre boyunca. O kadınlardan biri," parmağını kulübe doğru uzattı, "senin etrafta dolaşmanı umursamayacak. Hiçbir şey söylemeyecekler. Onlara sınırsız bir kredi kartı ver, ne istersen yapsınlar. Ben o kız değilim, artık değilim. Sana ne kadar çabuk bir kız bulursak, ego triplerini o kadar çabuk atlatırsın ve ben de geri dönebilirim-"

"Hiçbir yere gitmiyorsun," diye araya girdi ve kendini onun kalbine doğru salladı.

Bir nefesle ağzı açık kaldı.

"Üç yıldır seni arıyordum. Şimdi sana kavuştuğuma göre, tekrar dalga geçeceğimi mi sanıyorsun?"

"Neden olmasın? İlk seferinde yapmıştın. Bu arada," diyerek onun taş gibi sert göğsünü dürttü, "geçen gece prezervatif kullanmadın."

Sustu. "Hiçbir şey kullanmıyor musun?"

"RİA'm var. Ben daha çok cinsel yolla bulaşan hastalıklardan endişeleniyorum." Gavin ölümcül görünüyordu. "O kadar dikkatsiz olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Fahişelerinizi becerirken ne kullandığınızı bilmiyorum," dedi. "Ben kimseyi becermiyorum."

Ona inanmamıştı. Neredeyse her gün seks yapıyorlardı. birlikteydi ve hâlâ kadınlarla birlikte oluyordu. Gavin'in cinsel ilişkiden uzak durduğunu düşünmek gülünçtü. "Yakın zamanda test yaptırdın mı?"

"Beni gerçekten kızdırmaya çalışıyorsun, değil mi?"

"Sana haklı sorular sorarak mı?" İçini çekti ve başını salladı, birdenbire yorgun hissetti. "Manny beni sana fırlatmasaydı, beni fark etmeyecektin. O sırada kaç tane kadının vardı?" Adam cevap vermedi ve kadının midesi bulandı. Ona doğru itti. "Geçmişimizi yeniden yaşamakla ilgilenmiyorum, Gavin. Eğer gitmeme izin verirsen Manny seni evlatlıktan reddetmeyecek. Birbirimiz için yaratılmadığımızı biliyor."

"Eve gitmek ister misiniz?" Ricardo yanlarında belirdi. Onların bu samimi pozisyonuna şaşırılmış görünmüyordu.

"Evet." Gavin'i itti ama o kıpırdamadı. Onun parlayan gözleriyle karşılaştı. "Bırak gideyim, Gavin."

"Şimdilik," dedi ve onu serbest bırakarak kasıtlı olarak gövdesinden aşağı kaydırıldı.

Vücudunun verdiği tepkiye karşı yüzünü buruşturdu. Ayakları yere değdiğinde bacaklarının titremesinden utanıyordu.

Gavin geri adım attı ve kaşlarını çatı. "Elbisen transparan!"

Omuz silkti. "Sen seçtin. Meselenin bu olduğunu sanıyordum. Kimsenin umurunda değil. Burası Vegas."

"Umurumda amına koyayım," diye tersledi ve takım elbisesinin ceketini çıkarıp kızın üzerine örttü.

Onun kokusu ya da sıcaklığıyla kuşatılmak istemiyordu. Ceketini silkmeye çalışırken, "Sıcak bastı," dedi.

"Bunu arabaya kadar giyeceksin," diye buyurdu.

Onunla bir saniye daha geçiremezdi. Tam bir dik kafalıydı. Söylediği hiçbir şey onu etkilemiyordu. Geçmişlerini yeniden canlandırmaya niyetliydi. İlişkilerinin Manny'nin onayı ve Gavin'in sadakatsizliği üzerine kurulu olduğu gerçeğinin yanı sıra, bodrumda hayatını kaybeden gardiyanı da kendine hatırlatmak zorundaydı. Gavin tehlikeliydi. Ondan ve şiddet eğiliminden uzaklaşmaya kararlıydı. Basit bir hayat istiyordu. Onu dünyadaki her şeyden daha çok seven bir adam istiyordu. Bir zamanlar Gavin'in o adam olduğunu düşünmüştü. Bir yalanı yaşadığını fark etmek ne büyük bir gerçeklik kontrolü olmuştu.

Kulübe doğru ilerlediler. Gavin onu kolunun altına aldı ve kendisinden uzaklaşma çabalarını görmezden geldi.

"Carmen ne olacak?" diye bağırdı.

"Vinny ile eve gidecek," dedi ve onu kulüpten dışarı çıkardı.

Ricardo'nun birkaç adım gerisinde kumarhaneye doğru yürürlerken onun elini tuttu.

"Kulübü sevdin mi?" Gavin sordu.

Onun medeni bir sohbet girişimine şaşırarak, "Evet. Müzik harika, barmenler hızlı ve içeri giren insanlar bir dergide yer alacakmış gibi görünüyor," dedi.

Ağzı kıvrıldı. "İyi dedin. Strip'teki en başarılı gece kulübü. Bu gece bana iyi bir dizi kız gönderdin. Umarım benim için çalışırlar."

Gözlerini devirdi. "Onlara hangi pozisyonları teklif ettiniz?" "Ön büro, dansçılar, barmen. Benim için fark etmez."

Otelin girişine ulaştığında rahatlamıştı. Ricardo valeyle konuşmaya giderken, Gavin ceketini tutarak onu kendisine doğru çevirdi.

"Hâlâ babamın evinde olmak istiyor musun?" diye sordu.

"Evet," dedi kız ısrarla.

"Kıyafetlerinden bazılarını göndereceğim."

"Ne kadar nazıksınız," diye söylendi, "yanımda getirdiklerimi attığınıza göre."

"Bu kadar kalitesiz kıyafetler giymek vücudunuza hakarettir."

Ona ters ters baktı. "Banka veznedarlarının Armani ya da Prada giyecek bütçeleri yok."

"Eğer benimle kalırsan, hiç çalışmak zorunda kalmazsın."

"Çalışmak umurumda değil."

Bir an için onu inceledi. "Her zaman benim için çalışabilirsin."

"Hayır, teşekkürler," dedi hemen.

Araba yanaşırken Ricardo, "Gel Lyla," diye seslendi.

Ricardo sürücü koltuğuna oturdu. Gavin onu arabaya kadar götürdü. Kız ceketini çıkarmaya fırsat bulamadan, adam yakasından tutup onu kendine doğru çekti. Kız kendini savunmaya vakit bulamadan ağzı onunkini kapladı. Dili onunkini okşarken, elleri çıplak sırtında geziniyor ve onu okşuyordu.

Kadın

sendeleyerek geri çekildi ve öpüşmeyi kesti. Sırttı ve onu arabanın arkasına sokmadan önce son bir kez daha öptü.

"Benim seni istememin babamla hiçbir ilgisi yok," dedi onu bağlarken ve elini kasıtlı olarak göğüslerinin üzerinde gezdirirken. "Ve eğer beni tekrar terk etmene izin vermek için üç yıl beklediğimi düşünüyorsan, çok yanılıyorsun."

Bu tehdit havada asılı dururken, geri adım attı ve kapıyı çarptı. Arkasına bakmadan otelin içine doğru yürüdü. Nefesini düzene sokmaya çalıştı ve Ricardo'nun dikiz aynasından onu izlediğini gördü.

"O bir pislik," dedi.

Ricardo sırtarak, "Evet, hanımefendi," dedi.

OceanofPDF.com

ERTESİ SABAH, ayak bileklerine kadar inen jarse bir elbise giyerek merdivenlerden indi. Gavin eski gardırobunun bir kısmını teslim etme sözünü yerine getirmişti.

Manny geniş yemek masasında oturuyordu, etrafı çeşitli kahvaltılıklarla çevriliydi. Gazeteyi bir kenara bıraktı; yüzü sanki o yanına gelene kadar günü başlamamış gibi aydınlanıyordu. Göğsünden bir acı çizgisi geçti. Bu duyguyu tanıdı. Aşk. Sağduyusunu yeniden kazanmaya çalışsa da, Manny sanki gerçekten kıızıymış gibi kollarını açtı ve onun kucağına düştüğünde gözleri yaşlarla doldu. Onun sevgisi, burada kendi iradesi dışında tutulduğu gerçeğini silip süpürmüştü.

"İyi uyudun mu?" diye sordu kadın uzaklaştığında.

Onun yanına otururken "Evet," dedi. "Bugün ne yapacaksın?"

"Antika alışverişine gideceğimi düşündüm. İlgilenir misin?"

"Evet." Onu içinde bulunduğu tuhaf durumdan uzaklaştıracak herhangi bir şey. Kendisinden farklı istekleri olan Pyre adamlarının esiriydi.

Jonathan'ı özlemesine ve gidişinin neden olduğu acıdan dolayı kendini suçlu hissetmesine rağmen, Manny ile geçirdiği zamanın tadını çıkardığını inkâr edemezdi. Anne ve babası ona ne olduğunu umursamayacak kadar birbirlerine düşküncü, bu yüzden Manny bir ebeveyn figürüne sahip olduğu en yakın şeydi. Manny'nin Gavin'e bağlı olması berbattı.

"Lux'ı nasıl buldun?" diye sordu.

Ona bir gece önce Gavin'e söylediklerine benzer bir cevap verdi.

Gavin gibi Manny de memnun görünüyordu.

"Ricardo bana Gavin'in yerine birini bulmaya çalıştığınızı söyledi."

Bir parça domuz pastırmasını kemirirken durakladı. Manny'nin sesi yumuşak olsa da gözleri muziplikle parlıyordu.

Savunmacı bir tavırla çenesini kaldırdı. "Ne olmuş yani?" Adam masaya vurarak kadının sıçramasına neden oldu. "Bu harika!"

"Öyle mi?"

"İstediği kadın onu istemiyor ve başka birini bulmasına yardım etmeyi teklif ediyor. Bu çok zengin!" Manny kahkahalarla uludu.

Biraz patates kızartması çatalladı. "Bunun komik olduğunu düşünmüyorum."

"Biliyorum." Başını iki yana salladı. "Oğlumu tanıyorum. Dün gece yaptığın şey onu sana sahip olma konusunda daha da kararlı hale getirecek."

Çatalı masaya çarptı. "Ne? *Neden?*"

"Lyla, erkekler hakkında bilmen gereken bir şey var," diyerek mücevherli elini göğsünün üzerinde gezdirdi. "Bize hayır denmesinden hoşlanmayız."

"Ona hayır demedim. Ne isterse yapmasına izin veriyorum. Doğal içgüdüsünü takip etmesini ve beni yalnız bırakmasını istiyorum-" Durmak zorunda kaldı çünkü adam histerik bir şekilde gülüyordu. "Cidden, Manny, bu kadar komik olan ne?"

"Bebeğim," dedi gözlerindeki yaşları silerken, "Gavin üç yıldır seni arıyor."

"Bunu biliyorum."

"Peki neden böyle yaptığını düşünüyorsun?" diye sordu merakla. "Bunu senin için yapıyor," diye suçladı.

Gözlerini kırptırdı. "Ben mi?"

"Senin onayını istiyor. İlk buluşmamızda neredeyse benimle evlenmesini talep ettin."

Manny başını yana eğdi. "Ve sen Gavin'in ben söyledim diye hoşlanmadığı bir kadınla çıkacağını mı düşünüyorsun?"

"Evet," dedi hiç tereddüt etmeden.

"Ona defalarca seninle evlenmesini söyledim." "Biliyorum," dedi.

"Madem benim onayımı istiyordu, neden beni memnun etmek için seninle evlenmedi?" "Çünkü kendini bana *kalıcı olarak* bağlamak istemiyor. O sadece... seni şımartıyorum."

"Gavin benim onayımı istiyor ve beni seviyor," diye kabul etti, "ama Gavin beni memnun etmek için dört yıl boyunca tek bir kadınla yatmaz."

"Tek bir kadınla değil, birçok kadınla yattı," dedi net bir şekilde.

Ayıldı ve bir elini kızın omuzlarına dökülen saçlarında gezdirdi. "Bu seni mahvetti, değil mi?"

Gözyaşlarının nereden geldiğinden emin değildi ama onları cesurca ait oldukları karanlığa geri itti. "Bunun tek seferlik bir şey olmadığını, en başından beri beni aldattığını öğrenmek beni mahvetti. Mantıklı olan tek şey beni senin iyiliğin için tutmuş olması. Evlenmek ya da kendini gerçekten bana adanmak gibi bir niyeti yoktu." Bir nefes verdi ve gözyaşlarının geri çekildiğini hissederek rahatladı. "Beni her şeyden çok seven bir adam istiyorum, özellikle de diğer kadınlardan. Gavin beni bir hiç gibi hissettirdi." Ve ona bir daha böyle hissettirme şansı olmayacaktı.

Manny başını salladı. "Çocuk çuvalladı."

"Hayır, öyle olması gerekiyordu. Beni uyandırdı. Dünyayı biraz görmem gerekti ve harika bir adam buldum." Onun alaycı bakışını görmezden geldi. "Jonathan gerçekten tatlı."

"Ben önyargılıyım, aşkım."

"Tabii ki öylesin," diye homurdandı. "Ben sadece normal olmak istiyorum, Manny." "Ama sen normal değilsin."

Sandalyesinde doğruldu. "Evet, öyleyim."

"Normal olsaydın burada olmazdın."

Bu ifadeye nasıl itiraz edeceğini bilmiyordu ve adam ayağa kalktığı için itiraz etme şansı da olmadı.

"Yemeğini ye, sonra alışverişe gideriz," dedi ve onu masada bırakıp arkasından bakmaya başladı.

Elbette normal biriydi. Ergenlik çağında Manny'nin dikkatini çekmemiş olsaydı, hayatı son derece sıradan olurdu. Belki de babasının peşinden muhasebeye gider ya da Joe Schmo'nun biriyle evlenip evde oturan bir anne olurdu. O Carmen değildi - maceracı ve seksi, odayı elektriklendiren bir kişiliğe sahipti. Etrafındaki herkes normal değildi, bu yüzden Jonathan'a tutunmuştu. O güvenli ve sıradandı. Gavin'in sözleri tekrar aklına geldi. *Eğer birlikte yaşadığın o sıkıcı herife aşık olsaydın, bana cevap vermezdin.* Elbette Jonathan'ı seviyordu. Gavin'e karşılık vermiş olması... Bu...

"Hazır mısın, Lyla?"

Manny kot pantolon giymiş, boynunda altın bir zincir, altın bir baston ve altın çerçeveli güneş gözlükleri vardı.

Ayağa kalktı ve ona sıırttı. "Pezevenk gibi görünüyorsun."

"Burası Vegas, bebeğim; sık giyinmelisin."

Ricardo'nun onları garaj yolunda bekleyen bir Mercedes'i vardı. Arka koltuğa geçtiklerinde Manny onun elini tuttuğunda hiç şaşırmadı.

"Neden emekli oldunuz?" diye sordu.

"Bu saçmalıklar için çok yaşlıydım." Kadının sorgulayan bakışları karşısında omuz silkti. "Yeteneğimi kaybediyordum. Dümende daha sert birine ihtiyaçları vardı. O ben değildim."

"Peki Gavin daha mı sert?" diye dikkatle sordu.

Onun elini sıktı. "Öyle olacağından emin oldum. İşi bir sonraki nesle devretmesi gerekiyor."

Yeni nesil mi? Bunu duymazdan geldi ve "İşin tamamen dışında mısın?" diye sordu.

"Evet. Hiçbir şey bilmiyorum," dedi ve elini küçümseyici bir şekilde salladı. "Bu harika bir şey. Gerçek özgürlük."

Onun istediği de buydu. Gavin'in kaç kişiyi öldürdüğünü ya da elini bu kadar özenle tutan adamın ona öldürmeyi öğretip öğretmediğini merak etmek istemiyordu.

"Gavin CEO, Vinny ise COO. Birlikte iyi çalışıyorlar. Onlar bütün gün köle gibi çalışırken ben de istediğimi yapıyorum."

"Hangisi?"

"Bazen keyif için kumar oynarım. Bir Akdeniz gezisine ve bir safariye çıktım. Ne zaman bir hevesim olsa, harekete geçerim."

"Planladığınız bir seyahat var mı?"

Onun parmak eklemlerini öptü. "Şimdi olmaz. Eğer Gavin aptalsa, ziyaret etmek istediğin bir yer seçebilirsin."

Gavin gitmesine izin verirse, tatile değil, oradan ayrılacaktı... Ama Manny'nin yalnız gitmesini istemiyordu. Vegas'tan ve Pyre'lardan uzaklaşmak istediğini kendine hatırlatmak zorundaydı. Esir olmanın kabul edilebilir olduğunu ne zaman kabul etmeye başlamıştı?

Ricardo arabasını yarım yamalak bir binanın önüne çekti, tezgâhın arkasındaki adam Manny'yi ismiyle selamladı ve onun genç metresi olduğunu düşündü. Elbette adam bunu yüksek sesle söyleyecek kadar aptal değildi ama söylemesine de gerek yoktu. Dükkân sahibinin pek iyi gizleyemediği kıskançlığı onu Manny'ye daha da yaklaştırdı. Amaçsızca göz gezdirdiler, bibloları incelediler ya da rastladıkları rahatsız edici resim ve heykellere güldüler. Gün keyifli bir şekilde geçti.

The Strip'te öğle yemeği için durduklarında, bir Pyre kuruluşunda olmadıklarını görünce rahatladı. Manny onu şehrin güzel manzarasına sahip, loş ışıklı, sessiz ve güzel bir restorana götürdü. Burası onların restoranlarından biri olmamasına rağmen, personel Manny'ye yaltaklanıyor ve onu adıyla çağırıyordu. Pyre'ler Las Vegas'ın krallarıydı ve herkes onları tanıyordu. Bir kez

İçki sipariş ettikten sonra tuvalete gitmek için izin istedi. Kendini az giyinmiş hissediyordu ama yapacak bir şey yoktu. Masaya dönmek üzereydi ki biri ona seslendi. Durakladı ve Rafael ile arkadaşını gördü. Kardeşi Steven bir masadan kalktı. Rafael ona doğru yürürken Steven da arkasından geliyordu.

"Sizinle burada tanışmak ne güzel," dedi.

"Evet." Rafael kaşlarını kaldırdı. "Telefonun yok ama seçkin yerlere girmekte sorun yaşamıyor gibisin. O güzel yüzün yüzünden olmalı."

"İyi arkadaşlarım var," dedi.

"Daha da iyi bir arkadaş olabilirim," dedi kollarını iki yana açıp ona şeytani bir sırıtışla. "Ve daha cömert biri."

Belli ki onun birinin kolundaki şeker olduğunu ve satın alınabileceğini düşünüyordu. "Teklifin için teşekkürler," dedi umursamazca, "ama ben arkadaşlarımı seviyorum."

Rafael tam daha fazlasını söyleyecekti ki onun yanından geçip ceketindeki bir şeye uzandı. Geri adım attı ve boyun eğmeyen bir bedenle çarpıştı. Bir el belini kavradı. Onu böylesine sahiplenen kişinin kim olduğundan hiç şüphesi yoktu. Onu şaşırtan şey Rafael'in yüzünün soğuk bir öfkeye dönüşmesiydi. Ne oluyor lan?

"Lyla'dan uzak dur," diye tısladı Gavin.

Rafael'in gözleri Gavin'den tekrar ona kaydı. "Benden bir şeyler saklıyormuşsun, güzelim. Bana *arkadaşının* kim olduğunu söylemedin."

Gavin'in tutuşu sıkılaştı. "Mesafeni koru. O benim."

Rafael'in ifadesi hesapçı bir hal aldı. Bir milisaniye içinde dost canlısı bir yabancından tehlikeli birine dönüşmüştü.

"Ya benden uzak durmak istemezse?" Rafael sordu. "İsteyecek," dedi Gavin. "Bundan emin olacağım."

Rafael başını eğdi. "Göreceğiz Pyre."

Rafael'in masasındaki adamlar Gavin'i sanki saatli bir bombaymış gibi izliyordu. Belki de öyleydi. Gavin onu Rafael'in yanından geçirerek Manny'nin beklediği arka taraftaki masalarına götürdü.

"Gidiyoruz," dedi Gavin kısaca. "Rafael burada."

Manny tek kelime etmeden ayağa kalktı ve restorandan ayrıldılar. Gavin Lyla'nın elini tuttu ve biraz fazla sıktı. Lyla onun bileğine bir tokat attı ve adam ona baktığında bir ürperti hissetti. Adam öldürücü görünüyordu.

"Ne-?" diye başladı ama adam başını salladı ve daha da hızlı yürüdü.

Onu bir kumarhaneden çıkarıp sahibi olduğu diğerine götürdü. Bir restoranı işaret etti.

"Baba, bize bir masa bul. Lyla'yla konuşmam gerek," dedi vahşi bir ısırıkla.

Manny restorana girmeden önce Lyla'ya baktı. Gavin onu ters yöne doğru götürürken, garsonlar çığlıklar atarak onu kucaklamak ve öpmek için koşuşturdular. Lyla'nın nereye gittiklerini anlaması sadece bir dakika sürdü. Ondan uzaklaşmak için çekiştirdi, bu da Gavin'in adımlarını bozmadan onu kucağına almasıyla sonuçlandı.

"Bırakın beni," diye tısladı ve CEO'larının bir kadınla dolaştığını görünce şaşkınlıkla bakan çalışanlara güven verici bir şekilde gülümsemeye çalıştı. "Olay çıkarıyorsun."

"Olay *çıkarmamaya* çalışıyorum," diye tısladı. "Kapa çeneni, Lyla."

Bunu zorlamak istedi ama çalışanlarının önünde herkesin gözü önünde tekme tokat kavga etmenin onunla yüzleşmek için en iyi yer olmadığına karar verdi. Ofisine girdi ve kapıyı kilitledi. Manny için çalıştığı zamanlardan, her kumarhanedeki yönetici ofislerinin ses geçirmez olduğunu biliyordu. Bunun farkına bir an için çok geç varmıştı.

"Rafael'i nereden tanıyorsun?" diye sordu, vücudu gerginlikle titriyordu. "Kim o?"

"Lyla."

Adamın elleri yumruk haline geldiğinde, kadın bir adım geri çekildi. "Onu nereden tanıdığını söyle bana," diye sordu.

"Onunla dün gece tanıştım." Gözlerini kırptırdı. "Ne?"

"Onunla Lux'ta

tanıştım."

"Rafael Vega kulübüme nasıl girdi lan?" diye kükredi, boynundaki damarlar patladı.

Patlama onu geriye doğru itti. Bacaklarının arkası kanepeye çarptı ve bir gümbürtüyle oturdu. Adam yaklaşırken minderlerin içine büzüldü.

"Demek onunla Lux'ta tanıştın," dedi, sesi sakindi ama diğer her şeyi öfkeyle çarpıyordu. "Lux'ın neresinde? Ne söyledi?"

"Pek bir şey söylemedi. Bana içki ısmarladı." Adam ona ters ters bakınca, kadın savunmaya geçerek "Param yok!" dedi.

Eğildi, yumruklarıyla iki yanındaki minderlere bastırdı. "Lyla, *kimsenin* sana içki ısmarlamasına izin vermiyorsun, hele ki Rafael Vega'nın."

"Kim o ve neden bu kadar kızgınsın?"

"O sadist bir pislik. Las Vegas'taki fuhuş çetesini yönetiyor."

Midesi çalkalandı. Dün gece ona içki ısmarlayan çekici, ukala adam bir fuhuş çetesi mi yönetiyordu? Cidden, nasıl oluyordu da böyle adamları kendine çekebiliyordu?

Çenesini avucunun içine aldı. "Onunla *hiç* konuşmuyorsun."

"Konuşmak istemiyorum," dedi dürüstçe.

Bu onun kaynayan öfkesi üzerinde herhangi bir etki yapmamış gibi görünüyordu.

"Seni bir dakika bile yalnız bırakamam," diye tısladı. "Başka bir şey söyledi mi?"

"Numaramı istedi ama-"

"O ne?"

Bir kağıt ağırlığı kaptı ve fırlattı. Cam patladı ve duvarda yumruk büyüklüğünde bir delik açtı. Adam masasındaki her şeyi yere savururken ayağa kalktı. Kâğıtlar uçuştı, lambası paramparça oldu ve kalemler hançer gibi uçtu.

"Gavin, dur!" Adam bilgisayarına uzandığında, kadın ileri atıldı ve kollarından tuttu. "Gavin!"

Onun dokunuşuyla dondu kaldı. Onun parmak uçlarının altında titreştiğini hissedebiliyordu. Duygularının gücü neredeyse fizikseldi. Kendini hırpalanmış hissetti ama geri çekilmedi.

"Hiçbir şey olmadı," dedi ona ulaşmayı umarak. "Bana dokunmadı bile."

Bir an için adamın onu duyduğundan emin olamadı ama sonra adamın ağzı onunkinin üzerindeydi. Saldırısı için başını sabit tuttu. Korku şehvetle çarpıştı ve içinde patlayarak tüm mantıklı düşünceleri silip süpürdü.

"Sen benimsin," dedi geri çekildiğinde, ona kaçmasına neden olacak bir açlıkla bakarak. "Başka kimsenin değil."

Kalçalarını kavradı ve onu masasının kenarına oturttu. Kız daha ne yaptığını anlayamadan, adam kızın elbisesini yukarı kaldırdı, kalçalarını ayırdı ve tangasını yırttı.

"Gavin, ne-?"

Dili vajinasına kaydı ve kızın zihni şoktan bomboş kaldı. Onu masanın kenarına sürükledi ve sanki hayatı buna bağlıymış gibi onu yedi. Bir eli kalçasını açık tutarken diğeri kığını kavradı ve onu samimi öpücüğüne sıkıca çekti. Zevk içinde sekerken düşünemiyordu. Yetenekli ağzı klitorisini emiyordu. Zevke karşı koyamadan ya da onu kontrol altına alamadan, şiddetli ve durdurulamaz bir şekilde doruğa ulaştı. Bacaklarını adamın başının etrafına doladı, adam parmaklarını içine sokarken vücudu eğildi ve akıllara durgunluk veren

Zevk o kadar büyüktü ki, zihni kapandı ve vücudu kontrolü ele aldı. Fazla gelmeye başladığında, adamın saçlarını çekerek ağzını uzaklaştırmaya çalıştı

ondan. Adam inledi ama yerinden kıpırdamadı. Onun sularını yudumlarken yutkunduğunu duyabiliyordu.

"G-Gavin, lütfen dur," dedi kısık sesle, titreyerek.

Başını hareket ettirmeden onu itti, böylece kadın masanın kaygan yüzeyinde kemiksiz bir yığın halinde sırtüstü yığıldı. Bu kez parmaklarını kullandı, kıvırdı ve okşadı. Sıcaklık yeniden artmaya başladı. Tekmelemeye çalıştı

Ama adamın elleri onu iyice sıkıştırmıştı ve adam aşırı hassas sinirleriyle oynarken kadının savunacak hiçbir şeyi yoktu.

"Yapamam," diye soluk soluğa bağıırken bir başka doruk noktası daha onu delip geçti.

Kadın patladı, adam bir usta gibi ipleri çekerken vücudu sarsıldı. Mantıklı düşünce geri döndüğünde, onu başında dikilirken buldu, parmakları hala bacaklarının arasına gömülüydü.

Gözleri şehvetle parlıyordu. "İlk seferinde sormadım. Sana tecavüz ettiğimi söylüyorsun. Sana sahip olmama izin verecek misin?"

Çok iyi hissettirirdi ama... "Hayır."

Parmağıyla klitorisine son bir kez dokunarak onu nefessiz bıraktı. Elini bacaklarının arasından çekti ve yaladı. Karnı sıkıştı.

"Sen sorana kadar bu beni idare eder."

KontROLSÜZCE titrerken kendini oturmaya zorladı. "Sana mı soracağım?" "Soracaksın," dedi banyoya girip elini yüzünü yıkarken. ellerini ve saçını düzeltti. Bir bezle geri geldi ve onu masadan kaldırıp derin bir öpücük vermeden önce etkili bir şekilde temizledi. "Babam bekliyor."

Ağzı açık kaldı. Aklını toparlayamadan, adam onu kapıdan dışarı çıkardı ve sekreterinin yanından geçirdi.

"Biri ofisimi temizlesin. Ortalığı dağıttım," dedi.

Belindeki el, çift anlamlı söze tısladığında sıkılaştı. Ayakları kıpırdadı ama kumarhaneden restorana dönüş yolculuğunu hatırlamıyordu. Onlar içeri girdiğinde Manny yemeğinin ortasındaydı. Onlara şöyle bir baktı ve ellerini birbirine vurdu.

"Tekrar bir araya mı geldiniz?" Manny bağırarak diğer müşterilerin ve personelin yarısının dikkatini çekti.

Ortadan kaybolmak istedi. "Hayır, Manny." Manny üzgün görünüyordu.

"Yakında," diye tahmin etti Gavin onu sandalyeye oturturken, yanağına bir öpücük kondurdu ve yanına oturdu.

Manny bifteğini keserken, "İlerleme iyi," dedi. "İkiniz için de sipariş verdim. Yiyin bakalım. Eminim ikiniz de açlıktan ölüyorsunuzdur."

Gavin kıkırdarken o öfkeli bir nefes verdi. Göz açıp kapayınca kadar Hulk'tan bir beyefendiye dönüşmüştü. Bu ne lan? Onu orgazm etti. Tekrar. Birden çok kez. Bu sefer suçlanacak bir rüya yoktu. Uzmanlığı inkar edilemezdi, ama bacaklarının arasında herhangi bir erkek olsaydı onun verdiği tepkiyi verebilir

miydi? "Ye," dedi sertçe.

Kadın ona bakınca, adam makarnayı işaret etti. "Bu bizim spesiyalitemiz. Seveceksiniz."

Sanki ofisindeki öfke nöbeti hiç olmamış gibi davranıyordu... sanki Gittiği *üç yıl* hiç yaşanmamıştı. "Sen delisin," diye fısıldadı.

Omuz silkti. "Seninle ilgili konularda mantıklı davranmıyorum."

Bu yüzyılın yetersiz ifadesiydi. Gavin'le ilgili hiçbir şey mantıklı değildi. Las Vegas'a dönmesi için ona şantaj yaptı ve var olmayan bir ilişkiyi devam ettirmek. Hiç mantıklı değildi. Evsiz bir psikopat ya da postayla gelin almak için para ödemek zorunda kalan çirkin bir piç değildi. Yapabilirdi.

kimse yok. Neden ona kafayı taktı? Ve neden ona her dokunduğunda bir gayzer gibi patlıyordu? Böyle bir şey olamazdı.

"Seni besleyebilirim," dedi ve çatalına uzandı. Kız onun elini tokatlayarak uzaklaştırdı. "Kendimi besleyebilirim."

"Gücünü korumalısın," dedi yüzünü ekşitmeden. "Siktir git, Gavin," diye tısladı.

"Sabırsızlanıyorum."

Manny gülmekten neredeyse bifteği boğazına kaçacaktı.

"HAYIR!" Lyla bağırdı.

Carmen elini kalçasına koydu. "Neyin var senin?" "Gavin'le başka bir kulübe gitmeyeceğim!"

"Ben de gidiyorum."

"Dün gece beni duvara yapıştırdığında çok yardımcı oldun!" Carmen dudaklarını yaladı. "Koridorda mı sikiştiniz?"

Saçlarını yolmak istedi. "Hayır!"

Carmen hemen ilgisini kaybetti. "Vinny de orada olacak. Henüz The Room'a gitmedim. Lux gibi çılgın bir yer değil. Daha klas bir kulüp."

"Ben gitmiyorum."

"Bebek gibi davranma. Sana seksi bir elbise getirdim."

Şirin elbiseye üstünkörü bir bakış attı. "Bu odadan çıkmayacağım."

"Bahse var mısın?"

Kalbi sıkıştı. Carmen bir şey istediğinde tam bir buldog olabiliyordu. Eğer kuzenine Gavin'in onu hayat iksiriymiş gibi yediğini ve akıllara durgunluk veren iki orgazm yaşattığını söyleseydi, Carmen daha da acımasız olurdu.

Öğle yemeğini zar zor atlatmıştı. Gavin babasıyla sanki Rafael'le olan olay ve ofisinde yaşananlar hiç yaşanmamış gibi konuşuyordu. O kadar sakın ve toparlayıcıydı ki, eğer Gavin'in babası

Vücudunda hala artçı şoklar yoktu. Manny neşeliydi ve ona fazla umutlanmamasını söylediğinde onu dinlemedi. Yatak odasının kapısını çivilemeyi düşünürken Carmen içeri daldı ve tekrar dışarı çıkacaklarını duyurdu. Hayatı cidden boka sarmıştı.

Carmen onu zorla duşa soktu ve savunmasını güçlendirmeye çalışırken şık görünmesini sağladı. Gavin'le nerede durduğuna dair hiçbir fikri yoktu ve bugün Manny'yle büyük bir zemin kaybetti. Seks yaptıklarını sanıyordu. Yani, *o yapmıştı*. Manny bu öğleden sonra neredeyse dans ederek eve giriyordu. Kaçış yolu kapanıyordu ve yeniden açılması gerekiyordu. Gavin akıllıca davrandı.

ve dikkatini dağıtacak bir şey bulma çabalarına cevap vermiyordu. Peki onu uzak tutmak için nasıl bir taktik uygulayabilirdi?

Başka bir Pyre Gazinosu'na yanaştıklarında ve Gavin ile Vinny görüldüğünde bile, onunla nasıl başa çıkacağından hâlâ emin değildi. Gavin arabadan inmesine yardım etti ve ona derin bir öpücük verdi.

"Hâlâ tadını alabiliyorum," dedi uzaklaştığında.

Kadın dehşete düşerek adamın karnına dirsek attı ve onsuz kumarhaneye girmeye çalıştı. Adam güldü ve ona yetişerek kolunun altından sürükledi.

"Kimsenin tadı senin gibi değil bebeğim," dedi. "Sen bilirsin," diye tersledi.

"Gerçekten hâlâ başka kadınları istediğimi mi düşünüyorsun?" "Hiçbir şey değişmedi."

Cevap vermek için ağzını açtı ama kulüp fedaileri saygıyla başlarını eğerek dikkatini dağıttı.

"Bay Pyre," dediler, ses tonları neredeyse saygılıydı.

The Room, modern uzanma mobilyaları ve mavi aydınlatmasıyla üst düzey bir kulüptü. Canlı bir müzik grubu havayı belirleyen hüzünlü, melankolik bir müzik çalıyordu. Gavin ona devasa boyutlardaki güvenliğin ikinci katta nöbet tuttuğu merdivenlerden yukarı çıkarken rehberlik etti. Bu kat, iki kişinin rahatça uyuyabileceği özel oyuklar ve beyaz kapsül sandalyelerle kulübe bakıyordu. Buzlu

Beyaz cam en üst katı özel bölümlere ayırıyordu. Yanlarındaki insanların siluetlerini görebiliyordu. İnsanlar buraya sevişmeye mi yoksa başkalarının sevişmesini izlemeye mi geliyordu? Kim bir kulüpte sevişmek isterdi ki? Gavin, tabii ki. Bu durum midesini bulandırdı ve Gavin onu sandalyesini paylaşması için aşağı çekmeye çalıştığında direndi ama Gavin hayır cevabını kabul etmedi. Gavin onu sertçe çekti ve yanına oturduğunda onu sımsıkı sardı. Carmen ve Vinny başka bir bölme sandalyesine, Ricardo ise son sandalyeye oturdu.

Etraflarında cilveli kadınlar dolaşüyor, her bölmenin önündeki küçük masaya ustalıkla hazırlanmış mezeler bırakıyorlardı. Carmen, Vinny ve Ricardo'nun yakınlarda olduğunu bilse de müzik yüzünden birbirleriyle konuşamıyorlardı. Bölmeler her çifti bir mahremiyet kubbesi içine alacak şekilde tasarlanmıştı. Bu onun huzuru için fazla samimiydi.

"Ye," dedi Gavin.

Gergin midesini sakinleştirmek istediği için buna uydu. Yemekler mükemmeldi ve şampanya onu sakinleştirdi. Sahneye çıkan şarkıcının performansını izledi, yüzü duygularla doluydu. Bu Ariel miydi, Jonathan'ın en sevdiği kadın şarkıcı ve ünlü aşkı? Biraz daha şampanya içti ama suçluluk duygusunu ve acısını bastıramadı. O nasıldı? Özür dilemek ve açıklama yapmak için onu arayabilmeyi diledi ama yapamadı. Gözleri yanıyordu.

"Ne düşünüyorsun?" Gavin sordu, sıcak nefesi yanağında geziniyordu.

Bardağını yeniden doldurdu ve şeytani bir yakışıklılığa sahip olan Gavin'e yan gözle baktı. Öğleden sonra olanları aklından çıkarmaya çalıştı ama bu imkânsızdı. Jonathan'ın rüya sırasında söylediklerinin ne kadar gerçekten Gavin'e aitti? Neredeyse iyileşmiş olan dudağını yaladı. O ilk gece Gavin ona banyo yaptırmış, yumuşak öpücükler ve nazik ellerle ona bakmıştı. Ertesi sabah bir canavara dönüşmüştü. Sonra Rafael'in onun numarasını istemesi üzerine patladı ve ona orgazm mı yaşattı? Kimdi o? Manny, *onu insanlaştırdığını* iddia etti. Gavin ve Manny yasal ve yasadışı iş arasındaki çizgide yürüyorlardı.

Bu konuda endişeleri vardı. Gavin alışılmadık, sınır tanımayan bir hayat yaşıyordu. Yarı medeni yarı barbar olması şaşırtıcı değildi.

"Ne istiyorsun?" Soru, o daha durduramadan ağzından çıkıverdi. Şampanya dilini ve bedenini gevşetmiş, ona doğru yığılmıştı.

"Birçok şey istiyorum," dedi.

"Ve her zaman istediğini elde ediyorsun?" "Sana kadar, evet."

"Benden ne istiyorsun? İsteddiğini herkesten alabilirsin."

Adamın eli kadının omurgasında geziniyor, onu dağlıyordu. Ondan uzaklaşmaya çalıştı.

"Gavin-"

"Seni aldattım çünkü üzerimde sahip olduğun güçten nefret ediyorum."

Dondu kaldı. Sırtındaki el, tekrar gevşemeden önce baskısını hafifçe artırdı. Onun iç mücadelesini hissedebiliyordu. Başını iki yana salladı, söyleyeceklerini duymak istemediğinden kesinlikle emindi.

"Hayır, Gavin," dedi ve itmeye çalıştı.

"Babam bizi tanıştırdığında, benim için o kişinin sen olduğunu biliyordum. Hoşuma gitmemişti. Bir kadına bağlanmak için çok gençtim, bu yüzden etrafta dolaştım çünkü olabilir."

Kızgın ve iğrenmiş bir ses çıkardı ve adamın göğsünü itti. Erkek mantığı. Ego. İkisine de ne sabrı ne de ilgisi vardı.

"Ne yaparsam yapayım beni affedeceğini düşündüm. Sevgini hafife aldım. Öğrendiğinde değiştin. Bana bakışın... Sana dokunmama izin vermedin ve ne söz veririm vereyim bana inanmadın. Düzeltmeme izin vermedin. Parmaklarımdan arasından kayıp gittiğini hissedebiliyordum. Evlenme teklif edecektim ama sen çekip gittin." Ağzının kenarına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Seni uzaklaştırdığımı biliyorum. Birinin sana sahip olmasından ve bunu yapmasından o kadar korktum ki..." Başını iki yana salladı. "I

Eğer isteğin dışında tutulmasaydın, eninde sonunda bana geri döneceğini düşündüm." Gözleri kısıldı. "Sonra kimsenin seni almadığını öğrendim ve sadece iyi değildin, bensiz gayet iyiydin. Bundan nefret ettim. Bensiz yaşayabilmenden, hayatına devam etmenden. Nefret ettim çünkü sensiz olamıyorum."

Adam ona bakarken, bakışlarında kararlılık ve tehlikeli bir şey açıkça görülürken panik, cildinin tüylerinin diken diken olmasına neden olan soğuk bir dalga yayıldı.

"Beni tekrar sevmen için ne gerekiyorsa yapacağım," diye yemin etti.

Burada olmak istemiyordu. Kazanılmak ya da baştan çıkarılmak istemiyordu. Karanlık bir tarafı, tüyler ürpertici bir öfkesi ve işkence edip öldürdüğü bir bodrumu olmayan bir adam istiyordu. Ona duygusal ya da fiziksel olarak zarar vermeyecek bir adam istiyordu. İnsanların korktuğu bir adam istemiyordu. Güvenebileceği bir adam istiyordu. Gavin onun aşk acısı çeken bir aptal olmadığını ne zaman anlayacaktı? Ona istediğini veremeyeceğini? Ona göre bir kız değildi.

"Biz bittik, Gavin," dedi, kendini buna inanmaya zorlayarak.

"Biz hiç bitmedik ki."

"Üç yıl, Gavin. *Üç yıl*."

"Bu benim seçimim değildi. Ne kadar zaman geçtiği umurumda değil. Biz birbirimiz için yaratılmışız."

Başını çılgınca salladı, onun görmesini, anlamasını istiyordu. "Biz değiliz. Ben yapamam. Ben senin istediğin şey değilim."

"Sen tam olarak istediğim şeysin."

"Ne istediğini bilmiyorsun!" "Tabii ki biliyorum."

Böyle hissetmekten *nefret* ediyordu; çaresiz, korkmuş ve muhtaç. Kızın gözleri yaşlarla dolduğunda, adam inledi.

"Siktir, ağlama."

"Bunu yapamam."

"Alabilirsin. Alabilirsin, Lyla."

"Benim bir hayatım var, Gavin. Ben mutluydum-"

"Değildin," dedi neredeyse vahşi bir
hırıltıyla. "Şunu söylemeyi kes!"

Onu kendine çekerken elleri saçlarına gömüldü. "Benim için
yaratıldığını nasıl biliyorsam, sen de biliyorsun. Bunu hissediyorsun."

"Hayır," diye fısıldadı ve başını sallamaya çalıştı ama adamın tutuşu
buna izin vermedi.

"Benim hakkımda ne düşünürsen düşün, Lyla, umurumda.
Aramaktan asla vazgeçmedim, burada benimle olmanı dilemekten asla
vazgeçmedim. Bu kulağa ne istediğini bilmeyen bir adam gibi mi
geliyor?"

"Kulağa takıntı gibi geliyor. Bunun hiçbir anlamı yok."

"Saplantı." Kelimenin tadına baktı ve belli ki onayladı çünkü başını
salladı. "Evet."

İçinde bir savaş yaşıyordu. Kalbi ve aklı çarpışıyordu. Güvenli bir
hayat yaşamak mı yoksa aşk ve nefret, yaşam ve ölüm arasındaki çizgide
tehlikeli bir şekilde yaşamak mı daha iyiydi?

"Tekrar benim olman için ne gerekiyorsa yapacağım,"
dedi. "Sana güvenmiyorum."

"Üzerinde çalışacağım. Başka ne var?"

Adamın tüm dikkatinin üzerinde olması onu tedirgin etmişti. Ona sanki
çok önemliymiş gibi, sanki hayatı dudaklarından dökülecek kelimelere
bağlıymış gibi bakıyordu. Gözlerini kaçırdı ve nefes alış verişini
düzenlemeye çalıştı.

"Başka ne var, Lyla?" diye ısrar etti. "Seni geri almak için ne yapmam
gerekiyor?"

Alternatif bir evrende miydi? Gerçekten ona bir şans vermeyi
düşünüyor muydu? Bir kurallar listesi mi istiyordu? O da ona bir tane
verirdi. "Beni tehdit etme; sevdiğim insanları tehdit etme."

Başını salladı.

"Beni *asla* incitemezsin."

"Yapmayacağım."

Ona inanmıyordu. Yıllar geçtikçe öfkesi daha da artmıştı, daha iyi değil. "Eğer bu iş yürümezse, gitmeme izin vermek zorundasın. Esir olduğum sürece hissettiklerimin gerçek olmasını bekleyemezsin."

Parmakları kıpırdadı. Bu sonuncusunun onun kontrol etme, hükmetme ihtiyacına ters düştüğünü görebiliyordu. Önceleri alfa kişiliği onu heyecanlandırıyordu. Şimdi ise verdiği zararı görüyor ve bu onu korkutuyordu. Gözetim altında tutulması gereken bir çocuk değildi. Yıllardır kendi başına yaşayan ve kafasına koyduğu her şeyi başarabilecek yetişkin bir kadındı.

"Ne kadar?" diye

sordu. "Üç ay mı?"

"Bana üç yıl ver."

"Şaka yapıyor olmalısın."

"Değilim," dedi sıkılmış dişlerinin arasından. "Üç yılımı aldın; bana üç yılımı geri vereceksin."

Onun mantığı karşısında başını salladı. Psycho Pyres. "Altı ay."

"İki yıl."

"Sekiz ay." "Bir

yıl."

Manny ile zaten bir anlaşması olduğu için pazarlık yapmaları anlamsızdı, ama bu geri teperse, başka bir çıkışa ihtiyacı vardı. Bir yıl dayanabilir miydi? Gavin baş edemeyeceği kadar çok olduğunda Manny'nin evinde kış uykusuna yatabilirdi.

Omzunun üzerinden bakmak zorunda olmadığı gerçek özgürlük için Vegas'ta bir yıl mı? Las Vegas'ta Carmen, ailesi, Manny ve Gavin. Gavin'in sadakatsizliğini öğrenmeden önce burada mutluydu. Bunu kendi lehine çevirebilir, Manny ve Carmen'le vakit geçirebilirdi. Gavin'e bir yıl veriyordu ama bu *onunla bir yıl* geçireceği anlamına gelmiyordu. Bir yıl boyunca *Vegas*'ta kalmayı taahhüt ediyordu.

"Son teklif mi?" diye sordu ve adam başını salladı. "Tamam. Bir yıl."

Gözlerini kapattı. Gözlerini açtığında, korumasız ve neşe doluydular. Gavin'i en son ne zaman böyle görmüştü? İlk tanıştıklarında mı? Manny şirketten çekilmeye başladığında, Gavin değişmişti. Daha fazla sorumlulukla birlikte daha az boş zaman geliyordu. Bu sadece İşin meşru tarafıyla da ilgilenmek zorundaydı. Bodrumdaki adamı düşününce midesi sıkıştı. Manny'yle kalması iyi bir şeydi. Daha fazla dayak ya da işkenceye tanık olmak istemiyordu. Gavin'in kum torbası haline gelmişti. Onunla uğraşırken mesafe çok önemliydi.

Öne doğru eğildi ve Carmen ile Vinny'nin diğer bölmede öpüştüklerini gördü. "Dans etmek istiyorum!"

Carmen onu duymuştu çünkü sinirli kocasıyla dudak dudağa gelmeyi bırakıp koşarak yanına geldi. Lyla'nın elini tuttu ve onu alt kata götürdü. Dans pistine adım attıklarında müzik hızlandı. Kendini ritme bıraktı. Hayat planlanamayacak kadar karmaşıktı ve canı ne isterse onu yapıyordu zaten. Hiçbir şey üzerinde kontrolü yoktu. Kaçmaktan, kötü şeyleri önceden tahmin etmeye çalışmaktan o kadar yorulmuştu ki. Her şeyi olurlarına bıraktı ve sorunlarından uzaklaşmak için dans etti.

İri eller karnının üzerinde yayıldı ve onu geniş bir gövdeye doğru çekti. Onlar hareket ederken gözlerini kapalı tuttu. Şarkılar değişti ama eller onu terk etmedi. Bir noktada, yüzünü ona döndü ve bunun ne kadar büyük bir hata olduğunu fark etti. Adamın siki karnına baskı yapıyordu ve yukarıdan gelen mavi ışıklar altında adamın yüzünün şehvet dolu görüldüğünü gördü. Onun yüzündeki arzuya karşılık vermekten nefret ediyordu. Yaptığı onca şeyden sonra bile onu nasıl isteyebilirdi? Utanarak, Vinny'yi kuru kuru beceren Carmen'e döndü.

"Benden bu kadar. Eve gitmek istiyorum," dedi. "Seni götüreceğim," dedi Gavin.

"Birlikte at sürdüm-"

"Biliyorum."

Onu dans pistinden çekti ve Ricardo'ya başını salladı. Kulüpten dışarı çıktılar ve hâlâ içeri girmek için bekleyen insanların oluşturduğu sıranın yanından geçtiler.

İkisi de terden sıırıslıklam olmuştu. Yorulmuştu. Bir duş almak ve Gavin'den uzakta, Manny'nin misafir odasında yatmak istiyordu. Enerjisi etrafında vızıldıyordu. İnsanlar onun kişiliğinin gücünü hissediyor ve yollarından çekiliyorlardı. Gavin liderlik etmek, korumak ve başarılı olmak için yetiştirilmişti. Onun gibi bir adama ait olan bir kadın, onunla başa çıkabilmeli ve ona karşı koyabilmeliydi. Sıcaklığa katlanmak. O öyle bir kadın değildi.

Rolls Royce onları bekliyordu. Ricardo direksiyona geçti ve Gavin onun arabaya binmesine yardım ettiğinde, Ricardo arabanın etrafından dolaşıp diğer tarafa binene kadar uzun bir nefes aldı.

Kadın adama bakakaldı. "Ne halt ediyorsun sen?" "Seni eve bırakıyorum. Bir randevudan sonra böyle yaparsın."

Randevu mu? Oh, lanet olsun hayır. "Peki eve nasıl gideceksin?"

"Blade beni babamın evinden alabilir."

Kısmen gevşedi ve kemerini bağladı. Ondan uzaklaşmak istiyordu ama elbette o hazır olana kadar gitmeyecekti.

"Bana bensiz kurduğun hayatı anlat." Başını çevirdi. "Ne?"

"Bana neden o hayata dönmek istediğini söyle." Gözleri uyarırcasına parladı. "O sikik heriften bahsetme. İkimiz de ona karşı bir şey hissetmediğini biliyoruz."

"Seviyorum-"

Bir eliyle kızın ağzını kapattı. "Ne dedim ben?"

Ona isyan edercesine baktı. Jonathan'ı seviyordu, değil mi? O zaman neden onu terk etmenin acısı birkaç gün içinde amansız bir acıdan uzak bir sızıya dönüşmüştü?

"Onun söz konusu olduğu yerde kontrolümü test etme. Bana ait olana asla dokunmamalıydı. Geldiğinden beri sana sahip olduğum ve onun acınası hayatını yaşamaya devam etmesine izin verdiğim için minnettar ol."

Adam elini bıraktığında, kadın ona baktı.

"Gerçekten takıntılısın."

"Seni 18 yaşında sahiplendim."

"Ben başka türlüünü bilemeyecek kadar genç ve aptalken bana sahip çıktınız!"

Homurdandı. "Sen yaşlı bir ruhsun Lyla ve yaşının ötesinde bir bilgeliğe sahipsın. Benimle neye bulaştığını biliyordun."

Onun haklı olmasından nefret ediyordu. Gavin'in ve işinin karanlık bir tarafı olduğundan şüpheleniyordu ama buna odaklanmamayı ve kafasını kuma gömmeyi seçti.

"Her şeyi bilmiyordum," diye mırıldandı.

"Seni o pislikten koruyabilirim. Bu bir sorun değil."

"Sorun değil mi?" diye kuşkuyla tekrarladı ve Eli ile şu anda hastanede olan annesini düşündü.

"İşin diğer tarafı sorgulansa bile Pyre Kumarhanelerinin devam etmesini sağlamak için yürürlükte olan tedbirler var."

"Kumarhanelerden yeterince para kazanıyorsun. Neden yasadışı işlerle uğraşasın ki?"

"Yeraltı dünyasını biz yönetmezsek başkası yönetir ve uğraşacak başka bir pislik olur. Hepsini yönetmek daha kolay."

"Bunun bir parçası olmak istemiyorum, Gavin."

"Değilsin," dedi, sesi kırılmış ve sabırsızdı. "Ben öyleyim."

"Nasıl yani? Ne iş yaptığımı bilmiyorsun."

"İstiyorum." Kelimeleri durduramadan ağzından çıkmıştı. "Açıkla."

Ağzı kurumuş bir halde ona baktı. Sözlerini geri alamazdı ve onun dikkatini dağıtmak için en ufak bir umudu bile yoktu. Gavin'in gözleri loş ışıktaki onu delip geçti. Aralarında karanlık bir şey belirdi. Gavin'in gözlerinde önce şüpheyi, sonra da ifadesizleşmeden bir an önce anlamayı gördü.

"Neden gittiğini hep merak etmişimdir. Kızlar yüzünden kaçmadın, değil mi?" diye mırıldandı.

Arkasından kapı koluna uzandı. Havadaki şiddetin tadını alabiliyordu. Gergin sessizlik ve adamın onu izleme şekli kalbinin korkuyla çarpmasına neden oldu. Bu adam onu boğabilecek, onu dehşete düşürebilecek bir adamdı. Kaçtığı adam buydu.

"Bodrumda ne olduğunu gördün, değil mi?" Adamın düz sesi kadının ödünü koparmıştı.

"Gavin-"

"Cevap ver bana."

Araba durdu ve o da fırladı. Malikâneye koştu ve oturma odasının önünden hızla geçerken Manny'nin ona seslendiğini duydu ama durmadı. Duramazdı. Korku onu boğazından yakalamıştı. Misafir yatak odasına koştu ve kapıyı sürgüledi. Gözleri şifonyere takılmadan önce ellerini ovuşturdu. Ekstra bir barikat olarak kapının önüne gelene kadar tüm gücüyle itti ve kaldırdı. Bu iş bittiğinde banyoya kaçtı ve kapıyı da kilitledi. Gavin'i hiçbir şey durduramazdı. Bunu biliyordu ama bunu onun için kolaylaştırmayacaktı. Sırrını öğrendiğine göre şimdi ne yapacaktı? O bir sorumluluktuktu. Oh, lanet olsun. Oh, *lanet olsun*. Bunu ağzından kaçırarak kadar nasıl aptal olabilirdi? Zamanlamasının şüpheli olduğunu anlamayacak kadar zekiydi.

Banyoda bir silah aradı ama hiçbir şey onu bir silahtan ya da UFC dövüşçüleri tarafından eğitilmiş yumruklardan koruyamazdı. Küvetin kenarına oturdu ve kapıya vurulacak yumrukları ya da elektrikli testereyi bekledi ama hiçbir şey yoktu. Volta atmaya devam etti ve gerilime dayanamayınca yüzüstü yere çöküp yatak odasının kapısının altına baktı. Şifonyer hâlâ yerinde duruyordu.

Saatler gibi gelen bir süre bekledi. Endişesi azalmamıştı. Duş almaya karar verdi, bir bornoza sarındı ve bekledi. Ses yoktu. Manny'den kapıyı açması için yalvaran ya da zorla içeri giren olmadı. Ne yaptı?

Bu ne anlama geliyordu? Bunu anlayacak enerjisi yoktu. O bir yuva yaptı havlularını yere serdi, top gibi kıvrıldı ve başına gelecekleri bekledi.

Yavaşça, sıcak ve memnun bir şekilde uyandı. Yorganın altında gerindi ve gözlerini açarken esnedi. Sabah ışığı Manny'nin misafir odasının penceresinden süzülüyordu. Aklının bir köşesinde bir şeyler kıpırdanıyordu ama konsantre olamayacak kadar yorgundu. Yatakta doğruldu ve Gavin'in bir sandalyede oturduğunu görünce dondu kaldı.

Dün geceyle ilgili anıları canlanınca sustu. Gözleri kapıya gitti. Şifonyer tekrar duvara yaslanmıştı. Uyuyakaldığı banyo zemini yerine yatağındaydı. Ne oluyor lan? Nasıl-?

"Ne kadarını gördün?"

Sesi kaba ve hırıltılıydı. Dün geceki takım elbisesinin aynısını giyyordu, bu da hiç ayrılmadığı anlamına geliyordu. Saat beş yönündeki gölgesi ve parlak kehribar gözleriyle tehlikeli görünüyordu.

Ağzını açıp kapadı ama sesini bulamadı. "Ne kadarını gördün, Lyla?"

Sertçe yutkundu ve itiraf etmeden önce çarşafı avuçladı: "Her şeyi."

Odadaki hava yoğunlaştı. Adamın herhangi bir hareket yaptığını fark etmedi ama vücudunun hazırlık için gerildiğini hissetti. Kaçma içgüdüğü onu kaçmaya itti ama bunun faydasız olduğunu biliyordu. Hiçbir şey adamın ona ulaşmasını engelleyemezdi.

"Neden bodruma gittin?" diye sordu.

Artık gerçeğı örtbas etmeye çalışmanın bir faydası yoktu. "Seks partisinden sonra sana güvenmedim. Olabileceğini düşündüm..."

"Seni kendi evimizde aldatacağı mı düşündün? Yapmayacağımı söylediğim halde?"

Çenesinde bir kas sıçradı. Dirseklerini dizlerine dayayarak öne doğru eğildi.

"Neden orada olduğunu duydun mu?"

Midesi boş olduğu için mutluydu, böylece kendini utandırmayacak ve kusmayacaktı. Gardiyanın yüzünü zihninde gün gibi net bir şekilde görebiliyordu. Adam aklından çıkmıyordu. Gavin'i durdurabilir miydi yoksa üç yıl önce o adamla birlikte ölüp gömülmüş mü olacaktı?

"Yapmam gerekeni yaptım," dedi.

Ona bakamıyordu. Bodrumdaki vahşete tanık olmadan önce, Pyre'ların karanlıkta yaptıklarını görmezden gelmişti çünkü yapabiliyordu. Gavin'in neler yapabileceğini gördüğünde, sadakatsizliği önemsiz göründü. Başka bir insana bunu yapabilecek birinin etrafında olmak istemiyordu. Hayal kırıklığına uğramış ve içi ürpermiş bir şekilde oradan ayrıldı.

"Yani bodrumda gördüklerin yüzünden gittin, kadınlar yüzünden değil," dedi.

"İkisi yüzünden de ayrıldım. Bu hayatın bir parçası olmak istemiyorum, Gavin." Sesi kesildi ve titreyen ellerine baktı.

"Yaptığın şeyi görmemeliydin."

Başını kaldırdı. "Ama yaptım. Şimdi ne olacak?"

Adamın sessizliği kalbinin hızla çarpmasına neden oldu. İkisini de şaşırtan ani bir öfke patlamasıyla yataktan fırladı. Bornozunu yeterince örtecek şekilde yeniden düzenledi ve onunla yüzleşirken ellerini iki yanında kavuşturdu.

"İş için ne yaptığını biliyorum Gavin ve buna dayanamıyorum," dedi sesi titreyerek. "Yüzü beni rahatsız ediyor. Uykumda yalvarışlarını duyabiliyorum. Durmadın. Ona *işkence* ettin." Boğazında safra yükselirken durmak zorunda kaldı.

"Doğruyu söyleyip söylemediğini bilmem gerekiyordu."

Elini havaya doğru savurdu. "Boğazını kesmek senin yaptığından daha iyi olurdu."

"Anlamıyorsun-"

"Ve ben istemiyorum!" diye çığlık attı.

Adam irkildi ama onun patlamasına başka bir tepki göstermedi. Kendisinin parçalara ayrıldığını hissedebiliyordu. Sevdığı adamı izlerken Birine ölümüne işkence etmek onu mahvetti. Las Vegas'tan ayrıldığında, eski halinin bir gölgesiydi.

Duyguları karmakarışıktı. Bu adam onda korku, şehvet, kafa karışıklığı ve aşk gibi pek çok duygu uyandırmıştı. Bunca zaman sonra bile ona değer vermesinden nefret ediyordu. Gavin'i varlığının her zerresiyle sevmişti ve o zamandan beri asla eskisi gibi olmamıştı. Onun masumiyetini birden fazla şekilde çalmıştı. Ruhunu damgalamıştı. Ne yaparsa yapsın, onu kovamıyordu.

Jonathan'a yapıştı çünkü o Gavin'in tam zıttıydı. Jonathan'ı gerçekten seviyor muydu? Onu yanına aldığı için minnettardı ama ona karşı hissettikleri, Gavin'in onda uyandırdıklarının yanında sönük kalıyordu.

"Bunu yapmak zorunda değilsin," diye fısıldadı. Adam hiçbir şey söylemedi.

"Hayatınız boyunca harcayabileceğinizden çok daha fazla paranız var. Neden Pyre İmparatorluğu'nu bu kadar riskli başka bir gelir için riske atalım?" Onun gözleri yaşlarla doldu. "Yediğim yemeğin ve giydiğim kıyafetlerin kan ve cinayetle satın alındığını bilerek nasıl hissettiğimi sanıyorsun? Neden her şeyi geride bıraktığımı sanıyorsunuz? Hayatta kalmama yetecek kadar kazanmak için haftada kırk saat çalışmayı ve vicdanımın rahat olmasını-"

"Yapma, Lyla. O kan benim ellerimde, senin değil."

"Bu her şeyi daha mı iyi yapıyor?" diye meydan okudu.

Çok uzak görünüyordu. Bundan nefret ediyordu. Hayatını ellerine aldı ve ona doğru yürüdü. Gözleri onun her hareketini takip etti ve önünde diz çöktüğünde gözleri ağırlaştı. Yavaşça hareket ederek uzandı ve onun ellerini tuttu. Ellerini kendi ellerinin arasına aldı ve yukarı baktı.

"Elini kana bulamak zorunda değilsin, Gavin." "Neyin tehlikede olduğu hakkında hiçbir fikrin yok."

"Hayatın tehlikede. Ya seni yakalarlarsa? Hapse girebilirsin!" "Böyle bir şey olmayacak."

Ellerini bıraktı ve ayağa kalktı. Onunla konuşmanın bir anlamı yoktu. "Çok kibirli ve dik kafalısın." Adımlarını hızlandırdı ve sonra geri döndü. "Seni anlamıyorum, Gavin. Seni sevdim. Sana her şeyimi verdim ama bunca zaman beni aldattığını öğrendim. Sadece bu da değil, bana anlatmadığın ve seni yapmaman gereken şeyleri yapmaya zorlayan başka bir hayatın var. Bunun seni rahatsız etmediğini söyleyemezsin. Diğer kadınlar burada mı devreye giriyor? *Ben burada* mı devreye giriyorum?" Durakladı ama cevap alamadı. "Bana söylemediğin başka ne var? Çok mu aptalım ya da gencim ya da bilmeyecek kadar saf mısın? Aramızdaki şey, Gavin, bir ilişki değildi. Bu bir roldü, herhangi bir kadının doldurabileceği bir rol."

Kollarını kendine doladı. Gözleri onun üzerindeydi, her nüansı izliyordu.

"Çıkmak istiyorum," diye

fısıldadı. "Hayır."

"Kimseye söylemedim, söylemeyeceğim de!"

Ellerini saçlarının arasında gezdirdi. "Tanrım, tam bir baş belasısın."

"Ve sen değil misin? Sıcaksın, soğuksun, sıcaksın..." Sesi

kaybolduğunda

Gözleri kilitlendi. Karnında bir sıcaklık şaftı patladı ve aşağıya doğru yayıldı. "Siktir! Senden nefret ediyorum!"

"Bu yüzden mi ellerimi üzerinde istemiyorsun? Beni yaparken gördüğün şey yüzünden mi?"

"Çok soğuktun." Titredi ve korkunç anılardan kurtulmaya çalıştı.

"Duygularını açıp kapatabilirsin. İşte bu yüzden beni aldatıp vicdanı rahat bir şekilde eve gelebiliyor. Bu yüzden işin yasadışı tarafını yapmakta iyisin." Göğsüne vurarak onun kendisini anlamasını sağlamaya çalıştı. "Ben öyle biri değilim."

Yanıt yok, gözlerinde duygu titreşimi yok.

"Sana söyledim, bu işe yaramayacak," dedi, sesi alçaktı,

"Eğer benim ilgilenmeme izin verirsen yarayacak."

"Ne yaptığımı, nereye gittiğimi kontrol ederek mi?"

"Seni güvende tutmak için bildiğim tek yol bu."

"Eğer ek iş olarak her ne bok yiyorsan onu yapmıyor olsaydın, beni güvende tutmana gerek kalmazdı! Bunu görmüyor musun?"

"Ailem her zaman böyle yapmıştır."

"Ve gelenekler yıkılmak içindir," diye tükürdü.

"O pisliğin sana dokunmasına asla izin vermedim, ne o zaman ne de şimdi."

"Rafael'le olan şey... Bana dokunmasını engelleyemezsin." "Onu bir daha görmeyeceksin."

Başını iki yana salladı. "Bunu kontrol edemezsin." "Evet, edebilirim."

"Beni hapsederek mi?"

"Kendi güvenliğiniz için üzerinize bir adam koyarak."

"Şimdi en başa döndük. Eğer bu işte olmasaydın, bir korumaya ihtiyacım olmazdı. Bu şekilde yaşayamam. Burada ne kadar kaldığının bir önemi yok. Neyle yaşayıp yaşayamayacağımı biliyorum." Başını iki yana salladı. "*Yaşamayacağım.*"

Ayağa kalktı. Hızlı geri çekilişini durduramadı ve onun çenesinin kilitlendiğini fark etti.

"Benim bir canavar olduğumu düşünüyorsun."

Sesi duygudan tamamen yoksundu. "Benim ne düşündüğüm önemli değil," diye mırıldandı.

Adam kapıdan çıkıp gitmeden önce uzun bir süre ona baktı. Az önce ne olduğundan emin olamadan arkasından bakakaldı. Sanki az önce bir idamdan kurtulmuş gibi hissediyordu. Zor nefes alıyordu ve avuçları terden ıslanmıştı. Komodinin üzerindeki cep telefonu çaldı. Ekrana baktı ve rahat bir nefes alarak telefonu eline aldı.

"Carmen."

"Hey, kızım. Alışveriş merkezine gidiyorum. Bana eşlik etmek ister misin?" Arka plandaki vınlama sesinden anladığı kadarıyla Carmen muhtemelen üstü açık arabasının üstünü açmıştı. "Evet!"

"Beş dakika içinde orada ol."

Hemen banyoya girdi ve Manny'yi volta atarken bulduğu alt kata koşmadan önce kendine çeki düzen verdi.

"Bebeğim, konuşmamız gerek." Manny sıkıntılı görünüyordu. "Gavin az önce gitti.

Ona ne söyledin?"

Çok fazla, çok az. Omuz silkti. "Biz birlikte olamayız, Manny. Sanırım o da bunu görmeye başladı."

"Gavin'in bodrumunda olanları gördüğün için üzgünüm." Manny elini saçlarında gezdirdi. "İşle ilgiliydi."

Manny'nin yeraltı dünyasının hükümdarı olduğu süre boyunca korkunç şeyler yaptığından hiç şüphesi yoktu. Değer verdiği bu adamlar hakkında nasıl hissetmesi gerekiyordu? Tanıdığı adamların acımasızlığı ile Manny'nin acımasızlığını nasıl bağdaştıracaktı?

suç dünyasında yapılması gerekeni yapan diktatörler? "Bunun bir iş olduğunu biliyorum Manny; sadece etrafında olmak istemiyorum."

"Seni ondan koruyabilir-"

"Manny," dedi ve elini sıktı, "bu tür şeyler bana göre değil."

"Senden bununla başa çıkmanı istemiyoruz. Asla görmemen gerekiyordu... Gavin, gittiğinde yüzündeki ifadeyi..." Yalvarırcasına ona baktı. "Bunu düzeltmek zorundasın."

Karnına saplanan bıçağı görmezden geldi. Gavin'in birbirleri için yaratılmadıklarını anlamasını sağlama yolunda ilerliyordu. Onu inandırmak

onun bir canavar olduğunu düşünmesi onu özgürlüğe devasa bir adım daha yaklaştırdı. Gözlerini Manny'den kaçırdı çünkü onu sıkıntı içinde görmeye dayanamıyordu.

Bir arabanın kornası çalarken onun elini sıktı. "Seni seviyorum Manny, ama onun için doğru kişi ben değilim."

"Ama sen öylesin," diye ısrar etti Manny. "Bunu biliyorum!"

Korna sesi tekrar geldi. "Carmen'le dışarı çıkıyorum. Geri geleceğim," dedi ve onu yanağından öptü. Bunu nasıl açıklayabilirdi ki?

yaptıkları şeylere göz mü yumacaktı? Onlar gibi olaylara gri tonlarında bakmıyordu. Cinayetleri iş etiketi altına koyarak meşrulaştırıyorlardı. O kadar açık fikirli değildi ve olmak da istemiyordu. Las Vegas'tan uzakta geçirdiği zaman inançlarını sağlamlaştırmıştı. Uçlarda yaşamaktansa temiz, olaysız, muhtemelen sıkıcı bir hayat yaşamak daha iyiydi.

Temiz hava almak ve Pyres'ten uzaklaşmak için çaresizce ön kapıdan dışarı fırladı. Tabii ki Carmen'in üstü açık arabasının üstü açıktı. Carmen'in saçları rüzgârda savrulmuş olmalıydı ama saçları kaygan, havalı bir örgüyle yapılmıştı. Yolcu koltuğuna kayd ve yola çıktılar.

"Dün gece heyecan verici bir şey oldu mu?" Carmen bağırdı.

"Hayır!" diye bağırdı. Gavin'i tartışacak havada değildi. "Ne için alışveriş yapıyoruz?"

"Henüz bilmiyorum."

Carmen şehre doğru hızla ilerledi ve eski okul şarkıları çalan radyoyu açtı. Gavin'in kendisinden uzaklaşırken yüzünde beliren ifadeyi unutmak için şarkıya eşlik etti. Neden kendini bu kadar suçlu hissediyordu ki? Dürüst olmak gerekirse. Bu şekilde yaşamak istemiyordu. Bu onu yavaş ama emin adımlarla öldürecekti. Las Vegas halkının ahlaki değerleri sorgulanabilirdi. Bir illüzyon ve günah şehrinde büyüdüğünüzde, neredeyse her şeyi haklı çıkarmak kolaydı. Ama Cinayet mi? Hayır. Gavin çok dengesizdi. Onunla başa çıkamazdı. Onun için yaratılmamıştı. Sadece Manny'yi buna ikna etmesi gerekiyordu.

O ve Carmen el ele alışveriş yaptılar. Hiç parası olmadığını açıkça farkındaydı ve bankasına nasıl erişebileceğini merak ediyordu ama omuz silkti. Hayatı bu kadar altüst olmuşken araştırmaya değmezdi. Ayrıca, Gavin'in bu işle ilgilendiğinden şüpheleniyordu.

Carmen güzel ve iyi yapılmış şeyleri severdi. İsteddiği şeylerin fotoğraflarını çeker ve kredi kartını çıkarıp parasını kendisi ödeyebilecek olmasına rağmen çok da ince olmayan bir imayla Vinny'ye gönderirdi. Carmen hediyeleri severdi.

"Mutlusun," diye yorumladı aynada iç çamaşırı modelliği yapan kuzenini incelerken.

Carmen hiç tereddüt etmeden, "Elbette," dedi. "Vinny beni seviyor, istediğimi yapabiliyorum ve sen geri döndün."

"Geçici olarak."

Carmen homurdandı. "Kızım, dün gece Gavin'in sana nasıl baktığını görmediğimi sanma. Kendini kandırmayı bırak. Adam seni aştı. Ondan her şeyi isteyebilir ve bir çırpıda elde edebilirsin."

"Bana karşı geçici bir şehvet duyuyor," diye düzeltti.

Carmen yüzünü ona döndü ve Lyla onun vücudunun harika görüldüğünü kabul etmek zorunda kaldı.

"Lyla Dalton, kafanı kışından çıkarman gerek." Gözlerini kırıştırdı. "Pardon?"

"Gavin Pyre istediği herkese sahip olabilir. Kapiş?"

"Evet," diye kabul etti.

"O zaman neden üç yıl boyunca seni aradı ve dün gece seninle dans etmek için işinden zaman ayırdı? Seni kulüplerine götürüyordu, böylece herkes yüzünü tanıyacak ve ne istersen verecekti. Ben Sana bir şey söyleyeceğim kuzen, bana inanıp inanmaman umurumda değil. Sen gittiğinden beri Gavin'i kimseyle görmedim. Bunun senin için pek bir şey ifade etmediğini biliyorum ama senin yerini alabilirdi ve almadı. Sahiplendiği, birlikte yaşadığı tek kadın sensin. Bu çok büyük bir şey. Ona güvenmediğini biliyorum ama onunla konuşursan, *gerçekten* konuşursan, senin kalman için neler yapabileceğini görünce şaşırabilirsin."

Kuzenine kendisini bir yıllığına çoktan adadığını söylemedi. Umutlanmasının bir anlamı yoktu. Eğer bu sabah Manny'nin ima ettiği kadar çok zarar verdiyse, bir yıllık taahhüdü geçersiz olabilirdi.

"Ben dışarıda bekleyeceğim," dedi.

Carmen ona sabırsızca bir of çekti ama o bunu duymazdan geldi. Playboy tavşanı tipi kadınlarla, striptizcilerle dolu dükkândan dışarı çıktı,

ve erkek gözcüler. Alışveriş merkezi insan kaynıyordu. Tekerlekli sandalyedeki umursamaz bir yaşlıyla çarpışmaktan kıl payı kurtuldu ve tuvalete doğru ilerlerken Carmen'e mesaj attı.

Tuvalet ihtiyacını giderdi ve tam ellerini kağıt havluyla silmeye başlamıştı ki kapı açıldı. Başını kaldırdı ve iki İspanyol erkeği kısa bir an için gördü, sonra da üzerlerine çullandılar. Çığlık atmaya çalıştı ama adamlardan biri ağzını bir şeyle ıslatılmış bir bezle kapattı. Nefes alamıyordu. Saldırgana karşı mücadele etti ama başı dönüyordu ve sonra her şey karardı.

OceanofPDF.com

Başı çatırdadı ve vücudu grip olmuş gibi ağrıyordu. Doğrulamaya çalıştığında ellerinin ve ayaklarının bağlı olduğunu ve ağzının koli bandıyla kapatılmış olduğunu fark etti. Gözlerini şeffaf kırmızı bir bez örtüyordu ve tek pencereyi beton bir odada kirli, pütürlü bir şiltenin üzerinde yatıyordu. Alışveriş merkezinin tuvaletindeki saldırıyı hatırladığında içini katıksız bir panik kapladı. Bu adamlar kimdi ve onu neden kaçırmışlardı? Bağlı ellerini havaya kaldırdı ve plastik bir bağın derisini kestiğini gördü. Bundan kaçış yoktu. Çorak odada etrafına bakındı ve duvarın üstündeki küçük bir pencereye odaklandı. Ayağa kalkmayı başarsa bile boyu dışarıyı görecektik kadar uzun değildi.

Kapı çarparak açılmadan bir an önce seslerin yankısını duydu. Banyoda ona saldıran Hispanik adamlar orada duruyordu. Biri kibirli bir sırıtışla içeri girerken, diğeri ifadesiz bir şekilde arkasına yaslanmıştı. Basketbol formaları giymişlerdi ve İç çamaşırlarını gösteren şortlar. Yirmi beş yaşından büyük olamazlardı. Serseriler. Gangster özentileri. Yüzlerini gizleme zahmetine girmemiş olmaları, midesini endişeyle bulandırdı.

"İyi uyudun mu?" diye sordu odaya giren kişi. "Hâlâ uyuyor olmanı umuyordum, böylece seni istediğim gibi uyandırabilirdim."

Adam ona, duvara çarpana kadar geri geri gitmesine neden olan Şehvet dolu bir glmsemi verdi. Onun bir hamle yapmasını beklerken işe yaramaz elleri önünde seğiriyordu.

"Pyre'ın tipine benzemiyorsun," dedi.

Gavin'in bu işle bir ilgisi olduğundan Őphelenmesine rağmen, bu doğrulama vücudunun korkuyla buz kesmesine neden oldu. Oh, lanet olsun.

Ukala piç yatağın kenarına oturdu. Hiç tereddüt etmeden uzandı ve elbisesinin ince kumaŐının arasından kadının gėŐsn sıktı. Kadın banttan çığlık attı ve bağlı elleriyle adamın elini uzaklaştırmaya çalıştı. Adam sırtüstü yattı ve onu üzerine çekti. Elleri elbisesinin altına girdi, çıplak kıını kavradı ve kasıklarını birbirine yapıştırdı. Sıcak nefesi kızın yüzünde gezinirken inledi ve kasıldı, ahlaksız bir hayvan gibi kızın üzerinde zıpladı.

Mücadele etti ama elleri başının üzerinde tutulurken ve bacakları birbirine bağlıyken hiçbir Şey yapamadı. Böyle bir Şey olamazdı. Ortağı kapı aralığından onu izlerken, adam onu kuru bir Şekilde becerdi. Altındaki adam daha hızlı ittike kadın banda doğru çığlık attı.

Pantolonunun ince malzemesi tam olarak içine girmesini engelliyordu.

"Acele et lan," dedi diğer adam kapı pervazına yaslanarak. "Hoşuna gitti mi, kaltak?" diye soludu altındaki adam.

Adam hızlandıkça, kalçalarını o kadar sert pompaladıka kadın küfürler savuruyordu ki

kalçalarının moraracağını biliyordu. Adam pantolonunun içine boŐalıırken başka tarafa baktı, homurdandı ve sonra onun altında tamamen gevşedi. Kusmaktan korkuyordu.

ağzını bantladıktan sonra yuvarlandı ve kirli betonun üzerine düştü.

Dirseklerini kullanarak kendini oturur pozisyona getirdi ve

Kapının yanında duran uzak adam boş gözlerle onu izliyordu. Adamın ötesinde, terk edilmiş bir depoya benzeyen bir yerde olduklarını gördü. Hangi cehennemdeydiler? Hâlâ Vegas'ta mıydılar? Arkasındaki yatakta nefes nefese yatan adam yerine buna odaklanmak daha kolaydı.

Sanki derisinin üzerinde örümcekler geziniyormuş gibi hissetti. Anlamsız olduğunu bildiği halde bileklerindeki plastik bağla mücadele etti.

"Kahretsin, buna ihtiyacım vardı," dedi yataktaki adam ve cebinden bir telefon çıkarıp aradı.

Hoparlöre aldığı telefonun sesini hep birlikte dinlediler. Gözlerini kapadı ve içindeki fırlama isteğini kontrol etmeye çalıştı.

"Kim lan bu?"

Telefonun diğer ucundaki Gavin'in sesi başını kaldırmasına neden oldu. Acı dolu bir rahatlama göğsünde patladı.

"Kim olduğunu bilmene gerek yok. Tek bilmen gereken kızın bende olduğu," dedi yataktaki adam ve ona göz kırptı.

"Bırakın onunla konuşayım," diye emretti Gavin.

Yataktaki adam paslı yayların gıcirtısıyla yuvarlandı. Kadının yüzünü kavradı ve ağızındaki bandı yırttı. Yüzü yanıyordu ama sesi çıkmıyordu. Hâlâ dudakları var mıydı?

"Lyla?" Gavin hırladı.

"Gavin-" dedi zonklayan dudaklarının arasından.

Adam onu dikkatsizce itti. Sırtını sertçe duvara çarptı ve inledi. Adam tepesinde dikilirken başını kaldırdı, pantolonundaki ıslak nokta barızdı.

"Dikkatini çekti mi, Pyre? Senin hatun harika yatıyor."

"Ona dokunursan, tek bir parmağına bile, seni çıplak ellerimle öldürürüm," dedi Gavin, sesi o kadar ürperticiydi ki, onu kaçırان kişi ortağına doğru yürüyüp telefonu uzatmadan önce bir saniye telefona baktı.

"On milyon istiyoruz. Nakit," dedi sakın esir.

"Bırakmak mı?" Gavin hiç vakit kaybetmeden sordu. "Reno. Saat onda. Adresi mesaj atarım."

"Patronun kim?"

Gavin'in sesi sakindi ama Gavin'in sesi böyle buz gibi olduğunda kafaların karıştığını biliyordu.

"Bizim patronumuz yok," diye tersledi öfkeli sapık, telefonu duygusuz meslektaşından geri alarak. "Biz *kendi kendimizin patronuyuz.*"

"Bana ait bir şeyi alarak hata yaptınız," dedi Gavin sessizce. "Siz yürüyen ölülersiniz."

"Çok fazla düşmanın var," dedi sessiz adam. "Bir zayıflığını ortaya çıkardığında ne olacağını düşünüyordun?"

"Onunla tekrar konuşmak istiyorum," diye emretti Gavin.

"Seni duyabiliyor," dedi aptal tutsak şarkı söyler gibi bir sesle.

"Lyla, senin için geliyorum."

Cevap veremeden hat kesildi. Titremesini durduramıyordu.

Gavin onun için gelecekti; bundan hiç şüphesi yoktu. Bu adamlar, bu aşağılık, sapık ve soğuk adamlar yürüyen cesetlerdi ve hayatında ilk kez bazı insanların yaşamaması gerektiğini anladı. Onu esir alan kişi, onu duyguları olmayan cansız bir nesne gibi kullanan kişi, onu yakaladı. Elini tekrar kasıklarına götürdüğünde dikkat kesildi. Ona bakmak için kendini zorladı. Gözlerine akıtılabileceği tüm nefreti akıttı. Mümkün olduğunca uysal kalmalıydı ama damarlarında öfke pompalanıyordu.

"Siktir."

Sapığın bir kez daha sertleştiğini görünce kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. "Bir kez daha," dedi ve ilerlemeye başladı.

"Hayır." Ortağı onu geri çekti. "Bir kez bile yapmana izin vermemeliydim. Pyre onu becerdiğini düşünürse bize daha az para verebilir."

Bu adamlar kiminle uğraştıklarını bilmiyorlardı. Gavin'in ne kadar sahiplenici olduğu hakkında hiçbir fikirleri yoktu. Ona tek parmağıyla dokunmak çok fazlaydı.

Bu adamların yaptığı şey -kızı kaçırmak ve seks oyuncağı olarak kullanmak- onlara yavaş ve acılı bir ölüm için birinci sınıf bir bilet kazandırdı.

İğrenç tutsak ellerini pantolonunun içine soktu ve gözleri kızın yüzüne odaklanmış bir halde sikini pompaladı. "Ona dokunmayacağım. Sadece üzerine boşalacağım yüz."

"Hayır."

"Hadi ama. Senin de onu istediğini biliyorum."

Adam elini ortağının kasıklarında gezdirirken öğürdü, belli ki onu tahrik etmeye çalışıyordu. Sessiz adam ortağının elini itmedi. Orada durdu ve diğer adamın pantolonunun üzerinden aletini okşamasına izin verdi. Azgın sapık dizlerinin üzerine çöküp adamın pantolonunu indirdiğinde, kadın duvara yaslandı ve kendisini içine çekmesini diledi. Arkasında olup bitenlerin sesini engellemeye çalıştı. Oh, Tanrım. Hızlanan nefesler, inlemeler ve ardından bir rahatlama homurtusu duydu.

"Onu şimdi alabilir miyim?" diye sordu

hevesli olan. "Hayır."

"Ne? Az önce sana sakso
çektim." "Sana sonra bir
yirmilik veririm."

Sapığın sızlanmaları üzerine kapı çarpıldı. Kustu ve sonra odanın diğer köşesine kaçtı. Böyle bir şey *olamazdı*.

Her küçük seste zıplıyor, geri gelmemeleri için dua ediyordu. Bu adamlar hayvandı. Ona bir insan olarak değil, kullanılacak ve çöp gibi atılacak bir şey olarak bakıyorlardı. Gözlerini kırpmadan onu beceriyor ve boğazını kesiyorlardı. Bu kadar zalim ve insanlık dışı olmak için çok gençtiler.

Gözlerini kapadı ve Gavin'in onu bulmasını diledi. Eğer kız Vegas'taysa ve onu Reno'ya gönderiyorlarsa... Gavin zeki ve acımasızdı, elinin altında sayısız kaynak vardı. Onu bulacaktı. Buna inanmak zorundaydı ya da delirecekti.

Bir el ağzını kapattığında uyandı. Karanlıktı. Odadaki tek ışık duvara dayalı bir cep telefonundan geliyordu ve bu da onu kör ediyordu. Gözleri alıştığında, kalbi neredeyse göğsünden fırlayacaktı.

bir çift çaresiz, ahlaksız gözün kendisine baktığını gördü. Sapık

Geri. Zihni tamamen uyanık hale geldiğinde bile, ağzına yeni bir koli bandı yapıştırdı.

"Sigara içmek için dışarı çıktı. Fazla vaktimiz yok," diye soludu ve elbisesini boynundan göbek deliğine kadar yırttı.

Kıpırdandı ve bağlı bileklerini adamın göğsüne çarptı. Bunun gücü onu kıcının üstüne düşürdü. Ayağa kalkmaya çalıştı ama ayak bilekleri bağlı olduğu için tekrar yere yığıldı.

"Aptal sürtük. Benim için fazla iyi olduğunu düşünüyorsun, ha?"

Onu sırt üstü yatırdı ve elbisesini ikiye ayırmayı bitirdi. Adam telefonunu kapıp, sadece iç çamaşırlarıyla kaplı vücudunu görebilmek için ışığı açtığında kadın dehşetten donakaldı.

"Kahretsin, tenin çok güzel. Bıçağım olsaydı seni işaretlerdim, böylece seni beceren her erkek seni ilk damgalayanın ben olduğumu bilirdi."

Gözlerinin kenarından yaşlar süzüldü. Vücudu tiksintiyle titredi. Sert ışıkta daha da genç görünüyordu, ancak gözlerindeki ifade bir insanda yeri olmayan eski bir kötülüktü.

"Dünya iki tür erkeğe ayrılmıştır," dedi sapık, kirli ve pis elini kızın göğüslerinde, titreyen karnında ve sonra da tangasının altında gezdirirken. "Soran erkekler ve *alan erkekler*." Son kelimedede parmaklarını kızın kuru çekirdeğine soktu.

Başı acıyla geri tepti. Başı betona o kadar sert çarptı ki yıldızlar gördü. Sapık, parmaklarını acımasızca vücuduna soktu, çığlıklarına ve vücudunun izinsiz girişi reddetmesine tamamen bağıştı.

"Hadi, benim için ıslan sürtük," dedi ve hızını artırdı. "Zamanımız yok."

Adamın kirli tırnakları vajinasının duvarına saplanırken kadın haykırdı. Ne halt ediyordu bu herif? Anlaşılan sadece seks bebeklerini beceriyordu çünkü hiçbir kadının buna tepki vermeyeceğini bilmiyor gibiydi. Ağzı tıkalı olmasaydı, taşaklarını koparıırken bunu ona söyleyebilirdi. Hayatında hiç bu kadar öfkeli ve korkmuş olmamıştı. Zonklayan kafasına rağmen

ve umutsuz durum karşısında, bağı elleriyle saldırdı ve adamın yüzünü pençelemeyi başardı. Adam çığlık atarak telefonu düşürdü ve oda tamamen karanlığa gömüldü.

"Seni *kaltak!*"

Darbe aniden geldi. Kafası yere çarptı ve her şey karardı.

Biri çığlık atıyordu ve acının sesi acıyı delip geçti. Gözleri açıldı. Duvarın üstündeki küçük pencereden loş turuncu ışık süzülüyordu. Sıcak ve yapışkan bir şey üzerini kaplamıştı. Sol tarafındaki bir hareket telaşı dikkatini çekti. Nerede olduğunu hatırlamaya çalışırken bile korkunç bir gürültü duydu ve çığlıklar aniden kesildi. Yakınlarda zayıf bir ışık gördü. Sapıgın telefonu. Işık zemin ve başka bir şey tarafından bastırılmıştı...

Hafızası geri geldiğinde telefona uzandı. Karanlık ve korkunç sessizlik paniğin karnına saplanmasına neden oldu. Islak ve yapış yapış olan telefonu kaldırdı ve ışığı o korkunç çığlığın geldiği yöne çevirdi.

İri yarı bir adam, zeminin kırmızıyla kaplı olduğunu fark edene kadar ceset olduğunu anlamadığı parçalanmış bir şeyin üzerine çömelmişti. Boğuk bir ses çıkardı ve adam başını çevirip ona baktı. İlk başta, yüzü kanla kaplı olduğu için bu canı vahşiyi Gavin olarak tanıyamadı. Hırıltıyla açılmış yüzünün, vahşi ve nefretle gölgelenmiş gözlerinin görüntüsü, parmaklarının korkuyla kasılmasına neden oldu. Telefon elinden düştü ve sahibinin kanının içinde yüzüstü yattı. Işık prizması, korku filmlerinden fırlamış kanlı bir odayı gözler önüne serdi.

"Lyla."

Adamın sesini tanıyamadı. Sanki camla gargara yapmış gibi boğuk geliyordu.

"Lyla, sen-?"

Ağızındaki bandı yırttı ve kustu. Midesindeki her şeyi boşalttıktan sonra bile kuru kusmaya devam etti. Eller sırtında gezindi ve sonra sıırılsıklam ceketini üzerine düştü. Adamın hayvani sıcaklığı onu sarana kadar ne kadar üşüdüğünü fark etmemişti. Adam onu kollarının arasına aldığı anda, yüzünü adamın kaygan göğsüne gömdü. Etraflarında sesler yankılanıyordu.

"Lanet olsun! Lyla?"

Vinny'nin sesini tanıdı ama başını kaldırıp ona iyi olduğunu söyleyemedi çünkü emin değildi. Gavin konuştu ve o da Blade'in sesini tanıdı. Etrafında bir hareketlilik vardı ama o bunu engelledi. Gavin eğildi ve sonra bir araba kapısı çarptı. Onun bağlarını kesti.

bilekleri ve ayak bilekleri. Uzun süre aynı pozisyonda kaldığı için uzuvları uyuşmuştu. Gavin konuşana kadar ağladığının farkında değildi.

"Şşş, Lyla, güvendesin," dedi huysuzca.

Harap olmuş takım elbisesini avuçladı ve başını salladı. Vücudu acıyordu ama onu en çok korkutan şey bacaklarının arasındaki zonklamaydı. Gavin gelmeden önce sapık ne kadar ileri gitmişti? Onu kaç kez sikmişti? Ona ne yapmıştı? Bir hıçkırık kaçtı ve sonra bir başkası, hayatında daha önce hiç ağlamadığı kadar ağlayana kadar. Bitkin düşene kadar yumruklarıyla Gavin'in göğsüne vurdu. Gavin tek kelime etmedi.

Araba durduğunda onu dışarı taşıdı. Soğuk gece havası, Gavin'in ceketinin çıplaklığını gizlediği gerçeğini çok iyi fark etmesini sağladı. Elbisesinin yırtık pırtık şeritleri kanlı bacaklarına yapışmıştı. Gavin'in göğsüne yaslanarak hıçkırdı ve tekrar kusma isteğiyle savaştı. Kendini çok kirli, çok tecavüze uğramış hissediyordu. Gavin aceleyle bir yere gitti, onu tutuşunu hiç gevşetmedi, bir an bile yalnız olduğunu hissetmesine izin vermedi.

Daha fazla ses, sessiz ve endişeli ve sonra akan suyun sesi. Adam duş kabinine adım attığında boş bir yankı duydu. Ayaklarının fayanslara değmesine izin verdi. Hissi kollarına ve bacaklarına intikam duygusuyla geri dönerken tısladı. Uzuvarları titriyor, ağırlığını taşıyamıyordu. Adam ceketini çekiştirerek çıkarmaya çalıştığında, kendisini örtecek herhangi bir şeye tutunmak için çaresizce anlaşılmaz bir şekilde bağırdı. Bir kolunu beline dolayarak onu ayakta tutan adam kıyafetlerini çıkardı.

Ilık su üzerlerine sıçradı ve cam bölmeyi kırmızı damlacıklarla renklendirdi. Kız öğürdü. Gavin kusabilmesi için onu yan çevirdi ama gitmesine izin vermedi. Saçlarını şampuanladı. Kız ona bakamıyordu. Zihni, savaşmaya çalışmadığı boş bir duruma kilitlenmişti. Onu duştan buharlı suyla dolu küvete taşıdı ve onunla birlikte küvete girdi. Onu sımsıkı sardı ve alnını

başının arkasına. Isı nüfuz etmiyordu ve banyodaki parlak ışıklar, o cehennem çukurundaki karanlıktan sonra kendisini açıkta hissetmesine neden oldu. Titremesini durduramıyordu.

"Özür dilerim. Özür dilerim, Lyla. Beni affedebilir misin?" diye fısıldadı.

Gözyaşları yüzünden aşağı süzöldü. Ceketine sarıldı ve belini saran elleri itti. Yalnız kalmaya ihtiyacı vardı. Kolları çözölmeden önce bir an için sıkıldı. Kadın dokunmamak için öne doğru kayana kadar öylece oturdular. Adam küveti terk etti. Su seviyesi düştü ve kadın suyun derinliklerine gömüldü. Giysilerin hışırtısını duydu ve sonra banyo kapısı kapandığında başını öne eğdi.

Kapı tekrar açıldığında orada ne kadar oturduğundan emin değildi. Daha önce hiç görmediği bir kadın küvetin yanında diz çökmüştü. Uzun beyaz saçlarını Fransız usulü bükmüştü ve ona nazikçe gülümsüyordu.

"Lyla, ben doktorum. Sana bir bakmak istiyorum," dedi.

"Ben iyiyim," diye cevap verdi dişlerini gıcırdatarak.

"Bana travmatik bir şey yaşadığınız söylendi. Üşüdüğünü biliyorum. Bay Pyre senin için bana pijama verdi." Bir çift eşofman altı ve

büyük boy bir kazak. "Bunları alabilirsin."

Kıyafetleri istiyordu ama küvetin güvenliğinden ayrılmak istemiyordu.

"Bu ceket lekeli. Temiz bir şeyler giymek istiyorsun, değil mi?" Ürperdi ve başını salladı.

"Ağrınız var mı?" diye devam etti doktor.

Başını salladı, dümdüz önüne bakıyordu. Baş zonkluyordu ve kendini deniz tutmuş gibi hissediyordu, kıpırdamadan oturmasına rağmen midesi sarsılıyor ve çalkalanıyordu.

"Ağrın için sana bir şeyler verebilirim ama önce seni muayene etmek istiyorum."

Sessiz gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. Nazik, serin bir el saçlarını okşadı.

"Sana yardım edebilirim, Lyla."

Sertçe yutkundu ve ceketini ölümüne kavrayışını yavaşça bıraktı.

Ceketi çıkardı ve hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı. Doktor, ceketin küvetin dibine batmasına izin verirken yatıştırıcı bir şekilde konuştu. Ceketinin küçük şeritlerini

Elbisesi omzundan düştü ve o da etrafında birikti.

"Ayağa kalkabilir misiniz?" diye sordu doktor.

Küvetin kenarını kavradı ve itti. Bacaklarının sabitlenmesi, başının dönmesinin durması bir an aldı. Doktor hemen yüzünü gömdüğü bir bornozun içine soktu. Doktor onun küvetten çıkmasına yardım etti ve makyaj masasının önündeki koltuğa oturttu.

"Seni hızlıca muayene edeceğim, tamam mı? Sonra seni giydirebiliriz," dedi doktor.

Başını salladı ve aynada kendine bir göz attı. Yüzü Kanı çekilmişti ve gözleri dehşetle parlıyordu. Gözlerini kaçırdı ve doktor elini başına götürdüğünde baygınlık geçirdi.

"Kafanızda birkaç şişlik var."

Doktorun sakın ve klinik ses tonu aklını kaybetmesini engelledi. Doktor önünde diz çöktü ve yavaşça cübbeyi açtı.

"Sadece iyi olduğundan emin olmak istiyorum. Herhangi bir çizik ya da kesiğin enfeksiyon kapmasını istemeyiz."

Sapığın kirli ellerini hatırlayınca sarsıldı. Doktor hızlı ve kararlı bir şekilde konuşarak kadının sertleşmiş sırtını okşadı.

"Herhangi bir yankı uyandırmayacağından emin olmak istiyoruz, değil mi?"

Başıyla onayladı ve bornozu açtı. Doktorun elleri hızlı ve etkili bir şekilde üzerinde gezindi. Yüzünden aşağı düzenli bir gözyaşı akışı süzüldü.

"Doğum kontrol hapi kullanıyor musun?" "RİA."

Tanrıya şükür.

"Seni orada kontrol etmek istiyorum. Bunu halledebilir misin?"

Başıyla onayladı. Doktor onu bank koltuğuna oturttu ve gözleri kapalıyken doktorun dürttüğünü, durakladığını hissetti.

"Kanaman var. Şu anda regl mi oluyorsun?" Başını çılgınca salladı.

"RİA'nız doğru yerde değil. Onu çıkaracağım ve seni daha ayrıntılı muayene edeceğim, tamam mı? Canını yakıyorsam söyle."

Koparılmış bir yay gibi titredi. "Ben... Hamile kalamam, değil mi?" Tüm vücudu ağrıyordu. Zihni korku ve acıdan oluşan baş döndürücü bir kasırgaydı. Doktor vajinasında bir yırtık olduğunu rapor etmişti. O herifin tırnakları. "Kirliydi. Sertti. BEN-"

"İzin verin sizi temizleyeyim ve bir şey bulaşıp bulaşmadığını görmek için örnek alayım." Çığlık atmak ve savaştırmak istedi. Bunun yerine orada yattı ve doktorun muayenesini bitirmesine izin verdi. Doktor el ve ayak

bileklerindeki kesikleri temizledi.

ve pijamalarını giymesine yardım etmeden önce onları bandajla sardı.

"Beyin sarsıntınız, vajinal yırtıklarınız ve çürükleriniz var. Ben ağrı kesici yazıyor. Çok fazla yatak istirahatine ihtiyacınız var. Test sonuçlarını size bildireceğim."

"Kaç kere- kaç kere olduğunu söyleyebilir misin?" diye sordu, sözcüklerin üzerinde tökezleyerek.

"Morarmışsın, kanaman var ve hassaslaşmışsın ama meni göremiyorum. Sonuçları size bildireceğim. Ama her ihtimale karşı sana ertesi gün hapı getirdim.
al."

Elini uzattı ve ağzı toz gibi kuru olmasına rağmen içti.

"Birkaç gün içinde döneceğim. Sadece bir telefon uzağınızdayım."
Doktor tereddüt etti ve ardından, "Biriyle konuşmaya ihtiyacınız olursa, çok sayıda harika danışman tanıyorum" dedi.

Doktor yatak odasına girmesine yardım etti ve kadın ilk kez şunu fark etti Gavin'in evindeydi, Manny'nin değil. Doktor yatmasına yardım etti ve ona ağrı kesici verdi. Onları da aldı ama bu kez komodinin üzerindeki su şişesinden içti. Yorganı çenesine kadar çekti ve ısınmaya çalıştı. Doktor giderken ışıkları da söndürdü. Orada yatıyor, dönüp duruyordu. Vücudu ağrıyordu, içi acıyordu ve her seferinde

Gözlerini kapattı ve o pisliğin yüzünü gördü. Yanında birine ihtiyacı vardı, onu hırpalayan anıları geri püskürtecek birine. Canavarına ihtiyacı vardı. Onun için geldi ve o sapkın insanı yok etti.

Birden sinirlenerek sendeleyerek yatak odasının kapısına gitti ve kapıyı kırarak açtı.

Blade koridorda duruyordu. Gözleri onun üzerinde gezindi ama ifadesi okunamıyordu.

"Lyla?" diye sordu temkinli bir şekilde.

"Gavin nerede? Gavin'i istiyorum," dedi dişlerini gıcırdatarak. "O-
"

"Onu bana getir." Adam tereddüt etti ve kadın "*Şimdi!*" diye bağırdı.

Blade ellerini kaldırarak geri çekildi ve koşmaya başladı. Eğer bu kadar sarsılmış olmasaydı, bu tavır değişikliği onu eğlendirebilirdi. Bunun yerine, orada durup beklerken kendini tek parça halinde tutmaya çalıştı. Erkek sesleri yankılandı

koridorda koşan ayak seslerini duydu. Gavin onun önünde durdu, boş gözlü ve temkinliydi. Sadece bir saniye tereddüt etti.

kendini ona doğru fırlatmadan önce. Kollarını ve bacaklarını ona doladığı sırada Gavin onu yakaladı.

"Beni bırakamazsın," diye mırıldandı. "Lyla-"

"Yapamazsın!" diye bağırdı ve yüzünü onun boynuna gömdü, sıcaklığını ve kokusunu içine çekmeye çalıştı. "Beni bu şekilde bırakamazsın."

Yatağa doğru yürüdü ve ona sarılan kızla birlikte yatağa girerken içinden bir titreme geçti. Sırt üstü yattı ve yorganı üzerlerine çekti. Kadın başını adamın çenesinin altına soktu ve onun büyük, güçlü bedeninin üzerine uzandı. *Güvendeyim, güvendeyim, diye* içinden geçirdi ve buna inanmak için kendini zorladı.

"Sen benimle kal," diye emretti.

"Hiçbir yere gitmeyeceğim," diye söz verdi.

Gözlerini kapattı ve onun varlığının dehşeti yok etmesine izin verdi. Titrek nefesleri odayı doldurdu. Elleri onun üzerinde nazıkçe hareket etti, sanki

camdan yapılmıştı. Kadının gözyaşları adamın gömleğini ıslattı. İkisi de bir şey söylemedi.

Bir çığlıkla uyandı. "Şşş, bebeğim, ben buradayım."

Gavin ona sarılırken onun göğsüne doğru ağıladı. Saatlerin mi yoksa dakikaların mı geçtiğinden emin değildi. Uykuya daldı ve sırayla Gavin'den kendisine dokunmamasını istedi, sonra da kendini ona yapıştırdı. Gavin tek kelime etmedi ve onun verdiği her emre itaat etti. Yatağı terk etmedi. Daha fazla ağrı kesici alabilmesi için onu yumuşak yiyeceklerle besledi ve su içmeye zorladı. Hepsini kustuğunda saçlarını tuttu ve titremesini durduramadığında küveti doldurdu. Onu yatağına geri götürdü, güneş ışığını engelledi ve yanına kayd. Kimse onları rahatsız etmedi ve ikisi de konuşmadı.

YAN YATARAK UYANDI, yüzü Gavin'e dönüktü. Gavin'le kendilerini onun ana yatak odasına kilitlemelerinin üzerinden kaç gün geçtiğinden emin değildi. Tek ten teması olan eli onunkini kavramış halde uyuyordu. İlk kez saldırmadan ya da kendini ölü bir adamdan korumaya çalışmadan uyanmıştı. Vücudu hâlâ ağrıyordu ama kendini daha iyi hissediyordu. Günlerdir yatakta olmasına rağmen bitkin düşmüştü. Zihni ve bedeni, bu duvarların dışında gizlenen şeyin bilgisiyle ağırlaşmıştı. Saf kötülük ona dokunmuştu. Zihni umutsuzca temiz havaya çıkmaya çalışıyordu ama kalbi karanlığın içinde sinmiş, kendini toparlamaya çalışıyordu.

Elini onunkinden çekti. Adam kıpırdandı ve kaşlarını çatarak ona doğru uzandı. Kadın bir an tereddüt ettikten sonra elini adamın yüzünde gezdirdi. Adam sanki onun dokunuşunu tanımış gibi anında rahatladı ve derin bir uykuya daldı. Gözlerinin altında koyu halkalar vardı ve günlerdir tıraş olmamıştı. Uyurken bile karanlık ve tehlikeli görünüyordu. Etrafında bir gerginlik tabakası vardı, saldırmaya hazır bir sarmal. Bu, onu geri çekilmek yerine, ona doğru sokulmak istemesine neden oldu. Gavin sözünü tuttu. Sapığı çıplak elleriyle öldürdü.

Banyoya gitti ve küveti doldurdu. Son birkaç gün içinde bir yıl içinde olduğundan daha fazla banyo yapmıştı. Küvete girmeden önce tuzları ve yağları içine attı. Kollarını bacaklarına dolayarak oturdu.

ve sıcaklığın ağrıyan bedenine nüfuz etmesine izin verdi. Depoda olanlardan başka bir şey düşünmek zordu. Onu esir alanların yüzlerini aklından çıkaramıyor, sapığın saldırısını düşünemiyordu. Hatırlamadığı için minnettardı... ama Gavin ne görmüştü? İnledi ve yüzünü dizlerine gömdü. Las Vegas'a döneli sanki bir ömür olmuştu. İki haftadan kısa bir süre içinde geri dönülmez bir şekilde değişmişti. Geri dönmenin ya da önüne serilen yoldan sapmanın hiçbir yolu yoktu. Hızlı bir trendeydi ve inmesi mümkün değildi.

Kapı açıldı ve Gavin göründü. Küvetin yanına oturmuş, onu izliyordu. Onun gözleriyle karşılaşmadı. Karşılaşamazdı. Söylemek istediği şeyler vardı, bilmek istediği şeyler vardı ama bununla başa çıkabileceğinden emin değildi.

"Doktor bir saat içinde burada olacak," dedi.

Test sonuçlarıyla birlikte. Dişlerini sıktı ve başını salladı. Sapığın ona ne yaptığını bilmek daha iyiydi.

"Carmen'i görmek ister misin?"

Başını iki yana salladı. Carmen aşırıya kaçmıştı ve şu anda bununla başa çıkamazdı. Kendi duygularıyla bile zar zor başa çıkabiliyordu. başkasının.

"Doktor geldiğinde beni burada mı istiyorsun?"

Hâlâ yorgun görünüyordu ama gözleri berrak ve ölümcüldü. Hâlâ gergin görünüyordu. O da öyleydi.

"Olmak istiyor musun?" diye sordu.

"Evet."

"Benim için sorun değil." Onu kurtardıktan ve onunla ilgilendikten sonra, onun varlığı yaşananların dehşeti ile gerçeklik arasında hoş bir tampon görevi gördü.

Yatak odasının kapısı çalınana kadar sessizce oturdular. Gavin kapıyı açmaya gittiğinde kadın küvetten çıktı ve bornozunu giydi. Saldırı gecesindeki aynı doktor yatak odasındaydı ve hiç vakit kaybetmedi.

Doktor, "Cinsel yolla bulaşan hastalık, meni ya da başka bir şey izine rastlanmadı," dedi.

İçinde bir şeyler gevşedi. Günler sonra ilk kez tam anlamıyla nefes alabildiğini hissetti.

"Daha iyi görünüyorsun. Yırtığına bakalım." Doktor Gavin'e uzun ve doğrudan bir bakış attı ama Gavin kıpırdamayınca ve Lyla da itiraz etmeyince eldivenlerini taktı ve işe koyuldu. "İyi görünüyor. "İyi görünüyor. lekelenme?"

"Hayır."

"Harika."

Doktor el ve ayak bileklerindeki yaraları kontrol etti ve Lyla'nın beyin sarsıntısını incelemeyen önce Gavin'in pansumanlarını onayladı. Lyla hâlâ Bayılacak gibi oldu, bu yüzden doktor daha fazla dinlenme ve ağrı kesici reçete etti. Doktor bir danışmanla konuşmak isteyip istemediğini sordu ve Lyla reddettiğinde, fikrini değiştirmesi ihtimaline karşı ona bir kartvizit verdi.

Doktor gittiğinde Lyla yoga pantolonunu ve Gavin'in kalçasının ortasında duran kazağını giydi.

"Dışarı çıkmak istiyorum," dedi.

Gavin tek kelime etmedi. Yatak odasının kapısını açtı ve Blade ile yüz yüze geldiler. Onun depodan çıkarılışına şahit olduğunu ve muhtemelen geçmişteki sinir krizlerini ve patlamalarını duyduğunu bilerek birkaç gün onun bakışlarıyla karşılaşmadı. Aşağıya doğru yürüdü. mutfağa girdi ve arka bahçeye açılan kapıyı iterek açtı. Isıtılmış karoların üzerine çıktı ve yüzünü güneşe doğru eğdi. Çevresine alışmak için etrafına bakmasına gerek kalmadı. Olimpik büyüklükte bir havuz bahçenin büyük bölümünü kaplıyordu. Havuzun ortasında, büyük boy yastık ve minderlerle döşenmiş batık bir kabin vardı. Havuzun ortasındaki oturma alanına giden büyük boy taşların üzerinden geçti. Havuzun diğer ucuna dökülen şelalenin sesi onu rahatlattı. Gavin yakınına yerleşti, gözlerini ondan hiç ayırmıyordu.

"Ne gördün?" diye sordu.

Sanki kadın ona tokat atmış gibi sarsıldı. "Bana bunu sorma."

"Öyleyim," dedi, güzel çevreleri etrafında dans ettikleri konuyla çelişiyordu.

"İyileşiyorsun. İhtiyacın yok-" "Gavin, söyle bana."

Ayağa kalktı ve ona sırtını döndü, ama bu onun ölümcül ifadesini görmeden önce değildi.

"Üstündeydi, siki dışarıdaydı. Bitirip bitirmediğini bilmiyordum, başlıyor..." Bir hırıltı çıkardı ve ellerini saçlarında gezdirdi. "Hareket etmiyordun. Kendimi kaybettim. Sana bakmadım bile; sadece öldürmek istedim."

"Gavin."

Adamın titrediğini görünce ellerini ona doğru uzattı. Döndü, ona doğru yürürken sert hareketler yapıyordu. Kadın onun bileğini çekiştirildiğinde, adam önünde dizlerinin üzerine çöktü. Gözleri omzunun üzerinden kimsenin göremediği bir hedefe odaklanmıştı. İçindeki şiddetin ve öfkenin tadını alabiliyordu.

onun içinde. Yüzünü ellerinin arasına aldı ve ağzının köşesini öptü. Adam rahatlamadı, ona bakmadı.

"Ben iyiyim, Gavin."

"Öyle misin?" diye sordu, sesi sert ve pürüzlüydü.

Kollarını adamın boynuna doladı ve ona doğru eğildi, rahatlamaya ihtiyaç duyuyor ve rahatlıyordu.

"Bilmiyorum," diye fısıldadı. Bir günden daha kısa bir süre içinde cehennem deliği onu değiştirdi. Tekrar normal hissetmesi ne kadar sürerdi? Güvende hissetmesi? Ne zaman temiz hissedecek ya da gözlerini kapatıp insan canavarlardan başka bir şey hayal edecekti?

Çenesini onun omzuna dayadı ama elleri iki yanındaki minderlerde yumruk olmuş halde duruyordu. O geceyi düşündü ve ona daha sıkı sarıldı, ne olduğunu görmesine rağmen güvenceye ihtiyacı vardı yetenekli.

"Belki de beni becerme şansını olmadı," diye fısıldadı.

Gavin, "Ben de buna inanmak zorundayım," dedi.

Kendini taş gibi hissetmesine rağmen Gavin'e sokuldu. "Teşekkür ederim."

"Ne için?"

"Benim için geldiğin, benimle ilgilendiğin için." Yükselen gözyaşlarına lanet okudu. En azından bulundukları konum, onun ruhunu araştıran gözleri tarafından kısırılmadan rahatça konuşabileceği anlamına geliyordu. "Zor davrandım ve seni işten uzak tuttum-"

Adam geri çekildi ve kadını kendisine olan bağına gevşetmeye zorladı. "Sana dokunmayacağıma söz verdim," dedi sertçe.

Bir an için çıldırmış gibi göründü. Sonra yüz ifadesini gizlemek için başını eğdi. Onları boğarken altındaki minderler kaydı. Patlamayı bekleyen bir bombaydı. Ona saldırmayacağını biliyordu ama ondan yayılan şiddet dalgaları midelerini bulandırıyordu.

"O öldü," diye hatırlattı ona.

Başını kaldırdı. Bakışlarının yoğunluğu onu tedirgin etti. "Ne yaptığımı gördün," dedi.

"Evet." Öfkesinin vahşiliği onu dehşete düşürse de, sapığın öldüğünü bilerek daha rahat uyuyabilirdi. Yaşamayı hak etmiyordu.

"Benim bir canavar olduğumu mu düşünüyorsun?" diye sordu hoyratça. Kadın onun yüzünü kavradı. "Sen benim canavarımsın."

Ürperdi ve kollarını onun beline doladı, başını göğüslerine yasladı.

"Beni affedebilir misin?"

"Evet." Bunu düşünmesine gerek yoktu. Suçluluk duygusu içinde yüzüyordu, kaçırılma olayı yüzünden işkence çekiyordu. Elleri, onu saran korkunç enerjiyi karartmak için saçlarını karıştırdı. "Beni nasıl buldun?"

"Carmen seni bulamayınca bizi aradı. Aptal herifler şehir merkezine gelene kadar telefonunu atmamışlar. Adamlarım evi arıyordu. aradıklarında. Onları takip etmek için telefonda tuttum. Yine de birkaç saat sürdü. Çok uzun sürdü."

"İkinci adamı yakaladın mı?"

"İkinci adam mı?"

Kadın kaskatı kesildi. "İki adam vardı."

"Dün gece gittiğimizde depoda değildi."

"Sigara almaya gitti. Hâlâ dışarıda bir yerde." Sesi korkudan boğuk çıkıyordu.

"Ben onu yakalarım."

Sesindeki kana susamış heves, onu kendisine dokunmayan ama bir o kadar da korkutan tutsağın ölü gözlerini hatırlamaktan uzaklaştırdı. "Onun peşinden mi gidiyorsun?"

"O ve onlarla ilişkili herkes."

Adamın düz tonu kadının tüylerini diken diken etti. Gerçekten onunla birlikte değildi; o

cinayet ve intikam planlıyordu. Elini kalbinin üzerinde gezdirdi. "Yani onlar beni kaçırarak, sen onları öldüreceksin, sonra ne olacak? Ne zaman bitecek?"

"Hepsi öldüğünde bitecek."

Hâlâ ona bakmıyor, dokunmasına izin vermiyordu. Onun elleri ondan ayrıldı. Her zaman hayatının bu kısmına geri dönüyordu. Sapığın öldüğüne sevinmiş olsa da, Gavin bir bedel ödemişti. İkisi de ödemişti. Onu esir alanlar gibi insanlarla etkileşime girmek Gavin'in ruhunu parçalıyor ve onu kendi dünyalarının derinliklerine çekiyordu. Onu iş başında gördü, yüzü kan içindeydi ve gözlerinde insanlıktan eser yoktu; sadece kör bir öfke vardı.

Uğraştığı pisliği bildiği için bunu hazmedemiyordu.

Acısını bastırdı ve "Babanın evine ne zaman dönüyorum?" diye sordu.

Gözleri ona kaydı. "Ne?"

"Bir yıl kalmayı kabul ettim ama sen bu işe karışmışken senin etrafında olamam."

Sessizlik. Kadın adamın göğsüne bastırdı ama adam kıpırdamadı.

"Sana bu şekilde yaşayamayacağımı söylemiştim. Senin için bir şey ifade ettiğimi düşündükleri için peşime düştüler. Yine peşimden gelecekler. Bir dahaki sefere beni öldürecekler.

zaman. Yapamam-"

"Bebeğim-"

Onun elini itti. "Hayır, Gavin. Çıkmak istiyorum."

Adamın elleri kadının kalçalarına gitti ve kavradı.

"Dışarı mı?"

Sözlerindeki ısırtığı görmezden geldi. Aralarına mümkün olduğunca mesafe koymak zorundaydı. Aralarındaki bağ inanılmaz derecede sıkıydı, özellikle de kaçırıldıktan sonra. Yapabiliyorken bu bağı koparması gerekiyordu. Ona ulaşamazdı. Kimse ulaşamazdı. Öldürmeye devam edecekti ve onu bundan vazgeçiremezdi.

"Sanırım ikimiz de yapamayacağımızı biliyoruz..." Elini önce kendine sonra da onu kendisiyle birlikte kış uykusuna yatmaya zorladığı eve doğru salladı. "Yapamam," diye tekrarladı. "Ben daha iyiyim. Benimle kalarak yardım ettin. Minnettarım-"

"Lyla-"

Başını salladı ve içinde hâlâ gözyaşı deposu olmasından nefret etti. "Sen bu boku yaparken yanında olamam. Bunu yaşayamam tekrar." Boğazı düğümlendi. Depoyu başka birinin kanıyla kaplı olarak terk etmişlerdi ve o hâlâ zihnindeki kanı temizleyememişti. Gavin diğer tutsağın ölümüyle tatmin olmayacaktı. Öfkesi dağılmadan önce kaç kişiyi öldürecekti? Adaletin yerini bulduğunu hissetmeden önce.

hizmet etti? Kaç kişi ölecekti ve bu onun ruhunda nasıl bir etki yaratacaktı? Her ölüm onu daha da karanlığa itiyor, duygulardan ve normal olan her şeyden uzaklaştırıyordu. "Vazgeçmeyeceksin ve ben-"

"Ben vazgeçiyorum, sen benimle kal."

Onu doğru duyduğundan emin değildi. "Ne?"

Gözleri onunkilere dikilmişti. "İşin o tarafını bırakıyorum, sen benimle kalıyorsun. Kalıcı olarak."

Şaşkınlıktan dili tutulmuştu.

"Beni ilk seferinde bu yüzden terk ettin; şimdi neden terk etmek istiyorsun?" Kulaklarındaki uğultuyu gidermek için başını salladı. "Vaz mı geçeceksin?"

Ses tonundaki şüphecililiği engelleyemedi.

"Evet."

Önündeki adam tehlikeli bir yırtıcıydı. İş adamı onun medeni tarafıydı. Vahşi tarafı insanlarla uğraşırken ortaya çıkıyordu.

sapık gibi. Gavin'in doğasında iki taraf vardı; ikisi de ölümcül ve ikisi de onun bir parçasıydı. Doğuştan bir parçası olan karanlıktan nasıl kurtulabilirdi? Saldırganlık nereye gidecekti? İntikam ihtiyacından nasıl vazgeçebilir ve bunu başkalarının halletmesine nasıl izin verebilirdi?

Kontrolü bırakmak DNA'sının bir parçası değildi.

"Bana ne düşündüğünü söyle," diye emretti.

"Vazgeçebilir misin?"

"Yerime geçecek birini bulmam gerekiyor ama bu mümkün."

"Kim?"

"Lyla," dedi sabırsızca, "soruma cevap ver."

"Neden bu saçmalığı kendin için bırakamıyorsun?"

"Çünkü kendimi önemsemiyorum."

Başını geriye attı. "Ne demek kendini önemsemiyorsun?"

Ona daha sıkı sarıldı. "Evet ya da hayır, Lyla."

"Hayır dersem, bu işi ek iş olarak yapmaya devam edecek misin?" "Evet."

Kişiliğinin gücü onu hırpalıyordu. Onun için başa çıkılamayacak kadar güçlüydü. "Gavin, çok kızgınsın-"

"Evet, çok kızgınım!" Kadın uzaklaşmaya çalıştığında kollarını ona doladı. "Hayır, ben kızgınken kaçmazsın. Ofisimde ve ellerimi avuçlarının içine aldığında yaptığın gibi benimle dişe diş mücadele edeceksin. Bende en kötüsünü gördün ve ondan sonra sana sarılmamı istedin. sikik-" Yüzünü sert, titreyen avuçlarının arasına aldı. "Sana yanlış yaptım. Seni ağlattım ve dünyanın hiç görmemen gereken kısımlarını sana gösterdim. Bunu geri alamam ama bu sefer doğru olanı yapmaya çalışabilirim. Bana bir şans vermelisin, gerçek bir şans. Geri durmak yok, saklanmak yok

Babamın evinde. Daha önce, sen bana bir tepside sunulmuştun. Senin aşkın için çalışmak zorunda değildim; sen beni bütün olarak aldın. Benim için biçilmiş kaftandın, beni şımarttın. Sonra sen gittin. Seni asla hafife almayacağım."

Zihni dönüp dururken elleri adamın gömleğinde dolanıyordu.

"Hissettiğim az şey senin etrafında dönüyor. Hiçbir şey hissetmedim sen gittiğinden beri. Seni geri getirdim ve her şeyi berbat etmeye devam ediyorum. Senin için çok fazla şey hissediyorum." Düşünceli gözler yüz hatlarında gezindi. "Kendimi kontrol etmeyi öğrendim genç yaşta duygular. Neyi içeri alacağımı ve neyi dışarıda tutacağımı öğrendim. Annemin ölümünün babama ne yaptığını gördüm. Birinin merhametine kalmak istemedim.

Bu yüzden seni kol mesafesinde tuttum. Seni kontrol altında tuttuğumu, içeri girmene izin vermediğimi sanıyordum. Sen gidene kadar çoktan içeri girmiş olduğunu fark ettim. Benim için yaratılan kadın, iz bırakmadan gitmişti." Gözleri ateşli bir ışıkla yanıyordu. "Beni bırakamazsın, Lyla."

"Gavin," diye fısıldadı.

Adam onun gözyaşlarını öpüp uzaklaştırdı ve sanki burada onunla birlikte olduğuna dair kendini rahatlatmak istercesine ellerini onun yanlarında gezdirdi.

"Seni küvette tuttuğumda, geri çekildin. Beni öldürdün. Gördüklerinden sonra bir daha sana dokunmama izin vermeyeceğini düşünmüştüm. Sonra yanında kalmamı, sana sarılmamı istedin."

Alnını onunkine dayadı, kehribar rengi gözleri kalbini sıızlatan bir çaresizlikle onunkilere bakıyordu.

"Bu sefer gitmene izin vermeyeceğim. Ne istersen vereceğim. İşi bırakmamı istiyorsan, bırakırım. Ama ben işi bırakırım, sen benimle kalırsın."

"Ya-ne olur-?"

"Eğer yok. Evet ya da hayır." Kadın tereddüt edince, adamın yüzü sertleşti. "Bir yıldır benimlesin. Babamın evinde saklanmana izin vereceğimi sanıyorsan, bir daha düşün. Gözümün önünden ayrılmana izin vermeyeceğim. Bir yıl daha, sonra bir yıl daha kalmak istemen için elimden

gelen her şeyi yapacağım. Gitmeye çalışırsan, ben de seninle gelirim. Seni yalnız bırakmayacağım. Bırakamam."

Kadının sulu kıkırdaması ikisini de şaşırttı. Elleriyle onun yüzünü çerçeveledi. Gavin Pyre korkunç bir piçti. Başa çıkabileceğinden emin olmadığı muhteşem bir paketin içinde ateş ve buz gibiydi ama başka seçeneği yokmuş gibi görünüyordu.

"Çok romantiksin," dedi ve onu öptü.

Onu daha yakına çekti, böylece koltuğunun kenarındaydı. Tadını alabiliyordu. İhtiyacı ve onun bir parçası olan tehlikenin keskin kenarı. Kadın geri çekildiğinde, aç gözleri onunkileri aradı.

"Kalıcı olarak derken..."

"Kaçmak yok, zaman sınırı yok. Burada kalacaksın, babamla değil."

Alt dudağını çiğnedi. "Sana istediğini verebilir miyim bilmiyorum."

Güldü ve ona sarıldı. Karanlık bir tarafı vardı ama yine de bir mizah sesiydi.

"Bebeğim, sadece varlığınla bile beni mutlu ediyorsun."

Sıcak bir umut ışığı ruhunu aydınlattı ve ona sarıldı. "Ben kalacağım."

Uzun bir dakika boyunca hareket etmedi ya da konuşmadı. Kendi dünyalarına kilitlenmişlerdi,

Sadece ikisi vardı. Geri çekildiğinde ona gülümsedi. Bu neşe onu on yaş daha genç göstermiş, onu şaşkına çevirmişti. Dudaklarına nazik bir öpücük kondurdu ve kendini ondan ayırdı.

"İyi misin?" diye sordu.

"Evet."

"Yapacak işlerim var," dedi ve ayağa kalktı. "Ne?"

"Unvandan ne kadar çabuk kurtulursam, o kadar çabuk yolumuza devam edebiliriz." "Oh. Kime devredeceksin?"

"Merak etmeyin. Diğer pisliği yakalayacağız. Onun yaşamasına izin yok."

Buna itiraz etme zahmetine girmedi. İnsan bedenine bürünmüş o iblisin öldüğünü bilse kendini daha iyi hissedecekti. "Ama yapmayacaksın...?"

"Hayır. Vuruşu yapması için başka birini bulacağım. Ofise gitsem sorun olur mu?"

Yalnız kalmak istemiyordu ama çalışması ve diğer işleri halletmesi gerektiğini de biliyordu. Başıyla onayladı.

Çenesini avucunun içine aldı ve onu düşünürken başparmağını alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Babamı görmek ister misin?"

Gözleri yaşlarla doldu ve başını salladı. "Gel, işe gitmeden önce seni bırakayım."

Yirmi dakika sonra, Gavin özel dikim bir takım elbise giyerken, o büyük boy kazağı ve yoga pantolonuyla olduğu gibi kalmayı tercih etti. Blade ve başka bir grup adam onu takip ederken o kendi arabasını sürdü.

"Sekizden sonra kalmayacağım," dedi elini tutup kalçasına koyarken.

Parmakları onunkilerin arasından geçerken gözdağı veren yüzüne baktı.

"Blade ve birkaç kişi daha seninle kalacak. Beşten fazla adamımı onun bölgesinde bırakırsam babam bana hakaret eder. Onun kendi güvenliği var."

Başını salladı.

"Gelip seni almamı istiyorsan, beni ara. Yeni telefonun var mı?"

"Evet." Küçük bir çantası vardı; içinde kıyafet değişimi, ağırlı kesiciler ve kapıdan çıkarken verdiği yeni bir telefon vardı.

"İşleri yoluna koymak biraz zamanımı alacak."

"Biliyorum, Gavin."

Pyre'ler nesillerdir yeraltı dünyasını yönetiyordu. Zihninde onun dışarı çıkabileceğine dair bir şüphe kıpırtısı vardı ama onu uzaklaştırdı. O yalan vaatlerde bulunmazdı.

Arabayı sürerken başparmağı onu dalgınca okşadı. Onun sahiplenici tutuşuna baktı ve yaptığı anlaşmayı düşündü. Kalıcı. Bağımsız bir gelecek yok, Jonathan yok. Gözlerini kapadı ve bir daha görüşmemek üzere vedalaştı.

ona ihtiyacı olduğunda yanında olan adam. Jonathan ona verebileceğinden daha fazlasını hak ediyordu. Sonuçlarını anlayacak yaşa gelmeden önce aşkını Gavin Pyre'a vermişti. Onun neler yapabileceğini bildiği ve ruhundaki lekeye tanık olduğu için bu kez kendi isteğiyle bağlanmıştı.

Onda bir özlem ve başka bir şey hissetmişti. İhtiyaç mı?

Tarifsiz bir zalimliğe ve inanılmaz bir kibarlığa sahipti. Karmaşık, sahiplenici, hesapçı ve *ona aitti*. Onun canavarıydı ve onu çok seviyordu- her zaman sevmişti, her zaman sevecekti. Onu esir alanlarla yaşadığı deneyim aralarındaki tüm engelleri yıkmıştı. Dürtüyle onun elini kaldırdı. Çiğ ve morarmış parmak eklemlerini öptü.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu kısık sesle.

"Seni seviyorum."

Parmakları onunkilerin etrafında büküldü. Adamın ona attığı bakış midesini titretti. Adamın elini iki eliyle kavradı ve kucağına koydu.

"Pişman olmayacaksın," dedi hışımla.

Rahatladı ve gözlerini kapadı. Gavin arabayı Manny'nin evinin önüne çektiğinde, onun merdivenlerde durduğunu gördüler. Kapısına koştu ve onu kollarının arasına alırken İspanyolca bağırdı. Manny ona bakmak için geri çekildi, onu kendine doğru bastırdı ve sonra bir kez daha geri çekilerek

Bütün olduğundan emin olmak için. Gavin İspanyolca cevap verdi, kelimeler onun yakalayamayacağı kadar hızlı söyleniyordu. Manny kaskatı kesildi. Yukarı baktı ve onun şaşkın ifadesini gördü. Gavin onu babasından uzaklaştırdı ve evin içine soktu. Manny de peşlerinden geldi, öfkeli İspanyolca kusuyordu. Baba ve oğul karşı karşıya geldi. Gavin babasına doğru tehditkâr bir adım attığında, kadın aralarına girdi.

"Neler oluyor?" diye sordu.

"Yok bir şey," dedi Gavin kısaca ve öpmek için yüzünü yukarı kaldırdı. "İhtiyacın olursa beni ara."

Kadın başını salladı ve adam babasına tek kelime etmeden evden çıkıp gitti. Kız, telaşlı ve rahatsız görünen Manny'ye baktı.

"Ne oldu? Sorun ne?" diye sordu.

Manny kendini salladı ve ona tekrar sarıldı. "Ondan vazgeçmesini istiyorsun."

Adamın ses tonundan bunu onaylamadığını anlayabiliyordu. Sertleşti ve geri çekildi. "Evet, onaylıyorum."

Manny içini çekti ve bir elini saçlarında gezdirdi. "Anlıyorum. Anlıyorum ama..."

"Ama ne?" diye sordu. "Öldürülebilir. İşin bu tarafını yapmanın onu ve beni nasıl etkilediğini umursamıyor musun?"

"Elbette umurumda bebeğim, elbette ama... sözleşmelerimiz ve anlaşmalarımız var."

Kollarını kavuşturdu, Manny'yi yeni bir ışık altında görüyordu. Gavin onun için vazgeçmeyi kabul etmişti ama görünüşe göre Manny o kadar da istekli değildi. Karnı

sıktı. "Bana olanlar senin anlaşmalarından ve sözleşmelerinden daha önemli değil mi?"

Manny sanki kız ona vurmuş gibi geri çekildi.

"Neredeyse tecavüze uğruyordum, Manny," dedi, sesi ince ve pürüzlüydü. "Bana dokundu. Bu senin için önemli değil mi?"

"Lyla."

Adam ona uzandı ama kadın geri adım attı.

"Seni seviyorum," dedi, "Gavin'i de seviyorum, ama yaşamak için yaptığın şeyden hoşlanmıyorum. Hayatlarınızı, ruhlarınızı riske atmanızdan hoşlanmıyorum.

Gavin'i iyileştirebileceğimi düşünüyorsun ama onu diğer canavarların olduğu karanlığa göndermeyi bırakmalısın. Ne olduğunu bilmiyorsun-"

Onu sardı

Gavin'in kanlar içinde olduğunu hatırlayınca kusma isteğiyle savaştı.

"Bedeli çok yüksek. Buna değmez."

Manny ona uzun bir süre baktıktan sonra, "Birçok şey yaptım. Hiç kimseye anlatamayacağım şeyler. O zamanlar bunlar alınması gereken gerekli önlemlerdi. Birinin yeraltı dünyasını yönetmesi gerekiyordu ve ben de Gavin'i bu göreve getirdim. Bu işte çok iyi." O zaman

ağzını açtığında elini kaldırdı ve izin verdi, "Belki de *fazla* iyi. Gavin kendine herkesi hizada tutan bir itibar inşa etti. Eğer geri adım atarsa, yerine kim gelirse gelsin sorun yaşayacaklar."

"Yine de onun ünü beni korumadı," dedi sessizce.

"Böyle bir grev daha önce hiç yaşanmamıştı. Bu bir intihardı. Suları test eden biri o adamlarla anlaştı. Bir ekip göndermeliyiz.

Yeraltı dünyasında dalgalanmalara yol açacak kanlı bir mesaj."

Manny yetmiş yaşında bir adam gibi görünmüyordu; ona Gavin'i hatırlatan acımasız bir general gibi görünüyordu. Gavin'deki o yoğunluk Kişiliği asla solmayacak, kimseye boyun eğmeyecekti. Antika alışverişine çıkan ve bu işten emekli olan babasında da bu özellik hâlâ yaşıyordu.

"Yani Gavin bundan kurtulamayacak mı?" diye sordu, midesi sallanarak. Adamın ifadesi yumuşadı. "Bir yolunu bulacaktır."

"Ama bunun bir hata olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Bu iş için en uygun kişi o ama neden istifa ettiğini anlıyorum. Onun üzerinde derin bir etkiniz var ve bu da sizin ileri." Başını salladı. "Eğer istediğin buysa, ben de ona istifa etmesini söylemekte tereddüt etmezdim. Sadece bir şoktu. Buna hazırlıklı değildim." Ona küçük bir gülümseme verdi. "Duyduğuma göre taşınıyormuşsun?"

Gülümsemeye çalıştı ama hâlâ sıkıntılıydı. "Evet, ama Manny-"

Ellerini salladı. "Merak etme. Hiçbir şey söylememeliydim.

Bana kızma."

"Değilim," dedi öyle olmasına rağmen.

"Gel, film izleyeceğiz," dedi ve onu gösterişli oturma odasına götürdü.

"Manny-"

Onun yüzüne sarıldı. "Her şey yoluna girecek. Gavin her şeyin o."

MANNY ona ne izlemek istediğini sorduğunda, *Zor Ölüm'ü* istedi. Bu seçim Manny'yi şaşırttı ama sorgulamadı. Juanita, Lyla ona durması için yalvarana kadar sürekli yemek getirdi.

Rahatlaması uzun zaman aldı ama sonunda Manny onu kanepeye uzanması için ikna etti. Bir dizi aksiyon filminden sonra Manny *Baba'yı* açtı. Başını Manny'nin kucağına koyarak filmin akışını izledi. Onun en sevdiği filmdi, bunda şaşılacak bir şey yoktu. Manny ile Baba arasında paralellikler görse de Manny'nin Vito Corleone'yi mükemmel bir şekilde taklit edebilmesini eğlenceli buluyordu. Tüm filmde kelimesi kelimesine alıntı yapabiliyordu. Manny onun saçıyla oynarken insanlara küfretti.

Uykuya daldı ve kaldırıldığını hissettiğinde uyandı. Önce gerildi, sonra Gavin'in kollarında olduğunu fark edince rahatladı. Manny ile İspanyolca konuşuyordu. Manny'nin ses tonu günün erken saatlerine göre çok daha yumuşaktı. Gavin onu arabasına kadar taşıdı ve yolcu koltuğuna bıraktı. Kemerini taktı ve arabaya binerken ona doğru döndü.

"Tamam mı?" diye sordu.

Uykulu ve rahatlamış bir halde başını salladı. "Çok şey yaptın mı?"

"Evet, ama yarın gitmem gerekiyor." Bir duraklama. "Bu senin için sorun olur mu?" "Evet." Adamın yönetmesi gereken bir imparatorluğu vardı ve kızın da nasıl yaşayacağını öğrenmesi gerekiyordu, dışarıda ne tür bir kötülük olduğunu bilmek.

"Carmen'den sana eşlik etmesini isteyeceğim. Buna hazır mısın?"

"Evet." Kendini daha dengeli hissetti. Sapığın görüntüsünü bilerek gözünün önüne getirdi. Kalbi hızla çarpmaya başladı ve elleri nemli hissetti. Gavin'e doğru uzandı. Gavin onun elini tuttu, parmaklarını birleştirdi ve yeniden nefes alabildi. Bununla savaşıyordu. Her şey yoluna girecekti. Psikopatların, sapıkların ve katillerin onun hayatını yaşamasına engel olmasına izin vermeyecekti.

"İyi misin?" diye

sordu. "Olmaya
çalışıyorum."

Onun elini sıktı. "Olacaksın. Sadece biraz zaman ver."

"Manny ile aranız iyi mi?"

"Sadece bir fikir ayrılığı. Biz iyiyiz. Onunla iyi vakit geçirdin mi?"

"Evet. Babanı seviyorum."

Adamın eli kadının elini sıktı ama başka bir şey söylemedi. Sessizlik içinde eve döndüler. Araba durduğunda muhafızlardan biri kapısını açtı. Ona başıyla selam verdi ve içeri girdi.

"Seninle odamızda buluşuruz. Bazı şeyleri halletmem gerekiyor," dedi.

Adam ofisine girip kapıyı kapatırken başıyla onayladı. Üst kata çıktı ve soyunup duşa girmeden önce dolabı, banyoyu ve yatağın altını kontrol etti. Duş almadan geçirdiği en uzun zamandı.

kendini yıkıyordu. Bunu küçük bir zafer olarak gördü. Kirli olma hissi tamamen aklındaydı, ama bu onu cildini o kadar sert keselemekten alıkoymadı ki duştan çıktığında kıpkırmızı olmuştu. Bir büyük kazak daha aldı ve Gavin banyoya girdiğinde losyon sürmeyi henüz bitirmişti.

Yanağına bir öpücük kondurdu ve soyundu. Kadın aynaya baktı ve Gavin'in sikinin hazır olda beklediğini gördü. Vücudunu görmezden geldi ve duşa girerek hızlıca yıkandı. Her ne kadar bir şey hissetmiş olsa da Bacaklarının arasında bir tepki kıpırtısı hissedince oradan uzaklaştı. Gidemezdi. Hazır değildi.

Yatağa girdi ve yan yatarak pencereden yıldızları seyretmeye başladı. Gavin banyodan bir çift boxer ve başka hiçbir şey giymeden çıktı. Duştan çok çabuk çıkmıştı. Cep telefonunu komodinin üzerine fırlattı ve dizüstü bilgisayarını yatağa getirdi. Rahatladı ve onun yazdıklarını dinledi. Yüzünü yastığına gömdü, onun kokusunu içine çekti ve yavaşça uykunun onu almasına izin verdi.

"Lyla."

Yastığına doğru inledi. "Lyla,
hadi bebeğim. Uyan."

İri eller onu ters çevirdi. Yüzünü örtmesi için yastığa asıldı. Gavin kıkırdadı ve hızlı bir hareketle yastığı uçurdu.

Ona ters ters baktı. "Ne?"

"İşte benim kızım," diye mırıldandı ve yüzüne öpücükler kondurdu.
"Gece boyunca uyudun."

Gözlerini kırptırdı. Bir zafer daha. Hiç rüya görmemişti. Ofis için giyinmiş olan Gavin nefis kokuyordu.

"Gitmem gerek. Carmen her an burada olabilir. Seni uyarmak istedim," dedi.

"Teşekkürler."

"İyi misin?" diye sordu, nazik bir elini vücudunda gezdirerek.

Ellerini onun göğsüne dayadı ve dün geceki sertleşmesini hatırladı. Genelde sert uyanırdı. Bu sabah kalktı mı? Onun aletini takıntı haline getirdiği için kendine kızdı. Onun mastürbasyon programı dışında endişelenmesi gereken daha önemli şeyler yok muydu? *Olanlardan sonra seni aldatmaz*, dedi kendi kendine. Ama ya yapamazsa... Gavin'in ihtiyaçları vardı ve bunu yapamayabilirdi-

"Lyla?"

"Ne?"

"İyi misin?" diye tekrarladı.

"Uh-huh."

Alnından öpmeden önce ona tuhaf bir bakış attı. "Telefonum her zaman yanımda olacak. Bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Hayır."

"Akşam görüşürüz."

Telefonunu ve dizüstü bilgisayarını aldı ve odadan çıktı. Duş almadan önce zihninin dağılmasına izin vererek birkaç dakika orada yattı. Bu sefer kendini kanayacak kadar sert keselememişti. Bir zafer daha. Saçlarını örmek ve biraz makyaj yapmak için zaman ayırdı. Nedense yansımasına bakmak ona acı veriyordu. Kot pantolon giymeye karar verdi, çünkü kendini çok açıkta hissetti, üzerine bol bir ceket geçirdi.

Aşağı indiğinde Blade'i nöbet tutarken buldu. O adını söyleyene kadar gözlerini kaçırdı. Yukarı baktığında, Blade öne çıktı.

"Kendini güvende hissetmeni istiyorum,"

dedi beceriksizce. Kadın bunu düşündü ve

"Teşekkürler" diye mırıldandı.

"Geçen gün olanlardan sonra kimse sana dokunamayacak. Benim gözetimimde olmaz."

"Ben iyiyim, Blade."

Ellerini arkasında kavuşturdu ve bacaklarını askeri bir duruşla açtı.

"Seni hayatım pahasına koruyacağımı bilmeni istiyorum."

Bu, Maine'de onu arabasına aldığı anda korkusuna gülen adamdan çok farklıydı. "Teşekkürler, Blade."

Başını salladı ve sonra "Patronu mutlu ediyorsun" dedi.

Ön kapı patlayarak açıldı ve onu cevap vermek zorunda kalmaktan kurtardı. Blade dönmeden önce silahını çekti. Carmen kapı aralığında durmuş, gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. Blade'i ya da elindeki silahı fark etmedi.

Camı kırabilecek bir ılık attı ve kendini Lyla'ya doğru fırlattı. Sanki kalbi kırılıyormuş gibi ağlıyordu.

"Carmen?"

"Hepsi benim suçum!" Carmen feryat etti. "Eğer o kasıksız klotu denememiş olsaydım, orada olacaktım!"

Blade aceleyle silahını kılıfına soktu ve Carmen'in sırtında bir el gezdirirken oradan uzaklaştı.

"İkimiz de kaçırılmış olurduk," dedi Lyla kuzenine sıkıca sarılarak.

"En azından yalnız olmazdın ve ben de o piçlerin öldürülmesine yardım edebilirdim!" Carmen uludu.

Vücudu hâlâ yaralı olduğu için Carmen'i kanepeye götürdü. Carmen yeterince isteyerek gitti ama onu bırakmadı. Carmen onu savunmak için yapabileceği her şeyi sayıklıyordu.

"Carmen, ben iyiyim."

Carmen geri çekildi, makyajı yüzünden akıyordu. "*Sen mi?*"

Gözleri yaşlarla doldu ama derin, güçlendirici bir nefes aldı ve küçük bir baş selamı verdi. "Evet."

Carmen ellerini birbirine kenetledi. "Bana her şeyi anlat."

Ona baktı. Olanları kimseye anlatmamıştı. Kimse sormamıştı ve bir gün önce bile bunu yapamazdı. Ama bunu konuşması, içini dökmesi gerekiyordu. Derin bir nefes aldı ve Carmen'e başından geçenleri anlattı. cehennemde saatler. Sapığın yaptıklarından bahsederken bocaladı. Carmen'in yüzündeki dehşeti görmek onu hem suçlu hissettirdi hem de rahatlattı.

Carmen onun titreyen ellerini sıkarak, "Devam et," dedi.

Gözyaşlarını sildi ve devam etti. Carmen'e Gavin'in kurtarılışını, tüm bu günler boyunca nasıl yanında kaldığını ve doktordan gelen test sonuçlarını anlattı. Carmen ona sarıldı ve hüngür hüngür ağladı. Artık göğsünde iltihaplanmadığı için kendini daha iyi hissediyordu. Carmen yeterince öfkeliydi.

İkisi için de. Lyla çok temel bir dürtü hissetmeden önce yarım kutu Kleenex tüketmişlerdi.

"Acıktım."

Carmen dikkat kesildi. "Evet. Yemek yemelisin. Ben pişiririm."

Carmen onu mutfığa götürürken, "Sen mi pişireceksin?" diye sordu.

"Mısır gevreğine süt dökmek yemek pişirmek midir?"

Yemek masasına otururken gülümsedi. Carmen buzdolabını karıştırdı.

"Şanslıyız. Kahvaltılık burritolar hazır, sadece ısıtmamız gerekiyor.

Tanrı'ya şükür."

Carmen fırını hazırladı ve sonra kahve yaptı. Oturdu, Lyla'nın elini tuttu ve tekrar gözyaşlarına boğuldu.

"Tanrım, çok

üzgünüm-" "Carmen,

ben iyiyim."

"Nasıl olabilirsin? Kaçırıldın, neredeyse tecavüze uğruyordun... ya da tecavüze uğradın. Bilmiyoruz." Carmen'in gözleri parladı. "O lanet sapığın öldüğüne sevindim. Gavin onun göt deliğine paslı bir çivi sokmalı ve Şeytan onu cehenneme sürükleyene kadar günlerce acı çekmesine izin vermeliydi. aittir."

Gözlerini kırptırdı. "Vay

canına. İğrenç." "Peki ya diğer

herif?" "Gavin onu arıyor."

"Güzel. Ne zaman öldüğünü bilmek istiyorum."

Carmen çantasını aldı ve kenarında yapay elmaslarla adının yazılı olduğu bir el aynası çıkardı. Makyajını tazeledi ve göğsüne yeni bir parfüm sıktı. Zil çaldığında Carmen burritoları fırına koymak için ayağa fırladı. Lyla kahvesini içti ve yorucu konuşmanın etkisinden kurtulmaya çalıştı.

Carmen, "Demek Manny'nin yerine buradasın," diye yorum yaptı.

"Evet. Gavin günlerce benimle yatakta kaldı. Neye ihtiyacım olsa yanımdaydı."

Carmen ellerini kalbinin üzerinde kavuşturdu. "Buna sevindim."

"Evet." Fincanı ellerinin arasında çevirdi. "İlk seferinde neden ayrıldığımı biliyorsun, şimdi de bu... Geceleri ne yaptığını bilerek, kendini riske atarak böyle yaşayamam. O gece neye benzediğini bilmiyorsun. O çok uzakta. Hiçbir şey ona ulaşamıyor. Soğuyor ve kendini kapatıyor. Bu beni korkutuyor."

"Yapması gereken de bu, Lyla."

"Bunu yapmasını istemiyorum, o yüzden... sürekli onunla kalırsam bundan vazgeçeceğini söyledi."

Carmen şaşkın şaşkın

baktı. "Ne?" "Yani,

vazgeçiyor."

Carmen trafik polisi gibi iki elini havaya kaldırdı. "Yani, *kalıyor* musun?" "Eğer vazgeçerse."

"Sana aşık olduğun için bunu yapacak." Carmen oturduğu yerden fırladı ve fırının ziliyle kesilen enerjik bir twerk yaptı. Carmen hâlâ kıcını sallayarak burritoları fırından çıkardı ve ikisine de birer tabak hazırladı. Tabağı Lyla'nın önüne koydu, onu dudaklarından öptü ve bir salınım yaptı. "Yaaaaaasss! Hadi Gavin, hadi Gavin. Bunu yapabilirsin; bunu yapabilirsin. Sen bir baş belasısın, evet, evet! Yakala kızı! Woohoo!" Carmen koltuğuna çöktü ve gözleri parlayarak bir ağız dolusu burritoyu çatalladı. "Çok mutluyum!"

"Şaka yapmıyorum," dedi gülümseyerek.

"Bu inanılmaz. Bu adam kaçırma işinin iyi bir sonucu olacağını kim bilebilirdi?"

"Ben değil."

"Yani onu affettin... daha önce?"

"Evet." Sessizce yemek yediler ve sonra kadın, "Manny endişeli" dedi.

"Neden?"

"Gavin'in itibarının herkesi hizada tuttuğunu söylüyor ve eğer giderse..."

Carmen omuz silkti. "Bu konuda endişelenme. Bu Gavin'in işi."

Bunu aklından çıkarmaya çalıştı. Carmen onun dalgınlığını fark etti ve koluna vurdu.

"Lyla, endişelenmeyi bırak." "Senin için söylemesi kolay."

"Evet, öyle, çünkü Vinny'ye benimle ilgilenmesi konusunda güveniyorum. Belki Gavin vazgeçtikten sonra sen de aynı şeyi hissedersin ve eskisi gibi olursunuz."

"Eskiden olduğumuz gibi mi?"

"Evet. Ne istersek yaparız ve eve döndüklerinde erkeklerimizi çok severiz."

Önceden evde kalmış bir kadındı. Faturalar için endişelenmemenin güzel olacağını inkar edemezdi ama evde kalmak onu çıldırtacak mıydı?

"Kızım, tekerleklerinin döndüğünü duyabiliyorum. Sen bir endişecisin, hep öyleydin. Her zaman on adım sonrasını düşünüyor ve henüz gerçekleşmemiş şeyler için tırnaklarını yiyorsun. Sanırım bu ailenden geliyor. Onlara bakmak zorundaymışsın gibi hissediyorsun. Babanla aranız bozulduğunda faturalara yardımcı olmak için lisedeyken bir işe girdin."

"Psikoloji dersi mi alıyorsun?"

Carmen üstündeki meme uçlarını yeniden düzenledi. "Ateşli olmam akıllı da olamayacağım anlamına gelmez."

"Sanırım. Bugün ne yapıyoruz?"

"Hiçbir yere gitmiyoruz. Sen ve ben konuşacağız, yiyeceğiz, ağlayacağız ve güleceğiz. Başka bir şey yapmayacağız."

Carmen sözünün eriydi. Gün bir duygu bulanıklığı içinde geçti. Evden havuz kabinine geçtiler ve Carmen onu ceketinden kurtulmaya ikna etti. Vücudundan neden bu kadar utandığından emin değildi ama Carmen onun dikkatini çok çabuk dağıtmıştı.

Carmen yorucu, eğlenceli ve destekleyiciydi. Lyla bir gün

Carmen yatakta ona sarıldı, kollarıyla onu sıkıca kavradı. Gavin'in sarılması kadar rahatlatıcı değildi ama yine de minnettardı.

Pizza sipariş ettiler ve birbirlerinin saçlarını Fransız usulü örerken piliç filmleri izlediler. Gavin'in aşçısı geldi ve yemek var mı diye sordu. tercihlerini ve haftada bir kez yemek hazırlayıp teslim ettiğini açıkladı. Lyla'ya akşam yemeği için köftenin üzerindeki talimatları gösterdi ve oradan ayrıldı.

Vinny gün batımında geldiğinde, Carmen sanki onu yıllardır görmemiş gibi kendini ona doğru fırlattı. Onu yere bırakmadan önce derin bir öpücük paylaştılar.

Gözleri Lyla'ya kaydığında temkinliydi. Carmen sayesinde kendini neredeyse normal hissediyordu. Gülümsedi ve ona uzun uzun, sıkıca sarılmasına izin verdi.

Vinny, "Lyla," diye başladı ve başka bir şey söylemedi. "Ben iyiyim."

Geri çekildi. "Bir şeye ihtiyacın olursa bize haber ver."

"Teşekkürler, Vinny."

"Gavin bir saat sonra eve geleceğini söyledi." "Her şey yolunda mı?"

Bir elini onun koluna sürttü. "Evet. Sadece arayı kapatıyor. Gavin ofisten bir günden fazla uzak kalmadı. Yetki devretmeyi öğrenmesi gerekiyor."

"Oh." Ve onu günlerce ofisten uzak tuttu.

"Bu iyi bir şey, Lyla," dedi Vinny. "İş onun hayatıydı. Şimdi değişmek için bir nedeni var."

"Yani, daha fazla sorumluluğunuz mu var?" diye sordu.

Vinny güldü. "Evet, ama dört gözle bekliyorum. Gavin pek çok şeyi değiştiriyor. Terfi ettiriyor, işten çıkarıyor ve insanları sınava tabi tutuyor."

"Bunu neden yapıyor?"

"Sanırım ofisten uzakta daha fazla zaman geçirmek istiyor." Vinny kaşlarını imalı bir şekilde salladı ve o da güldü.

Köfteyi içine koydu ve pişerken yemek masasının etrafında şarap içerek sohbet ettiler. Gavin'in köfteyi pişirmemesi onu hayal kırıklığına uğratmıştı.

ama Carmen ve Vinny mükemmel bir arkadaşı. Birbirleri için yaratılmışlardı. Birbirlerinin cümlelerini tamamlıyorlardı ve gençlik yıllarından beri birlikte olmalarına rağmen aşkları hiç azalmamıştı. Lyla onları izlerken bir sızı hissetti. Birbirlerine karşı çok açık ve uyum içindeydiler. O ve Gavin... Emin değildi. Hâlâ üzerinde çalıştıkları istikrarsız bir ilişkileri vardı.

Carmen ve Vinny çıkmak üzereyken Gavin geldi. Saat dokuzu geçiyordu ve Carmen, Gavin'in yanına gelmeden önce Vinny'yle birbirlerine attıkları sert bakışı fark etti.

"Geciktiğim için özür dilerim," dedi ve ona uzun, derin bir öpücük verdi. "Tadın çok güzel."

"Bu köfte."

"Vay be, kulağa hoş geliyor." Gavin Carmen'i yanağından öptü. "Lyla'ya eşlik ettiğin için teşekkürler."

"Sorun değil, onu sürekli burada tuttuğun için de teşekkürler." Carmen göz kırptı ve Vinny'nin arabasına doğru koşmaya başladı.

"Günün iyi geçti mi?" diye sordu içeri girerlerken.

"Evet. Geldiğine sevindim." Kızlarla vakit geçirmeye ihtiyacı olduğunu bilmiyordu. "İş nasıldı?"

"Meşgul."

Ona bir tabak köfte ve bir kadeh şarap hazırladı ve yerken yanında oturdu. Bir sorun vardı. Bunu hissetti ama üstüne gitmedi. Bunun yerine ona gününü anlattı ve yemeğini bitirene kadar bekledi.

"Sorun ne?" diye sordu.

"Seni kaçıran diğer adam öldü," dedi sözünü eğip bükmeden ve şarabını boşalttı.

Uzun bir nefes verdi. "Nasıl?"

"Şakağından vurulmuş."

"Sen mi?"

Ona doğrudan bir bakış attı. "Hayır. Eli."

"Eli mi? Kulüpteki kızgın polis mi?"

Gavin şarabını bitirdi. "Seni kaçıran kişi Eli'nin annesinin saldırıya uğradığı gece oradaydı. Adamlarımdan biri ona ulaşmadan Eli ona ulaştı."

Onun devam etmesini bekledi. Bir kadeh şarap daha içti ve narin sapını parmaklarının arasında tuttu. Kadın onun duygularını bastırmaya çalıştığını hissetti ama duygular odayı dolduruyordu. Yüzünde hiçbir şey görünmemesine rağmen öfkesinin tadını alabiliyordu.

"Biri beni test ediyor," dedi sessizce.

Omurgasına bir ürperti yayıldı. Bardağı parmaklarının arasında yavaşça çevirdi, ona bakmadı.

"İşleri başka bir bakıcıya devretme konusunda biraz ilerleme kaydettim, ancak bu zaman alacak."

"Tamam."

"Ofisten uzakta vakit geçirebilmek için işleri yeniden düzenliyorum." Ona odaklandı. "Bir yerlere gezmeye gidebiliriz diye düşünmüştüm. Uzaklaşırız."

Daha önce birlikteyken nadiren seyahat ederlerdi. Hayatları Strip'in etrafında dönüyordu. O hep çalışıyordu. *Değişmeye çalışıyor, diye* düşündü ve gülümsedi. "Kulağa hoş geliyor."

"Güzel. Programımı daha esnek ve normal hale getirmeye

çalışıyorum." "Bu harika."

Onu inceledi. "İyi görünüyorsun."

"Daha iyi hissediyorum."

Başını salladı ve ayağa kalktı. "Çok yorgunum."

Lyla her şeyi lavaboya koydu ve yukarı çıktılar. Adam soyunduğunda Lyla tereddüt etti. Gavin ona döndü ve yavaşça onu onu duşa sokmadan önce kıyafetlerini çıkardı. Bunu yapmayı sevdiği için saçlarını yıkamasına izin verdi. Adam yine sertleşmişti. Saçındaki köpükleri yıkamak için ondan uzaklaştı. Adam onunla birlikte olduğu için cildini keselemedi.

Durulandı ve ondan önce dışarı çıktı. Başka bir cinsiyetsiz giysi giydi ve o çıkmadan önce yatağa girdi. Adam kendi tarafına geçerken dişleri sıkıldı. Bu sefer dizüstü bilgisayarını yatağa getirmemişti. Onu kendine yasladı ve iç çekti. Birkaç dakika içinde adamın nefes alış verişinin düzleştiğini duydu. Uykuya dalması uzun zaman aldı.

Ertesi gün Carmen abur cubur ve bir striptizci egzersiz videosuyla geldi. Yemek odasındaki sandalyelerin üzerinde dans ettiler. Carmen'in hayatı buna bağılıymış gibi dans ettiğini görünce çekingenliğini kaybetti. Antrenmanı browni yiyerek ve ardından havuza girerek kutladılar. Carmen Carmen'in dün onun vücuduyla ilgili beceriksizliğini fark edip onu cinselliğini geri almaya teşvik edip etmediğini merak ediyordu. Eğer niyeti buysa, işe yarıyordu.

Gavin eve daha makul bir saatte geldi, ancak meşgul görünüyordu ve yemek sırasında bir telefon görüşmesi yapmak için izin aldı. Asla masaya geri geldi. Vinny onu almak için uğradığında Carmen ona veda öpücüğü verdi.

Gavin'in kapalı ofis kapılarının yanında durdu ve ses geçirmez olduğu için hiçbir şey duyamadı. Gavin'in yeraltı dünyasını başka birine devretmesiyle ilgili bir sorun olup olmadığını merak etti ve bu konuda endişelendi.

Duş almak için üst kata çıktı. Acele etmedi ama Gavin görünmedi. Yatağa girdi ve bekledi. Hâlâ gelmemişti. Yorganın altına sokulurken gözlerini kapattı. Eninde sonunda yalnız uyuması gerekiyordu. Gavin onu yatırmak için her zaman yanında olmayacaktı. O bir çocuk değildi. Lyla kendini derin nefesler almaya zorladı ve sonunda esnedi. Derin nefes alma yöntemini kullanarak kendini huzursuz bir uykuya bıraktı.

Sapığı hayal ediyordu. Adam onu yere yatırdı ve kız onu üzerinden atmak için elinden gelen her şeyi yaparken güldü. Ağzının üzerinde bir bant olduğu için burnundan nefes alıyor ve panik yapmamaya çalışıyordu. Adam yüzünü ellerinin arasına aldı ve acımasızca sıktı.

"Seni mahvedeceğim, böylece Pyre artık seni istemeyecek." Dudaklarını bandın üzerinden öptü. "İstediği herkese sahip olabilir. Seni neden istesin ki? Kadınlar onunla birlikte olmak için yalvarıyor. Sen beladan başka bir şey olmadın. Senden bıkacak ve seni bana geri verecek."

Giyisilerin yırtılma sesi duyuldu. Eli karnından aşağıya, bacaklarının arasına indi ve içeri soktu.

Bir çığlıkla uyandı, doğruldu ve orada olmayan birine pençe attı. Gavin elinde bir havluyla banyodan koşarak çıktı, vücudu sıırılsıklamdı.

"İyi misin? Kötü bir rüya mı gördün?" diye sordu ona doğru gelirken.

Kollarını ona dolayarak onu yatağa oturmaya zorladı. Soğuk terlerle kaplı alnını onun göğsüne yasladı. Titriyordu ve hâlâ o elin vücudundan aşağıya, içine doğru hareket ettiğini hissedebiliyordu.

"Dokun bana," dedi.

Adam sertleşti. "Ne?"

Adamın elini tuttu ve kazağının altından geçirerek rüyasında sapığın elinin olduğu yere, karnının üzerine koydu. Anında rahatladı. Gavin'in büyük elini sapığın kirli, nemli pençeleriyle karıştırmayacaktı. Ürperdi. Gavin elini çekmeye çalıştı.

"Hayır, ihtiyacım var-" diye başladı ve ne kadar çılgınca davrandığını fark ederek durdu. "Özür dilerim, ben-"

"Özür dileme," dedi ve onu öptü. "Başka neye ihtiyacın var?"

Adamın yüzünün sert hatlarını inceledi. Kirpiklerinde hâlâ su damlacıkları vardı ve çıplaktı. Vücudu güçlü ve tartışmasız bir şekilde erkeksiydi. Onun kehribar rengi gözlerine bakarken, ofisinde olanları canlı bir şekilde hatırladı. Vücudu karıncalandı. Onu üşüten son rüyadan ziyade Gavin'in ona oral seks yaptığı anıyı hatırlıyordu.

"*Sana* ihtiyacım var," dedi ve elini karnından uyluklarının tepesine götürdü.

Gözleri onunkilerden hiç ayrılmadı. "Bunu gerçekten istiyor musun?"

Kesinlikle başını salladı. Sapığı zihninden ve bedeninden kovması gerekiyordu.

Adamın eli hareket etti ve kadın kendini kalçalarını açmaya zorladı. Parmakları onu okşadığında kadın dişlerini sıktı ve adam durdu.

"İyi değilsin," dedi ve elini geri çekti.

Kollarını kendi etrafında sardı. "İstemiyor musun...?" Cümlesini tamamlayamadı. Belki de o sapıktan sonra onu istemiyordu-

Öne atıldı ve onu öptü. Dili içeri girdi ve onu sahiplendi. Rahatlama baş döndürücü bir dalgayla içinden geçerken ona sarıldı. Yapabilirdi açlığını, ihtiyacını tattı. Kendi ihtiyacını ortaya çıkardı. Umutsuzca hissetmek için ona doğru bastırdı. Elleri onun üzerinde hareket etti, sert ve arayış içinde. Ağzı onunkiyle birleşti, vermesi gereken her şeyi talep etti.

Kız onun için yanıp tutuşurken, adam ondan ayrıldı. Kızgın bir ses çıkardı ve onun parlak gülümsemesini gördü. Onu yatağın kenarına sürükledi, böylece bacakları kenardan sarktı. Yatağın yanında diz çöktü. Kızın nefes alışları korku ve heyecanla ağırlaştı.

"Seni ofisimde yemek bir hataydı," dedi.

Eşofmanını çıkarabilmesi için kalçalarını kaldırırken durakladı. "Hata mı?"

Pantolonu fırlattı ve kadının kalçalarını omuzlarına attı. "*Büyük* hata."

Adamın vajinasına altınmış gibi bakması ve çelişkili sözleri kafasını karıştırmıştı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"İşteyken tek düşündüğüm senin amın. İki gündür masamda sertleştim ve ağrıyorum," diye homurdandı ve onu yalamak için eğildi.

Kadın tısladı ve adam inledi.

"Kahretsin, benim için gelmeni izlemek, o gün bana teslim olman beni çok mutlu etti." Dudaklarını araladı ve dilini içine soktu. "Bunu tekrar yapmak üzeresin."

Sırtını dikleştirdi ve adamın saçlarını tutup çekti. "Aman Tanrım."

"Adımı söyle," diye mırıldandı.

"Gavin."

"Daha yüksek sesle."

Dili klitorisine çarptı ve kadın kalçalarını adamın başının etrafına sıkıştırdı. "Siktir!"

"*Benim adım,*" diye ısrar etti. "Herkes kime ait olduğunu bilsin."

"G-Gavin?"

"Ben bir soru değilim, bebeğim. Ben her şeyin cevabıyım."

Böyle bir zamanda onu nasıl güldürebilirdi? Adam klitorisini emerken, onunla oynarken ve onu çıldırtırken inledi ve sonra çığlık attı. Adamın ağzı kaybolduğunda orgazm olmaya çok yakındı. İtiraz etmek için ağzını açtı ve adam içine girerken nefesini içine çekti. Onu öpmek için eğildi, tadını paylaştı.

"Tadına baktın mı? Bu ambrosia. Benim ambrosia'm," dedi Lyla'nın dudaklarına doğru ve kendini derinlere bıraktı. "Benim Lyla'm. Benim."

"Evet," diye fısıldadı.

Yavaşça hareket ederek vücudunun kendisine uyum sağlamasına izin verdi ve yüzünü yakından izledi.

"Tamam mı?" diye sordu acı dolu bir ifadeyle.

"Mmm," dedi ve onun içinde seğirdiğini hissetti.

"Sert kaldırabilir misin? Yavaş mı gitmem gerekiyor?"

Sözleri birbiri üzerine yuvarlandı. Kadın gülümsedi ve adamın ne istediğinden hiç şüphesi olmadan kalçalarını onun etrafına sardı.

"Sert sür beni."

Adamın kalçalarını kavrayıp onu sikmeden önce bir an gözlerinin parladığını gördü. Sert ve görkemliydi. Banyodan gelen ışık üzerlerinde parlıyordu. Adamın ona duyduğu açlığın patlamasını izledi. Önce o orgazm oldu, bacakları kasıldı.

Bir dakika sonra boşaldı, içine boşalmadan önce elleriyle onu olabildiğince yakına sürükledi. Bacakları yere sağlam bir şekilde basarken, üst yarısı kadının üzerine çöktü.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı

saçlarına. "Ne için?"

Başını kaldırdı. "Bana bu kadar güvendiğin için."

Gözleri yaşlarla doldu. "Sensiz başaramazdım. Kendimi yeniden temiz hissetmemi sağlıyorsun."

"Eğer durum buysa, gezegendeki en temiz insan olmak üzeresin."

Zahmetsiz bir güç gösterisiyle kızın gevşek bedenini kollarının arasına aldı,

Yatağın etrafında döndü ve sırt üstü uzandı.

bir kez olsun onunla temasını kaybetmedi. Elleri kazağının altına kayd ve sırtını okşadı.

"Buna ihtiyacım vardı," dedi ve uzun bir nefes verdi. "O ilk gece seni yatağımızda buldum; sana dokundum ve sen bana döndün. Uyuduğunu biliyordum ama açlıktan ölüyordum ve seni geri çevirecek değildim." Aç gözler onun yüzünü taradı. "Nasıl olur da hatırladığımdan daha iyi olabilirsin?"

"Senin için iyi miydi?" diye sordu.

Kaşları havaya kalktı. "Şüpheleriniz mi var?"

Sikeyim. Güvensizliği ortaya çıkıyordu. Gavin gibi bir adamı tatmin etmeyi hayal etmek zordu. Daha önce tatmin edememişti ve şimdi tam bir karmaşa içindeydi. "Sadece kontrol ediyorum."

Sanki komikmiş gibi gülümsedi ve saçlarıyla oynadı. Kazağını çıkarması için ısrar etmedi. Bazı nedenlerden dolayı kazak üzerindeyken

daha rahat hissediyordu.

Sebep.

"İş yerinde bir sorun mu çıktı?" diye sordu elini göğsünde gezdirirken.

"Önemli bir şey değil."

Bu bir yalandı. Önemli olmasaydı, akşam yemeği sırasında ayrılmaz ve kendini ofisine kilitlemezdi. Saate baktı ve saatin sabahın üçü olduğunu gördü. Saatlerdir çalışıyordu.

"Bu senin yeraltı dünyasını bırakmanla ilgili, değil mi?" "Ciddiyim bebeğim, endişelenme."

"Ama yine de takip ediyorsun?"

Gerildi. "Yapacağımı söyledim."

"Ama bunu başkasına devretmekte zorlanıyorsunuz?"

İç çekti. "İş hayatında hiçbir şey basit değildir ve böyle bir şeyle uğraşmak daha fazla zaman ve özen gerektirir."

Bu açıklamayı kabul etti ve rahatladı, adamın hâlâ içine girmekte olduğunu farkındaydı. "Benden ne yapmamı istiyorsun?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Bütün gün çalışıyorsun ve ben buradayım. Belki yardım edebilirim."

Onun kıcını sıktı. "Evde beni beklediğini bilmek yardımcı oluyor. Güvende olduğunu bilmem gerek."

"Ben çalışmaya alışkınım. Bir iş bulabilirim-"

Onu öptü ve ikisini de yana yatırdı. Kalçasını kalçasının üzerine çekti ve yavaşça içine girip çıktı. Aralarındaki kimya yeniden alevlendiğinde ne hakkında konuştuklarını unuttu. Adam onun ağzının tadını çıkarırken yavaşça hareket etti. Zaman geçti ve kadın bu eğlenceli sevişmeye daha fazla dayanamayınca onu sırt üstü itti ve üzerine oturdu. Adam güldü ve sonra inledi.

"Beni delirtmeye mi çalışıyorsun?" diye tersledi onun üstünde sallanırken.

"Benden kaçtığın için bunu hak ediyorsun," dedi dişlerini sıkarak.

"Bu senin için bir oyun mu?" diye sordu, kalın sikinin üzerinde kendini kaldırıp indirirken kalçalarındaki yanmanın tadını çıkarıyordu.

Gözleri parlıyordu. "Söz konusu sen olduğunda oyun oynamam." "Peki, ne yapıyorsun?" diye nefes nefese kaldı.

Ayağa kalktı ve iki elini de kızın saçlarına daldırdı. Daha iyi erişebilmek için başını yana yatırarak aç bir şekilde ağzını aldı. Kadın ritmini kaybetti ve tırnaklarını adamın göğsüne batırdı. Adam geri çekilip kadının nefes almasına izin verdiğinde birbirlerine baktılar.

"Benim için çaresiz olmanı istiyorum."

Onu sırtüstü çevirdi ve içine girerken bir kalçasını yukarıda tuttu. Kız çılgılık attı ve adam ona vahşi bir gülümseme verdi.

"Bana öyle sıkı bağlanmanı istiyorum ki bensiz bir hayat hayal edemeyeceksin."

Onu sertçe dövüyor, itaatini ve ihtiyacını talep ediyordu. Kadın şaha kalktı ve doruğa ulaşırken adamın omzunu ısırdı.

"Beni işaretliyor musun, bebeğim?" diye sordu, sesi eğlence doluydu.

"Bu iyi bir başlangıç."

Tekrar hareket etmeye başlamadan önce kız sakinleşene kadar bekledi, onu akılsızlaştırmak için kendi doruk noktasını erteledi. Teni o kadar ateşlenmişti ki kazağını yırtıp attı. Adamın ensesini avuçladı.

"Bitir beni," diye emretti. "Sen kime

aitsin?"

"Sen."

"Kim?" diye sordu, rahat tavrını bir kenara bırakarak. "Sen kime aitsin?"

"Gavin."

"Söyle. Bana ait olduğunu

söyle." "Ben sana aidim."

"Ne kadar süre için?"

"Sonsuza kadar."

Ona çarparken gözleri parlıyordu. Onu yatağın üzerinde zıplattı ve momentumlarının daha önce hiç olmadığı kadar derine girmesine neden olmasına izin verdi. Kadın nefessiz kalmış ve şehvetten çılgına dönmüştü. Onu öptü, ısırđı ve ulařabildiğđ her şeyi emdi. Adını haykırarak tekrar boşaldı ve sonunda ona katıldı, adını haykırdı ve kendini derinlere dikti. Başını kaldırdı ve ona baktı, altın gözleri doğrudan ruhunun içine bakıyordu.

"Seni yanımda tutmak için ne gerekiyorsa yapacağım. Bundan asla şüphe etme."

OceanofPDF.com

LYLA YALNIZ UYANDI. İnledi çünkü Gavin'le geçirdiği gecenin etkilerini kesinlikle hissediyordu. Saat neredeyse öğlen olmuştu ve çarşafı dolanmıştı. Onun yataktan çıktığını ya da işe gitmek için hazırlandığını hissetmemişti.

Dünya için ölmüş olmalı. Ne kadar uyuyabildi? Duş alırken onun için endişeleniyordu. Yeryüzünün pislikleriyle uğraşıyordu. Tetikte olması gerekiyordu. Onu dışarıda yarım yamalak görmek istemiyordu.

Giyindikten sonra yatak odasında telefonunu aradı ama bulamadı.

Sinirlenerek mutfığa gitti ve kendine bir kase mısır gevreği yaptı.

Tezgâhın üzerindeki telefonu gördü ve ona mesaj attı. *Hiç uyudun mu?*

Bir dakika sonra cevap verdi. *Bu kadar yeter.*

Gözlerini devirdi ve ona geri mesaj attı. *Daha fazla uyumalısın. Benim için endişeleniyor musun, bebeğim?*

Aptal adam. Tabii ki o yaptı. *Evet.*

"Bunu bildiğim iyi oldu."

Çılgılık attı ve döndü, süt ve mısır gevreği yere sıçradı.

Gavin üzerinde eşofman altı ve başka hiçbir şey olmadan mutfığa

girdi. "İşe gittiğini sanıyordum!" diye tersledi ve elindeki

Kağıt havlu.

"Sana tekrar sahip olmama izin verdikten sonra mı?" Bir kolunu ona doladı, onu dağınıklıktan kurtardı ve mermer adaya oturttu. "Mecbur kalmadıkça gitmeyeceğim."

"Ama ne hakkında-?" Adam bluzunun düğmelerini açıp şeffaf sütyeninin üzerinden göğüs uçlarını yalayınca aklından geçenleri unuttu. "Ne yapıyorsun?"

"Kaybettiğim zamanı telafi ediyorum." Kız onun saçlarını kavradığında sııttı. "Gitmemi istemiyorsun, değil mi bebeğim?"

"I..." Düşüncelerini hizalayamıyordu. Her yöne dağılmışlardı. "Bu gece bir şeyle ilgilenmem gerekiyor, ama bugün gün senin içinde."

Sözünde durdu. Onu yedi ve sonra mermer adanın üzerinde becerdi. Kadın pisliği temizlemeye çalıştığında, onu ofisine götürdü ve kucağına oturtup ona binmesini emretti. Onun gözlerinin şehvetten kör olmasını izlemek kısa sürede bağımlısı olduğu bir şeydi. İlk kez birlikte olduklarında her gün seks yapmışlardı ama bu kadar yoğun, tüketici ve doyumsuz olmamıştı. Ellerini ondan uzak tutamıyor ve günün büyük bir bölümünü onun ulaşabildiği her santimini okşayarak geçiriyordu. Onu hiç böyle görmemişti. Daha önce hep soğuk bir mesafe vardı. Şimdi ona sanki kurtarıcısıymış gibi bakıyordu.

Dış dünyayı kapattılar ve günü sevişerek, yemek yiyerek ve sadece var olarak geçirdiler. Onun başını kucağına koyup uyumasını izlerken çoktan yok olduğunu düşündüğü duygular yeniden canlandı. Üzerinize yayılmış bir aslana sahip olmak gibiydi - güçlü, vahşi ve her şeyi yapabilecek. Bu adam, bu korkunç,

dengesiz varlık onundu. Hep öyleydi, hep öyle olacaktı. Birbirleriyle göz göze geldikleri anda onun kalbini ele geçirmişti. Kendinden emin, olgun ve güçlüydü, en başından beri ona sahipti ve bunu biliyordu. Ama ondan hiçbir zaman tam olarak emin olamamıştı ve bir kadın onu becerirken diğer iki kadının vücudunu yalayıp öptüğünü görmek onu mahvetmişti. Aradan geçen yıllar içinde dönüştüğü adam, onun yapabileceği bir şey değildi.

kendini hazırladı. Hayal edebileceğinden çok daha yasaklayıcı, tutkulu, değişken ve tehlikeliydi.

Şimdi, işte buradaydılar. Adam onunla birlikte kanepeye uzanmış olmaktan son derece memnun görünüyordu ama kadın daha iyisini biliyordu. O doğuştan bir lider ve iş adamıydı. Sahip olma arzusu onu teşvik ediyordu. Doğuştan huzursuzdu. Yarın, bir hafta ya da bir yıl sonra hayatının nasıl olacağı hakkında hiçbir fikri yoktu ama kendini ona adadı. Kalıcı olarak. Saçlarına dokunduğunda elleri gergin bir şekilde titredi. Ona duyduğu bu ani ihtiyaç zamanla azalacak mıydı? Ondan vazgeçmesini istediği karanlık şiddeti arzulayacak mıydı? Kontrol edemediği endişelerinden sıyrıldı ve kendini televizyonda oynayan şeye konsantre olmaya zorladı.

Yedide kalktı ve duş almadan önce onu tekrar yedi. Kadın kalan köfteyi ısıttı ve adam gitmeden önce birlikte yediler.

"İyi olacak mısın?" diye sordu. "Evet."

"Bana ihtiyacın olursa arayabilirsin. Eğer kötü rüyalar görürsen, bunu bilmek isterim" dedi.

Başıyla onayladı ve adam kapıdan çıkmadan önce ona bir öpücük verdi. Gece saat neredeyse onda ayrılıyor olması bir yana, bu çok evcil, neredeyse normal hissettiriyordu. Adamın işinin yasadışı tarafıyla ilgilendiğini bilmek için sormasına gerek yoktu.

Duş aldı ve tam temizlenmek üzereydi ki aklına gelen bir düşünce kalbine korku saldı. Doğum kontrol hapı kullanmıyordu. O Her zaman bir RİA'sı vardı, bu yüzden hamilelik hiç düşündüğü bir endişe değildi, ama sapık yüzünden gitti.

Duştan tökezleyerek çıktı ve doktorun kartvizitini buldu. Halının üzerinde ıslak ayak izlerini takip ederken aradı. Doktor önce telaşlandı ama ona her şeyin yolunda olduğuna dair güvence verdi. Başka bir RİA istiyordu ama doktor şehir dışındaydı ve gelecek haftaya kadar dönmeyecekti. Hayal kırıklığını yuttu ve randevu aldı.

Başka bir doktora ya da Aile Planlaması Merkezi'ne gitmeyi düşündü ama ne sigortası ne de kimliği vardı. Tek seçeneği Gavin'in özel doktoru dönene kadar beklemektir. Ertesi gün hapı alacak parası bile yoktu.

O ve Gavin çocuk konusunu hiç konuşmamışlardı. Asla. O bile çocuklardan hoşlanıp hoşlanmadığını bilmiyordu. Yıllardır birlikteydiler ve adam evlilikten hiç söz etmemişti, dolayısıyla çocuklar söz konusu bile olamazdı. Çocuk istiyor muydu? İçten içe istiyordu. Beyaz çitli bir ev istiyordu ve evde oturan bir anne olmak istiyordu. Jonathan'la kısa süreliğine gün ışığına çıkan bir hayaldi bu, ama *Gavin*? Son derece hafif dönemler geçirmişti.

Onları neredeyse hiç fark etmemişti. Onların ne olduğunu bilmesine imkan yoktu. döngüsünde olduğu yerde. Yatağın kenarına oturdu ve başını bacaklarının arasına koydu çünkü bayılmak üzereydi.

Gavin, sadakatsizliğini öğrendikten sonra evlenme teklif edeceğini söyledi. Evet der miydi? Hiçbir fikri yoktu. Gavin'e benzeyen bir çocuk, bir oğul hayal ederken bile midesi dehşet ve sevinçle sarsılıyordu. Hayır. Hayatı istikrarsızdı ve Gavin'le olan ilişkisi daha da istikrarsızdı. Onu şimdi istiyordu ama uzun vadede? Onu gerçekten önemseydiğine inanmak istiyordu ama emin olamıyordu. Kalmayı kabul etmişti çünkü kalbi hayır demesine izin vermiyordu. Gavin bir muammaydı. Onunla ilgili özel bir şey yoktu. Her yönden sıradan biriydi. Diğer kadınlardan tek farkı Manny ile olan ilişkisiydi. Hâlâ babasının Gavin'in kabul etmediği bir faktör olduğundan şüpheleniyordu.

Sağlıklı düşünebildiğinde yatak çarşaflarının sırlıslıkla olduğunu fark etti. Yatağı soydu ve duşunu bitirdi. Başka bir çarşaf takımı buldu ve yatağı yeniden hazırladı. Odanın her tarafına yaydığı suyu emmesi için havluların üzerinde tepindi ve bulaşıkları yıkamak, tezgahı ve zemini sterilize etmek için mutfığa gitti. İş bittiğinde elektrik süpürgesi aradı.

"Ne yapıyorsun?"

Sıçradı ve Blade'i oturma odasında, silahı yanında dururken bulmak için döndü. Süpürgeyi kapattı ve belli belirsiz bir hareket yaptı.

"Ben sadece... temizlik yapıyorum." "Saat sabahın biri."

"Ah." Makul bir açıklama aradı ve "Yerleşemiyorum" da karar kıldı. Blade silahını kılıfına soktu. "Gavin'i aramamı ister misin?"

"Hayır!" Adamın ifadesi şüpheli bir hal alınca elini salladı. "Yani, ben iyiyim. Sadece meşgulüm."

"Bilmek isterdi."

"Bu bir sorun değil. Şimdi uyuyacağım," dedi ve kordonu sarmaya başladı.

"Uyku hapı ister misin?"

Bunu saatler önce yapmalıydı. "Evet, lütfen."

Blade uyku haplarını getirdi. Ağzına bir tane attı ve Blade'in onu yakından izlediğinin farkındaydı.

"Ben iyiyim. Gerçekten iyiyim. Onu rahatsız etmek istemiyorum," dedi sessizce. "Seninle ilgili hiçbir şey onu rahatsız etmiyor," diye karşılık verdi.

Ona gergin bir gülümseme verdi ve merdivenleri tırmandı. Taze çarşafın arasına girdi ve ilacın çabuk etki etmesine sevindi.

Haplara rağmen saat altı civarında uyandı. Aklındaki ilk şey hamilelik riskiydi. Akşamdan kalma gibi hissediyordu. Sürünerek aşağı indi ve Gavin'in ofisine göz attı ama evde değildi. Kendine bir fincan kahve yaptı ve ilk yudumunda duraksadı. Hamile kadınların kahve içmemesi gerekiyordu, değil mi? Lanet olsun. Telefonunu almak için aceleyle üst kata çıktı. Telefonu çevirirken odada volta attı.

"Alo?" diye temkinli bir ses cevap verdi.

"Anne?"

"Lyla?"

Annesi erken kalkan biri olarak nam salmıştı. O da buna güveniyordu. Bazı şeyler hiç değişmedi.

"Bugün ne yapıyorsun?" diye sordu, normal görünmeye çalışarak. "Market alışverişi. Fırıncılık."

"Seninle gelebilir miyim?" Evden çıkması gerekiyordu ve Carmen ya da Manny'ye bir şey kaçırma riskini göze almak istemiyordu. Çok mutlu olurlardı. Mantıken, hamile kalma ihtimali zayıftı. İki gün korunmasız seks yaptıktan sonra hamile kalması mucize olurdu ama bu da bir olasılıktı.

"Tabii ki. Nasılsın tatlım? Bu senin yeni numaran mı?" "Evet.

Hazırlanayım, hemen geliyorum."

Bir duraksama ve sonra, "Gavin'le mi?"

"Hayır. Sadece ben." Yüzünü buruşturdu. "Belki Blade."

"Baban bu konuda ne hissedecek bilmiyorum."

"Blade dışarıda kalacak," dedi dolaba girip bir elbise ile ceket ve gladyatör tarzı sandaletleri eşleştirirken.

"Tamam. Yakında görüşürüz."

Gözlerinin altındaki koyu halkaları gizleyecek kadar makyaj yaptı ve aceleyle aşağı indi. Ön kapıyı açtığı anda Blade ile burun buruna geldi. Adamın gözleri şüpheyle kısılmıştı.

"Annemi görmeye gidiyorum," dedi.

Adamın kaşları çatıldı. "Neden?"

Son seferinde ailesinin evinden aceleyle ayrıldığı için geçerli bir soru. Ama annesi onun annesiydi. "Çünkü." Adam yerinden kıpırdamayınca, "Benimle gelmek zorunda değilsin. Kendim sürebilirim."

"Pek olası değil. Gavin biliyor mu?"

Bundan kaçınmayı umuyordu. "Onu rahatsız etmek istemiyorum. Henüz eve gelmediğine göre gerçekten meşgul olmalı."

"Ara onu."

Bu kısmen cesaret, kısmen talepti. Gavin'in rızası olmadan yerinden kımıldamayacağını görebiliyordu. Cebinden telefonu çıkarıp rehberde Gavin'in adını bulduğunda dişlerini sıktı. Gavin'den uzaklaştı. Blade ve telefon çaldığında çeşmeye doğru yürüdü.

"Erken kalkmışsın," dedi Gavin.

"Evet." Durakladı, zihni sinirden bomboştu ve aceleyle "Annemi görmek istiyorum" dedi.

Kısa bir duraklama. "Birkaç saat içinde işim bitecek. Seninle vakit geçirmek için öğleden önce evde olmayı umuyordum."

"Ondan önce döneceğim. Sadece onunla konuşmam gerek." "Tamam."

Sertçe yutkundu. "Teşekkürler. Sonra görüşürüz." "Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara."

"İyi misin?" diye gecikmeli olarak sordu. Adam kıkırdadı. "Tabii ki iyiyim."

"Tamam. Sadece kontrol ediyorum."

"Hoşça kal, bebeğim."

Döndüğünde Blade'in telefonla konuştuğunu gördü. Kollarını kavuşturdu, Blade'in Gavin'i onunla konuştuğundan emin olmak için mi aradığını yoksa Gavin'in ayarlamalar mı yaptığını merak ediyordu. Dürüst olmak gerekirse, bunun bir önemi yoktu.

Blade bir SUV'nin arka kapısını açtığında, kadın içeri tırmandı ve Blade'in de onun yanına tırmanmasına şaşırdı. Ön tarafta iki koruma oturuyordu. Kimse konuşmuyordu ve bu gerginlik sinirlerini bozuyordu. Pencereye yaslandı ve şehre yaklaşımlarını izledi.

"Donut istiyorum," dedi dalgınca. "Ne tür?" Blade sordu.

"Maple."

Sürücü bir Dunkin' Donuts'a yanaştı. Blade donut tercihini yolcu koltuğundaki muhafız gibi yaptığında hafifçe eğlendi. O da

İki düzine sıcak çörekle geri döndüğünde kendini biraz daha iyi hissetti. Kimse kendi çöreğini alamadan çikolatalı ve akçaağaçlı çöreklerden birini kaptı ve ailesinin evine varmadan önce ikisini de bitirdi. Ne zaman ki Dışarı çıkmak için kapıyı açtığında, Blade koluna engelleyici bir el koydu.

"Önce bir kontrol edelim," dedi ve başını iki muhafıza doğru salladı kim dışarı tırmandı.

Muhafızlar her şeyin yolunda olduğunu söylediğinde, dışarı süzüldü ve şoför tarafından çoktan aranmış olan eve girdi. Annesi sakın görünüyordu ama Lyla dış görünüşün altındaki tedirginliği ve korkuyu gördü. Annesine sarılmadan önce adamları kovdu.

"Merhaba anne."

"Harika görünüyorsun! Gavin bir şeyleri doğru yapıyor olmalı." Aşırı parlak bir gülümseme takındı ve sonra yüz ifadesine endişe karıştı. "Onu mutlu ediyorsun, değil mi?"

Son zamanlarda olanlardan sonra, babasının yarım milyon dolarlık borcunun onu buraya getirdiğini unutmak kolaydı. Gavin'le kulüpteki geceden beri borç hakkında hiç konuşmamışlardı. Onunla konuşmak için bir başka hassas konu. Yarım milyon çok büyük bir paraydı, sahip olmadığı bir para. Şakakları gerginlikten zonkluyordu.

"Gavin iyi."

"Ve sen onunla mısın?" Annem umutla sordu.

"Evet."

Nefesini dışarı üfledi. "Güzel. Neden ben eşyalarımı toplarken sen de babanı görmeye gitmiyorsun?"

Yapması gereken kızlık görevleri olduğuna dair pek de ince olmayan bir ipucu. Üst kata çıktı ve anne babasının açık yatak odasının kapısını çaldı. Babasının sol kolu ve her iki bacağı da alçıdaydı. Yüzü hâlâ parçalanmış görünüyordu. Gavin'in sapığa yaptıklarına tanık olduktan sonra, babasının kolay kurtulduğunu biliyordu.

Adam başını kaldırdı ve ona dudak büktü. Ona defolup gitmesini söyleyeceğini umuyordu.

"Bu Prenses Lyla değil mi?" diye takıldı. "Erkek arkadaşınızın el işlerini görmeye mi geldiniz?"

Dişlerini sıktı ve boynuna kramp girmesin diye öne doğru yürüdü. "Hayır. Annemle alışverişe geldim." Burnu kırılmıştı ve iyi onarılmamıştı. Ortadan ayrılmıştı.

"Ne kadar süre böyle kalmam gerektiğini biliyor musun?" diye sordu sanki bunu ona o yapmış gibi. "Üç ay!"

Hiçbir şey söylemedi.

"Kendimi lanet bir özürlü gibi hissediyorum." Yine de hiçbir şey söylemedi.

Kaba kahverengi gözlerini ona dikti. "Yüksek hayatı mı yaşıyorsun, prenses?"

Adamın sesindeki alaycılık ve kıskançlık geri çekilmek istemesine neden oldu ama o yine de geri adım atmadı. Gavin'le birlikte olmasını hiç istememişti, aile işleri yüzünden değil, Gavin onu babasının kontrolünden aldığı için. Babasının kendisini sevmesi için elinden gelen her şeyi yapmıştı; hatta bir işe girip maaşının bir kısmını babasına vermeye kadar gitmişti.

kumar oynardı. Pyres'e katıldıktan sonra bu durum sona erdi. Manny onu uğruna çalışmak zorunda olmadığı bir sevgiye boğdu ve babasının onayı daha az önemli hale geldi. Babası Pyre'ların gücüne ve parasına içerlemişti.

"Ben iyiyim," dedi. Ailesinin kaçırılma olayından haberi yoktu ve açıkçası umurlarında olup olmadığını da bilmiyordu.

"Eminim öyledir," diye homurdandı babası. "Kendinden başka kimseyi düşünmüyor musun?"

Gözlerini kırıştırdı. "Affedersiniz?"

"Benim lanet olası bir işim yok ve annen de hiç çalışmadı!" diye bağırdı, yüzü öfkeden kıpkırmızıydı. "Yatalak olursam ve bir işim olmazsa nasıl yiyecek alacağımızı hiç düşündün mü?" Kadın ona öylece bakınca, "Bencil orospu" diye mırıldandı.

"Benimle böyle konuşma," diye tersledi.

"Neden olmasın? Sanki senin için bir hiçmişiz gibi bu aileye girip çıkıyorsun. Hayatımızda neler olup bittiği umurunda bile değil."

Bağırmak için ağzını açtı ama annesinin ona seslendiğini duydu. Babasının hakaretler yağdırdığı kapıyı çarparak aşağı indi.

"Her şey yolunda mı, tatlım?" Annem sordu.

Annesi için bir fark yaratmayacak tüm öfkeli sözcükleri ısırdı ve başını salladı.

"Gidelim o zaman."

Dışarı çıktıklarında, Blade onları cipe doğru yönlendirdiğinde annesi durdu.

"Benim kendi arabam var," dedi annem, eski bir Honda'yı göstererek. "Yapmam gereken bazı işler var."

"Bizim için fark etmez," dedi Blade.

"Gel anne," dedi ve annesinin elini tuttu.

Muhafızlardan biri, annesiyle birlikte oturabilmeleri için son sıradaki koltuğa geçti. Blade tüfeği aldı ve yola çıktılar. Annesi şoföre talimatlar veriyordu ve utandığı her halinden belliydi. Bankaya vardıklarında Lyla arabadan indi ve annesinin sıkışmış, endişeli bir ifadeyle ATM makinesine önce bir, sonra diğer kartı sokmasını izledi. Bağırsaklarını sıkarak telefonundan Maine'deki hesabına erişti ve hesabın kapatılmış olduğunu görünce pek de şaşırmadı.

Annesi üçüncü bir kart denerken Gavin'in numarasını çevirdi. "Hey, bebeğim," dedi Gavin.

Derin bir nefes aldı. "Hesabımdaki para, beş bin, sende mi?"

"Evet."

Neden annesini görmenin onu daha iyi hissettireceğini düşündü ki? Daha mı iyi? Hayatının ne kadar boktan olduğunu fark etmesini sağladı. Gavin her şeye sahipti.

gücü vardı ve onun hiçbir şeyi yoktu. Dikkatli davranmaya çalıştı. "Beş bin peşinat mı?"

"Ne için peşinat?"

"Babamın borcu var." Annesinin sanki gördüklerini değiştirecekmiş gibi ATM'nin ekranına vurmasını izlerken volta atıyordu. "Beş binin bir şey olmadığını biliyorum ama-"

"Neler oluyor?" Sesi kırılmıştı. "Biraz paraya ihtiyacım var," dedi.

Diğer uçta ölüm sessizliği. Kalbi çarpmaya başladı ve telefonu daha sıkı kavradı.

"Sana geri ödemek için bir iş bulabilirim." Hâlâ yanıt yoktu ve gözleri çaresizlik gözyaşlarıyla doldu. "Babamın borcu için sana borçlu olduğumu biliyorum ve nasıl yapacağımı konuşmadık-"

"Blade'in kredi kartı var. Bunu sonra konuşuruz," dedi Gavin ve telefonu kapattı. Yukarı.

Telefonu cebine koyarken zorlukla yutkundu. Annesi aceleyle nakit para olmadan arabaya döndüler. Postanede ve ardından bir dükkânda durduklarında Lyla sessizce oturdu. Annesi bir getto bakkalını seçti.

İnsanlar arabalarının bagajlarında tamale ve karaborsa DVD satıyorlardı. Blade ve diğer muhafızların elleri ceketlerindeydi, gergin oldukları her hallerinden belliydi. Annesi bir arabayı kaptığı gibi Blade'e yaklaştı.

"Gavin kullanabileceğimiz bir kredi kartınız olduğunu söyledi?" diye sordu alçak bir ses tonuyla.

"Bana mesaj attı. Kart bende," dedi Blade.

Başını salladı ve onlardan uzaklaşmaya çalışıyor gibi görünen annesine yetişmek için acele etti. "Anne, neye ihtiyacın varsa getir."

Annesi ona bakmadı. "Sadece birkaç şey için geldim." "Parasını Gavin ödeyecek," dedi sinirden midesi sıkışarak.

Annesi utançtan kızardı. "Biz iyiyiz."

"Hayır, değilsiniz ve biz buradayken alabileceğinizi alsanız iyi olur."

"Gerçekten mi?" Annem umutlu ama temkinli bir şekilde sordu.

"Evet. İhtiyacın olanı al. Başka ne zaman şansın olur bilmiyorum."

Annesi Lyla'nın sözünü dinledi ve sepetini ağzına kadar doldurdu. Bir paket prezervatif aldı, çünkü zararı olmazdı ve ödeme sırası geldiğinde annesinin dikkatini dağıttı. Blade kredi kartını uzatırken gözünü bile kırpmadı. Yiyecekleri yükleyip eve dönerlerken annesinin keyfi daha yerindeydi. Lyla, Blade ve muhafızlar

Yiyecekler içerideydi. Annesi boş buzdolabını yiyeceklerle doldurdu ve Gavin'le uğraşmak zorunda olmasına rağmen bu onu rahatlattı. Annesi onlar için öğle yemeği yapmakta ısrar etti. Gardiyanların oturma odasında oturmasına izin verilirken, Gavin annesinin malzemeleri yerleştirmesini ve yemeği hazırlamaya başlamasını izledi.

ev yapımı kızarmış tavuk hazırlıkları.

Normal şartlar altında annesinin yemeklerini tatmak için can atardı ama Gavin'in ailesiyle yaşadığı bu son olaya nasıl tepki vereceğini bilmemek midesini bulandırıyordu.

"Bu da ne?"

Başını kaldırdı ve annesinin elinde bir kutu prezervatif tuttuğunu gördü. Elini uzattı ama annesi vermedi.

"Bu *ne* Lyla?" diye sordu sanki Lyla on beş yaşındaymış gibi.

Kaşlarını kaldırdı. "Prezervatif. Kendinizi cinsel yolla bulaşan hastalıklardan ya da hamile kalmaktan kurtarmak için aletlerinize takarsınız."

"Evet ama bunlara neden ihtiyacın olsun ki? Gavin'le birliktesin, değil mi?" "Evet."

Annesinin yüzü sempatikleşti. "Seni yine aldatıyor mu?"

Kalbine ok saplanmıştı. Bu basit sorunun neden olduğu acı karşısında şaşkına dönmüştü.

"Onlar erkek, tatlım," dedi annesi, soğuk elini okşayarak. "Ama sana bakarlarsa ve eve gelirlerse, kimin umurunda?"

Önemsliyordu. Çok fazla önemsliyordu.

"Ama akıllı olmakta fayda var," diye devam etti annem. "Rahim içi araç hâlâ sende mi? Eğer onunla ilişkiye girmek istiyorsan onu çıkarmak isteyebilirsin."

"Kancalamak mı?"

Annesi hızlı ve pratik hareketlerle tavuğu una bulamaya başladı. "O bir kadın erkeği. Hayatına devam edebilir ve o zaman hepimiz nerede oluruz? Sigortan olmalı."

Sigorta olarak bir çocuk... Oturduğu yerden kalktı. "Tuvalete gitmem gerekiyor."

Annesi başka bir şey söyleyemedi dışarı çıktı ve mutfağın hemen dışında duran Blade'in yanından geçti. Üst kata koştu ve kapalı tuvalet kapağına oturup ellerini yüzüne kapattı. Telefonu çaldığında sarsıldı ve isteksizce cebinden çıkardı. Gavin'in telefonunu gördüğünde Bu ismi duyunca görmezden gelmeyi düşündü ama ailesinin yiyeceklerini o ödüyordu ve ona nasıl geri ödeyebileceğini konuşmak isteyebilirdi.

"Merhaba," dedi.

"Ben geldim. Seni burada istiyorum."

Eli telefona sıkıca sarıldı. "Annem kızarmış tavuk yapıyor." "Blade'i arıyorum. Seni bana getirecek."

Adam telefonu kapattı ve kadın orada oturup hayatında neyin yanlış gittiğini merak etti. Blade'in kapıyı çalması iki dakika bile sürmedi.

"Lyla? Gitmemiz gerekiyor,"

dedi. "Bir dakika."

Kapıyı tekrar çaldı. "Çok kızgın. Bir dakikamız yok." Oh, lanet olsun. Ayağa kalktı ve kapıyı açtı.

Blade ona sert bir bakış attı. "İyi misin?"

"Tamam." Yanından geçip gitti ve babasının onu gördüğünde ettiği küfürleri duymazdan geldi. Blade kapı aralığında durduğunda sustu.

"Evimde ne yapıyorsun?" diye kükredi babası.

"Gavin, Lyla ile böyle konuştuğunu duyarsa ne yapacağını söyledi." Blade sessizce söyledi. "Ona yine hakaret ettiğini duyarsam, başladığı işi bitiririm."

Onları görmezden geldi ve annesini yanağından öpmek için mutfağa gitti.

"Ama tavuk!" Annem itiraz etti.

"Keyfini çıkar," dedi ve prezervatifleri cebine koydu.

"Ne dediğimi unutma, Lyla!" diye seslendi.

Oradan olabildiğince hızlı çıktı ve sabahkinden daha kötü hissederek cipine bindi. Ailesinin hiçbir geliri olmadığını nasıl unutmuştu? Evet, bu babasının suçuydu ama nasıl hayatta kalacaklardı? Sokakta yaşamalarına izin vermezdi. Bir iş bulabilir ve babası tekrar ayağa kalkana kadar onlara yardım edebilirdi.

"Babanın seninle böyle konuşmasına izin vermemelisin," dedi

Blade. "Ben izin vermiyorum, o veriyor işte."

"Gavin buna izin vermeyecek."

Gavin onu gördüğünde kendi kendine küfredebilirdi.

Blade sabırsızca, "Onun için ne ifade ettiğin hakkında hiçbir fikrin yok," dedi.

Ön koltukta oturan ve her kelimeyi duyabilen muhafızlara baktı ve Blade'in çenesini kapatıp onu rahat bırakmasını dileyerek kapıya yaslandı.

Blade, "Annenin Gavin'le takılması ve onun seni tekrar aldatması hakkında söylediklerini duydum," dedi.

"Çeneni kapatacak mısın?" diye tersledi, sonunda öfkesine yenik düşmüştü. Kendi kafasının içinde olup bitenler yeterince kötüydü. Herkesin fikirlerini dile getirmesine ihtiyacı yoktu. "Ona tuzak kurmayacağım, bu yüzden bunu ona bildirmene gerek yok! Tanrım!" Gavin annesinin söylediklerini duysa ne düşünürdü?

"Sen diğerlerinden farklısın," dedi Blade.

Demek hâlâ başkaları da vardı... Gözyaşlarını geri kırıptı. "Blade, lütfen, kapa çeneni."

Aklından Gavin'e ailesine karşı gösterdiği cömertliği geri ödemenin yolları geçiyordu. Babasının çaldığı beş yüz bini asla geri ödeyemeyecekti. Maliyetinin çok küçük bir kısmıyla bile takas edebileceği değerli hiçbir şeye sahip değildi. Gavin sadece market alışverişlerini ödemekle kalmamış, aynı zamanda bir iş bulana kadar ondan borç istemek zorunda kalmıştı.

Cip Gavin'in yerleşkesine yanaştığında, hareket etmek için kendini zorlamak zorunda kaldı. Ellerini ceplerine soktu ve yavaşça kapıya doğru yürüdü. Sanki bir idam mangasına doğru yürüyormuş gibi hissediyordu. İçeri girerken parmakları prezervatif paketinin etrafına dolandı. Kapıyı kapattı ve orada durup dinlemeye başladı. Blade arkasından içeri girdiğinde sıçradı.

"Dışarıda kalman gerekiyor," dedi.

"Raporumu vermek zorundayım."

Adam onun etrafından dolaşmaya çalıştığında, kadın yolunu kesti. "Ne raporu? Benim hakkımda mı?"

"Evet."

"Rapor edecek ne var?" diye sordu. "Hiçbir şey olmadı."

Blade onun etrafından dolaştı. Çaresiz bir hamleyle onu durdurmak için sırtına atladı.

"Lütfen ona söyleme," diye fısıldadı utanç içinde.

"Neyi söylemeyeyim?"

Gavin ofisinden çıktığında dondu kaldı. Onun enerjisini hissedebiliyordu ve bu onun için iyiye işaret değildi. Gözleri uykusuzluktan kan çanağına dönmüştü ve sinirli görünüyordu. Blade onu bir pire gibi omuz silkerek uzaklaştırdı. Onun arkasına geçti ve patlamayı bekledi.

"Konuşmamız gerek," dedi Blade.

Gavin ofise girerken kadın bir kez daha yalvardı. Gavin tek parmağıyla onu işaret etti. Yavaşça ona doğru gitti ve karşılaşacağı şeye hazırlıklı değildi.

eli yüzünü kavrayacak şekilde uzandı. Refleks olarak geriye doğru sarsılmasına engel olamadı. Gözleri alev alev yanmaya başladı.

"Buna geri mi döndük?" diye
tısladı. Kadın hiçbir şey
söylemedi.

Gavin ofisin kapısını çarpmadan önce, "Hiçbir yere gitme," diye tersledi.

OceanofPDF.com

Sonsuzluk gibi görünen bir süre boyunca kanepede oturdu, ellerini dizlerinin arasına sıkıştırdı. Gavin'e, onu bir bebekle tuzağa düşürmeye çalışmak gibi bir niyeti olmadığını söyleyecekti. Kanıtı vardı! Dün gece doktordan randevu almıştı. Ailesine gelince... bu daha zordu. Neden kendisinden çalan birine yardım etmek için para versin ki? Ailesi onun sorumluluğundaydı. Bir iş bulacak ve babam iyileşene kadar ona yardım edecekti.

Blade ofisten çıktı. Dışarı çıkarken ona bakmadı ve ön kapıyı sessiz bir tıkırtıyla kapattı. Tattletale. Gelecekte bu gerçeği hatırlaması gerekiyordu.

"Lyla, buraya gel."

Gavin bağırmadı. Bu iyiye işaret olmalıydı, değil mi? Ayağa kalktı ve onun ofisine girerken sinirlerini gizlemeye çalıştı. Adam masanın arkasında oturuyordu.

Dün onu bindirdiği ofis koltuğu. Sanki bir ömür önceymiş gibi hissetti. Onun gözlerinin içine bakacak cesareti yoktu. Onun öfkesinin havada titreştiğini hissedebiliyordu. Titreyen ellerini birbirine kenetledi ve bekledi.

"Blade'in söyleyecek çok şeyi vardı." Geveze, hain piç.

"Gerçekten seni aldatacağımı mı düşünüyorsun?"

Göğsündeki acı dolu sızıya aldırmadı. "Şimdi olmaz-" diye ağzından kaçırdı ve adam sandalyesinden fırlayınca sendeleyerek geri çekildi.

"Şimdi değil mi?"

"Yani, demek istediğim-"

"Tanrım, ciddi misin sen?"

"Hile yaptığını düşünmüyorum," dedi, kararlı görünmeye çalışıyordu ama istemeden de olsa çekingen görünüyordu.

Adam ona baktı. Onu okuyamıyordu ama bir şeylerin geliştiğini hissetti ve bunu engellemeye çalıştı.

"Benimle mutlu olduğuna inanıyorum," dedi ve adam yorum yapmayınca kendine güveni sarsıldı. Onunla nasıl mutlu olabilirdi ki? böyle boktan bir ailesi olan biri? "Ya da tatmin olmuş." Hâlâ yanıt yok. "Bir şey istemeye hakkım olmadığını biliyorum. Bugünkü yiyeceklerin parasını ödediğiniz için teşekkür ederim. Kendi paramı kullanırdım ama..." Ama parası vardı. "Babam birkaç aydır yatalak ve annem de hiç çalışmadı. En azından babam iş bulabilecek kadar iyileşene kadar onlara yardım etmem gerekiyor."

"Neden bir hırsız muhasebeci olarak işe alınır ki?"

Gözlerini kırıştırdı. "Başka bir iş bulmaya çalışmasına engel mi olacaksın?" "Ona lanet olası bir referans vermeyeceğim."

Tabii ki yapmazdı. Yani babası bir daha *asla* iş bulamayacak mıydı? Ellerini birbirine doladı. "Bir iş bulabilirim, sana yiyeceklerin parasını geri öderim ve-"

"Hayır."

Kadın konuşmayı kesti ama adam detay vermedi. Gözlerini kaldırdı ve adamın yırtıcı bakışlarına yakalandı.

"Çalışmayacaksın," diye karar verdi. "Ama yardım etmem gerek. Onlar benim ailem."

"O zaman benden para istiyorsun."

"Faturalarını ödemem için bana para mı vereceksin?" Sol gözünün yanında bir kas seğirdi. "Evet."

Parası olmasına rağmen kendini çok kötü hissetti. "Teşekkür ederim. Bunu yapmak zorunda değilsin."

"Sanırım bir konuda kafan karıştı." Gerildi.

"Seni önemsemediğimi
düşünüyorsun." Kaşlarını çatı.

"Önemsediğini biliyorum."

"Öyle mi? Çünkü sana her şeyimi verdiğimi göstermeye çalışıyorum
ve sen sanki sana vuracaktım gibi geri çekiliyorsun."

"Özür dilerim." Onun için yaptığı onca şeyden sonra, bu saçmalığa
ihtiyacı yoktu. "Buraya gel."

Masanın etrafında dönmeden önce bir saniye tereddüt etti. Ondan bir
adım ötede durdu.

"Bana bak."

Adam yüzünü çerçevelerken başını kaldırıp baktı. Yüz hatları sert ve
acımasız, inatçı çizgilerle kesilmiş olsa da dokunuşu nazikti.

"Kuku istersem alabilirim," dedi.

Kadın sarsıldı ve adamın ona olan tutuşu sertleşti. "Biliyorum."

"Başka kadınları istemiyorum," diye devam etti, gözleri onunkilere
dikilmişti. "Beni tanımıyorlar, beni siklerine bile takmıyorlar. Bir sürtük ile
gerçek bir kadın arasındaki farkı bilirim."

Onu düşünürken başparmağı alt dudağının üzerinde gezindi. Kalbi
kulaklarında çarpıyordu.

"Haklısın."

Adam devam etmeyince, "Ne hakkında?" diye sordu.

"O zamanlar iş için yaptığım şeyler beni hala rahatsız ediyordu.
Geceleri beni uyutmuyordu. Sana dokunmasını istemedim, bu yüzden başka
kadınları kullandım. O pisliği onların içine akıttım. Onlar da bunu
memnuniyetle karşıladı, arzuladı."

Kız dönüp kaçmaya çalıştığında, adamın eli yüzünden koluna indi.
Onu kendine doğru çekti.

"Artık diğer kadınlara ihtiyacım yok. Yapmam gerekeni yaptığımda
hiçbir şey hissetmiyorum."

Hiçbir şey söylemedi.

"Sensiz üç yıl geçirdim, sence yine her şeyi berbat edecek kadar aptal mıyım?"

"Sanırım daha fazlasına ihtiyacın var,"

diye fısıldadı. "Daha fazla ne?"

"Vermem gerekenden fazlasını. Şu anda benim yeterli olduğumu düşünüyorsun, ama sonunda-"

Bir eliyle kızın ağzını kapattı ve sanki onu daha önce hiç görmemiş gibi ona baktı. "Hayatımın geri kalanı için sen yeterli olacaksın."

Gözleri onu yutmak isteyen aç, çaresiz havuzlardı. "Seni sevdiğimi hiç söylemedim, değil mi?"

Kalbi durdu.

"Senin için ölebileceğimi, seninle ilgili her şeye bayıldığımı sana hiç söylemedim. Sana doyamıyorum. Asla da doyamayacağım." Sesi güçlü ve emindi. "Konu sen olunca açgözlü oluyorum. Aramızda hiçbir şey istemiyorum, babam bile olsa ve bu berbat bir şey. Ama umurumda değil. Bana ihtiyacın olsun istiyorum ama yok. Bensiz de yaşayabilirsin. Bunu yıllarca yaptın."

Sarsılarak uzaklaştı ve elleri saçlarında, zor nefes alarak volta atmaya başladı. Kadın onu izledi, geri çekilmekle yanına gitmek arasında kaldı. İkisini de yapmadı ve olduğu yerde kaldı.

"Bensiz devam etmenden, bunu *yapabilmenden* nefret ediyorum."

Boynundaki damarlar dışarı fırladı. "Başka bir adamın sana dokunmasına izin verdin, onun için ona döndün-" Sözüünü kesti ve masasındaki her şeyi uçurdu. "Seni benden kaçmaya zorladım. I

Bunu biliyorum. Sensiz yaşamak benim cezamdı ve acı çektim Lyla." Ona doğru döndü, hareketleri sarsıntılı ve kontrolsüzdü.

"Seni seviyorum."

Tehdit gibi geldi.

"Ve seni asla bırakmayacağım, asla başka bir kadına dönmeyeceğim. Sen ihtiyacım olan her şeysin."

Gözyaşları yüzünden aşağı döküldü.

"Seni izleyen adamlarım var. Onları sürekli arıyorum çünkü hâlâ burada olduğunu bilmem gerekiyor. Bunun beni zayıf göstermesi umurumda değil. Bunu yapmam gerek.

Beni beklediğini biliyorum. Bir yönümle babama benziyorum.

Sevdiğimizde, bunu bir kez ve sonsuza dek yaparız. Gitmene asla izin vermeyeceğim. Senin ne olduğunu, hayatımda nasıl bir yerin olduğunu biliyorum. Parmaklarımın arasından kayıp gittiğini hissedebiliyorum. Buna izin vermeyeceğim." Kollarını iki yana açtı. "Beni bağlamak mı istiyorsun, bebeğim? Al beni. Her şeyi, her şeyi. Benden bir şey istediğini ve arkamı döndüğümde kaçmayı beklemediğini göster bana. Kaçmayacağımı biliyorum.

ve çoğu insanın aşk için sadece bir şansı olduğunu. Eğer başaramazlarsa, bu kadar. Bana ikinci ve üçüncü bir şans vermen için seni zorladım.

Senden şans istemeye devam edeceğim çünkü biz asla bitmeyeceğiz. Yasal bağlar istiyorum."

"Yasal-?" diye söze başladı ama adamın ne demek istediği anlaşılnca sesi kesildi. "Sen bizim dünyamızın bir parçası değilsin. Bu yüzden babam ve ben sana çekildik.

Masumiyet, sadakat, saflık ve sevgi. Bana annemi hatırlatıyorsun. Onun ruhunu taşıyorsun. Babamı ayakta tutardı. Sen gittiğinde kendimi kaybettim. Birdenbire ceza vermek, varoşlara korku salmak için sabırsızlanmaya başladım. Kaybedecek hiçbir şeyim yoktu, eve dönecek hiçbir şeyim yoktu ve sonra seni buldum."

Gözleri öylesine güçlü bir öfkeyle parlıyordu ki kadının kollarında tüyler diken diken oldu.

"Şimdiye kadar istismar edebilecekleri bir zayıflığım olmadı.

Kaçırılman nasıl tepki vereceğimi görmek için bir testti. Emirleri seni kaçırmak, fidye istemek ve parayı ne kadar çabuk toplayacağımı görmektir. Sana dokunulmaması gerekiyordu. Biri benimle taşak geçiyor ve içimdeki her şey misilleme yapmak istiyor ama bu görevi sana devretmek zorundayım.

Başka biri. O değersiz pisliklerin ölümünden memnun olabilirim çünkü sen varsın. Geleceğim senden geçiyor, bu yüzden sana sahip olmak için bedeli

ne olursa olsun ödeyeceğim."

Kadın ona uzandı ve adam vahşi bir erkek, güç ve ihtiyaçla ona doğru geldi. Onu sertçe öptü, aynı anda hem cezalandırıyor hem de besliyordu. Elleri onun üzerinde dolaşıyor, etine giriyor, onu kavriyordu.

Giysiler. Öfkeli bir hırıltıyla onu masanın üzerine bıraktı. Kadın onun Elbisesini kaldırıp bacaklarını ayırırken denge için omuzlarını tuttu. Adamın siki içine girmeden önce sadece bir anlık uyarısı vardı. Adam yavaşça ama amansızca içine doğru kayarken kadın onun ağzına doğru inledi. Adam kendini tamamen kılıfına sokana kadar durmadı. Ceketini çekip çıkardığında prezervatifler cebinden düştü ve masanın üzerinde zıpladı. Öpüşmeden geri çekilip kadının elbisesinin askılarını indirdi ve onları gördü.

"Hayır," diye homurdandı, elbisesi beline dolanırken ve sütyenini çözerken.

"Hayır mı?" diye nefesini tuttu adam nabzını emip onu kendine doğru çekerken.

"Prezervatif yok, RİA yok." Başını kaldırdı. "Annenin tavsiyesine uymalısın. Bağla beni, Lyla."

"Bebek mi?" diye sordu, zihni dönüyordu.

"Bu sefer sonuna kadar gideceğiz. Yüzüğüm parmağında, bebeğim karnında. Yarım ölçü yok. Kabul ettin, bebeğim."

"Bunu ne zaman kabul ettim?" diye sordu ve bir iniltiyi bastırdı.

Ona güç verirken saçlarını kavradı, daha fazlası için nefesini kesen sert vuruşlar yaptı.

"Benimle kalmayı kabul ettin. Kalıcı olarak. Seni bana mümkün olan her şekilde bağlamaktan başka bir şey yapmayacağımı mı sanıyorsun?"

"Ama bilmiyordum..." Kısa bir çığlık attı ve doruğa ulaşırken onun etrafında sarsıldı.

Onun kendisi için parçalanmasını izlerken kendini tuttu. Kadın kollarında zayıflayıp titremeye başladığında tekrar hareket etmeye başladı.

"Beni öldürmeye çalışıyorsun," diye inledi, neredeyse acı veren artçı şoklara karşı yüzünü buruşturarak.

"Hayır, ben açgözlüyüm," diye düzeltti, daha derine inebilmek için kalçalarını kaldırırken. İlerlerken dişlerini gösterdi. "Eğer hamile kalırsan, çok mutlu olurum. Ailene karşı duyduğun sadakati istiyorum. Ona *ihtiyacım var.*"

"Sende."

"Hayır." Alt dudağını ısırđı ve çekiştirdi ama mutfakta yaptığı gibi deriyi kırmadı. "Henüz sadakatine sahip değilim ama olacağım. Sen hâlâ Benden emin değil. Bunu aşmaya çalışacağız."

Elleri klitorisine doğru hareket etti. Kadın sıçradı ve adamın elini çekmeye çalıştı.

"Yapamam!" diye inledi, başını onun çenesinin altına sıkıştırmıştı. "Yapacaksın," diye buyurdu.

"Benimle gel, bebeğim."

Ne kadar baskı uygulayacağını biliyordu. Kadın tekrar patladı ve bu sefer adam da onunla birlikte boşaldı, kendini olabildiğince derine soktu ve sonra onun üzerine yığıldı, masasına yayılırken başı göğsüne yaslandı. Adam ayrılıp onu yukarı taşımadan önce bir süre bu şekilde kaldılar. Birbirlerine bakacak şekilde yatağa yerleştiler. Etrafındaki havada parıldayan o korkunç gerilim dağılmıştı.

Yanağını okşadı ve sanki dokunuşu ona tarifsiz bir mutluluk vermiş gibi gözlerinin kapanışını izledi. Boğazı gözyaşlarıyla tılandı. "Seni seviyorum, Gavin. Hem de çok fazla."

Gözleri şak diye açıldı. "Beni asla çok fazla sevemezsin." "Bu beni çok korkutuyor."

Onun yüzünü kavradı.

"Söyle." "Seni seviyorum."

"Tekrar."

"Seni seviyorum."

"Benimle evlenecek misin?"

Kadın dudağını ısırđı ve adam sırttı. "Beni seviyorsun; benimle evleneceksin." "Seni seviyorum ama evlilik..."

"Bu kaçınılmaz. Bir düğün planlayıcısıyla konuştum bile."

Ayağa kalkmaya çalıştı ama adam onu yanında yatar halde tuttu. "Düğün organizatörü mü?"

Deli misin sen?"

Gülümsemesinde bir sınır vardı. "Kalmayı kabul ettiğin gün onunla konuştum. Üst düzey biri. Bazı prestijli düğünleri idare etti. Onunla görüşebilir, detayları gözden geçirebilirsiniz."

"Bir düğün için ayrıntılar," dedi uyuşuk bir sesle. "Fazla bir şey istemiyorsun, değil mi?"

"Yıllarımızı boşa harcadık. Bir ayı daha boşa harcamayacağım." "Ay mı?"

"Sana söylemedim mi, bebeğim? Birkaç hafta içinde evleniyoruz."

Midesi sanki bir hız trenindeymiş gibi sarsılırken bir elini kaldırdı. "Gavin, yapamayız-"

"Elbette yapabiliriz," dedi. "Düğünü otellerimizden birinde yapacağız, davetiyeler hazırlanıyor ve herkes elbisenizi yapma şansına atlayacak."

"Bu çok hızlı!" diye patladı ve yumruğunu adamın omzuna vurdu. "İki hafta içinde ortaya çıktın ve hayatımı alt üst ettin. İki hafta içinde şantaja uğradı, itilip kakıldı, baştan çıkarıldı, kaçırıldı ve şimdi de seninle evlenmesi emredildi! Bu ne zaman sona erecek?"

"Sen benim olana kadar durmayacak," dedi kararlı bir şekilde. "O zamana kadar işin diğer tarafını da halletmiş olurum ve daha fazla zaman kaybetmek istemiyorum. Yarım kalmış işleri tamamlıyorum, böylece bir hayat, bir aile kurmak için zamanımız olacak." Gözleri onunkileri aradı. "Bunu benimle istiyor musun?"

"Lanet olsun, buna hazır değilim."

"Hazır olacaksın. Bundan emin olacağım." "Peki ya ailem?"

"Onlara ne istersen ver. Benim param senin paran. Sana bir kredi kartı alacağım ve banka hesaplarıma geçireceğim."

Daha önce de ona harçlık vermişti ama bu ona daha da fazla özgürlük veriyordu. Adamın güveni ve cömertliği onu hayrete düşürmüştü.

"Gerçekten mi?"

Sırt üstü yattı ve onu omzunun kıvrımına oturttu. "İyi ebeveyn olmamalarının bedelini ödemelerini istiyorsan, öyle olsun. Bırak da

Evsizler. Milyoner olmalarını istiyorsunuz; umurumda değil. Onlara saygı duymuyorum. Onların etkisine rağmen sen sensin. Ne kadar özel olduğun hakkında hiçbir fikirleri yok. Sana iyi davransalardı, onları ödüllendirirdim.

Bunun yerine, babanızın yüzlerce, binlerce ve sonra yüzbinlerce kaymağını yemesini izledim. Yalan söylemeyeceğim ve size onu dövmekten zevk almadığımı söylemeyeceğim."

"Neden senden çalmasına izin verdin?" Bu, en başından beri onu rahatsız eden bir soruydu. Beş yüz bin çok büyük bir paraydı. Gavin böyle bir şeyi kaçırarak bir tip değildi.

"Ailen senin en büyük zayıflığın. Seni bulduğumda, seni burada tutmanın, bana borçlu kalmanı sağlamanın bir yolunu bulmalıydım. Kendine bir çukur kazmasına izin verdim ve onu kendi çıkarım için kullanmayı bekledim."

"Ya beni hiç bulamazsan?"

"Seni er ya da geç bulacaktım, Lyla." Gözlerini kapadı ve onu kendine sardı. "Ben uyurken yanımda kal."

"Tamam."

Pencereden parlak mavi gökyüzüne baktı ve basit bir hayatı olup olmayacağını merak etti. Muhtemelen olmayacaktı. Hele ki Gavin Pyre ile evlenmek üzereyken. Gavin Pyre'in aklında evlilik olduğunu hiç düşünmemiştii ama o her zaman onu şaşırtmayı başarmıştı. Yüzü uykudayken bile vahşi ve tehlikeliydi. Onu seviyordu. Kız da onu seviyordu. Birbirlerinin tamamen zıttıydılar ama yine de bir şekilde birbirlerine uyuyorlardı. Uykuya dalmadan önce sessiz bir dua etti.

Yalnız uyandı ve bu onu çok kızdırdı. Her zaman hafif bir uykucu olmuştu ama şimdi ölü gibi uyuyor gibiydi. Dışarısı karanlıktı, bu da bir süredir dışarıda olduğu anlamına geliyordu. Duş almaya karar verdi ve şampuanlama sürecindeyken saçı bir şeye takıldı. Bir çığlık attı.

ve saçları çözülene kadar yavaşça salladı. Sol elini kaldırdı ve dondu kaldı. Güzel bir elmas yüzük ona baştan çıkarıcı bir şekilde göz kırptı. Elini spreye doğru kaldırdı ve beyaz elmaslarla süslü ince bir bant üzerine yerleştirilmiş soluk mavi elmasa baktı. Nefesini kesmişti.

"Gavin?" Sesi zayıftı.

Eli titremeye başladı. Elbette evlilik hakkında konuştuklarını hatırlıyordu ama yüzük bunu acı verici bir şekilde gerçek kılmıştı. Saçındaki köpükleri yıkadı, bir bornoza sarındı ve aşağıya koştu. Gavin'i ofisinde telefonla konuşurken buldu. Kız elini yüzüne doğru savurunca Gavin hemen görüşmeyi sonlandırdı.

"Beğenmedin mi?" diye sordu ihtiyatla.

"Bunu ne zaman aldın?" diye sordu. "Üç yılı aşkın bir süre önce."

O kadar şaşırmıştı ki bir adım geri çekildi. "Bunu... daha önce mi aldın?"

"Evet, uzun zamandır bunu sana vermek için bekliyordum. Beğendin mi?"

Gözleri yaşlarla doldu. "Bayıldım," demeyi başardı, sonra da kendini ona doğru fırlattı. Kendini ona sardı ve sıkıca sarıldı.

"Emin misin?"

"Evet."

Onu öptü ve geri çekti. "Babana söylememiz gerek." Sırıttı.

"Bayılabilir."

"Ona yarın söylemeliyiz... ve Carmen'e. Oh, Tanrım." Onların tepkilerini düşünmek bile göğsünün endişeyle gerilmesine neden oldu.

"Bunun için endişelenmeyin. Bizim için mutlu olacaklardır" dedi.

"Biliyorum ama düğünü ay sonuna kadar yapmak istediğini söylemiştin. Bu nasıl olacak?"

"Para," dedi umursamazca ve kızın avucunu öptü. "Umarım ne tür bir düğün istediğini biliyorsundur."

"Ne demek istiyorsun?"

"Bilirsiniz, renkler, tema, bu tür şeyler."

Alt dudağını dişledi. "Kaçamaz mıyız?"

Bir kahkaha patlattı. Bu neşeli ses endişesinin çoğunu alıp götürdü. Onu kaygısız ve mutlu görmek hoşuna gitmişti. Normalde çok ciddi ve yoğundu.

"Babamın bizi öldüreceği gerçeği bir yana, ben büyük düğünü istiyorum." "Neden?" Eğer ona kalsaydı, arka bahçede bir düğün yapardı. O

teşhir edilmek, gazetelere çıkmak, hakkında dedikodu yapılmasını istemiyordu. Gavin medyanın ilgisini çekecek kadar yüksek profilliydi ve bundan nefret ederdi.

"Sadece bir kez evleniyorum ve bizimkini efsanevi kılacak tüm kaynaklara sahibiz. Ayrıca, iş ortaklarımızın da katılmasını istiyorum."

"Kaç misafirden bahsediyoruz?" diye sordu temkinli bir şekilde.

"Bilmiyorum. Asistanım düğün organizatörü Armand'a bazı numaralar verdi. Hafta sonuna kadar onunla görüşmek için randevunuz var."

"Saldırgan."

"Çok ısrarcı," diye kabul etti ve dudaklarının tadına baktı. "Ay sonuna kadar Lyla Pyre olacaksın." Gözleri açlıkla parlıyordu. "Buna hazır mısın bebeğim?"

"Hayır."

"Çok kötü." Onu tekrar öperek sözlerini yumuşattı. "Bazı işleri halletmem gerekiyor, sonra akşam yemeği yiyebiliriz. Aşçı bir şeyler hazırlıyor. On dakika sonra."

Kendini ondan kurtardı ve aceleyle ofisten çıktı. Duşunu bitirdi ve dördüncü çalışta açan Carmen'i ararken odada volta attı.

"Hey, kızım," diye pufladı Carmen.

Durakladı. "Seni kötü bir zamanda mı yakaladım?" "Hayır."

"Neden sesin sanki spor yapıyormuşsun gibi geliyor?"

"Vinny ile yatakta egzersiz yapıyorum," diye kıkırdadı Carmen.

TMI. Derin bir nefes aldı ve ağzından kaçırdı, "Evleniyorum."

Tam bir sessizlik ve ardından zayıf bir "Hayır."

"Evet."

Biraz daha yüksek

sesle, "Hayır." "Evet."

"Hayır!"

"Evet," diye tekrarladı.

"Siktir, evet!" Carmen çılgılık attı. "Vinny, yapıyorlar. Sikişmiyorlar, evleniyorlar! Evleniyorlar! Hayır. Bilmiyorum. Ona sorayım." Carmen'in sesi heyecandan çılgına dönmüştü. "Ne zaman evleniyorsun?"

"Ay sonuna kadar evlenmek istiyor." "Ne? Bunu nasıl yapacaksın?"

"Bir düğün planlayıcısı. Armand mı?"

"*Armand* sende mi? Oh. Aman Tanrım. Tanrım. Bu çılgınlık. Çok heyecanlandım! Mutlu musun?"

"Evet." Korkmuş ama mutlu. "Ne yapacağımı bilmiyorum." "Açıkçası, ne tür bir düğün istediğine karar vermelisin. I yüzüğü görmek istiyorum! Bana bir resim gönder."

Ellerini sıktı. "Kaçmak istiyorum."

"Kaçamazsın," dedi Carmen sertçe.

"Biliyorum. Gavin izin vermez."

"Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun. Tamam. Aman Tanrım. Sana bir elbise almamız lazım ve ne tür çiçekler biliyor musun-?"

"Hiçbir fikrim yok."

"Ben baş nedimeyim, değil mi?"

"Tabii ki."

"Öyle olsa iyi olur. Peki Vinny'nin sağdııcı?" "Sanırım öyle."

"Öyle olsa iyi olur," dedi Carmen tekrar. "Aman Tanrım, Pinterest'e gidiyorum. Yarın gelinlik alışverişı yapalım, böylece ne istediğin hakkında bir fikrin olur. Sana fikirler göndereceğim."

Hat kesildi. Manny'yi aramak istedi ama bu ona telefonda söylemek istediği bir şey değildi ve birlikte söylemeleri gerekiyordu.

Mutfağa gitti ve aşçının şarap ve mumlar eşliğinde somon balığı ve harika bir salata hazırladığını gördü. Aşçı gece için ayrılmadan önce onunla sohbet etti. Gavin içeri girdiğinde Lyla şarap dolduruyordu.

"Bu çok güzel," dedi.

"Daha yeni nişanlandık. Bunu kutlamalıyız," dedi ve onu uzun ve derin bir şekilde öptü.

"Böyle devam edersen yemek yemeyeceğiz," dedi. "Bana uyar," dedi adam, onu daha yakına çekerek.

"Acıktım," dedi ve onu koltuğuna itti.

Gavin yeterince kolay gitti. O yüzüğüne bakarken onlar tabaklarını hazırladılar.

"Carmen yarın gelinlik bakmak istiyor," dedi. Adam başını salladı. "Güzel."

"Ailemi ziyaret etmem gerekiyor," diye düşündü, maddi sorunlarını ve yaklaşan düğününü düşünüyordu. Tereddüt etti ve sonra şöyle dedi:

"Babamın benimle yürümesini istemiyorum. Bunu Manny'nin yapmasını istiyorum."

"Babam onur duyardı," dedi.

Telefonu çaldı. Açtı ve Carmen'in mesajını gördü, yüzüğü görmek istiyordu. Fotoğrafını çekti ve gönderdi.

"Neden mavi elmas?" diye sordu.

"Gözlerin için."

Yukarı baktı. "Gözlerim mi?"

"Pırlanta gözlerinle aynı renkte. Abartılı bir şey takmayacağını biliyordum ama yüzüğün eşsiz olmasını istedim."

"Öyle," dedi ve telefon çaldığında ona, "Carmen kabul ediyor. Vinny sağdıcın olacak mı?"

"Tabii ki. O benim kardeşim gibi. Neden?"

"Carmen seninle yüzleşmeden önce emin olmaya çalışıyorum." Yakında yasal olarak bağlanacağı bu adamı inceledi. "İşin bir tarafıyla iyi olacaksın da diğer tarafıyla olmayacak mısın?"

"İşi devralması için birini eğitiyorum. İşin bazı kısımlarını zaten biliyor, ancak bazı bağlantıların doğrudan ele alınması gerekiyor."

"Kim devralıyor?"

"Bilmemen daha iyi."

Evet. Ne kadar az bilirse o kadar iyi, ama "Neden bu kadar dahil mi? Yani, kumarhanelerinizde de yeraltı dünyasında oynadığınız rolün aynısını oynuyorsunuz, değil mi? Siz en tepedesiniz ve genellikle günlük operasyonlar. Sizin bir müdürünüz falan yok mu?" "Altımda güvendiğim adamlar var ama bize güvenilirlik kazandıran şey benim adım.

ve güç. İşler kötüye gittiğinde ben devreye girerim. Bu durumda, yeni suç lordunu tanıtmam gerekiyor ve bunun şahsen yapılması gerekiyor."

Bu, hayatlarının yakında geçmişte kalacak bir parçasıydı. Gavin onu bundan vazgeçecek kadar seviyordu. Duygularının gücü onu hem korkutuyor hem de heyecanlandırıyordu. Onunla asla baş edemeyecekti ama bunu sorun etmiyordu. O kendine has biriydi ve hesaba katılması gereken bir güçtü. O böyle biriydi ve hiçbir şey onu değiştiremezdi. Onun kollarında kucakladığı bir bebeği hayal etmeye çalıştı ve boğazının duygularla düğümlendiğini hissetti. Tanrım. Gavin Pyre, bir baba...

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu. "Baba mı olmak istiyorsun?"

"Evet. Annem zor bir hamilelik geçirdi, o yüzden sadece beni doğurdu. Ben hep büyük bir aile istedim. Ya sen?"

"Bir kız kardeşim ya da ağabeyim olmasını istedim ama Carmen vardı ve o bana yetiyordu. Bu nedenle, ikimiz de tek çocuğuz."

"Eğer siz de istiyorsanız, ben büyük bir aileyle mücadele etmeye hazırım."

Konağın etrafında koşuşturan çocukları hayal etmeye çalıştı ve gülümsedi. "Ben buna hazırım." Adam ona doğru uzandı ve kadın dudak büküp geriye doğru çekildi. "Yemek yiyoruz!"

"Sonra yeriz," dedi ve onu kollarının arasına aldı.

OceanofPDF.com

MANNY, Gavin'in yaklaşan evliliklerini duyurmasının ardından yumruğunu havaya kaldırdı ve yemek odasının etrafında dans etti. Manny oğlunu her ikisinden de öptü.

Lyla'yı kucaklayıp bir o yana bir bu yana sallamadan önce yanaklarını sıktı. Onu yere bıraktığında yüzünü kavradı.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

Gözyaşları beklenmedik bir şekilde yükseldi ve taşı. "Benimle koridorda yürüyecek misin?"

Manny, kadının sözleri onu ölümcül bir şekilde yaralamış gibi sendeleyerek geri çekildi. "Seninle koridorda yürümek mi?"

"Babam..." Omuz silkti. Babasının ona pek değer vermediği bir sır değildi. "Sakıncası yoksa senin yapmanı istiyorum."

Manny derin bir nefes aldı. "Benim için onurdur."

Ona sıkıca sarıldı. "Çok mutluyum."

"İkiniz için de tek istediğim buydu," dedi Manny ciddiyetle.

"Bugün bir elbise bakmaya gidiyorum. Carmen de benimle geliyor." "Düğün ne zaman?" Manny sordu.

Gavin, "Ay sonuna kadar," dedi.

Manny şaşırmış görünmüyordu. Başını salladı ve ellerini birbirine vurdu. "Yapacak çok işimiz var. Yardımcı olabileceğim bir şey olursa bana haber verin. Bu haber beni son derece mutlu etti."

Kısa bir süre sonra el ele ayrıldılar. Gavin bir eli onun kalçasındayken arabayı sürdü.

"Ona yüz yüze söylediğimiz için memnunum," dedi. "Evet."

"Ve benimle koridorda yürüyecek."

"Yapacağına dair şüphelerin var mıydı?" Gavin yan gözle ona baktı.

"Kan bağı dışında her yönden onun kızıydın... Tanrı'ya şükür."

"Asla bilemezsin. Sadece aldırmadığı için rahatladım."

"Babamın annem dışında hiç kimseye sana verdiği tepkiyi verdiğini görmedim." Başparmağıyla onun kalçasını okşadı. "İkimiz için de iyisin."

Göğsünde bir sızı hissetti ama bir şey söylemedi. Gavin arabayı Carmen'in malikânesinin önüne çekti. Carmen evden dışarı fırladı, çılgık atıyor ve Gavin durmadan önce Lyla'nın kapı koluna uzanıyordu. Yüzüğü görebilmesi için Lyla'yı dışarı çekti.

"Çok mutluyum!" Carmen topuklu ayakkabılarının üzerinde zıplayarak bağırdı. Gavin arabadan inerken kuru bir sesle, "Anlıyorum," dedi.

Vinny merdivenlerden indi ve Lyla'nın yanına gelmeden önce Gavin'le erkekçe tokalaşıp sırtını sıvazladı. Onu sardı ve kulağına fısıldadı, "Seni seviyor, biliyor musun?"

Geri çekildi ve ona gülümsedi. "Biliyorum."

Vinny başıyla onayladı ve Gavin'e bakmadan önce onu öptü. "Bu ikisini birlikte bırakacağız, ha?"

Gavin onu öpmek için eğildi. Bu şehvetli öpücüğe ya da Gavin'in parmaklarının kalçalarına batmasına hazırlıklı değildi. Adam geri çekildiğinde, kadın onun gözlerini aradı.

"İyi misin?" diye sordu.

"İstediğin elbiseyi al. Para önemli değil." "Seni anlıyorum!" Carmen cıvıldadı.

"İyi hissediyor musun?" diye sordu ve kadın başını salladı. "Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara."

"Tamam."

"Bir ay, Lyla. En fazla bu kadar bekleyebilirim," diye uyardı. "İtiraz etmiyorum," dedi Lyla.

"Güzel." Carmen'e baktı. "Ona iyi bak." Carmen saçlarını savurdu. "Tabii ki."

Gavin cipi işaret ederek, "Blade seni gölgeleyecek," dedi.

"Tamam."

"Ailenin sana bir bok vermesine izin verme," dedi daha ticari bir tonda. "Onlara hiçbir şey borçlu değilsin."

Başını salladı.

"Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara."

Sert bir öpücük daha aldıktan sonra arabasına doğru yürüdü ve Vinny yolcu koltuğuna otururken arabaya bindi. Carmen kollarını birbirine bağladı ve onu üstü açık altın arabaya götürdü.

"Gavin'i böyle görmeye bayılıyorum," dedi

Carmen. "Ne gibi?"

"Çaresiz."

"Çaresiz mi?" diye yineledi, onun adına kırılmıştı. "O çaresiz değil."

"Nişanlısına evlenmeden önce sadece bir ay süre veren her erkek Kadın fikrini değiştirecek diye endişeleniyorum."

"Değiştirmeyeceğim," dedi Lyla.

Carmen ona yan gözle baktı. "Güzel. Çünkü Gavin ve benimle uğraşmak zorunda kalacaktın." Carmen garaj yolundan hızla çıkarken, Blade de ona yetişmeye çalışırken lastiklerinin gıcırdamasına neden oldu.

"Efsanevi bir terziyle randevumuz var. Armand'la konuştum ve onu tavsiye etti. Ne tür bir elbise istediğini biliyor musun?"

"Beyaz mı?"

Carmen ona iğrenmiş bir bakış attı. "Kızım, bana sahip olduğun için şanslısın."

Gavin'in evine giden merdivenleri çıkmadan önce Carmen'e el salladı. Yorgunluktan uyuşmuştu. Düğün detayları kafasının içinde dönüp duruyordu.

Carmen'in sınırsız hevesi ve saçma sapan terzisi arasında ne istediği hakkında hiçbir fikri yoktu. Hepsi birbirine karışana kadar sayısız elbise denedi. Burası Vegas'tı. Terzi kreasyonları için her şeyi yaptı. Lyla kafasında canlandırdığı şeyi -geleneksel ve sade bir şey- tarif ettiğinde terzi ve Carmen'in yüzünde aynı dehşet ifadesi belirdi. Yarın bir sonraki randevuları vardı ama Lyla bundan korkuyordu. Duş aldı ve sahip olduğu en rahat pijamaları giydi. Aşağı indi, bir yemek ısıttı ve Gavin'i aramak için kanepeye kıvrıldı.

"Kaçamayacağımıza emin misin?" diye sordu adam cevap verdiğinde. "Evet. Evde misin?"

"Evet. Carmen beni bıraktı. Akşam yemeği yiyip yatacağım. Eve ne zaman geliyorsun?" "Emin değilim."

"Ailemi görmeye gittim. Anneme nişanlandığımızı ve faturalarıyla senin ilgileneceğini söyledim."

"Sen ilgileniyorsun. Daha az umursayamazdım." "Biliyorum, ama para senden geliyor." "Lyla, bu senin paran."

"Tamam, Manny'nin benimle yürümesinden hoşlanmadı ama-"

"Bu ona bağlı değil."

"Evet, biliyorum ve bunu ona söyledim," diye yatıştırdı. "Her şey yolunda. Sen iyi misin?"

"Evet. Senden duymak beni daha iyi hissettirdi." Bir duraklama ve sonra, "Beni sevdiğini söyle."

"Seni seviyorum."

"Neler yapabileceğimi bildiğin halde mi?"

Omurgasından aşağı bir ürperti süzüldü. "Bir sorun mu var?" "Hayır, sadece bunun önemli olmadığını söylediğini duymak istiyorum."

"Ne olursa olsun seni seviyorum." Cevap yok. "Bana eve gel, Gavin."

"Geleceğim. Bu işi hallettiğimde, benden kurtulamayacaksın."

Beni hayal et,

bebeğim."

"Düşleyeceğim."

Yemeğini bitirdi ve boşluğa bakarak garip konuşmayı ve yaklaşan düşünlerini düşündü. Gavin'in yeni suç lordunu çok zorladığı açıktı. O yeraltı dünyasını tamamen terk edene kadar rahat edemeyecekti.

Yatağa tırmandı ve uzun süre tavana bakarak hayatının bu kadar kısa sürede ne kadar değiştiğini düşündü. Jonathan'ı uzak bir pişmanlık duygusuyla düşündü. Artık Gavin'le birlikte olduğuna göre, Jonathan'a verdiği şeyin sevginin sulandırılmış bir versiyonu olduğu açıktı. O daha iyisini hak ediyordu.

Yatakta tek başına olmaktan hoşlanmıyordu. Gavin'in işinin onu gecenin her saatinde dışarıda tutmasına lanet ediyordu. Yeni suçlunun kim olduğunu Lordum? Gavin bu gece ne yapıyordu da ondan güvence isteyecek kadar huzursuz olmuştu? Yüzünü yastığa gömdü ve ellerini yumruk yaptı. Aklına sapık ve ortağının görüntüleri geldi, hemen ardından da Gavin'in sapığın kanına bulanmış hali geldi. Anında rahatladı. Gavin ne yapması gerekiyorsa yapacak ve ona geri dönecekti. Hiçbir şey onu durduramazdı.

"Lyla, uyan."

Sert bir el onu sarsarak uyandırdı. Gözlerini açtı ve Gavin'in yatağın yanında durduğunu gördü. Neler olduğunu sormak için ağzını açtığı anda Gavin'in yüzüne, boynuna ve takım elbisesine bulaşmış koyu renkli bir şey gördü. Zihni Gavin'in kurumuş kanla kaplı olduğunu kaydedince yataktan fırladı.

"Ne oldu? Yaralanmışsın!"

"Bu benim kanım değil," dedi ses tonunu bozmadan.

"Giyin." "Ne? Kimin kanı bu?"

"Vinny. O öldü."

Kadın dondu kaldı. "Öldü mü?"

"Giyin. Carmen'i görmemiz gerek."

"Vinny öldü mü?" diye tekrarladı ve başını salladı. "Hayır, onu az önce gördüm!" Bu sabah Vinny onu yanağından öptü ve Gavin'in onu sevdiğini söyledi.

"Zamanımız yok, Lyla. Carmen'e gitmeliyiz."

"Carmen? Aman Tanrım," diye fısıldadı. Carmen kocasının öldüğünü öğrendiğinde ne tepki verecekti?

"Giyin, Lyla. Acele et."

Pijamalarını değiştirdi, zihni dönüyordu. Vinny öldü mü? Vinny'yi neredeyse on yıldır tanıyordu. Onu kardeşi gibi görüyordu. Kaybının tüm etkisi üzerine çökerken elini duvara dayadı. Gözleri yaşlarla doldu. Dışarıdan bağırarak erkek sesleri ona yas tutacak zamanı olmadığını hatırlatıyordu. Carmen'e gitmesi gerekiyordu.

Gavin için temiz bir gömlek aldı ve aşağı koştu. Gavin telefonda İspanyolca emirler yağıdırıyordu. Onu görünce ön kapıyı çarparak açtı ve dışarı çekti. Her yerde erkekler ve arabalar vardı.

Silahlar açıkça sergileniyordu. Adamlardan yayılan öfke vızıltısı ona sanki bir savaş alanına girmiş gibi hissettirdi. Blade onu bir cipin yanına çağırıldı. Elleri titreyerek kucağında kenetlenmiş halde arka koltuğa kaydıldı. Gavin onun yanına bindi ve buz gibi bir sesle telefonuyla konuşmaya devam etti çok sakın bir tonda.

Telefonu kapattığında, lekeli takım elbise ceketini ve altındaki gömleği silkti. Bir su şişesine uzanıp yanağını ve boynunu sildi. Kan kokusunu aldı ve midesi bulandı. Adam temiz gömleğini giydi. Bu belirsizliğe daha fazla dayanamadı.

"Ne oldu?"

"Vinny'yi bir hafta önce bağlantımızla tanıştırdım. Vinny bugün onunla buluşmaya gittiğinde, bağlantı onu test etmeye karar verdi. Vinny bunu beklemiyordu. O

göğsünden üç kez vuruldu. Adamlarımdan beşi öldü."

Ne dediğini anlayamadığı için ağzını kapattı. "Bağlantı Vinny'yi test etmeye mi karar verdi? Neden?"

"Vahşi köpekler gibiler. Onun yeterince güçlü olmadığını hissettiler." Gavin'in sesi, duyguları ortaya çıktıkça parçalanmaya başladı. "Oraya koştum ama o çoktan ölmüştü. Bağlantı sevkiyatı, parayı, her şeyi aldı. Onun yalnız gitmesine asla izin vermemeliydim." Gavin yumruğunu koltuğun arkasına vurdu. Yolcu koltuğundaki koruma darbenin etkisiyle öne doğru sallandı. "Lanet olsun!"

Beyninde bir şey klikledi. "Vinny yeni suç lordu muydu?" diye sordu uyuşmuş bir dehşet içinde.

"Bunu istiyordu. Parayı, gücü..." Gavin başını salladı. "Onu eğitebileceğimi, işin inceliklerini öğretebileceğimi düşündüm. I-"

Sesi azalırken, uzandı ve bir elini onun kalçasına koydu. Vücudu gergin ve kıvrılmıştı, saldırmaya hazırdı. Uzaklaşma dürtüsüne direndi. Bu Gavin'di. Ona zarar vermezdi. Dokunuşunu kabul etmedi ama onu itmedi de. Gözyaşlarına karşı koydu. Vinny, o sapık ve ortağı gibi adamlarla başa çıkabilecek kadar güçlü değildi. Vinny neşeliydi, rahattı ve Gavin gibi doğuştan liderlik etmek üzere eğitilmiş bir yırtıcının içgüdülerine sahip değildi.

Carmen'in evinin önüne geldiklerinde, Carmen hareket edemiyordu. Kuzenine kocasının öldüğünü nasıl söyleyebilirdi? Carmen, Vinny'nin yeraltı dünyasında Gavin'in yerini almayı kabul ettiğini biliyor muydu?

Gavin onun elini tuttu ve cipten dışarı çekti. Güvenlik onlara başıyla selam verdi ve kapı zilini çalarken geri çekildi. Ayak seslerini duyduklarında kalbi küt küt atmaya başladı ve Carmen kapıyı açtı. Sabahın erken saati olmasına rağmen uyumadığı belliydi. Sorgulayan bakışları Gavin'in orada dikildiğini görünce değişti. Gözleri onun yüzüne kilitlendi ve sonra başını çılgınca sallayarak geri çekildi.

Gavin ona doğru uzandı. "Özür dilerim,
Carmen-" "Hayır!" Carmen çığlık attı. "Hayır!
Söyleme." "Bunu kimin yaptığını bulacağım ve-
"

Carmen öne fırladı ve yumruklarını Gavin'in göğsüne vurdu. "Bana söz vermiştin, Gavin!"

Tiz çığlığı Lyla'yı iliklerine kadar dondurdu. Carmen Gavin'in suratına bir yumruk indirdiği sırada kuzenini geriye doğru çekti. Carmen kendini onun elinden kurtardı ve ona en yakın şeyi, paha biçilmez bir vazoyu kapıldığı gibi duvara fırlattı. Gökkuşağı parçaları Carmen'in etrafına yağdı ama o durmadı. Lyla, Carmen'in sanat koleksiyonunu sistematik bir şekilde yok edişini, hatta metal bir heykeli şekilsiz bir leke haline gelene kadar demir bir çubukla dövüşünü ellerini ağzına kapatarak izledi.

"Blade," diye ısırды Gavin.

Blade elinde bir şeyle öne doğru yürüdü. "Nedir o?" Lyla sordu.

Gavin, Blade Carmen'in boynuna bir şırınga saplamadan bir an önce, "Sakinleştirici," dedi.

Carmen döndü ve sopayla Blade'e vurmaya çalıştı. Blade, Carmen'i etkili bir şekilde etkisiz hale getirdi. Maşayı Carmen'in elinden almak için kullandığı momentum, Carmen'in sertçe yere çarpmasına neden oldu. Lyla zorlukla nefes alan kuzeninin yanına diz çöktü, gözleri şok ve kederden büyümüşü.

"O gidemez," diye fısıldadı Carmen. "Onsuz yaşayamam."

Carmen'in saçlarını yüzünden geriye doğru okşadı. "Çok üzgünüm."

Carmen'in gözleri kapandı. Blade onu kucağına almadan önce birkaç dakika bekledi. Lyla Carmen'in odasına doğru ilerledi ve yorganı geri çekti. Blade onu yatağı yatırdı.

Lyla ona ters ters baktı. "Yanında sakinleştirici mi taşıyorsun?"

"Ben her zaman hazırlıklıyım," dedi odadan çıkarken.

Bir el bezini ıslattı ve Carmen'in gözyaşları içindeki yüzünü sildikten sonra onunla birlikte yatağı girdi. Kontrolsüzce titreyen kuzenine sarıldı. Carmen yüzünü Lyla'nın göğsüne gömdü ve kalbini paramparça eden bir inilti sesi çıkardı. Lyla, kuzeni ona sarılırken saçlarına yatıştırıcı bir şeyler mırıldandı. Vinny, Gavin'in bir kardeşe ve en iyi arkadaşına sahip olduğu en yakın şeydi. Birlikte büyümüşlerdi. Kalbi dehşet ve korkuyla çarpıyordu. Gavin ne yapacaktı?

Carmen sonunda sakinleştiriciye boyun eğip bayıldığında, aşağıya indi ve Gavin'i telefonda buldu. Carmen'in teselli edilemez öfkesi ve kederi, Gavin için kendisini çığ ve dehşete düşmüş hissetmesine neden oldu. Onu sardı

kollarını kendine doladı ve telefonu kapatmasını bekledi. Havadaki şiddetin tadını alabiliyordu ve bu midesini bulandırılıyordu. Güneş doğmuş, Carmen'in müzeyi andıran evinde yarattığı yıkımı gözler önüne sermişti.

"O nasıl?" Gavin ona döndüğünde sordu. "İyi değil."

Gavin başını salladı. "Onları yakalayacağım. Vinny'nin intikamını alacağım."

Gavin'in sapığın bedeni üzerindeki görüntüsü gözünün önünde canlandı; vahşi ve tüm insanlıktan yoksun. Ona doğru uzandı. "Gavin."

Adam ondan uzaklaştı. Elleri havada asılı kalarak hareketsiz kaldı. Gözleri hiçbir şey göstermeyen yanan bir bakırdı. Gavin kaçtığı adama, olmasını istemediği adama dönüşüyordu.

"Bu durmayacak," dedi.

"Onlara ödettiğimde olacak. Ben onlara bunu vermeden önce ölüm için yalvaracaklar."

"Gavin, ne zaman bitiyor?"

"Bittikleri zaman."

Kuru dudaklarını yaladı. "Bu işin peşini bırakman gerekiyordu, daha derinlere inmen değil."

"Kuzenim öldü," dedi sessizce.

"Evet."

"Ölmesi benim suçum."

Başını iki yana salladı. "Hayır, Gavin."

"Kendisine hakaret ettikleri için kafalarını uçuracak kadar soğuk değildi. O çok yumuşaktı. Bunu biliyordum, ama seninle birlikte olmak için o kadar çaresizdim ki, daha iyi karar vermemi gölgelemene izin verdim."

Suçu ve sözlü darbeyi kabul etti. Vinny'nin ölümü de onun suçuuydu.

"Yani bunu yapabilecek tek kişinin sen olduğunu mu söylüyorsun?"

Gavin hiçbir şey söylemedi. Söylemesine gerek yoktu. Suç lordu kisvesine bürünecek ve olması gereken canavara dönüşecekti.

"Yani başladığımız yere geri döndük," diye fısıldadı, kalbi parçalanarak. "Daha fazla insanın ölmesini mi istiyorsun?" diye tısladı.

"Ya sıradaki sensen?" diye karşılık verdi. "Ya sevdiğin başka biri olursa?"

"Onlara bu şansı vermeyeceğim."

"Gavin, lütfen, bunu yapma," diye yalvardı.

"Hayır."

"Gavin-"

"Ödeyecekler. Hepsi ödeyecek."

Kadın ona doğru uzandı ve adam bir kez daha ondan kaçtı. "Ne yapıyorsun?"

Adam ona baktı, yüz hatlarında ihtiyaç ve öfke karışımı bir ifade belirdi ve sonra arkasını döndü. "Senin için zamanım yok. Bu lanet şeyi düzeltmek zorundayım. yukarı."

"Daha fazla insan öldürerek."

Durdu, sonra döndü. "Yapmak zorunda olduğum şeyi yaparak."

"Yani işi bırakmayacak mısın?" "Benim yerime başkası mı ölecek? Hayır."

Göğsünde şiddetli bir acı hissetti. "Söz vermiştin, Gavin."

"Benden ne yapmamı bekliyorsun?"

"Boş ver gitsin. Vinny'nin ölümü seni buna değmeyeceğine ikna etmeli." "Büyü artık, Lyla. Eğer bunu görmezden gelirim, asla durmayacaklar."

"Beni kaçırdılar ve şimdi de Vinny'yi öldürdüler. Birileri senin peşinde, Gavin! Bunu göremiyor musun?" diye bağırdı, kontrolünü kaybederek. Carmen'in çöküşünü görmek, Gavin'in ölmesi halinde başına geleceklerin bir ön gösterimi gibiydi.

"Bırakın gelsinler," diye tısladı.

"Seni seviyorum!" Gözleri yaşlarla doldu ve taşı. "Bizden başka hiçbir şeyin önemli olmadığını söylemiştin."

"Bakın bu bizi nereye getirdi!" diye kükredi.

Bağırışının gücü ona bir adım geri attırdı. Titreyen ellerini birbirine kenetledi. "Demek bana verdiğin sözü tutmuyorsun." Adam bir metre uzaktaydı ama kilometrelerce uzakta da olabilirdi. Adamdan hiçbir iz yoktu. Onda yumuşaklık vardı, evlenmeyi kabul ettiği adamdan eser yoktu. "Yapmak zorundayım." Bununla birlikte, kapıdan çıkıp gitti.

Dışarıdan gelen lastik gıcırtilarını ve erkek seslerinin mırıltısını duydu. Öfkelenmek ve çığlık atmak istedi. Bunun yerine bir süpürge ve faraş buldu ve yüzünden sessizce süzülen gözyaşlarıyla temizlik yapmaya başladı. Tanıdığı tek erkek kardeşi Vinny için yas tuttu ve en çok sevdiği insanlar olan kuzeni ve Gavin için ortak oldu. Şimdi ne olacaktı?

Ön kapı açıldı ve Carmen'in anne babası eve girdi.

Lyla süpürgeyi bıraktı ve onlara doğru koştu. İri yarı amcası onu sımsıkı sardı. Gençliğinde zamanının çoğunu Isabel Teyze ve Louie Amca'nın evinde geçirmişti. Ona ikinci kızları gibi davranıyorlardı.

"Lyla," diye mırıldandı Louie Amca, Lyla hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladığında, son saatlerde yaşananlar onu bunaltmıştı.

"Nerede o?" Isabel Teyze sordu.

Lyla kendini toparladı ve derin bir nefes aldı. "O üst katta. Onu sakinleştirmek zorunda kaldılar." Yıkılmış tabloları, heykelleri ve paramparça olmuş camları işaret etti.

Isabel Teyze elini kalbinin üzerine koydu. "Zavallı kızım." "Yıkılmış durumda."

"Gavin o pislikleri yakaladı mı?" Louie Amca sordu.

Tatlı bir adamdı, bu da bir zamanlar Manny'nin infazcısı olduğunu unutturuyordu.

"Bilmiyorum," dedi.

Louie Amca başını sallayarak, "Yapacak," dedi.

Lyla zonklayan alnını ovuşturarak, "Ne kadar baygın kalacağını bilmiyorum," dedi ve mutfığa yöneldi. "Onu görmelisin. Ben kahve yapacağım."

Carmen'in anne ve babası yukarı çıkarken o da çok ihtiyacı olan kahveyi yaptı. Kapı zili çaldı. Mırıltılı sesler duydu ama kim olduğunu görmek yerine kahvaltıya başlamaya odaklandı.

"Kız bebek."

Döndü ve Manny'yi gördü. Gözyaşları tekrar akmaya başladı ve ona doğru gitti. Onu sıkıca tutarken sırtını okşadı.

"Durmuyacak," diye fısıldadı.

Manny, "Bırakın Gavin öfkesini dindirsin," dedi.

"İnsanları öldürerek mi?" diye sordu, yüzünü görmek için geri çekilerek.

Manny dün gördüğünden beri yaşlanmış gibi görünüyordu. "Bildiğimiz şey bu."

Başını iki yana salladı. "Vinny'nin ölümünden, suç lordu unvanını başkasına devretme kararını etkilediğim için beni suçluyor."

Manny iç çekti. "Acı çekiyor, Lyla. Ona zaman ver."

Uzun bir nefes verdi. "Otur. Kahvaltı hazırlayacağım." "Carmen nerede?"

"Uyuyor. Blade ona sakinleştirici verdi."

"Carmen tutkulu bir kadın. Eğer Gavin gibi eğitilmiş olsaydı, onun yanında avlanıyor olurdu."

Ürperdi çünkü bunun doğru olduğunu biliyordu. Isabel Teyze ve Amca Louie mutfaka girdi ve Manny'yi saygıyla selamladı. Havadan sudan konuştular ama hepsi Gavin'in Vinny'nin katilini bulup bulmadığını merak ederken ağır bir sessizliğe gömüldüler.

Sonraki birkaç gün inişli çıkışlı bir duygu seli içinde geçti. Uyanık olduğu her anı Carmen'le geçirdi. Kuzeninin öfkelenmesine, anımsamasına ve yas tutmasına izin verdi. Carmen'i yemek yemeye zorladı ve hatta Carmen'i bir bebek kadar güçsüz bırakan patlamalardan sonra onu yıkadı. Isabel Teyze'nin nazik telkinleri sayesinde Carmen bir cenaze töreni planlayabildi ama bu hepsini bitkin düşürdü. Hafta sonunda Lyla'nın kemikleri kırılmış ve kalbi sıkışmıştı. Gavin'den haber alamaması kaygı ve stresini artırsa da bunu bir kenara itip Carmen'e odaklandı. Kuzeninin evinde uyudu ve hatta onun kıyafetlerini giydi.

Cenazeden önceki gece ikisi de uyumadı. Yatakta yan yana uzanmış, gözlerini tavana dikmişlerdi. Hayatlarının gidişatının bu kadar kısa sürede nasıl bu kadar büyük ölçüde değişebildiğine inanamıyordu. Vinny'nin öldürüldüğu düşüncesi aklından çıkmıyordu. Bir insan diğerine bunu nasıl yapabilirdi? Geriye dönüp baktığında, Vinny'nin Gavin'in babası olacağı artık apaçık ortadaydı.

çok az kişiye güvendiği için suç lordu olarak seçildi. Vinny'nin yönetimi devralacağını bilseydi, buna engel olur muydu?

"Tanrı bunu bana nasıl yapar?" Carmen fısıldadı.

"Olur böyle şeyler," dedi, karanlık düşünceleri yerine Carmen'e odaklanarak. "Vinny'nin işin o tarafını devralmayı kabul ettiğini biliyor muydun?"

"Evet, biliyordum ama..."

Carmen ağlamaya başladı. Lyla onun elini sıktı.

"Böyle bir şey olacağını hiç düşünmemiştim. Üstesinden gelebileceğini söyledi ve ben de ona dikkatli olması ve eve, yanıma dönmesi konusunda güvendim."

"Özür dilerim Carmen," diye fısıldadı, kalbi suçluluk duygusuyla ağırlaşmıştı. "Bu senin hatan değil."

"Gavin bundan sonra vazgeçmeyecek," dedi sessizce. "Başka kimsenin zarar görmesini istemiyor."

Carmen ona bakmak için yastığın üzerindeki başını çevirdi. "Ne yapacaksın?"

"Bilmiyorum. Bir haftadır beni aramadı. Soğumuş."

"Belki Vinny'ye bunu yapanı bulduktan sonra sana geri döner."

"Göreceğiz," dedi Lyla şüpheyle. "Beni kaçırdılar ve sonra Vinny'yi öldürdüler. Sırada ne var?"

Carmen Vinny'nin cenazesini küçük tutmaya karar verdi, ama bu neredeyse Pyres'in şehirdeki bağlantıları yüzünden imkansızdı. Carmen siyah bir elbise, duvak ve kırmızı fahişe topukluları giymişti. Herkesi selamlarken Lyla onun yanında duruyordu. Louie Amca ve Isabel Teyze de onlarla birlikte karşılamaya sırasındaydı. Vinny'nin nasıl öldüğü bir sır değildi ve bu da Carmen'in midesini bulandıran bir gerilim yaratıyordu.

Lyla'nın kalbi kırılacakmış gibi hissediyordu. Bir hafta önce Vinny hayattaydı ve şimdi onun cenazesindeydiler. Bir hafta önce gelinlik denemişti, şimdi ise simsiyah bir gelinlik giyiyordu. Biri ona bakınca başını kaldırdı.

kalabalığın arasından bir yol açtı. Gavin'i gördüğünde kalbi hafifledi. Hayattaydı... ve kızgındı. Carmen'in evini aramamış ya da uğramamıştı. Bir yanı Carmen'in acısını bölmek istemediği ve suçlunun kendisi olduğuna inandığı için uzak durduğunu düşünmek istiyordu ama öfkeli

Ona yönelttiği bakışlar kalbini bir top haline getirdi. Belli ki Vinny'nin ölümü için hâlâ onu suçluyordu.

"Gavin?" Louie Amca sordu.

"Onu yakaladım," dedi Gavin.

Kalabalıktan alkışlar ve memnun homurtular yükseldi ve odadaki karanlık enerji biraz azaldı. Herkes yerini aldığında Gavin kürsüye çıktı ve töreni yönetmeye başladı, Lyla ise Carmen ve Manny'nin arasına oturdu. Aileler Vinny'nin hayatını anlatmak ve onurlandırmak için ayağa kalktı. *Ne büyük kayıp*, diye düşündü ve bir çocukluk arkadaşı Vinny'yle çocukluklarına dair bir hikâye anlatırken kenarda duran Gavin'i inceledi. Gavin her zamanki gibi uzak görünüyordu. Ona bakmadı bile. Düğün planlayıcısını ve terziyi arayarak yaşanan trajediden haberdar etti. Gavin'in düğünü bir sonraki duyuruya kadar ertelediğini duyunca şok oldu. Bu ne anlama geliyordu? Parmağındaki mavi elmas yüzüğü çevirdi.

Cenazeden sonra, herkesin yemek yiyebileceği, konuşabileceği ve rahatlayabileceği Carmen'in evinde toplandılar. Kuzeninin yanından hiç ayrılmadı. Carmen birkaç taşkınlık yaptı ama kendini çabucak kontrol altına aldı. Kalabalığın içinde Gavin'i aramaya başladığında hava kararmıştı. Onu arka bahçede buldu, hiçbir şeye bakmıyordu. Onun varlığını kabul etmemişti.

"Yani Vinny'ye bunu yapanı yakaladınız mı?" diye sordu. "Evet."

"Sadece o mu?"

"Bir açıklama yapmam gerekiyordu." "Yani birden fazla kişiyi öldürdün." Hiçbir şey söylemedi.

"Armand'ı aradım. Düğünü ertelediğimizi söyledi," dedi nazikçe. Buna karşı değildi ama bunu ona kendisi söylemeliydi.

"Her iki iş için de dizginleri tekrar ele almalıyım. Şu anda evlenecek zamanım yok."

Adamın küçümseyici tonu kadının canını yaktı. Acıyı görmezden geldi ve "Ne istiyorsun Gavin?" diye sordu.

"Kontrol."

"Neyin?"

"Her şeyi. Ve onu elde edene kadar da durmayacağım."

"Bu benim için de geçerli mi?" diye sordu.

Adam ona kayıtsızca baktı. "Artık kararlarımı etkilemene izin vermeyeceğim."

Öfkesini geri püskürttü. "Yani bu işte kalıp hepimizin hayatını riske mi atacaksın?"

"Artık *kimse* beni geçemeyecek."

Başını iki yana salladı. "Sana meydan okumak isteyen birileri her zaman olacaktır. Her zamankinden daha fazla tehlikedesin. Bir hafta içinde

kaçırıldı ve Vinny öldürüldü. Bunun bir anlamı olduğunu düşünmüyor musun?" "Bu, dikkatimin senin tarafından dağıtılmasına asla izin vermemeliydim demek!"

Bağırışının şiddetinden geri adım attı. Evde kalan konuklar sessizleşti. Duygularını dizginlemeye çalışırken nefes nefese kalmıştı ama onun önünde çözülüyordu. Suçluluk ve öfke yüz hatlarını parçaladı.

"Beni rahat bırak, Lyla," dedi ve uzaklaştı.

Eve girdi ve işe aldıkları personelle birlikte temizlik yapmaya başladı. Hareket etmeyi bırakamıyordu. Eğer durursa, yıkılacaktı. Son misafir de gittiğinde Carmen'le birlikte yatağına yığıldı.

"Her şey bitti," diye fısıldadı

Carmen. "Evet," diye onayladı

Lyla.

"Gavin ne dedi?"

Sertçe yutkundu. "Düğünü süresiz olarak erteledi ve bana artık kararlarımı etkilememe izin vermeyeceğini söyledi."

"Salak herif," dedi Carmen ve onu sardı. "Ne yapacaksın?"

"Bilmiyorum. Vinny'nin ölümü için beni suçluyor."

"Tetiği çeken adamdan başka kimsenin suı yok," dedi Carmen ve uzun bir i çekti. "Yalan söylemeyeceğim. Gavin'in onu öldürmesine sevindim."

"Biliyorum." O sapığın ve ortağının da öldüğünü bilerek daha rahat uyuyordu ama Gavin'in ödediği bedel çok ağırdı. Geleceğini dört gözle bekleyen bir adamdan, kaybedecek hiçbir şeyi olmadığını düşünen bir adama dönüşmüştü. Tüm umut, heyecan ve aşk söndü. Nefret ve öfke her şeyden önce geliyordu, o da dahil. şimdi ne durumdaydılar? Hayatında bir başka ters köşe, ilişkilerinde bir başka tümsek. Gavin sakinleşene kadar bekleyecek ve onu bu durumdan kurtarmaya mı çalışacaktı?

Karanlık mı? Yoksa zararı kesip gitmeli miydi? Kuzeninin ona ihtiyaı varken gidemezdi. Ayrıca, kuzeninin ona ihtiyaı varken şu anda karar veremezdi, keder onu ağırlaştırırken değil.

"Zor olduğumu biliyorum. Burada olmana sevindim," dedi Carmen. "Elbette." Sessizce ekledi: "*En azından bunu yapabilirim.*"

"Sen ve Gavin bunu zeceksiniz."

Uzun bir nefes verdi ve ağlama isteğini bastırmaya çalıştı. Geçen hafta çok fazla gözyaşı dökmüştü. Carmen'in bir daha asla yanında yatmayacak olan kocasına uzanmasıyla huzursuz bir uykuya daldı.

OceanofPDF.com

ERTESİ GÜN Carmen, Lyla'yı kendisi için bir şeyler yapmaya çağırdı. Bir hafta öncesine kıyasla daha zayıf ve solgun olmasına rağmen Carmen istikrarlı görünüyordu. Blade onu Gavin'in evine götürdü ve orada duş alıp üstünü değiştirdi. Ev onun hissettiği kadar soğuk ve boş görünüyordu. Gavin'in yataklarında uyuduğuna dair hiçbir iz yoktu. Blade'den kendisini Manny'lere götürmesini istemeden önce yarım saat kadar volta attı. Onu havuzun kenarında otururken buldu.

Sözsüzce kollarını ona açtı. Lyla onun kucağına düştü. "Carmen'le ilgileniyor muydun?" diye sordu.

Başını salladı.

"Bu çok iyi. Sen nasılsın?"

Onun yanındaki sandalyeye oturdu. "Bilmiyorum."

"Gavin şu anda meşgul."

"Meşgul mü?" diye homurdanarak tekrarladı. "Benden nefret ediyor." "Bu senin suçun değil."

"Ve bu onun da değil!"

"Biliyorum." Manny elini yüzüne götürdü, yaşından daha yaşlı görünüyordu. "Emeklilikten çıkıp gelebilirim ve-"

"Hayır, Manny."

"Gavin'in hâlâ bir geleceği var-

" "Senin de var," diye ısrar etti.

"Göründüğümden daha güçlüyüm."

"İkiniz de bunu yapmamalısınız. Gavin kumarhaneleri işletiyor olmalıydı, intikam için insanları öldürüyor değil. Siz de emekliliğinizin tadını çıkarmalısınız, suç dolu bir hayata geri dönmeyi düşünmemelisiniz."

"Bunun Gavin'le olan ilişkinizi etkilemesini istemiyorum." "Bu Gavin'in seçimi."

Manny onun iki elini de avuçlarının içine aldı. "Ondan vazgeçme. Sana ihtiyacı var."

"Kendini bu insanlara kaptırıyor. Ben *onu* istiyorum, işinin getirdiği tüm bu saçmalıkları değil."

Yumuşak bir patlama sesi duyuldu. Başını çevirdi ve Ricardo'yu gördü. Yana doğru devrildi. Ne gördüğünü anlayamadan, beyaz maskeli ve siyah takım elbiseli adamlar arka bahçeye süzüldü. Manny ayağa kalkıp onu arkasından iterken çılglık atacak nefesi bulamadı.

"Ne istiyorsun?" Manny sordu.

İki adam Manny'yi kollarından tutup evin içine sürükledi. Lyla'ya dokunmadılar, ama silahlarını sallayarak onun Manny'yi içeri kadar takip et. Boş bir tuvale benzeyen zihniyle itaat etti ve başından vurulmuş olan Ricardo'nun yanında kıpırdamadan durdu. Manny'yi sürükleyen adamlar onu cilalı mermerin üzerine, birbirinin aynısı takım elbiseler giymiş ve maske takmış adamlardan oluşan bir çemberin ortasına attılar. Alanda uğursuz bir sessizlik vardı. Blade ve Manny'nin güvenliğinin geri kalanı neredeydi? *Hepsi* ölmüş olamazdı, değil mi? Çılgılık atmak için ağzını açtı ama yumuşak bir ses dikkatini çekti.

"Senin hakkında hikayeler duydum, güçlü suç lordu."

Manny, bir katile ait olmayan nazik ve hoş bir sesi olan maskeli bir adamla karşılaştı.

"Çok zararsız görünüyorsun ama neler yapabileceğini biliyorum."

"Kimsin sen?" Manny sordu.

Adam alaycı bir selam verdi. "Yeni suç lordu, tabii ki."

"Ne istiyorsun?" Manny elleri ve dizleri üzerinde doğrulurken sordu.

"Tacını istiyorum," dedi lider, eliyle Manny'nin etrafında volta atarken. ellerini arkasında kenetledi. "Gavin Pyre'a haddinin bildirilmesi gerekiyor. Kuzenini öldürmek sadece başlangıçtı. Küçük nişanlısını burada bulmak bir bonus. Şimdi bir taşla iki kuş vuracağım."

Lyla bundan kurtulmanın bir yolunu bulmak için zihnini yokladı. "Ama sanırım önce biraz ödeşmek gerekiyor."

Liderin bacağı parladı ve Manny'nin kafası geriye düştü. Geriye doğru düştü, kafası korkunç bir şapırtı sesiyle mermer zemine çarptı. Çığlık atarak ona doğru gitmeye çalıştı ama bir adam kolunu kemiklerini kırarak şekilde kavradı. Kadın ona karşı koyunca, adam onu dizlerinin üzerine çöktürdü ve silah doğrulttu.

"Akla hayale gelmeyecek bir şey yapıyorum - Pyres'e topyekûn bir saldırı düzenliyorum. Kimse bunun mümkün olduğunu düşünmüyordu ama işte buradayız."

Canavar kollarını iki yana açtı ve etrafındaki adamlar kıkırdadı. Kusma isteğiyle savaştı. Böyle bir şey olamazdı. Lider ayağını Manny'nin göğsüne vurdu. Manny nefes nefese kalıp kaçmaya çalışırken kemiklerin kırıldığını duydu.

"Hayır!" diye bağırdı, kendisine bir silah doğrultulduğunu umursama noktasını geçmişti.

Onu kaçırان kişi silahının kabzasıyla onu sersemleterek susturdu. Darbe kulaklarının çınlamasına ve görüşünün bulanıklaşmasına neden oldu. Aceleyle gözlerini kırptırdı, gözlerini öldüresiye dövülen Manny'den ayıramıyordu. Diğer adamlar liderlerine katıldı ve Manny'nin vücudundaki her kemiği kırdı. Onu yere çarpıp üzerine oturana kadar kendisini kaçırان adamla mücadele etti. Nefes alamıyordu. Tatlı sesli lider, silahının kabzasıyla Manny'nin yüzünü sanki bir insan değil de yeniden yapılması gereken kilden bir heykelmiş gibi ezdi. Kemikler çatırdadı ve Manny'nin çığlıklarının korkunç sesi uğursuz bir sessizliğe dönüştü.

"Lütfen, her şeyi yaparım! Lütfen dur," diye yalvardı, dehşet tüm mantıklı düşünceleri gölgede bırakıyordu. "Onun yerine beni al."

Canavar işkencesine ara verip ona baktı. "Merak etme. Seni unutmadık."

"O yaşlı. Buna dayanamaz," dedi, hâlâ gardiyanın tutuşuna karşı zorlanıyordu.

"Bu adamın ne yaptığını biliyor musun?"

Adam Manny'nin cansız bir şekilde yere düşen başını geriye doğru çekti. Kadın çığlık attı ve bu hareketin faydasız olduğunu bildiği halde adama uzandı.

"Lütfen, lütfen." Gururu ya da korkuyu geride bırakmıştı. Babası olarak gördüğü adamın hâlâ nefes aldığından emin olmak için Manny'ye ulaşması gerekiyordu.

"Bu adam bir seri katilden daha fazla masum öldürdü. Pyre ailesi yollarına kimin çıktığını umursamaz. Öldürmezler, *yok* ederler. Güce aç, kibirli. İnsan olduklarını ve kan akıtabileceklerini unutuyorlar."

Canavar, yere düşen ve hareket etmeyen Manny'yi yere düşürdü. Çizmeli ayağını kaldırdığında, kadının attığı çığlık içindeki tüm korku ve çaresiz öfkeyle doluydu. Gözlerini kapadı ve bir iblis gibi çırpındı ama kurtulamadı. Gözlerini açtığında Manny'nin kırık bir kuklaya benzediğini gördü. Uzuvarları garip açılarla bükülmüştü. Üstünde duran adam bir silah çıkardı ve ateş etti.

Manny'nin vücudu sarsıldı. Kan adamın pantolonuna sıçradı ve ayaklarının altında birikti.

Lyla öğürdü. Kan lekeli ayakkabılar görüş alanına girdi. Kırmızıya bulanmış siyah deri bir eldiven uzandı ve saçlarını kavradı. Şiddetli bir çekiş başını geriye itti. Katilin gözlerini koruyan maskeye baktı ve hissettiği tüm nefreti bu bakışa döktü.

"Çok güzelsin," dedi adam ve eldivenli başparmağını kızın dudaklarına götürdü.

Manny'nin kanının tadı ağzına sızdı ve öğürdü. Adam dilini gıdıkladı.

"Bunu görmek zorunda kalman çok yazık," diye mırıldandı, kız şok içinde titrerken saçlarını okşadı. Dudaklarını onun kulağına bastırdı. "Yanlış zamanda yanlış yerdeydin bebeğim."

Adamın maskesinin yarıklarından dipsiz siyah gözlere baktı. Adam onu serbest bıraktı ve kadın sırt üstü yere yığıldı, adam cebinden parlak bir bıçak çıkarırken ona bakıyordu. Kaçmaya çalıştı ama bir adam bileklerini başının üzerinde tutarken, canavar ortasına oturdu ve bıçağı tuttu.

bıçak havada. Bıçağına baktı, burada öleceğini biliyordu.

"Seni şerefsiz-" diye başladı, acı karnını parçalamadan önce.

Çılgılık atacak kadar nefesi yoktu. Vücudu parçalara ayrılıyormuş gibi hissedene kadar bir bıçak darbesi daha ve sonra bir başkası. Çırpındı ama boşuna. Vücudu yanıyordu. Canavar yüzünü kavradı ve bıçağı göğsüne saplamadan önce maskenin arkasından onu öptü. Onu yere sabitleyen kollar kayboldu. Eli bıçağın kabzasına gitti. Bıçağın üzerindeki en ufak fırça darbesi, acısını daha hızlı sonlandırmak için bıçağın yerini değiştirmek istemesine neden oldu. Bundan kurtuluş olmadığını bildiği için bir topun içine kıvrıldı.

Birdenbire bağırışlar, koşuşturan ayaklar ve ardından silah sesleri duyuldu. Bu onun için pek önemli değildi. Gözleri siyah noktalarla kararmış olsa da Manny'ye odaklandı. Etrafındaki cesetlerin düşmekte olduğu gerçeğini fark etmedi. Kendini kaygan zeminde sürükledi. Yaralarından fişkıran kan, zeminde daha kolay kaymasına yardımcı oldu. Manny'nin kırık eline ulaştığında, yüzünü onun üzerine bıraktı.

"Seni seviyorum baba." Eğer içinde bir yaşam kıvılcımı varsa, onu duyduğunu umuyordu. Avucuna bir öpücük kondurdu ve "Öbür tarafta görüşürüz" diye fısıldadı.

LYLA bir acı denizinde yüzüyordu. Ölüm bir dizi titrek görüntü ve ıstıraptı. Durmasını istiyordu, bu yüzden karanlık, dipsiz unutuluşu kucakladı.

Vücudunun her santimi acıyordu. Gözlerini kırpma eylemi bile kafatasına bir acı şaftı gönderdi. Gözlerini kapadı ve dalıp gitti. Yumuşak bir şey parmaklarını okşadı. Bu hoş his onu zihnini uyuşturan acıdan uzaklaştırdı. Gözlerini açtı ve karşısındaki gölgeye odaklanmaya çalıştı. görüş alanının çevresinde. Sarı saçları elinin tersine savruldu. Bir kişi başucunda öylesine hararetle hıçkırıyordu ki Lyla acıyı bastırdı. Elini hareket ettirdi ve dayanılmaz acı karşısında boğuk bir çığlık attı. Sarışın başını kaldırdı. Gözyaşlarıyla çalkalanan parlak mavi gözler Onu. Carmen. Lyla kıpırdandı ve acı veren ağrıya karşı dişlerini sıktı.

"Uyandın, uyandın," diye mırıldandı Carmen ve kapıya doğru koşup "Uyandı!" diye bağırdı.

Yatağının etrafında bir sürü insan toplanmıştı. Keskin, doğrudan sözler söylendi ama o bunlara bir anlam veremedi. Bir doktor ona ışık tuttu. gözleri ve onu ayarlamaya çalıştı, bu da onun acilen homurdanmasına neden oldu.

Carmen, "Tanrı'ya şükür," diye fısıldadı ve Lyla'nın elini tutmak için bir hemşireyi kenara itti. "Seni de kaybedemem. Kaybedemem. Vinny, Manny-"

Kafasının içinde vahşi bir koşuşturma sesi vardı. Maskeli adamların anıları, Manny'nin uzun süren işkencesi ve sonra bıçaklanması... Öfke içini parçaladı. Vücudunu yastıklardan kaldırmaya çalıştı. Ağrı göğsünü yırttı. Monitörler çılgına döndü ve sağlık personeli bağırmaya başladı. Lyla başı dönerken yere yığıldı. Karanlık onu tüketirken Carmen'in elini sıkıldığını belli belirsiz fark etti.

Gözlerini açtığı anda başucunda bir adamın oturduğunu fark etmesi biraz zaman aldı. Siyah bir takım elbise giymiş olan Gavin, bu steril ortamda yersiz görünüyordu. Sanki onun ilgisini hissetmiş gibi başını kaldırdı. Birbirlerine baktılar. Gavin son olaylardan etkilenmemiş görünüyordu. Soğukkanlı, sakin ve aklı başındaydı. Manny'nin ölümüyle ilgili anıları onu öfkeden sersemletmişti.

Zihninde işkence titreşiyordu.

"Bana kızgın olduğunu biliyorum," dedi.

Alt dudağı titredi. Belirgin hareketi durdurmak için dudaklarını sıkı ama yine de gözyaşları döküldü. Herkes ayak parmağını çarptığı için öfkelenebilirdi. Gavin'e karşı hissettiği şey sadece öfke değildi. Dilindeki ihanet tadı asit gibiydi ve içini yiyip bitiriyordu. Ona vurmak, morarana ve kanlar içinde kalana kadar yumruklarıyla dövmek istiyordu. Manny'nin o görüntülerini aklından asla çıkaramayacaktı. Vücudu bu kadar kırık dökük olmasaydı, kendini ona doğru fırlatabilirdi. Bunun yerine, onun birkaç santim uzağında yatmak zorunda kaldı. Onun kolonyasının kokusunu alabiliyordu ama vücut ısını hissedemiyordu ve çok üşüyordu. Ölmüş olmalıydı. Burada ne işi vardı? Bu gezegende olmak istemiyordu. Üzerinde çok fazla nefret, çok fazla acı vardı. Manny ile birlikte olmak istiyordu, burada oğluyla değil.

o kadar kapalıydı ki, gözlerini kırpmasa ve nefes almasa onun insan olduğunu anlayamazdı.

"Blade vurulduktan sonra beni uyarmayı başardı. Durumu kritik ama bana kırmızı alarm kodu gönderecek kadar kendine geldi. Seni kurtarmak için zamanında yetiştim ama babamı değil. Hepsini yakalayamadım. Hâlâ kaçıyorlar. Bana herhangi bir bilgi verebilir misin? Liderlerinin neye benzediğini biliyor musun? Kimin için çalıştıklarını?"

Bir hastane yatağında yatıyordu, hareket edemiyordu ve bunu yapan canavarı soruyordu. Gavin asla durmayacaktı. Babasını ya da yaralarını sormadı. Çığlık atmak istedi. Bunun yerine yüzünü diğer yöne çevirdi ve asla kayınpederi olamayacak adam ve onun geride bıraktığı içi boş bir insan kabuğu olan oğlu için ağladı.

"Lyla, bilgiye ihtiyacım var," dedi ses tonunu değiştirmeden.

Vinny'nin ölümünden sonra, Gavin'e her şeyi olurlarına bırakmasını söyledi. O yapmadı ve sonuç bu oldu. Babası en büyük bedeli ödedi ve o... O asla eskisi gibi olamayacaktı. Böyle bir vahşete tanık olunca, asla iyi olabileceğini düşünmedi. Gavin sözünü tutmadı. Bu yüzden o da kendi sözünü tutmak zorunda değildi.

"Fazla zamanım yok," diye devam etti, "Bir sürü cinayetin şüphelisiyim ama ellerinde yeterli kanıt yok. Beni araştırıyorlar. ve beni kara para aklamakla suçlamaya çalışıyorlar. Avukatlar ve polislerle uğraşmak zorunda kalacağım. Kim olduklarını bilmem gerekiyor."

Daha ne bilmesi gerekiyordu ki? Bu adamlar yeraltı suç dünyasından geliyorlardı ve Pyres'e karşı kişisel bir kan davaları vardı.

"Lyla."

Onun koluna dokundu. Bu onun başını döndürdü ve bayılacak gibi hissetmesine neden oldu. Acı patlamasına rağmen, "Bana dokunma" demeyi başardı.

Sesi çıplak bir fısıltıydı ama oradaydı. Göğsü yanıyordu.

Gavin'in ruhsuz kehribar rengi gözlerinde duygudan eser yoktu.
"Bilgiye ihtiyacım var."

"Bu intikamdı. O yeni suç lordu. Vinny sadece bir başlangıçtı."

Yüklü bir sessizlik oldu ve sonra, "Başka bir şey var mı?" "Hayır," dedi kırık bir fısıltıyla.

Kapı pat diye açıldı. Carmen'i görmeden önce pamuk şeker kokusunu almıştı. Lyla'nın kasvetli dünyasında bir güneş ışığı gibi görünüyordu. Son gücünü kullanarak elini kaldırdı. Carmen yanaklarından süzülen gözyaşlarıyla koşarak yanına geldi.

Carmen hararetle, "Uyanmışsın," dedi ve yüzünü Lyla'nın avucuna bastırdı. "Beni bırakamazsın, Lyla. *Bırakamazsın.*"

Gavin ayağa kalktı. Sırtını dikleştirerek dışarı çıkarken Carmen ona soğuk bir bakış fırlattı.

"Komadaydın. Uyanamayacağından korkuyordum." Carmen sertçe yutkundu ve anında yerini yenilerine bırakan gözyaşlarını sildi. "Önemli olan tek şey uyanık olman. İyisin. İyi olacaksın."

İyi olmazdı. *Asla* iyi olmayacaktı. Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken Lyla gözlerini kapattı. Sanki paramparça olacakmış gibi hissediyordu.

"Gavin'in nesi var bilmiyorum. Hastaneye ilk kez geliyor. Nerede olduğunu bilmiyorum. Her yerde polisler var," diye tısladı Carmen.

Gavin'i birden fazla suçtan mahkum etmek için yeterli kanıt bulabilirler mi? cinayetler? Elleri ömür boyu hapse atılmasına yetecek kadar kan vardı. Manny'nin ölümünden sonra ortalığın kan gölüne döndüğünü bilmek için Carmen'e sormasına gerek yoktu. Gavin bunun peşini asla bırakmayacaktı. Eğer o

Daha önce çok uzaktaydı ama şimdi tamamen yok olmuştu. Lyla elini Carmen'inkinin üzerinde gezdirdi ve anında dikkatini çekti.

"Gitmemiz gerekiyor," dedi.

Carmen onun gözlerini aradı. "Emin misin?"

Gözyaşları yanaklarından aşağı döküldü. "Evet. Asla durmayacak. Sözünü tutmadı. Ben özgürüm."

"Gavin gitmene izin vermeyecek. Güvenliği kapının dışında."

"Onları nasıl atlatacağını biliyorsun."

"Bunu gerçekten yapmak istiyor musun?" "Lütfen," diye mırıldandı Lyla.

Carmen kararlı bir şekilde başını salladı ve altın taşlı çantasını omuzlarına aldı. "Ne yapabileceğime bir bakayım."

Carmen fahişe topuklarını şakırdatarak kapıdan çıktı. Lyla'nın Carmen'in onu ikinci kez dışarı çıkarabileceğinden hiç şüphesi yoktu. Nişan yüzüğünü parmağından çıkarmak için başparmağını kullandı. Yere düştüğünde şingırdadı ve gözden kayboldu. Omuzlarından bir yük kalkmış gibi hissetti. İşi bitmişti.

OceanofPDF.com

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TİK TİK

